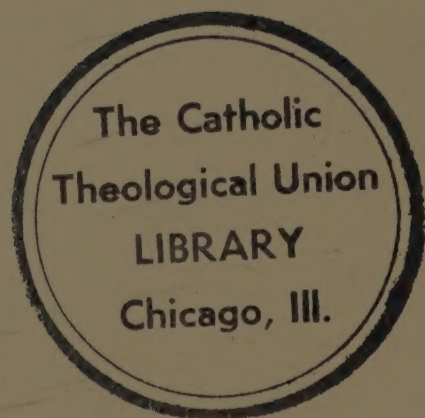
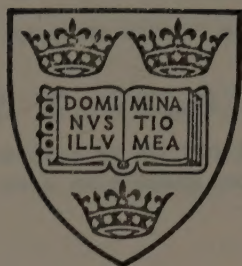

T 118 N X 00 \$ 3 . 40

SCRIPTORVM CLASSICORVM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE

RECOGNOVERVNT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

F. W. HALL

COLLEGII DIVI IOHANNIS BAPTISTAE SOCIVS ET TVTOR

W. M. GELDART

COLLEGII SANCTAE ET INDIVIDVAE TRINITATIS
APVD OXONIENSES SOCIVS

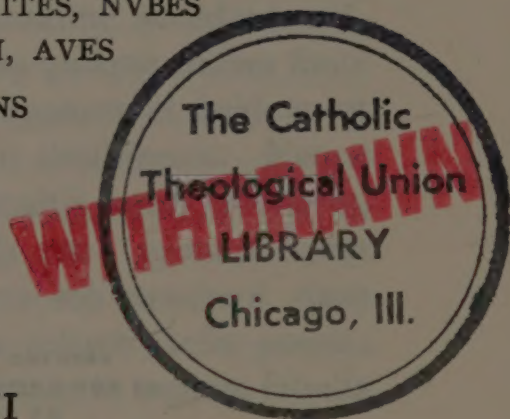
TOMVS I

ACHARNENSES, EQVITES, NVBES
VESPAS, PACEM, AVES

CONTINENS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

Oxford University Press, Ely House, London W. 1

GLASGOW NEW YORK TORONTO MELBOURNE WELLINGTON
CAPE TOWN SALISBURY IBADAN NAIROBI LUSAKA ADDIS ABABA
BOMBAY CALCUTTA MADRAS KARACHI LAHORE DACCA
KUALA LUMPUR HONG KONG TOKYO

FIRST EDITION 1900

SECOND EDITION 1906

REPRINTED 1916, 1924, 1933, 1945, 1949

1952, 1957, 1960, 1964, 1967

PRINTED IN GREAT BRITAIN
AT THE UNIVERSITY PRESS, OXFORD
BY VIVIAN RIDLER
PRINTER TO THE UNIVERSITY

PRAEFATIO

NE ignoret lector quid ex hac editione exspectandum sit summatim et breviter rationes quas in textu constituendo secuti simus subiungimus. Et cum omnis editio suum quasi colorem ex aestimatione codicum ducat, quanti nos codices aestimemus et quomodo eorum testimonio usi simus id primum explicandum esse censemus.

Lubrica nobis in re versari videntur qui quasi stemmate unde quisque ducat originem codex ostendere conati sunt. Vix autem dubitandum est quin omnes ex uno fonte profluxerint, cui proxime accedunt antiquissimi codices R et V. Suidam quoque eodem fonte derivatum exemplar usurpasse apparet, et quidem, ut arbitratur Buengerus¹, Ravennati simillimum. Neque ceterorum codicum, sint licet multis annis inferiores, auctoritas omnino contemnenda est: primum enim veras lectiones nonnullis in locis soli praebeant, quas non omnes emendatori acceptas referre facile possis: deinde, cum Ravennatem et Venetum in septem fabulis quas alter cum altero communes habet non eandem

¹ Cf. Bursian's *Jahresbericht*, 1892, p. 33 sqq.

PRAEFATIO

semper rationem inter se tenere videas, sed in quibusdam (ut in *Nubibus*) conspirare magis, in quibusdam magis inter se repugnare (ut in *Equitibus*), facilius in his diiudicari poterit utri potius credendum sit, si testes non optimos quidem, sed suo iure loquentes adhibueris: denique cum Venetus haud raro ab recentioribus stare videatur, muneri eius ubi abest aliquo modo succedunt, ne unius Ravennatis testimoniis res agenda sit.

Sequitur ut quantum universae codicum auctoritatitribuendum videatur fidei paucis dicamus. Quos cum multis in locis mendosas in lectiones consentire fatendum sit, non tamen pro pessimis haberi volumus, ut habet Cobetus¹, qui non dubitat affirmare Ravennatem codicem et Venetum Marcianum inter deterrimos corruptissimosque libros esse, unde antiquitatis monumenta in lucem revocata sint. Nimia enim, si quo in loco haerebant, fiducia codicum testimonia viri docti videntur sprevisse, cum non reputarint, minimam ad nos Graecitatis praesertim comicae pervenisse partem, comico vero sermoni utpote ex vita cotidiana desumpto multa vel propria vel non aliena fuisse, quae nobis inconcinni quiddam et inusitati prae se ferre videantur. Adde quod non veri simile est maxima ex parte Byzantinorum ineptiis depravatum esse textum nostri, sed multis ante saeculis (ut fidem facit fragmentum Fayoumense²) et fortasse iam Alexandrinorum temporibus talem exstistisse qualis ad nos traditus est. Quibus perpensis hanc nobis normam statuimus ut nihil damnaverimus nisi quod pro certo haberemus Aristophanis non esse, multa nollemus loco movere aut immutare quae suspecta

¹ *Novae Lectiones*, p. 253 sq. (1858).

² H. Weil, *Revue de Phil.*, 1882, p. 179 sq.

PRAEFATIO

essent. Multis igitur in locis ad codicum lectiones revertimus, subscriptis tamen virorum doctorum coniecturis, ut moneretur lector esse quibus indigna Aristophane vel sententia vel loquendi ratio videretur.

Aliud est coniecturarum genus quas numerorum causa praeter necessitatem critici videntur fecisse. Canticorum enim partes, sive *στροφῆς* et *ἀντιστρόφου* sive *ὠδῆς* et *ἀντωδῆς* sive alio quo nomine libet appellare, non ita inter se respondere accipimus ut semper syllaba syllabam atamussim aequiparet, sed modo syllabam longam *ἀλόγως* pro brevi poni, modo totius pedis vice fungi, nonnunquam etiam pedes inter se commutari ut paeonem cum ditrochaeo videas in *Lys.* 781–820¹. Temere etiam plerique senario octonario ceterisque huiusmodi numeris iura videntur dedisse, dum quae raro fieri apparet, partim omnino fieri negant, partim subtilissimis concedunt conditionibus, quarum si aliquando oblivisceretur poeta dignissimus venia esset. Quo pacto verum, ut cum nostro loquamur *ἄριστ' ἐπὼν ἔχοντα*, *Vesp.* 496 *ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι*, frustra emendare ideo conati sunt quod offendeabantur dactylo: item Bernhardius atque alii in senariis multa mutare voluerunt, ne incideretur anapaestus, cum tamen versus *Av.* 1226 *εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοί* neque legibus quas de incisione constituebant pareat neque ullo modo emendationem patiatur.

Vocabulorum formas ad inscriptionum veterumque grammaticorum normam accommodavimus, ita tamen ut usu inveterata non sine certissimis indiciis repudiaremus. Diversis enim modis nonnulla scripsisse

¹ Cf. Wilamowitz-Möllendorf, *Orestie*, ii. p. 264.

PRAEFATIO

Aristophanis aequales et verisimile est et ipsae testantur inscriptiones. Et ne in hac quidem re codicum testimonia omnino despicatui habuimus nisi ubi manifestum est librariorum formas suo ex saeculo petitas intulisse. Itaque ες insequente consonanti more tralatio scripsimus, cum vetere Atticorum litteratura ΕΣ ambigue pro εἰς et ες scriberetur: υἱός constanter codices secuti dedimus cum tamen in inscriptionibus υἱός frequentius legatur: denique modo ἦν modo ἦ (1^{am} sing. impf.) alternantibus codicibus manere passi sumus, quorum alterum duobus nostri locis postulatur, alterum Atticis in usu fuisse testantur grammatici.

Codicum lectiones in iis fabulis quas Velsenus edidit (sc. *Eq.*¹, *Thesm.*, *Ran.*, *Eccl.*, *Plut.*) ex illius accuratissima collatione arcessivimus; in ceteris varia virorum doctorum auctoritate partim nostra ipsorum adnotavimus. Nam Ravennatem et Venetum, cum Bekkeriana collatio iamdiu suspecta esset, Cobetus et Herwerdenus aliis in locis correctius contulerunt: in aliis autem errasse eos vel graviter suspicamur vel pro certo habemus. Ravennatis enim collatio quae est in bibliotheca societatis nostratis Hellenicae, non incuriose ut videtur textui Meinekiano adscripta, magna apud nos fide fuit, praesertim ubi ab illo textu discrepantes praebet lectiones: Veneti autem alter nostrum quattuor in fabulis (sc. *Nub.*, *Vesp.*, *Pac.* et *Av.*) plurimas inspecto codice lectiones notavit, etiam paginarum quibus continentur *Pax* et *Aves* exemplar photographicum a se factum reportavit. Recentiorum codicum lectiones (ubi deerat Velseni auctoritas) plerumque ex Blaydesii editione mutuati sumus.

¹ Iterum edidit Zacherus 1899.

PRAEFATIO

Ineuntibus singulis fabulis indicavimus quos in quaque plerumque citaverimus codices, ut sciat lector qualia sint textus fundamenta vel adminicula: eosdemque siglis, ceteros vero (si quando inde opem petivimus) integro aut leviter breviato titulo citare placuit.

F. W. H.

W. M. G.

Oxonii,

Mense Ianuario M.DCCCC.

In prioribus sex fabulis denuo edendis operae pretium duximus totum apparatus criticum ad exemplaria photographica codicum R et V examinare, quorum alterum Lugduni Batavorum anno 1904, alterum Londini anno 1902 prodiit. Vnde ex antiquioribus collationibus nonnulla nos perperam rettulisse cognovimus, alia quoque aliis ex causis emendanda videbamus. Pauca igitur, quae quidem maximi momenti essent, in ipso textu vel apparatu corrigere potuimus: cetera quae corrigenda vel adicienda videbantur in appendice adnotavimus.

F. W. H.

W. M. G.

Oxonii,

Mense Septembri, MCMVI.

SIGLA

R = cod. Ravennas 137. 4 a.	saec. xi
V = cod. Venetus inter Marcianos 474	saec. xii
A = cod. Parisinus inter Regios 2712	saec. xiii
Γ = { cod. Laurentianus plut. 31. 15 } { cod. Leidensis Voss. Gr. F. 52 }	saec. xiv
⊕ = cod. Laurentianus 2779. 140	saec. xiv
B = cod. Parisinus inter Regios 2715	saec. xvi
C = cod. Parisinus inter Regios 2717	saec. xvi
Δ = cod. Laurentianus plut. 31. 16	saec. xvi
Ald. = editio Aldina (A. D. 1498)	
γρ. = scriptura signo γρ(ἀφεται) addito adscripta	
vulg. = plerique codices	

ORDO FABVLARVM

TOMVS I

ACHARNENSES
EQVITES
NVBES
VESPAE
PAX
AVES

TOMVS II

LYSISTRATA
THESMOPHORIAZVSAE
RANAE
ECCLESIAZVSAE
PLVTVS
FRAGMENTA

INDEX NOMINVM

ΑΧΑΡΝΗΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

- Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιούντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διὰ τινος Ἀμφιθέου καλουμένου, σπείσαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν,
- 5 Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρώντες ὡς ἐσπείσμενον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὀρῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιζήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογίσασθαι, ἐφ' ᾧτε, εἰ μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐ-
- 10 ριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεῖς Λάμαχος
- 15 θορυβεῖν πειράται. εἴτα γενομένου διεγκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον
- 20 ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγχείλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσ-αγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθ-
- 25 υπερηφανεῖ. παροικούντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἐορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὄπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπόλιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δείπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ
- 30 Δικαιοπόλις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὐσφόδρα πεποιημένων καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαίς.

Ὑπόθεσις I. 15 κατενεχθεὶς] κατελεγχθεὶς Mein. 16 θεατὰς Elmsl. : δικαστὰς codd. 23 προσαγόντων] προσασποστελλόντων Ald. 32 Εὐθύνου] V. t. Pal. 67 : Εὐθυμένους vulg.

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονται τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες οἱ δὲ χρυσίον,
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής, αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν [ὡς] ἱκανῶς φησι καὶ τὸν Περικλέα,
οὐ τὸν Λάκωνα, τῶνδε πάντων αἴτιον . . .
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

ΚΗΡΤΕ

ΑΜΦΙΘΕΟΣ

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑ

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΚΟΝΤΕΣ

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ

ΘΕΩΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ

ΘΥΓΑΤΗΡ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΔΟΣ

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ

ΛΑΜΑΧΟΣ

ΜΕΓΑΡΕΤΣ

ΚΟΡΑ ΘΥΓΑΤΕΡΕ ΤΟΥ

ΜΕΓΑΡΕΩΣ

ΣΤΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΒΟΙΩΤΟΣ

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ

ΚΗΡΤΕ ΕΤΕΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΝΤΜΦΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΙ

ΑΧΑΡΝΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἔμαντοῦ καρδίαν,
ἦσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιά, τέτταρα·
ἂ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδών, 5
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
ταῦθ' ὥς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ 'κεχήνην προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον, 10
ὁ δ' ἀνείπεν, εἴσαγ' ᾧ Θέογνι τὸν χορόν.
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἦσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
Δεξιίθεος εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιωτίον.
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών, 15
ὅτε δὴ παρέκυσσε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὥς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησιᾶς
ἑωθιωῆς ἔρημος ἡ πνύξ αὐτῆί, 20

Codd. hos citavimus : R Γ A et B C cum aliud atque Aldina tradunt
3 ψαμμακοσιογάργαρα A Suid. : ψαμμοκοσιογάργαρα vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι κᾶνω καὶ κάτω
 τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον.
 οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν, ἀλλ' ἁωρίαν
 ἤκουτες, εἴτα δ' ὥστιοῦνται πῶς δοκεῖς
 ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου, 25
 ἀθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
 ἔσται προτιμῶς οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
 ἐγὼ δ' αἰεὶ πρῶτιστος εἰς ἐκκλησίαν
 νοστῶν κάθημαι· κᾶτ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,
 στένω κέχνηα σκορδινῶμαι πέρδομαι, 30
 ἀπορῶ γράφω παρατίλλομαι λογίζομαι,
 ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν εἰρήνης ἐρῶν,
 στυγῶν μὲν ἄστνυ τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
 ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
 οὐκ ὄξος οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ἥδει 'πρίω,' 35
 ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χῶ πρίων ἀπῆν.
 νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἦκω παρεσκευασμένος
 βοᾶν ὑποκρούειν λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
 ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
 ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὐτοὶ μεσημβρινοί. 40
 οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ 'λεγον·
 ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὥστίζεται.

ΚΗΡΥΞ

πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
 πάριθ', ὥς ἂν ἐντὸς ᾗτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ

ἦδη τις εἶπε; Κη. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 45
 Αμ. ἐγώ. Κη. τίς ὢν; Αμ. Ἀμφίθεος. Κη. οὐκ
 ἀνθρωπος; Αμ. οὐ,
 ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
 καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται

23 ἁωρίαν codd. et Phryn. : ἁωρία Suid. 31 λυγίζομαι Bergk
 33 στνγῶ . . . ποθῶ Stobaeus 39 πλὴν] πρὶν Γ

ΑΧΑΡΝΗΣ

γαμεί δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
 ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ 50
 ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
 σπονδὰς ποιείσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
 ἀλλ' ἀθάνατος ὦν ὦνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
 οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κη. οἱ τοξόται.

Αμ. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ περιόψεσθέ με; 55

Δι. ὦνδρες πρυτάνεις ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
 τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
 σπονδὰς ποιείσθαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

Κη. κάθησο, σίγα. Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄγε μὲν οὐ,
 ἣν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι. 60

Κη. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.

Δι. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι ἄγε πρέσβεσιν
 καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.

Κη. σίγα. Δι. βαβαιάξ. ὦ κβάτανα τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ

ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν 65
 μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
 ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.

Πρ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ Καῦστρίων
 πεδίῳ ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
 ἐφ' ἄρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι, 70
 ἀπολλύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσφζόμην ἐγὼ
 παρὰ τὴν ἑπαλξίν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.

Πρ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
 ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
 ἄκρατον οἶνον ἡδύν. Δι. ὦ Κραναὰ πόλις 75
 ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;

Πρ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους

54 Κη.] πρύτανις B² schol. quod Brunck hic et in vv. 46, 59 reponit
 58 ποιείσθαι R: ποιῆσαι vulg. 59 σίγα A 63 ταῶσι codd.
 68 διὰ Benti.: παρὰ τῶν R: διὰ τῶν vulg. 71 γὰρ] τῆρ' Mehler
 73 δέ] γὰρ R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τοὺς πλείστα δυναμένους καταφαγεῖν καὶ πιεῖν.
 Δι. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
 Πρ. ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλει' ἤλθομεν· 80
 ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὥχετο στρατιὰν λαβών,
 κᾶχεζεν ὀκτῶ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
 Δι. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;
 Πρ. τῇ πανσελήνῳ· κᾶτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
 εἴτ' ἐξένιξε· παρετίθει δ' ἡμῖν ὄλους 85
 ἐκ κριβάνου βοῦς. Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
 βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
 Πρ. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
 παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
 Δι. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων. 90
 Πρ. καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν **Ψευδαρτάβαν**,
 τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκκόψειέ γε
 κόραξ πατάξας, τὸν τε σὺν τοῦ πρέσβεως.
 Κη. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὦναξ Ἡράκλεις.
 πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφαρκτον βλέπεις; 95
 ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
 ἄσκωμ' ἔχεις πού περὶ τὸν ὀφθαλμόν **κάτω**.
 Πρ. ἄγε δὴ σὺ βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
 λέξοντ' Ἀθηναίοισιν ὧ **Ψευδαρτάβα**.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ

- ἰαρταμὰν ἐξάρξαν ἀπισσόνα σάτρα. 100
 Πρ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ.
 Πρ. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
 λέγε δὴ σὺ μείζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
 Ψε. οὐ λῆψι χρῦσο χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ. 104
 Δι. οἴμοι κακοδαίμων ὥς σαφῶς. Πρ. τί δ' αὖ λέγει;

78 καταφαγεῖν B : καταφαγεῖν τε vulg : φαγεῖν τε Morellus 85 παρε-
 τίθει δ' A Ald. : καὶ παρετίθει R : παρετίθει θ' Athenaeus 93 τε
 A : γε vulg. 95 ναύφαρκτον Dind. ex Photio : ναύφρακτον codd.
 98 Πρ. B : Κη. vulg. 100 ἐξάρξαν ἀπισσόνα σάτρα A : ἑξαρχας
 πισσόναστρα R : alia alii 104 Ἰᾶον αὖ schol.

ΑΧΑΡΝΗΣ

- Δι. ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
- Πρ. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
- Δι. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζῶν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'. ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος. 110
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
ἵνα μὴ σε βάψω βάμμα Σάρδιανικόν·
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
(ἀνανεύει.)
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατῶμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
(ἐπινεύει.)
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοί, 115
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγῶδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε γ' ὦ πίθηκε τὸν πῶγων' ἔχων 120
εὐνούχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
Κη. σίγα, κάθιζε.
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ βουλὴ καλεῖ 124
ἐς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐχ ἀγχόνη;
κᾶπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ ὅστιν; Αμ. οὐτοσὶ πάρα.
- Δι. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτῶ δραχμὰς 130
σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.
- Κη. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

111 τουτονί] τουτονί Mein. 116 κοῦκ R : οὐκ vulg. 118 ὅς] ὅστις R : ὅτι Mein. 119 ἐξυρημένε Suid. : ἐξευρημένε codd.
133 κεχήνετε Herodianus : κεχῆνατε codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΩΡΟΣ

ὁδύ.

Δι. ἕτερος ἀλαζῶν οὗτος ἐσκηρύττεται. 135

Θε. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἤμεν ἐν Θράκῃ πολύν,

Δι. μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ ἔφες πολύν.

Θε. εἰ μὴ κατένειψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ', Δι. ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θεόγυις ἠγωνίζετο. 140

Θε. τοῦτον μετὰ Σιτάλκου ἐπινον τὸν χρόνον·
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθὴς ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα, 145
ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντεβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρῃ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 150

Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὦν εἶπας ἐνταυθοῖ σὺ πλὴν τῶν παρνόπων.

Θε. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος
ἐπεμψεν ὑμῖν. Δι. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.

Κη. οἱ Θραῖκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θεώρος ἤγαγεν. 155

Δι. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; Θε. Ὀδομάντων στρατός.

Δι. ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;

Θε. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῶ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. 160

Δι. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μέντ' ὁ θρανίτης λεῶς
ὁ σωσίπολις. οἵμοι τάλας ἀπόλλυμαι,

139, 140 ὑπ' αὐτὸν . . . ἠγωνίζετο fuerunt Theori, Dicaeopolidi tribuit Nauck 146 ἀλλᾶντος A 153 ἔθνος] γένος Ald. 154 σαφῶς A B 158 ἀποτεθρίακεν Suid. Hesych. : ἀποτέθρακεν vel simile quiddam codd.

ΑΧΑΡΝΗΣ

ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; Θε. ᾧ μόχθηρε σὺ
οὐ μὴ πρόσσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις. 166

Δι. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι 170
διοσημία ὅστις καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.

Κη. τοὺς Θραῆκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

Δι. οἴμοι τάλας μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί. 175
χαῖρ' Ἀμφίθεε. Αμ. μήπω γε πρίν γ' ἂν στῶ τρέχων·
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

Δι. τί δ' ἔστ'; Αμ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπενδον· οἱ δ' ὥσφροντο πρεσβῦταί τινες 180
Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες πρίνινοι
ἀτεράμονες Μαραθωνομάχαι σφενδάμνιοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ᾧ μιαιώτατε
σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον καβόων. 185

Δι. οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

Αμ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὐται μὲν εἰσι πεντέτεϊς. γεῦσαι λαβών.

Δι. αἰβοῖ. Αμ. τί ἔστιν; Δι. οὐκ ἀρέσκουσίν μ' ὅτι
ὄξουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν. 190

Αμ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεϊς γεῦσαι λαβών.

Δι. ὄξουσι χαῦται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς τῶν ζυμμάχων.

Αμ. ἀλλ' αὐταὶ σπονδαὶ τριακοντούτιδες

165 οὐκ ἀποβαλεῖτε Α 176 πρίν γ' Bergk : πρίν codd. 178 ἐγὼ
μὲν δεῦρο σοι R : ἐγὼ μὲν σοι δεῦρο Α Γ C : σοὶ μὲν δεῦρ' ἐγὼ Β (δεῦρο ἔγω)
Ald. 194 αὐταὶ σπονδαὶ] αὐταῖ σοι σπονδαὶ R : αὐταῖ τοί σοι Bothe

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. Δι. ὦ Διονύσια, 195
 αὐται μὲν ὄξουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος
 καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
 καὶ τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπη θέλεις.
 ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κάκπιομαι,
 χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας. 200
 ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς
 ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιῶν Διονύσια.
 Αμ. ἐγὼ δὲ φευξοῦμαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ

τῇδε πᾶς ἔπου δίωκε καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου [στρ.
 τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον 205
 ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύσατε,
 εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
 ἐκπέφυγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν
 ἐμῶν· 210
 οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον
 ἠκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ 215
 σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
 ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίστατο.

νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοῦμόν ἀντικνήμιον, [ἀντ.
 καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220
 οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ
 μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας.
 ὅστις ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπέισατο, 225
 οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔξεται τῶν ἐμῶν χωρίων·
 κοῦκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ 230

200 κελεύω schol. qui Amphitheo h. v. tribuit 203 φευξοῦμαί R :
 φεύξομαι vulg. 206 μηνύσατε R : μηνύετε vulg. 216 ὑπ'
 ἐμοῦ τότε] ὁ Hirschig 217 ἐξέφυγεν del. Benti. 220 Λακρατίδῃ
 codd. : corr. Benti. 221 ἐγχάνοι Brunck 230 ἀντεμπαγῶ
 R Suid. : ἄτ' ἐμπαγῶ A Ald. : αὐτ' ἐμπαγῶ Ambrosianus L. 41

ΑΧΑΡΝΗΣ

ὄξυνς ὀδυνηρὸς . . . ἐπίκωπος, ἵνα
μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλληνάδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτέ· 235
ὥς ἐγὼ βάλλων ἐκείνου οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

Δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

Χο. σίγα πᾶς. ἡκούσατ' ἄνδρες ἅρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών· θύσων γὰρ ἄνῆρ ὥς ἔοικ' ἐξέρχεται. 240

Δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

προῖτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
κατάθου τὸ κανοῦν ᾧ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ

ᾧ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν, 245
ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦλατῆρος τουτουί.

Δι. καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ'· ᾧ Διόνυσε δέσποτα
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροῦς Διονύσια, 250
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνευεγκέιν τὰς τριακοντούτιδας.
ἄγ' ᾧ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις βλέπουσα θυμβροφάγον. ὥς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει κᾶκποιήσεται γαλᾶς 255
σοῦ μηδὲν ἥττους βδεῖν, ἐπειδὰν ὀρθρος ᾗ.
πρόβαινε, κἂν τῷχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθῶν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
ᾧ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἐκτέος

231 καὶ σκόλοψ ὄξυνς Herm. ex citatione Suidae 234 Βαλληνάδε
Γ Ald. schol. : Παλληνάδε R A C 242 προῖτω 'ς Wolf : πρόιθ' ὥς
codd. 244 matri dat Ald. : ΓΥΝΗ praef. Brunck 247 καὶ μὴν
καλὸν γ' ἔστ' filiae tribuit A 253-258 matri dat Ald. 254 οἴσεις
R : οἴσει vulg. 256 ἥττους Elmsl. : ἥττον codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου· 260
 ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν·
 σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
 Φαλῆς ἐταῖρε Βακχίου
 ξύγκωμε νυκτοπεριπλάνη-
 τε μοιχὲ παιδεραστά, 265
 ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
 τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
 σπονδὰς ποιησάμενος ἔμαν-
 τῶ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
 καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς. 270
 πολλῶ γάρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
 κλέπτουσιν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον
 τὴν Στρυμοδώρου. Θράτταν ἐκ τοῦ Φελλέως
 μέσσην λαβόντ' ἄραντα κατα-
 βαλόντα καταγιγαρτίσ' ὦ 275
 Φαλῆς Φαλῆς.
 ἔαν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
 ἔωθεν εἰρήνης ροφήσει τρύβλιον·
 ἦ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
 Χο. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος. 280
 βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
 παῖε παῖε τὸν μιρόν.
 οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;
 Δι. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε. [στρ.
 Χο. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιὰ κεφαλὴ. 285
 Δι. ἀντὶ ποίας αἰτίας ὦχαρνέων γεραίτατοι;
 Χο. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς
 ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος 290
 σπείσάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
 Δι. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπείσάμην οὐκ ἴστε. μᾶλλ' ἀκούσατε.

278 ροφήσεις codd. : corr. Elmsl. 294 οὐκ ἴστε. μᾶλλ' Mein. :
 οὐκ ἴσατ' ἀλλ' R : οὐκ ἴστε ἀλλ' A : οὐκ ἴστε γ' ἀλλ' Ald. : οὐκ ἴστε τ'

ΑΧΑΡΝΗΣ

Χο. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῖς
λίθοις. 295

Δι. μηδαμῶς πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃτ'. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθοί.

Χο. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὥς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ- 300
γὼ κατατεμῶ ποθ' ἱππεῦσι καττύματα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακροῦς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

Δι. ὦγαθοὶ τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ἐάσατε, 305
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.

Χο. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει;

Δι. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. 310

Χο. οὐχ ἀπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σου φείσομαι;

Δι. οὐχ ἀπάντων, οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.

Χο. τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον, 315
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

Δι. κἄν γε μὴ λέγω δίκαια μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου 'θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

Χο. εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται
μὴ οὐ καταξάινειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; 320

Δι. οἶον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
οὐκ ἀκούσεσθ'; οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεδὸν ὦχαρνηίδαι;

Χο. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. Δι. δεινὰ τᾶρα πείσομαι.

Χο. ἐξολοίμην, ἣν ἀκούσω. Δι. μηδαμῶς ὦχαρνηικοί.

ἀλλ' Γ: ἀκούσατ' ἀλλ' Hamaker 296 πρὶν ἂν vel πρὶν γ' ἂν codd. :
corr. Bentr. 299 μοι σὺ Herm. : σύ μοι R : σὺ Α Γ C : δὴ σὺ Ald.
301 ποθ' ἱππεῦσι Herm. : τοῖς ἱππεῦσί ποτε B : τοῖς(ιν) ἱππεῦσί(ν) ποτ'
ἐς vulg. 308 πίστις οὔτε βωμὸς A 317 λέγων] λέξω R
321 οἶον R : οἶος vulg. 322 fortasse ὦχαρνηῖδια 323 τᾶρα
Elmsl. : γ' ἄρα vel γ' ἄρα codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χο. ὥς τεθνήξων ἴσθι νυνί. Δι. δῆξομᾶρ' ὑμᾶς ἐγώ.
 ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους· 326
 ὥς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
- Χο. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος ἄνδρες δημόται
 τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίου
 τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ πὶ τῷ θρασύνεται; 330
- Δι. βάλλετ' εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
 εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
- Χο. ὥς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
 ἀλλὰ μὴ δράσης δ μέλλεις· μηδαμῶς ᾧ μηδαμῶς.
- Δι. ὥς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι. [ἀντ.
- Χο. ἀπολείς ἄρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθρακέα; 336
- Δι. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
- Χο. ἀλλὰ γὰρ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακε-
 δαιμόνιον † αὐτὸν ὅτι τῷ † τρόπῳ σοῦστὶ φίλος·
 ὥς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340
- Δι. τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
- Χο. οὐτοιί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
- Δι. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταιί που λίθοι.
- Χο. ἐκσέσεισται χαμᾶζ'. οὐχ ὁρᾶς σειόμενον;
 ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος. 345
 ὥς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.
- Δι. ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς,
 ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήθιοι,
 καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
 ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνῇν 350
 ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
 δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι

325 δῆξομᾶρ' ὑμᾶς Dind. : δείξομ' ὑμᾶς ἄρ' R : δῆξομαι γὰρ (vel γ' ἄρ') ὑμᾶς vulg. 329 ἡμῖν] ὑμῶν Ald. 336 ἄρ' ὁμήλικα Reisig : ἄρα τὸν ἡλικα codd. praeter B qui ἄρα θ' ἡλικα habet 338 γὰρ habet B : om. vulg. 339 αὐτὸν ὅτι τῷ] fortasse αἶνεσον ὅτῳ φίλος R : φίλον vulg. 347 πάντως ἀνήσειν τῆς Dobr. : πάντες ἀνασείειν codd. 348 Παρνήθιοι Bendl. : παρνώσσιοι R Ald. : παρνώσσιοι vulg. 351 ἐπετίλησεν Γ Suid.

ΑΧΑΡΝΗΣ

τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκούσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ ᾗ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιζήνου λέγειν 355
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅς' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

Χο. τί οὖν οὐ λέγεις, ἐπίζηνον ἐξευεγκῶν θύραζ', [στρ.
ὅ τι ποτ' ᾧ σχέτλιε τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις; 360
πάνυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοῦπίζηνον ἐγχείρει λέγειν. 365

Δι. ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίζηνον τοδί,
ὃ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὕτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἃ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τρόπους 370
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζῶν καὶ δίκαια κᾶδικα·
κἂνταῦθα λαυθάνουσ' ἀπεμπολῶμενοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι 375
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψηφηδακεῖν.
αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσιν κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῇ κατεγλώττιζέ μου 380
κᾶκυκλοβόρει κᾶπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.

366 θεᾶσθε] θεάσαι R
ψήφψ δακεῖν Ald.

376 ψηφηδακεῖν B: ψηφοδακεῖν R A:

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Χο. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς; [ἀντ.
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἱερωνύμου 386
σκοτοδοασυπυκνότριχά τιν' Ἄιδος κυνήην· 390
ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὥς σκῆψιν ἀγῶν οὔτος οὐκ ἐσδέξεται.

Δι. ὦρα ὅστιν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὥς Εὐριπίδην.
παῖ παῖ. 395

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ

τίς οὔτος, Δι. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
Κη. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. πῶς ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον; Κη. ὀρθῶς ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγωδίαν. Δι. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη, 400
ὅθ' ὁ δοῦλος οὐτώσῃ σαφῶς ἀπεκρίνατο.
ἐκκάλεσον αὐτόν. Κη. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ'
ὅμως·
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδην, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πῶποτ' ἀνθρώπων τινί· 405
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλήδης, ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐ σχολή.
Δι. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. Εὐ. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ'
ὅμως.
Εὐ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
Δι. Εὐριπίδην, Εὐ. τί λέλακας; Δι. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἐξὸν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς. 411
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,

385 στρέφεις B τεχνάζει Ald. : τεχνάζεις codd. 390 τιν' Brunck :
τὴν codd. 392 προσδέξεται Suid. 393 ἤδη] ἄρα μοι R
401 σοφῶς ὑποκρίνεται R

ΑΧΑΡΝΗΣ

ἐσθῆτ' ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
 ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' Εὐριπίδη,
 δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
 δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
 αὕτη δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.

415

Ευ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνέως ὁδὶ
 ὁ δῦσποτμος γεραιὸς ἡγωνίζετο;

Δι. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἐτ' ἀθλιωτέρου.

420

Ευ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; Δι. οὐ Φοίνικος, οὐ·
 ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

Ευ. ποίας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
 ἀλλ' ἡ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

Δι. οὐκ ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

425

Ευ. ἀλλ' ἡ τὰ δυσπινῇ 'θέλεις πεπλώματα,
 ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὔτοσί;

Δι. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κάκεῖνος μὲν ἦν
 χωλὸς προσαιτῶν στωμύλος δεινὸς λέγειν.

Ευ. οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον. Δι. ναὶ Τήλεφον·
 τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.

430

Ευ. ᾧ παῖ δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
 κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν
 μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. Κη. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

Δι. ᾧ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ,
 ἐνσκευάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.

435

Εὐριπίδη, 'πειδὴ περ ἐχαρίσω ταδί,
 κάκεῖνά μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ῥακῶν,
 τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
 δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
 εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μὴ·
 τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ,
 τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
 ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

440

413 ἐλεινήν codd. : corr. Pors.
 Suid. : ὥσπερ codd.

434 Ἰνοῦς] οἰνέος A

441 ὅσπερ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ευ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί. 445
 Δι. εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἄγῳ φρονῶ.
 εἴ γ' οἶον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
 ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
 Ευ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
 Δι. ὦ θύμ', ὀρᾷς γὰρ ὥς ἀπωθοῦμαι δόμων, 450
 πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
 γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδῃ
 δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
 Ευ. τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;
 Δι. χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. 455
 Ευ. λυπηρὸς ἴσθ' ὦν κάποχώρησον δόμων.
 Δι. φεῖ·
 εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
 Ευ. ἄπελθε νῦν μοι. Δι. μᾶλλά μοι δὸς ἐν μόνον
 κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.
 Ευ. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις. 460
 Δι. οὐπω μὰ Δί'· οἷσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
 ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ τουτὶ μόνον
 δός μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.
 Ευ. ὠνθρωπ' ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν·
 ἄπελθε ταυτηνὶ λαβὼν. Δι. ἀπέρχομαι. 465
 καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνὸς οὐ μὴ τυχῶν
 ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ·
 τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοῦ πρόσειμ' ἔτι·
 ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
 Ευ. ἀπολεῖς μ'. ἰδοὺ σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα. 470
 Δι. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
 ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
 οἷμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμεν

446 εὐδαιμονοίης] εἴ σοι γένοιτο Athenaeus 448 γε] καὶ Ald.
 452 Εὐριπίδην R' A Ald. 454 ὦ] αὖ Suid. 459 κοτυλίσκιον
 Athenaeus : κυλίσκιον codd. 460 τόδ' R : ταῦτ' vulg. ἴσθι δ' R
 464 ἀφαιρήσεις A

ΑΧΑΡΝΗΣ

- ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
 Εὐριπίδιον ᾧ φιλτάτιον καὶ γλυκύτατον, 475
 κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
 πλὴν ἐν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
 σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος.
- Εν. ἀνὴρ ὑβρίζει· κλῆε πηκτὰ δωμάτων.
 Δι. ᾧ θύμ' ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. 480
 ἄρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
 μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
 πρόβαινέ νυν ᾧ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ.
 ἔστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
 ἐπήνεσ'· ἄγε νυν ᾧ τάλαινα καρδία 485
 ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἄτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
 παράσχεις εἰποῦς' ἄττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
 τόλμησον ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.
- Χο. τί δράσεις; τί φήσεις; εὖ ἴσθι νυν 490
 ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
 ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
 ἅπασιν μέλλεις εἰς λέγειν τᾶναντία.
 ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἰά νυν,
 ἐπειδήπερ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε. 495
- Δι. μή μοι φθονήσῃτ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
 εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
 μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγφδίαν ποιῶν. 500
 τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγφδία.
 ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.
 οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
 ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγῶν,
 κοῦπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι 505
 ἤκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
 ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·

475 γλυκύτατον καὶ φιλτάτιον R : γλυκύτατον ᾧ φιλτάτιον Ald. Suid.
 490 εἰ add. Mein. 496 οἱ] ᾧ R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν οὐπὶ Ταινάρῳ θεὸς 510
 σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
 κάμοι γάρ ἐστ' ἀμπέλια διακεκομμένα.
 ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, κοῦχλ' τὴν πόλιν λέγω, 515
 μέμνησθε τοῦθ' ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
 ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
 ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
 ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
 κεῖ που σίκνουν ἴδοιεν ἢ λαγῳδιον 520
 ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἄλας,
 ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ καπέπρατ' αὐθημερόν.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ καπιχώρια,
 πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
 νεανῖαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι· 525
 καὶ οἱ Μεγαρῆς ὁδύναις πεφυσιγγωμένοι
 ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
 Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης οὐλύμπιος 530
 ἥστραπτ' ἐβρόντα ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
 ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
 ὥς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
 μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν οὐρανῷ μένειν.
 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ ᾿πείνων βάδην, 535
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
 μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·

512 ἐστ' Bergk: ἐστιν codd. διακεκομμένα R: κεκομμένα vulg.
 515 κοῦχλ' R: οὐχὶ vulg. 521 χόνδρους ἄλας Elmsl.: χονδρὰς ἄλας
 R: χόνδρους ἄλδς vulg. 527 πόρνas R Athenaeus 528 κἀν-
 τεῦθεν] κακείθεν Ath. 533 μήτ' ἐν γῇ codd.: corr. Bentl.

ΑΧΑΡΝΗΣ

κοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
 κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 ἔρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν, εἶπατε. 540
 φέρ' εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
 ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
 καθήσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ
 καὶ κάρτα μέντ' αὖ εὐθέως καθείλκετε
 τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα 545
 θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 μισθοῦ διδομένου, παλλαδίων χρυσομένων,
 στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρομένων,
 ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
 σκοροδῶν, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις, 550
 στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων·
 τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε· τὸν δὲ Τήλεφον 555
 οὐκ οἴόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

ἄληθες ὠπίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
 ταυτὶ σὺν τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
 καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν ὠνείδισας;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει 560
 δίκαια πάντα κοῦδεν αὐτῶν ψεύδεται.
 Ημ^α εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρῆν;
 ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
 Ημ^β οὗτος σὺν ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; ὥς εἰ θενεῖς
 τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα. 565
 Ημ^α ἰὼ Λάμαχ' ὦ βλέπων ἀστραπάς,

556 ἡμῖν] ὑμῖν Ald.
 οὐδὲ codd.

562 αὐτ'] ταῦτ' R
 566 ὦ Herm. : ἰὼ codd.

563 οὔτι Benti.

βοήθησον ὦ γοργολόφα φανείς,
 ἰὼ Λάμαχ' ὦ φίλ' ὦ φυλέτα·
 εἴτε τις ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ
 τειχομάχας ἀνὴρ, βοηθησάτω 570
 τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ

πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
 ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
 τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;
 Δι. ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων. 575
 Ημᾶς ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
 ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
 Λα. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
 Δι. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
 εἰ πτωχὸς ὢν εἰπὸν τι κάστωμυλάμην.
 Λα. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ οἶδά πω·
 ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων εἰλιγγιώ. 581
 ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκε μου τὴν μορμόνα.
 Λα. ἰδού. Δι. παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
 Λα. κεῖται. Δι. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
 Λα. τουτὶ πτίλον σοι. Δι. τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
 ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους. 586
 Λα. οὗτος τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
 πτίλον γάρ ἐστιν— Δι. εἰπέ μοι τίνας ποτὲ
 ὄρνιθος ἐστιν; ἄρα κομπολακύθου;
 Λα. οἴμ' ὥς τεθνήξεις. Δι. μηδαμῶς ὦ Λάμαχε· 590
 οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
 τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὖοπλος γὰρ εἶ.
 Λα. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;
 Δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

569 ἢ στρατηγὸς ἢ] τις ἢ Elmsl. 570 τειχομάχος codd. : corr.
 Dobr. 575 λόφων] φίλων R: πτίλων Thiersch 588 πτίλον
 γὰρ ἐστιν Dicaeopolidi dant codd. : corr. Bothe

- Δι. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης, 595
 ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης,
 σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
- Λα. ἐχειροτόνησαν γάρ με— Δι. κόκκυγές γε τρεῖς.
 ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπείσάμην,
 ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν, 600
 νεανίας δ' οἴους σὺ διαδεδρακότας,
 τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς,
 Τεισαμενοφαινίππους Πανουργιππαρχίδας,
 ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι τοὺς δ' ἐν Χάοσιν,
 Γερητοθεοδώρους Διομειαλαζόνας, 605
 τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κὰν Γέλα κὰν Καταγέλα.
- Λα. ἐχειροτονήθησαν γάρ. Δι. αἴτιον δὲ τί
 ὑμᾶς μὲν αἰεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
 τῶνδ' οὐδὲ μὴδέν'; ἔτεδ' ὦ Μαριλάδῃ
 ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιοὺς ὦν † ἐν ἡ;† 610
 ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σῶφρων κἀργάτης.
 τί δαὶ Δράκυλλος ἢ Εὐφορίδης ἢ Πρινίδης;
 εἶδ' ἐν τίς ὑμῶν τὰκβάταν' ἢ τοὺς Χάονας;
 οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
 οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ, 615
 ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
 ἅπαντες 'ἐξίστω' παρήγουν οἱ φίλοι.
- Λα. ὦ δημοκρατία ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
 Δι. οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
- Λα. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις 620
 αἰεὶ πολεμήσω καὶ ταραξῶ πανταχῇ
 καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
- Δι. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
 ἅπασιν καὶ Μεγαρεῦσιν καὶ Βοιωτίοις
 πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μῇ. 625

598 γε Reiske : om. R : τε codd. 601 οἷος Γ² 608 ἀμηγέπου
 R Ald. 610 ἐν ἡ] ἐνῃ R : fort. ἐν ἡ οὐ; 612 τί δ' Ἀνθράκυλλος
 Reiske 613 εἶδ' ἐν] οἶδ' ἐν R Γ Ald. 615 ὑπ' Bendl. : ὑπὲρ codd.

Χο. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
 περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.
 ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
 οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὥς δεξιός ἐστιν· 629
 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
 ὥς κωμῶδεϊ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
 ἀποκρίνασθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
 φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
 παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
 μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαννοπολίτας. 635
 πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες
 πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κάπειδ' ἰδοῦναι τοῦτό τις εἴποι,
 εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
 εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
 ἡὔρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας. 640
 ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
 καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας ὥς δημοκρατοῦνται.
 τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
 ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
 ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια. 645
 οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἦκει,
 ὅτε καὶ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων
 ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν,
 εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά·
 τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺν βελτίους γεγενῆσθαι
 καὶ τῷ πολέμῳ πολὺν νικήσειν τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας. 651
 διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται
 καὶ τὴν Αἰγίναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
 οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλῳνται.

627 τοὺς ἀναπαίστους Ald. 632 ἀποκρίνεσθαι Ald. 633 ἄξιος]
 αἴτιος Bentr. 636 οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων codd.: corr. Bentr.
 640 ἡὔρετο] εὔρετο R Suid.: εὔρε τὸ vulg. 645 ὅστις παρεκινδύ-
 νευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν codd.: corr. Herm. 646 οὕτω δ'] οὕτως
 Elmsl. 652 ταῦθ' R: τοῦθ' A² Ald.

ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφήσθ'· ὥς κωμωδήσει τὰ δίκαια· 655
 φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
 οὐ θωπεύων οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς οὐδ' ἐξαπατύλλων,
 οὐδὲ πανουργῶν οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.

πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω
 καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω. 660

τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
 ξύμμαχον ἔσται, κοῦ μή ποθ' ἄλῶ
 περὶ τὴν πόλιν ὦν ὥσπερ ἐκείνος
 δειλὸς καὶ λακαταπύγων. 664

δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος ἔντονος
 Ἀχαρνική. [στρ.
 οἶον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνῆλατ' ἐρεθιζόμενος
 οὐρία ῥιπίδι,

ἥνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι, 670
 οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,

οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος ἔντονον ἀγροικότερον
 ὥς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην. 675

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει·
 οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὦν ἐναυμαχήσαμεν --
 γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
 οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
 ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελᾶσθαι ῥητόρων, 680

οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηλημένους,
 οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἢ βακτηρία·
 τουθορύζοντες δὲ γήρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
 οὐχ ὀρώντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.

ὁ δέ, νεανίας ἐαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν, 685
 ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασιν·

655 ἀφήσθ' Bergk. Fr. Com. p. 416: ἀφήσηθ' A Ald.: δείσηθ' C:
 ἀφήσετε vulg. 657 οὐδ' . . . οὐδ' Suid.: οὐθ' . . . οὐτ' codd.

665 φλεγυρὸν Ald. 671 ἀνακυκῶσι R: κυκῶσι Suid.: ἀνακυκλῶσι
 vulg. 674 ἐντονον ἀγροικότενον codd. praeter A 685 νεανίας

codd. Suid.: νεανίαν Elmsl.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κᾶτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἰστὰς ἐπὼν
 ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταραττων καὶ κυκῶν.
 ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾶτ' ὀφλὼν ἀπέρχεται,
 εἴτα λύζει καὶ δακρύνει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους, 690
 'οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι.'

ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι πολὺν ἄνδρα περὶ
 κλεψύδραν, [ἀντ.

πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν
 ἰδρῶτα δὴ καὶ πολύν,

ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;

εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἡμεῖς ἐδιώκομεν,

νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα, κᾶτα προσαλι-
 σκόμεθα. 700

πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν ἡλίκον Θουκυδίδην

ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,

τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ; 705

ὥστ' ἐγὼ μὲν ἡλέησα κἀπεμορξάμην ἰδὼν

ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,

ὃς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκείνος ἦνικ' ἦν Θουκυδίδης,

οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥαδίως ἠνέσχετο,

ἀλλὰ κατεπάλαισε μένταν πρῶτον Εὐάθλους δέκα, 710

κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,

περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαθ' ὕπνου τυχεῖν,

ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἡ

τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος, 715

τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λόλος χῶ Κλεινίου.

κᾶξελαύνειν χρῆν τὸ λοιπόν, κᾶν φύγῃ τις ζημιοῦν,

τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

689 μασταρίζει A Hesych. 690 εἴτα λύζει] εἴτ' ἀλύει v. l. apud
 schol. 702 τίς] τί Elmsl. 709 Ἀχαίαν A: Ἀχαιράν C: Ἀχαιάν vulg.
 710 μένταν Reiske: μὲν R A Γ: μὲν ἂν Ald.

ΑΧΑΡΝΗΣ

Δι. ὄροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οὔδε τῆς ἐμῆς.
 ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις 720
 ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις,
 ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.
 ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
 τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
 ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω 725
 μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπείσάμην
 μέτειμ', ἵνα στήσω φανεράν ἐν τὰγορά.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ

ἀγορὰ 'ν 'Αθήναις χαῖρε Μεγαρεῦσιν φίλα.
 ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ᾧ περ ματέρα. 730
 ἀλλ' ᾧ πόνηρα κώρι' ἀθλίῳ πατρός,
 ἄμβατε ποττὰν μάδδαν, αἶ χ' εὖρητέ πα.
 ἀκούετε δῆ, ποτέχετ' ἐμὴν τὰν γαστέρα·
 πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδ' ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ

πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι. 735

Με. ἐγώνγα καὶ τὸς φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
 ὅς ὑμέ κα πρίαιτο φανεράν ζαμίαν;
 ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά,
 χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασὼ φέρειν.
 περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων. 740
 ὅπως δὲ δοξεῖτ' εἶμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
 ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, αἶ περ ἰξεῖτ' οἴκαδ' ἰς
 ἄπρατα, πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς.
 ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
 κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ᾧδ' ἐσβαίνετε. 745

728 φανεράν] φανερῶς R 731 κώρι' Elmsl.: κόρι' A Γ: κόριχ'
 R: κόριά γ' vulg. 733 ἀκούετε C: ἀκούετον vulg. 738 ἔστι γάρ
 μοι codd.: ἐστὶν ἡμῖν Suid 741 εἶμεν Dind.: εἶμεν C: ἦμεν R A
 Ald. 742 ἰξεῖτ'] ἰξεῖτ' R: ἴξετ' Γ Ald. 743 ἄπρατα Ahrens:
 τὰ πρᾶτα Ald.: τὰ πρῶτα vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοίξετε
 χῆσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
 ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν ὅπα·
 Δικαιοπόλι, ἣ λῆς πρίασθαι χοιρία;
 Δι. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; Με. ἀγορασοῦντες ἴκομες. 750
 Δι. πῶς ἔχετε; Με. διαπεινᾶμες αἰὲ ποττὸ πῦρ.
 Δι. ἀλλ' ἡδύ τοι νῆ τὸν Δί', ἣν αὐλὸς παρῇ.
 τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; Με. οἶα δῆ.
 ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
 ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἐπραττον τᾷ πόλει, 755
 ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
 Δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σά μάν;
 Δι. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὦνιος;
 Με. παρ' ἅμῃ πολυτίματος ἄπερ τοῖ θεοί. 759
 Δι. ἄλας οὖν φέρεις; Με. οὐχ ὕμεις αὐτῶν ἄρχετε;
 Δι. οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ'; ὕμεις τῶν αἰεί,
 ὅκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μῦες
 πᾶσσακι τὰς ἀγλιθας ἐξορύσσετε.
 Δι. τί δαὶ φέρεις; Με. χοίρως ἐγώνυγα μυστικάς.
 Δι. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. Με. ἀλλὰ μὰν καλά.
 ἄντεινον αἱ λῆς· ὡς παχεῖα καὶ καλά. 766
 Δι. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Με. χοῖρος ναὶ Δία.
 Δι. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δὴ ὅστι χοῖρος; Με. Μεγαρικά.
 ἣ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἄδ'; Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
 Με. οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τὰς ἀπιστίας· 770
 οὐ φατι τάνδε χοῖρον εἶμεν. ἀλλὰ μάν,
 αἱ λῆς, περὶδον μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἀλῶν,
 αἱ μὴ ὅστιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμω.

746 γρυλλιξεῖτε A 749 Δικαιοπόλις codd. praeter R 750 ἀγο-
 ράσοντες ἤκομεν (ἴκομεν R) codd. : corr. Elmsl. 757 ἀπηλλάξεσθε
 Cobet 758 τί δ' ἄλλο Megarensi continuat Ald. 759 ἅμῃ
 Elmsl. : ἀμὲ codd. 761 τῶν R : ὦν vulg. 766 παχεῖαι καὶ
 καλά Ald. 768 δῆ ὅστι χοῖρος Ald. : χοῖρος ἥδε R : χοῖρος A Γ
 770 θᾶσθαι B τῶδε τὰς Blaydes : τοῦδε τὰς codd. : τόνδε τὰς Elmsl.
 771 τάνδε R : τόνδε vulg. εἶμεν Dind. : ἤμεν codd.

ΑΧΑΡΝΗΣ

Δι. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. Με. ναὶ τὸν Διοκλέα
 ἐμά γα. τὸ δέ νιν εἶμεναι τίνος δοκεῖς; 775
 ἢ λῆς ἀκούσαι φθεγγομένας; Δι. νῆ τοὺς θεοὺς
 ἔγωγε. Με. φώνει δὴ τὸ ταχέως χοῖριον.
 οὐ χρήσθα; σιγῆς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;
 πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδ'.

ΚΟΡΗ

κοῦ κοῖ. 780
 Με. αὐτὰ 'στὶ χοῖρος; Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
 ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται. Με. πέντ' ἐτῶν,
 σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
 Δι. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί. Με. σά μάν;
 παῖ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; Δι. κέρκον οὐκ ἔχει. 785
 Με. νεαρὰ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
 ἐξεῖ μέγαν τε καὶ παχεῖαν κῆρυθράν.
 ἀλλ' αἱ τράφειν λῆς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
 Δι. ὥς ξυγγενῆς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρα.
 Με. ὁμοματρία γάρ ἐστι κῆκ τῶντῳ πατρός. 790
 αἱ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοιανθῇ τριχί,
 κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτα θύειν.
 Δι. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τὰφροδίτη θύεται.
 Με. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτα; μόνα γὰρ δαιμόνων.
 καὶ γίνεται γὰρ τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς 795
 ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
 Δι. ἥδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;
 Με. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν καὶ κ' ἄνις γὰρ τῷ πατρός.
 Δι. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; Με. πάνθ' ἃ κα διδῶς.

778 οὐ χρήσθα σιγῆς codd.: corr. Ahrens : οὐ χρήσθα σιγῆν Greg. Cor.
 779 τυ Blaydes : τ' R : τὴ γ' vulg. 784 αὐτηγί] αὐτητ R Ald.
 788 τράφειν Müller : τράφειν R A Γ Ald. : τρέφειν B C 791 αἱ
 δ' ἂν] ἀλλ' ἂν R : αἱ κα Blaydes κἀναχνοανθῇ codd. : corr.
 Bothe 794 δαίμονι B 796 ἂν] ἐς Γ B ὀβελὸν R ἀμπε-
 παρμένον Elmsl. 798 Ποτειδᾶν Bergk : Ποσειδῶ R : Ποτειδαν Γ
 Ald. : Ποτείδα A καὶ κ' ἄνις Blaydes : κᾶν ἄνευ codd. 799 κα
 Pors. : καὶ codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

αὐτὸς δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε χοῖρε. Κο. κοὺ κοὺ.
 Δι. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κο. κοὺ κοὺ κοὺ. 801
 Δι. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; Κο. κοὺ κοὺ.
 Δι. τί δαὶ σύ; τρώγοις ἂν; Κο. κοὺ κοὺ κοὺ.
 Δι. ὥς ὃξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
 ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων 805
 τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώξονται; βαβαί,
 οἶον ῥοθιάζουσ' ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
 ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὥς Τραγασαῖα φαίνεται.
 Με. ἀλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
 ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν. 810
 Δι. νῆ τὸν Δί' ἀστεῖω γε τῶ βοσκήματε·
 πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
 Με. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκορόδων τροπαλίδος,
 τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
 Δι. ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ. Με. ταῦτα δῆ. 815
 Ἑρμᾶ ἔμπολαίε τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
 οὔτω μ' ἀποδόσθαι τάν τ' ἐμῶντῳ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὦνθρωπε ποδαπός; Με. χοιροπώλας Μεγαρικός.
 Συ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
 πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν 820
 ὄθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφν.
 Συ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
 Με. Δικαιοπόλι Δικαιοπόλι φαντάδδομαι.
 Δι. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
 τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε; 825
 τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
 Συ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; Δι. κλάων γε σύ,

803 σύ; τρώγοις ἂν; Elmsl. : σὺ κατατρώγοις ἂν αὐτὸς C : σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἂν vel σῦκα τρώγοις ἂν αὐτός vulg. 809 Dicaeopolidi continuant codd. : corr. Hirschig 813 τροπαλίδος Γ : τροπαλλίδος Ald. et vulg. 823 φαντάζομαι codd. : corr. Valckenaer 824 ὑπὸ τοῦ;] Megarensi dant R Γ ἀγορανόμοι Elmsl. : ἀγ. R A Γ : οἱ δ' ἀγ. Ald. : ὦ ἀγ. B 826 τί δῆ Brunck : τιῇ codd.

ΑΧΑΡΝΗΣ

εἰ μὴ ἔτέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.

Με. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.

Δι. θάρρει Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἥς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου 830

τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. Με. ἀλλ' ἄμιν οὐκ ἐπιχώριον.

Δι. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τράποιτ' ἐμοί.

Με. ὦ χοιρίδια πειρήσθε κἄνις τῷ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μᾶδδαν, αἶκα τις διδῶ. 835

Χο. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἱ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τὰγορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσὶν τις Κτησίας
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἱ- 840
μώζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι,
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπης τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
οὐδ' ὥστιεῖ Κλεωνύμω·
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίδει 845
κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τὰγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, 850
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου·

836-41 = 842-47 = 848-53 - 854-59

828 τρέχων R : ἰὼν vulg. 832 ἀλλ' ἄμιν Elmsl. : ἀλλὰ μιν R :
ἀλλὰ μὲν (vel μὴν) vulg. 833 πολυπραγμοσύνης schol. et codd.
praeter R 835 μᾶδδαν Dind. : μᾶζαν codd. 842 πημανεῖ τι
L. Dindorf : πημανεῖται codd. 843 οὐδ' ἐναπομόρξεται Suid.
849 ἀεὶ] εὖ Fritzschē : ἀπο- Reisig 850 ὁ Bentl. : οὐδ' ὁ codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος
 Λυσίστρατός τ' ἐν τὰγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος, 855
 ὁ περιालουργὸς τοῖς κακοῖς,
 ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
 πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
 τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ

- ἵττω Ἑρακλῆς ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς· 860
 κατάθου τὸ τὰν γλάχων' ἀτρέμας Ἴσμηνία·
 ὕμεις δ' ὅσοι Θείβαθεν ἀνληταὶ πάρα
 τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.
- Δι. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
 πόθεν προσέπτουθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι 865
 ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι;
- Βο. νεὶ τὸν Ἰόλαον ἐπεχαρίττα γ' ὦ ξένε·
 Θείβαθε γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου
 τᾶνθια τὰς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο τῶν ἐγὼ φέρω 870
 τῶν ὀρταλίσχων ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
- Δι. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 τί φέρεις; Βο. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 ὀρίανον γλαχὼ ψιάθως θρυαλλίδας
 νάσσας κολοιῶς ἀτταγᾶς φαλαρίδας 875
 τροχίλως κολύμβως. Δι. ὥσπερεὶ χειμῶν ἄρα
 ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
- Βο. καὶ μὰν φέρω χᾶνας λαγῶς ἀλώπεκας
 σκάλοπας ἐχίνως αἰελούρως πικτίδας
 ἰκτίδας ἐνύδρως ἐγχέλεις Κωπαΐδας. 880
- Δι. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
 δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις, τὰς ἐγχέλεις.

867 ἐπεχαρίττα Blaydes: ἐπιχαρίττω R: ἐπιχαρίτως vulg. 868 Θεί-
 βαθι codd.: corr. Elmsl. 869 τᾶνθεα R: καὶ τ' ἄνθεα Ald.: τᾶνθεια
 vel τᾶνθεα vulg. 879 πυκτίδας Ald.

ΑΧΑΡΝΗΣ

- Bo. πρέσβειρα **πεντήκοντα** Κωπάδων κοράν,
 ἔκβαθι τῶδε κῆπιχάριται τῷ ξένῳ.
- Δι. ᾧ φιλτάτῃ σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη, 885
 ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
 φίλῃ δὲ Μορύχῳ. δμῶες ἐξενέγκατε
 τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
 σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἐγχελυν,
 ἥκουσαν ἔκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην. 890
 προσείπατ' αὐτὴν ᾧ τέκν'. ἄνθρακας δ' ἐγὼ
 ὑμῶν παρέξω τῇσδε τῆς ξένης χάριω.
 ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.
- Bo. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται; 895
- Δι. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
 ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
- Bo. ἰώγα ταῦτα πάντα. Δι. φέρε πόσου λέγεις;
 ἡ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;
- Bo. ὅ τι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή. 900
- Δι. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
 ἢ κέραμον. Bo. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ.
 ἀλλ' ὅ τι παρ' ἀμῶν μή 'στι, τᾶδε δ' αὖ πολὺ.
- Δι. ἐγὼ δα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε,
 ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. Bo. νεὶ τὼ θιῶ 905
 λάβοιμι μέντ' ἀν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολὺ,
 ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλὰς πλέων.
- Δι. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκارχος ἔρχεται φανῶν.
- Bo. μικρός γα μᾶκος οὗτος. Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

- ταντὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; Bo. τῷδ' ἐμὰ 910
- Θείβαθεν, ἵττω Δεὺς. Ni. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
- φαίνω πολέμια ταῦτα. Bo. τί δὲ κακὸν παθὼν

893 ἔσφερ'] ἔκφερ' R 899 ἰών] Bo. ἰὼ B 905 θιῶ Blaydes : σιῶ
 codd. 911 Δεὺς R : Ζεὺς vulg. 912 δὲ pap. Berol. 231 : δαὶ codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

Νι. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βο. τί ἀδικείμενος;

Νι. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστῶτων χάριν. 915

ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.

Δι. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;

Νι. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.

Δι. νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι. Δι. τίνι τρόπῳ;

Νι. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος 920

ἄψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον

δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.

κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,

σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. Δι. ᾧ κάκιστ' ἀπολούμενε, 925

σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;

Νι. μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·

δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω

ὥσπερ κέραμον ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.

Χο. ἐνδησον ᾧ βέλτιστε τῷ. [στρ. 930

ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν

οὕτως ὅπως

ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.

Δι. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ

τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ

πυρορραγές

κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

Χο. τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ; 935

Δι. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,

κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,

φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦ-

913 ἦρα ΑΓ: ἥρω R: ἥρω vel ἥρω vulg.

Suid. θρυαλλίδα Suid.

924 εὐθύς Pierson, cf. schol.: αἱ νηὺς A

Ald.: αἱ νῆς Γ: αἱ νῆες R: αἴφνης Brennan

931 ἂν μὴ . . . κατάξῃ]

μὴ καὶ . . . κατάξει duo codices Moeridis

933 πυρορραγές] περιρ-

ραγές B: πυριρραγές Pollux

ΑΧΑΡΝΗΣ

χος καὶ κύλιξ . . .
καὶ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.

Χο. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ- [ἀντ.
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος 941
κατ' οἰκίαν

τοσόνδ' αἰὲν ψοφοῦντι;
Δι. ἰσχυρόν ἐστιν ὦ γάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν
κατωκάρα κρέμαίτο. 7 945

Χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι. 105

Βο. μέλλω γὰρ τοι θερίδδειν.

Χο. ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε συν-
θέριζε καὶ τοῦτον λαβὼν
πρόσβαλλ' ὅποι βούλει φέρων 950
πρὸς πάντα συκοφάντην. 7

Δι. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ Βοιώτιε.

Βο. ὑπόκνυπτε τὰν τύλαν ἰὼν Ἰσμήνιχε.

Δι. χῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος. 955
πάντως μὲν οἷσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὁμως·
κἂν τοῦτο κερδήνης ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὖνεκα.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ

Δικαιοπόλι. Δι. τίς ἔστι; τί με βωστρεῖς;

Θε. ὅ τι;

ἐκέλευε Λάμαχος σε ταυτησὶ δραχμῆς 960
ἐς τοὺς Χοᾶς αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγχελυν.

939 post κύλιξ dipodiam excidisse suspicatur Mein. 944 κατα-
γείη codd.: καταγοίη Cobet 947 γὰρ Blaydes: γέ R A: δέ B
950 ὅποι Fritzsche: ὅπου codd. 962 ἐκέλευσε Vat. Pal. 67

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Δι. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν; ;
- Θε. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει κραδαίνων τρισὶ κατάσκιος λόφοις. 965
- Δι. οὐκ ἂν, μὰ Δί' εἰ δόλῃ γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαντῶ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων. 970
- Χο. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν
ὑπέρσοφον, [στρ.
οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ
κατεσθίειν. 975
- αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδ' γε πορίζεται.
οὐδέ ποτ' ἐγὼ Πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται 980
ξυγκατακλινείς, ὅτι παροιρικὸς ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας
ἡργάσατο πάντα κακά, κἀνέτρεπε κᾶξέχει
κἀμάχετο καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένον
' πῖνε κατάκεισο λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν' 985
τὰς χάρακας ἦπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρί,
ἐξέχει θ' ἡμῶν βία τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
- 〈οὔτοσὶ δ'〉 ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα
δὴ φρονεῖ, [ἀντ.
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα 〈τάδε〉 τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ζύντροφε
Διαλλαγή,

965 τρισὶ] τρεῖς A R κατάσκιος Blaydes : κατασείοις codd. 967
ταρίχει Γ² : ταρίχη vulg. 970 κιχλῶν R 971 εἶδες ὦ semel Suid.
981 παροινιος codd. : corr. Elmsl. 983 κἀνέτρεπε codd. : corr.
Elmsl. 986 ἐν] ἔτι Herm. 988 οὔτοσὶ δ' add. Mein. ἐπτέρωται
R (sec. Herwerden) et lemma schol. : ταί vulg. 989 τάδε add.
Brunck

ΑΧΑΡΝΗΣ

ὥς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες. 990
 πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβῶν,
 ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων.
 ἦ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικας με σύ;
 ἀλλὰ σε λαβῶν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
 πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν, 995
 εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συγκίδων,
 καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄρχον, ὁ γέρων ὁδί,
 καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλαῖδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
 ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κάμει ταῖς νουμηνίαις.

ΚΗΡΥΞ

ἀκούετε λεῶ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς Χοᾶς 1000
 πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς δ' ἂν ἐκπῆ
 πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.
 Δι. ὦ παῖδες ὦ γυναῖκες οὐκ ἠκούσατε;
 τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
 ἀναβράττετ' ἐξοπτᾶτε τρέπετ' ἀφέλκετε 1005
 τὰ λαγῶα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
 φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

Χο. ζήλῳ σε τῆς εὐβουλίας, [στρ.
 μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας
 ἄνθρωπε τῆς παρούσης. 1010

Δι. τί δῆτ' ἐπειδὴν τὰς κίχλας ὀπτωμένας ἴδητε;

Χο. οἴμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν. Δι. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Χο. ἦκουσας ὥς μαγειρικῶς 1015
 κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
 αὐτῷ διακουεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ

οἴμοι τάλας. Δι. ὦ Ἡράκλεις τίς οὔτοσί;
 Γε. ἀνῆρ κακοδαίμων. Δι. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

997 ὄρχον Ald. Vat. Pal. 67 : κᾶδον Γ : κλάδον vulg. 998 ἅπαν
 ἐλαῖδας κύκλῳ Benti.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Γε. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ, 1020
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κὰν πέντ' ἔτη.

Δι. τί δ' ἔπαθες; Γε. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὸ βόε.

Δι. πόθεν; Γε. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.

Δι. ὦ τρισκακόδαιμον εἴτα λευκὸν ἀμπέχει;

Γε. καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην 1025
ἐν πᾶσι βολίτοις. Δι. εἴτα νυνὶ τοῦ δέει;

Γε. ἀπόλωλα τῷφθαλμῷ δακρύων τὸ βόε.

ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
ὑπάλειψον εἰρήνη με τῷφθαλμῷ ταχύ.

Δι. ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω. 1030

Γε. ἴθ' ἀντιβोलῶ σ', ἣν πῶς κομίσωμαι τὸ βόε.

Δι. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.

Γε. σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
ἔς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

Δι. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωξέ ποι. 1035

Γε. οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίῳν.

Χο. ἀνὴρ ἀνηύρηκέν τι ταῖς [ἀντ.

σπονδαῖσιν ἡδύ, κοῦκ ἔοι-

κεν οὐδενὶ μεταδώσειν. 1039

Δι. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι, τὰς σηπίας στάθευε.

Χο. ἤκουσας ὀρθιασμάτων; Δι. ὀπτᾶτε τὰ γχέλεια.

Χο. ἀποκτενεῖς λιμῷ 'μὲ καὶ

τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ 1045

φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.

Δι. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ

Δικαιοπόλι. Δι. τίς οὐτοσί; τίς οὐτοσί;

Πα. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα

ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς γε ποιῶν ὅστις ἦν. 1050

Πα. ἐκέλευε δ' ἐγχείαι σε τῶν κρεῶν χάριν,

ΑΧΑΡΝΗΣ

ἵνα μὴ στρατεύοιτ' ἀλλὰ βινοίῃ μένων,
ἔς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἔνα.

Δι. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
ὥς οὐκ ἂν ἐγχείαιμι μυρίων δραχμῶν.

1055

ἀλλ' αὐτῇ τίς ἔστιν; Πα. ἡ νυμφεύτρια
δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.

Δι. φέρε δὴ τί σὺ λέγεις; ὥς γέλοιον ὦ θεοὶ
τὸ δέημα τῆς νύμφης ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

1060

φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὅτι γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ αἰτία.
ὑπεχ' ὧδε δεῦρο τοῦ ξάλειπτρον ὦ γύναι.

οἶσθ' ὥς ποιεῖτε; τοῦτο τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῶι
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

1065

ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχείω λαβὼν ἔς τοὺς Χοᾶς.

Χο. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακῶς
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.

ὅττα ω

ἔσθ' α κα μὴ
δουκ
1070

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.

Λα. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;

Αγ^α. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον

ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·

κᾷπειτα τηρεῖν νειφόμενον τὰς ἐσβολάς.

1075

ὑπὸ τοὺς Χοᾶς γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις

ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

Λα. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.

οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μῆδ' ἑορτάσαι;

Δι. ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.

1080

1052 κινοίῃ R

1055 μυρίων R: χιλίων vulg.

1062 αἰτία

Blaydes. ἀξία codd.

1064 οἶσθ' ἴσθ' A

ποιεῖτε R: ποιεῖται

vulg.

1071, 1084 Ἀγγελος (α'), (β') Bergk

1078, 1079 sic

Elmsl.: Λα. ἰὼ . . . Δι. οὐ δεινὰ codd.: Δι. ἰὼ . . . Λα. οὐ δεινὰ Blaydes

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Λα. οἴμοι κακοδαίμων καταγελαῖς ἤδη σύ μου.

Δι. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπτίλῳ;

Λα. αἰαῖ

οἷαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἡγγειλέ μοι.

Δι. αἰαῖ τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

Δικαιόπολι.

Δι. τί ἔστιν;

Αγ^β ἐπὶ δεῖ-

πνον ταχὺ

1085

βάδιζε τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.

ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.

ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,

κλῖναι τράπεζαι προσκεφάλαια στρώματα

1090

στέφανοι μύρον τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,

ἄμυλοι πλακοῦντες σησαμοῦντες ἴτρια,

ὄρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλαί.

ἀλλ' ὥς τάχιστα σπεῦδε. Λα. κακοδαίμων ἐγώ.

Δι. καὶ γὰρ σὺν μεγάλῃν ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.

1095

σύγκληε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.

Λα. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γυλὶν ἐμοί.

Δι. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

Λα. ἄλας θυμίας οἷσε παῖ καὶ κρόμνα.

Δι. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.

1100

Λα. θρίον ταρίχους οἷσε δεῦρο παῖ σαπροῦ.

Δι. κάμοι σὺν δημοῦ θρίον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.

Λα. ἔνεγκε δεῦρο τὸ πτερὼ τὸ 'κ τοῦ κράνους.

Δι. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.

Λα. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρούθου πτερόν.

1105

Δι. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.

Λα. ὠνθρωπε παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.

Δι. ὠνθρωπε βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;

1091 στέφανοι] στέφος Suid. 1097 om. codd. praeter B et Ald. 1102 σὺν δημοῦ Elmsl.: σὺν δὴ παῖ R A Γ: δὲ δὴ σὺν παῖ Ald. 1107, 1108 hos vv. post v. 1112 posuit Boissonade

ΑΧΑΡΝΗΣ

- Λα. τὸ λοφεῖον ἐξένευκε τῶν τριῶν λόφων.
 Δι. κάμοι λεκάνιον τῶν λαγῶν δὸς κρεῶν. 1110
 Λα. ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους που κατέφαγον.
 Δι. ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
 Λα. ὠνθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
 Δι. οὐκ ἀλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
 βούλει περιδόσθαι κάπιτρέψαι Λαμάχῳ, 1115
 πότερον ἀκρίδες ἢδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
 Λα. οἴμ' ὥς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
 Λα. παῖ παῖ καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἕξω φέρε.
 Δι. παῖ παῖ σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
 Λα. φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλτρων. 1120
 ἕχ', ἀντέχου παῖ. Δι. καὶ σὺ παῖ τοῦδ' ἀντέχου.
 Λα. τοὺς κιλλίβαντας οἷσε παῖ τῆς ἀσπίδος.
 Δι. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
 Λα. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
 Δι. κάμοι πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον. 1125
 Λα. ταῦτ' οὐ κατάγελῶς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
 Δι. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκὺς;
 Λα. κατάχει σὺ παῖ τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
 ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξόμενον.
 Δι. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' ἔνδηλος γέρων 1130
 κλάειν κελεύων **Λάμαχον τὸν Γοργάσον.**
 Λα. φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
 Δι. ἕξαιρε παῖ θώρακα κάμοι τὸν χοᾶ.
 Λα. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
 Δι. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι. 1135
 Λα. τὰ στρώματ' ὦ παῖ **δῆσον** ἐκ τῆς ἀσπίδος,
 ἐγὼ δ' ἐμαντῷ τὸν γυλιὸν οἴσω λαβών.
 Δι. τὸ δείπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος,
 ἐγὼ δὲ θοϊμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

1125 τυρόνωτον] γυρόνωτον Plut. Mor. p. 853 C 1126 πλατύς]
 πολὺς R 1128 ἐκ τοῦ χαλκίου Pollux 1130 ἐνδηλος R:
 εὐδηλος vulg. 1137, 1138 inverso ordine R: om. A Γ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Λα. τὴν ἀσπίδ' αἵρου καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβών. 1140
 νείφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.

Δι. αἵρου τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.

Χο. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
 ὥς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·
 τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ, 1145
 σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν,
 τῷ δὲ καθεύδειν
 μετὰ παιδίσκης ὠραιότητης,
 ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

Ἀντίμαχον τὸν ψακάδος †τὸν ξυγγραφῇ† τὸν μελέων
 ποιητήν, [στρ.
 ὥς μὲν ἀπλῶ λόγῳ, κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς· 1151
 ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
 ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος 1156
 δεόμενον, ἢ δ' ὠπτημένη
 σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη
 ὀκέλλοι· κᾶτα μέλ-
 λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων 1160
 ἀρπάσασα φεύγοι.

τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν, κᾶθ' ἕτερον νυκτερινὸν γέ-
 νοιτο. [ἀντ.
 ἡπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἵππασίας βαδίζων, 1165
 εἶτα κατὰξείε τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
 μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον βαλεῖν
 βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
 τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον· 1170

1150 Ψακάδος editores τὸν ξυγγραφῇ] fortasse ξυγγραφέα, ut ψακά-
 dos pro ψηφίσματος sit παρ' ὑπόνοιαν τὸν μελέων] τῶν μελέων R
 1155 ἀπέλυσ' ἄδειπνον] ἀπέκλεισε δειπνῶν R 1156 ὃν γ' Ald.
 1157 fortasse δαιόμενον 1158 τραπέζης Γ Suid. 1166 πα-
 τάξειε Dind. τὴν κεφαλὴν R 1168 βαλεῖν A (sec. Br.) C:
 λαβεῖν vulg.

ΑΧΑΡΝΗΣ

ἐπάξειεν δ' ἔχων
τὸν μάρμαρον, κᾶπειθ' ἄμαρ-
τῶν βάλοι Κρατῖνον.

Θε. ὦ δμῶες οἱ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
ὔδωρ ὔδωρ ἐν χυτρινίδῳ θερμαίνετε· 1175
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυνηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισεν,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθῳ πεσών, 1180
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθον πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
'ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.' 1185
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν
ἀνίσταται τε καὶ ξυναντᾷ δραπεταῖς
ληστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

Λα. ἀτταταῖ ἀτταταῖ 1190
στρυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα· τάλας ἐγώ.
διόλλυμαι δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπεῖς.
ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν γένοιτο, 1195
Δικαιοπόλις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον
κᾶτ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

Δι. ἀτταταῖ ἀτταταῖ
τῶν τιτθίων, ὥς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω 1200

1172 μάρμαρον] βόρβορον Herm. 1174 Θε.] Ἄγγελος Ald.
1177 ἔρι' Pollux Suid.: ἐργ' codd. 1180 λίθον ΓΑ 1188 λη-
σταῖς R 1190 ατταταῖ ατταταῖ R: ἀτταπαττατά vulg. 1195 οὖν
Ald.: om. ΑΓ: rasuram exhibet R post αἰακτὸν addunt οἰμωκτὸν
codd.: del. Pors. γένοιτο Dind.: γένοιτό μοι codd. 1196 εἴ
B: ἂν R: ἂν εἴ vel γὰρ εἴ vulg. 1197 ἐγχάνοι] ἐγχανεῖται R
1198 ἀτταλαττατά codd. praeter R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν.

τὸν γὰρ χοᾶ πρῶτος ἐκπέπωκα.

Λα. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.

ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

1205

Δι.

ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.

Λα. στυγερὸς ἐγώ. Δι. τί με σὺ κυνεῖς;

Λα. μογερὸς ἐγώ. Δι. τί με σὺ δάκνεις;

Λα. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.

1210

Δι. τοῖς Χουσι γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

Λα. ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.

Δι. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

Λα. λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους παπαῖ,

προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.

1215

Δι. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου

προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.

Λα. εἰλιγγιῶ κᾶρα λίθῳ πεπληγμένος

καὶ σκοτοδιनिῶ.

Δι. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι

καὶ σκοτοβινιῶ.

1220

Λα. θύραζε μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου

παιωνίαισι χερσίν.

Δι. ὥς τοὺς κριτάς με φέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;

ἀπόδοτέ μοι τὸν ἄσκόν.

1225

Λα. λόγχῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.

Δι. ὁρᾶτε τουτουὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.

1201 in fine versus ἂν add. Ald. : αῦ Reiske post h. v. lacunam indicavimus 1206 lacunam indicavit Bothe 1208, 1209 τί με σὺ κυνεῖς; μογερὸς ἐγώ Γ (sec. Blaydes) : μογερὸς ἐγώ τί με σὺ κυνεῖς vulg. : omnes vero libri τί με σὺ κυνεῖς Lamacho, μογερὸς ἐγώ Dicaeopolidi dant : corr. Lenting 1210 ξυμβολῆς Dind. : τῆς ἐν μάχῃ (νῦν add. Ald.) ξυμβολῆς codd. 1213 νυνὶ] νῦν γε R 1222 τοῦ Πιττάλου R : τὸν Πίτταλον Γ : τὸν Πιττάλου vel τὸν Πεττάλου vulg. 1224 με φέρετε] μ' ἐκφέρειτε Ald. 1226 ὀδυρτά] ὀδυρτή Suid.

ΑΧΑΡΝΗΣ

Χο. τήνελλα δῆτ', εἵπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.

Δι. καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχείας ἄμυστιν ἐξέλαψα.

Χο. τήνελλά νυν ὦ γεννάδα· χώρει λαβῶν τὸν ἀσκόν. 1230

Δι. ἔπεσθέ νυν ἄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.

Χο. ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν

τήνελλα καλλίνικος ἄ-

δοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.

1228 γ' R: om. cett.

1233 καλλίνικον R

ΙΠΠΗΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

I

Τὸ δράμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα τὸν τῶν Ἀθηναίων
 δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὸν νεώνητος δουλεύων τῷ Δήμῳ
 καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν
 τοῖν ὁμοδούλοιν καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρὰ διάσημον ἀλλαντοπώλην
 Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπέυση τοῦ δῆμου τῶν Ἀθηναίων, 5
 αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων ἱππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαί-
 νονται· ὑφ' ὧν προπηλακίζομενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς
 ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀναγωγότερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συν-
 ομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως <διαβαλῶν> πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται·
 διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ ἱππεῖς περὶ τε 10
 τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων
 σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις <ἵππων>, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέ-
 γονται. ὃ τε ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοῖος
 τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσα-
 μένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων 15
 ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορα-
 κρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις καὶ προσέτι
 ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις
 ὁ Δῆμος συνεφέλκεται. δεῖσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος καπὶ τὸ ψωμίζειν
 τὸν Δῆμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ 20
 Δήμου τὴν ἐκατέρου κίστην συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς τῆς δὲ
 τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ
 Δήμου κλέπτων, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ
 ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἴτα νεώτερον ἐξ αὐτῆς ἐς
 τοῦμφανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου 25
 σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ
 μέρος καὶ τῇ τέχνῃ χρῆσόμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντο-
 πώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

Ὑπόθεσις I est in V A Γ Θ Ald.] 5 ὅς ἐπιτροπεύει V A Γ Θ 8 ἀνα-
 γωγότερος Vaticanus 1294 : ἀλογώτερος V : ἀνώτερος vulg. 9 διαβαλῶν
 add. Bergk 12 ἵππων add. Bergk 21 συνιέντος V 22 περιφανῶς
 Brunck : περιφανῆς codd. 23 εἴκει θατέρῳ Brunck : ἐκεῖ θατέρῳ A Γ :
 ἐκβάλλεται V Ald. 25 Κλέων Kuster : κλέωνος codd. 26 παρα-
 δειγματισμοῦ codd. : corr. Kuster 27 χρῆσόμενος codd. : corr.
 Zacher

II

1. Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσο-
 πώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι
 πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους
 στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὢν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ
 5 Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων
 Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπε-
 ναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε.
 κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει κυκλῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ
 ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ
 10 τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον.
 καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεῖς αὐτὸς ἀνεδίδαξε
 τὸ δρᾶμα.

2. ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν
 Πύλου πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχο-
 15 μένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν
 ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονῆ-
 σθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον.
 εἶη δ' ἂν δεσπότης ὁ δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ δήμου
 προλογίζουσι κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν
 20 ἱππέων ἐστίν, οἱ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωρο-
 δοκίᾳ ἀλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην τὸν
 δὲ Νικίαν, ἵνα ὥσι δημηγόροι οἱ δύο.

3. ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς
 πεντακοσιομεδίμνους εἰς ἱππέας εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θήτας.

25 4. ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια
 δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα, δεύτερος Κρατῖνος Σατύ-
 ροις, τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

5. Οἰκία ἡ πόλις, δεσπότης ὁ δῆμος, θεράποντες οἱ στρατηγοί.

Ὑπόθεσις II: V habet totum, ΓΘ Ald. 1-4] 11 προφανῶς Ald.

III

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Παράγει τινὰ Κλέωνα τὸν καλούμενον
 Παφλαγόνα, καὶ βυρσοπώλην πικρότατα
 κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα,
 καὶ παραλογισμῷ διαφέρONT' ἐρρωμένως
 ἄλλαντοπώλην εὐθέως <δὲ> σκατοφάγον, 5
 πεισθέντα <τ'> ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσιν τισιν
 ἐν τῷ χορῷ παροῦσι τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ, Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖν.
 ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως,
 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς. 10

'Υπόθεσις III est in VΓΘ Ald.] 4 καὶ Bekk.: ἐν codd. δια-
 φέροντ' Kuster: διαφοροῦντα (vel -οῦντες) codd. 5 δὲ add. Velsen
 6 τ' add. Portus 8 κατηγορεῖ codd.: corr. Bergk

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΟΙΚΕΤΗΣ

ΝΙΚΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ

ΚΛΕΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ

ΔΗΜΟΣ

ΙΠΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἱατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. 5

ΝΙΚΙΑΣ

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. Δη. ὦ κακόδαιμον πῶς ἔχεις;
Νι. κακῶς καθάπερ σύ. Δη. δεῦρο δὴ πρόσσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
Δη. καὶ Νι. μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ. 10
Δη. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
Νι. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; Δη. λέγε σύ. Νι. σὺ
μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι. Δη. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἡγὼ μὲν οὔ.
Νι. πῶς ἂν σύ μοι λέξεις; ἀμὲ χρὴ λέγειν; 16
Δη. ἀλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἴτα καὶ γὰρ σοὶ φράσω. 15
Νι. ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευρικῶς;
Δη. μὴ ἴμοί γε, μὴ ἴμοί, μὴ διασκανδικίσσης·

Codd. hos citavimus : R V A Γ Θ perraro B C
8 δὲ R : νῦν vulg. 15, 16 transp. Sauppe

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου. 20
- Νι. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχῆς ὥδὶ ξυλλαβών.
- Δη. καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Νι. ἐξόπισθε νῦν
αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν. Δη. αὐτό. Νι. πάνν
καλῶς.
- ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἴτα δ' αὐτό, κᾶτ' ἐπάγων πυκνόν. 25
- Δη. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. Νι. ἦν
οὐχ ἡδύ; Δη. νῆ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί;
- Δη. ὅτι· τὸ δέρμα δεφομένων ἀπέρχεται.
- Νι. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν, 30
θεῶν ἰόντε προσπείν του πρὸς βρέτας.
- Δη. † ποῖον βρέτας†; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
- Νι. ἔγωγε. Δη. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;
- Νι. ὅτι· θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
- Δη. εὖ προσβιάζεις μ'. ἀλλ' ἐτέρα πῃ σκεπτέον. 35
βούλει τὸ πᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
- Νι. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.
- Δη. λέγοιμ' ἂν ἡδῇ. νῶν γάρ ἐστι δεσπότης 40
ἄγροικος ὀργὴν κυανοτρῶξ ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρα νομηνία
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα. 45
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπέσων τὸν δεσπότην

25 κᾶτ' ἐπάγων Enger: κατεπάγων R et vulg.: κατεπάδων V Γ
29 τῶν δεφομένων codd.: corr. Benth. 31 του R: ποι vel ποῖ
vulg. 32 βρέτας] βρεττέτας V: βρετέτας Ald.: βρέτας εἶπας
O. Ribbeck γὰρ] σὺ R 35 προσβιάζεις R A 35, 36 Νι. ἀλλ'
... σκεπτέον. Δη. βούλει ... φράσω vulg.: corr. Beer

ἤκαλλ' ἐθώπευ' ἐκολάκευ' ἐξηπάτα
 κοσκυλματίοις ἄκροισι τοιαντὶ λέγων·
 ὦ Δῆμε λούσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν, 50
 ἐνθοῦ ῥόφησον ἔντραγ' ἔχε τριώβολον.
 βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας
 ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
 Παφλαγῶν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρόην γ' ἐμοῦ
 μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν, 55
 πανουργότατά πως περιδραμῶν ὑφαρπάσας
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει κούκ ἐὰ τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
 δειπνοῦντος ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. 60
 ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιά.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὀρᾷ μεμακκοακότα,
 τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
 ψευδῇ διαβάλλει· κᾶτα μαστιγούμεθα
 ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας 65
 αἰτεῖ ταραττεῖ δωροδοκεῖ λέγων τάδε·
 'ὀρᾶτε τὸν Ὑλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 εἰ μή μ' ἀναπέισετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.'
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι
 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν. 70
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν ὦγαθέ,
 ποῖαν ὁδὸν νῶ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.

Νι. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦγαθέ.
 Δη. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
 ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος 75
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τήκκλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος

55 πνέλω C. F. Hermann 56 παραδραμῶν V 61 ὁ δὲ γέρων R :
 εἶθ' ὁ γέρων vulg. 62 μεμακκοηκότα R 68 ἀναπέισετ' Vat. Pal. 128 :
 ἀναπέισητ' vulg. 70 ὀκταπλάσια R 73 τήν] ἦν R : ἦν Bergk
 75 οὗτος R : αὐτὸς vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν,
τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
- Νι. κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. Δη. ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικότατα. 81
- Νι. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικότατα;
βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.
- Δη. μὰ Δί' ἄλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. 85
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
- Νι. ἰδού γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
- Δη. ἄληθες οὗτος; κρουνοχυτρολήραιον εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν; 90
οἶνου γὰρ εὔροις ἂν τι πρακτικώτερον;
ὀρᾷς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι τότε
πλουτοῦσι διαπράττουσι νικῶσιν δίκας
εὐδαιμονοῦσιν ὠφελούσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χοᾶ, 95
τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
- Νι. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ πότῳ;
- Δη. ἀγάθ'. ἀλλ' ἔνεγκ'. ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων. 100
- Νι. ὥς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. Δη. εἰπέ μοι Παφλαγὼν τί δρᾷ;
- Νι. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ρέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
- Δη. ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν 105
σπονδήν. Νι. λαβὲ δὴ καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δαίμονος.
- Δη. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
ὦ δαῖμον ἀγαθὲ σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

81 ἀποθάνοιμεν A Γ² Θ: ἀποθάνωμεν vulg. 86, 87 transponere
vult Mein. 89 κρουνοχυτρολήραιος Θ²: κρουνοχυτρολημαῖον Benti.

ΙΠΠΗΣ

- Νι. εἶπ', ἀντιβोलῶ, τί ἔστι; Δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
ἕως καθεύδει. Νι. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
- Δη. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ.
τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
- Νι. ὥς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται, 115
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. Δη. ᾧ σοφώτατε.
φέρ' αὐτὸν ἴν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ᾧ λόγια. δός μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ. 120
- Νι. ἰδοῦ. τί φησ' ὁ χρησμός; Δη. ἑτέραν ἔγχεον.
- Νι. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν 'ἑτέραν ἔγχεον;'
Δη. ᾧ Βάκι. Νι. τί ἔστι; Δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
- Νι. πολλῷ γ' ὁ Βάκισ ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.
Δη. ᾧ μιὰρὲ Παφλαγὼν ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι, 125
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; Νι. τιή;
Δη. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὥς ἀπόλλυται.
- Νι. καὶ πῶς; Δη. ὅπως; ὁ χρησμός ἀντικρυς λέγει
ὥς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 130
- Νι. εἰς οὗτοσὶ πώλης. τί τοῦντεῦθεν; λέγε.
- Δη. μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δεύτερος.
- Νι. δύο τῷδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χρή παθεῖν;
- Δη. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται. 135
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἄρπαξ κεκράκτης Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
- Νι. τὸν προβατοπώλην ἣν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν
ὑπὸ βυρσοπώλου; Δη. νῆ Δί'. Νι. οἴμοι δεΐλαιος.

114 secl. Wieland

120 δός μοι δὸς τὸ] δὸς σύ μοι τὸ V² Ald.

121 φησ' Benth.: φησὶν codd.

133 χρῆν Elmsl.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος; 140
 Δη. ἔτ' ἐστὶν εἰς ὑπερφυᾷ τέχνην ἔχων.
 Νι. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; Δη. εἴπω; Νι. νῆ Δία.
 Δη. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
 Νι. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
 φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
 Δη. ζητῶμεν αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται
 ὥσπερ κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν. Δη. ὦ μακάριε
 ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε
 ἀνάβαινε σωτήρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ

τί ἐστι; τί με καλεῖτε; Δη. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ 150
 ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
 Νι. ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεόν καὶ τοῦ θεοῦ
 τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὥς ἔχει·
 ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
 Δη. ἄγε δὴ σὺν κατάθου πρῶτα τὰ σκευὴ χαμαί· 155
 ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεοὺς.
 Αλ. ἰδοῦ· τί ἐστιν; Δη. ὦ μακάρι' ὦ πλούσιε,
 ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς αὔριοιόν δ' ὑπέρμεγας,
 ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
 Αλ. τί μ' ὠγάθ' οὐ πλύνειν ἔῃς τὰς κοιλίας 160
 πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;
 Δη. ὦ μῶρε ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
 τὰς στίχας ὀρᾶς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; Αλ. ὀρῶ.
 Δη. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
 καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός· 165
 βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
 δῆσεις φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαϊκάσει.
 Αλ. ἐγώ; Δη. σὺ μέντοι· κοῦδέπω γε πάνθ' ὀρᾶς.
 ἀλλ' ἐπανάβηθι καπὶ τοῦλεόν τοδὶ

143 om. R¹ ἐξελῶν R² 147 κατὰ θεὸν Cobet: καταθείων R:
 κατὰ θεῖον vulg. 159 Ἀθηναίων codd.: corr. Dawes 167 λαι-
 κάσει V² B: λαικάσεις vulg.

- καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ. 170
- Αλ. καθορῶ. Δη. τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;
- Αλ. ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν οὐ μέγਾਲως εὐδαιμονεῖς;
 ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' ἐς Καρίαν
 τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Καρχηδόνα.
- Αλ. εὐδαιμονήσω δ' εἰ διαστραφήσομαι; 175
- Δη. οὐκ ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρνεται.
 γίγναι γάρ, ὥς ὁ χρησμὸς οὔτοσὶ λέγει,
 ἀνὴρ μέγιστος. Αλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
 ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;
- Δη. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μέγας, 180
 ὀτιῇ πονηρὸς κὰξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
- Αλ. οὐκ ἄξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
- Δη. οἴμοι τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαντὸν οὐ φῆς ἄξιον;
 ξυνειδέναί τί μοι δοκεῖς σαντῶ καλόν.
 μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; Αλ. μὰ τοὺς θεοὺς 185
 εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. Δη. ᾧ μακάριε τῆς τύχης
 ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.
- Αλ. ἀλλ' ᾧγάθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι
 πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
- Δη. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 190
 ἢ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
 ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
 ἀλλ' εἰς ἀμαθίῃ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
 ἃ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
- Αλ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμὸς; Δη. εὖ νῆ τοὺς θεοὺς
 καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡνιγμένος. 196
 ἀλλ' ὅποταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχέλης
 γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην,
 δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
 κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει, 200

174 Καρχηδόνα Boeckh 177 ὥς] ὄντως ὥς R et Kock οὔτοσὶ]
 σοι Kock 197 ἀγκυλοχέλης Γ et schol. : ἀγκυλοχείλης vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

αἶ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἔλωνται.

Αλ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.

Δη. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἐσθ' οὕτοσί.

Αλ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν; Δη. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205

Αλ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; Δη. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν ὃ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν.
εἴθ' αἵματοπώτης ἔσθ' ὃ τ' ἀλλᾶς χῶ δράκων·
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσκειν, αἶ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις. 210

Αλ. τὰ μὲν λόγῳ αἰκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἶός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.

Δη. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποίει·
τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰὲ προσποιοῦ 215
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν. 220
ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμφ·
χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. Αλ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οἷ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὃ τε πένης βδύλλει λεώς.

Δη. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι 225
μισοῦντες αὐτόν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε καγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξηκασμένος, 230
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελεν

201 κεν] κα R
213 ταῦθ' Cobet
Lenting

207 ὃ τ' ἀλλᾶς Bentl.: ἀλλᾶς τ' codd.
215 om. R: secl. Bergk

216 μαγειρικῶς

ΙΠΠΗΣ

τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

Αλ. οἴμοι κακοδαίμων ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ

οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσεται, 235

οτιῇ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.

τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.

ἀπολεισθον ἀποθανεῖσθον ᾧ μιαρωτάτω.

Δη. οὔτος τί φεύγεις; οὐ μενεῖς; ᾧ γεννάδα 240

ἀλλαντοπῶλα μὴ προδῶς τὰ πράγματα.

ἄνδρες ἱππῆς παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ᾧ Σίμων,

ᾧ Παναίτι· οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;

ἄνδρες ἐγγύς. ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν.

ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων. 245

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἄρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ.

καὶ γὰρ οὔτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας. 250

ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα

καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·

εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,

ἄσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

Κλ. ᾧ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου, 255

οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγῶς καὶ δίκαια κᾶδικα,

παραβοηθεῖθ', ὥς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

Χο. ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,

κἀποσुकάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,

236 ξυνόμνυτον codd. praeter R 248 φάραγγα] φάλαγγα V:
φάρυγγα Suid. 255 φράτορες codd.: corr. Dind. ex Eustathio

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὅστις αὐτῶν ὁμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων, 260
 καὶν τιν' αὐτῶν γυνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
 καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας
 εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
 καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
 πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα. 265
 Κλ. ξυνεπείκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ' ἄνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
 ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
 ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.
 Χο. ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἳ' ὑπέρχεται
 ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται; 270
 ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτηὶ πεπλήξεται·
 ἣν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρί, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
 Κλ. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἷων θηρίων γαστρίζομαι.
 Χο. καὶ κέκραγας, ὥσπερ αἰετὴν τὴν πόλιν καταστρέφει;
 Κλ. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι. 275
 Χο. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
 ἣν δ' ἀναιδεία παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
 Κλ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ὑδείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
 ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
 Αλ. ναὶ μὰ Δία κᾶγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ 280
 ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.
 Δη. νῆ Δί' ἐξάγων γε τὰ πόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
 καὶ τέμαχος, οὐ Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
 Κλ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
 Αλ. τριπλάσιον κεκράζομαί σου. 285
 Κλ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
 Αλ. κατακεκράζομαί σε κράζων.

262 διαλαβὼν Casaubonus 263 ἐνεκολαβήσας plerique : corr.
 Bentl. ex Hesych. 264-5 ante v. 261 locat Brunck 268 ἰσά-
 ναι Elmsl. 270 καὶ κοβαλικεύεται Kock : ἐκκοβαλικεύεται codd.
 272 τὸ R : πρὸς vulg. 273 lacunam post h. v. indicat Sauppe
 276 μέντοι γε] μὲν τόνδε Pors. τήνελλος εἶ] τήνελλά σοι Kock
 277 παρέλθῃ σ' Ambrosianus L 39 : παρέλθης vulg. 278 ὑδείκνυμι
 Dobr. ex schol. : δείκνυμι codd. 282 ἐξάγων Pors. : ἐξαγαγὼν codd.

ΙΠΠΗΣ

Κλ. διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῆς.
 Αλ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
 Κλ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις. 290
 Αλ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.
 Κλ. βλέψον ἔς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
 Αλ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
 Κλ. διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξει.
 Αλ. κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις. 295
 Κλ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
 Αλ. νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
 κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
 Κλ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
 καὶ φανῶ σε τοῖς πρυτάνεσιν 300
 ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
 ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

Χο. ᾧ μιὰρὲ καὶ βδελυρὲ † καὶ κεκράκτα †, τοῦ σοῦ
 θράσους [στρ. α.
 πᾶσα μὲν γῇ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη 305
 καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ᾧ βορβοροτάραξι καὶ
 τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς, 310
 ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφωκας βοῶν,
 κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυнноσκοπῶν. 313

Κλ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
 Αλ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἴσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα, 315
 ὅστις ὑποτεμένων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοδὸς
 τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
 καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

303-313 = 382-390

290 ἀλαζονείας codd. : corr. Elmsl. 292 ἀσκαρδάμυκτος R V Ald. :
 ἀσκαρδαμύκτως Α Γ Θ : ἀσκαρδαμυκτί Etym. Mag. 294 γρύξεις vel
 γρύξεις codd. : corr. Elmsl. 295 λαλήσεις] λακήσεις B 300 καὶ σε
 φανῶ codd. : corr. Pors. 301 ἱρὰς Herm. 303 καὶ κεκράκτα, τοῦ
 σοῦ] καὶ κράκτα τοῦ σοῦ Α Γ Θ : fort. καὶ κεκράχθ', οὐ 312 ἐκκεκώφευκας
 Α Γ Θ : ἐκκεκώφηκας vulg. : corr. Reiske 313 θυнноσκοπεῖς Kock

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δη. νῆ Δία κάμῃ τοῦτ' ἔδρασε ταῦτόν, ὥστε κατάγελων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν· 320
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

Χο. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί- [στρ. β.
δειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ ρητόρων; 325

ἦ σὺ πιστεύων ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὢν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος.

ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μιαιώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν, 330
πανουργία τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσίν,
νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφήναι.

Αλ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὕτοσὶ πολίτης. 335

Κλ. οὐκ αὖ μ' ἑάσεις; Αλ. μὰ Δί' ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.

Χο. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπέικῃ, λέγ' ὅτι κακ πονηρῶν.

Κλ. οὐκ αὖ μ' ἑάσεις; Αλ. μὰ Δία. Κλ. ναὶ μὰ
Δία. Αλ. μὰ τὸν Ποσειδῶ.

ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.

Κλ. οἷμοι διαρραγήσομαι. Αλ. καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω.

Χο. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγήναι. 341

Κλ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;

Αλ. ὅτιῃ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.

Κλ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς. 345

ἀλλ' οἷσθ' ὅπερ πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλήθος.

εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,

322-334 = 397-408

319 κατάγελων] καὶ γέλων Elmsl. 325 τῶν ρητόρων codd.: corr.
Bentl. 326 ἀμέλγεις] ἀμέργεις Bothe 339 secl. Dind.: ponitur
post 336 in V A Γ Θ Ald. αὐτὸ R Ald.: αὐτὸ τοῦτο V et vulg. post
διαμαχοῦμαι add. σοι R 340 ἐγὼ οὐ Bothe: ἐγὼ σ' οὐ codd.
342 ἔναντα Hotibius: ἐναντία codd.

ΙΠΠΗΣ

τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
 ὕδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
 ᾧ δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας. 350

Αλ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
 ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

Κλ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
 θύννεια θερμὰ καταφαγών, κἄτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
 οἴνου χοᾶ κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. 355

Αλ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
 καταβροχθίσας κἄτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
 λαρυγγιῷ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν τaráξω.

Χο. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεται με,
 τῶν πραγμάτων ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει. 360

Κλ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.

Αλ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.

Κλ. ἐγὼ δ' ἐπεςπηδῶν γε τὴν βουλὴν βία κυκήσω.

Αλ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.

Κλ. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλεξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. 365

Χο. νῆ τὸν Ποσειδῶ καμέ τᾶρ', ἥνπερ γε τοῦτον ἔλκης.

Κλ. οἶόν σε δῆσω (ν) τῷ ξύλῳ.

Αλ. διώξομαί σε δειλίας.

Κλ. ἢ βύρσα σου θρανεύσεται.

Αλ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς. 370

Κλ. διαπατταλευθήσει χαμαί.

Αλ. περικόμματ' ἔκ σου σκευάσω.

Κλ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

Αλ. τὸν πρηγορεῶνά σου κτεμῶ.

Δη. καὶ νῆ Δί' ἐμβαλόντες αὐ- 375

τῷ πάτταλον μαγειρικῶς

ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἐνδοθεν

351-2 Demostheni dat Zacher

Elmsl. 364 κινήσω] βινήσω R (sec. Schöll)

Pors.: ἐξελλέγξω R: ἐξελεῶ vulg.

367 ν post δῆσω add. Elmsl.

360 ἐκροφήσεις codd.: corr.

365 ἐξέλεξω

366 τᾶρ' Bothe: γὰρ codd.

374 πρηγορεῶνά Benti.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηνότος
τὸν πρῶκτον εἰ χαλαζᾷ.

380

Χο. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα καὶ λόγων [ἀντ. α.
ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι· καὶ τὸ πρᾶγμ' 385
ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ᾧδ' . . . ἀλλ' ἐπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὥς ἐὰν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι. 390

Αλ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κατ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τὰλλότριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχους ἐκείνους, οὓς ἐκείθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαίνει ἀποδόσθαι βούλεται.

Κλ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον 395
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

Χο. ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθί- [ἀντ. β.
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδία.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων,
εἴθε φαύλως ὥσπερ ἡῦρες ἐκβάλοις τὴν ἐνθεσιν.
ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, 405
‘ πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.’

τὸν Ἰουλίον τ' ἂν οἶομαι γέροντα πυροπίπην
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ βακχέβακχον ἄσαι.

Κλ. οὗτοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην. 410

386 οὐδ' ἐλαφρὸν post ᾧδ' supplet Bergk 387 ὀλίγον] ἔλαττον R et
schol. 394 ἀφαίνει] ἀφανει R : ἀφαίνει (αἴνω) Ribbeck 407 Ἰουλίου]
Ἰουλιέα Schnitzer : Βουλίου Mein. πυροπίπην V Ald.

- Αλ. ἔγωγε νῆ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
 ἦνεσχόμην ἐκ παιδίων, μαχαιρίδων τε πληγὰς,
 ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἶομαι τούτοισιν, ἣ μάτην γ' ἂν
 ἀπομαγδαλιὰς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
- Κλ. ἀπομαγδαλιὰς ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε πῶς οὖν 415
 κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλῳ;
- Αλ. καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
 ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί·
 'σκέψασθε παῖδες· οὐχ ὁρᾷθ'; ὦρα νέα, χελιδῶν.'
 οἱ δ' ἔβλεπον, καὶ γὰρ ἔν τοσοῦτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον. 420
- Χο. ὦ δεξιώτατον κρέας σοφῶς γε προῦνοήσω·
 ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
- Αλ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
 ἀποκρυνπτόμενος ἐς τὸ κοχῶνα τοὺς θεοὺς ἀπώμυνν·
 ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα· 425
 'οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.'
- Χο. εἴ γε ξυνέβαλεν αὐτ'. ἀτὰρ δὴλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
 ὅτιν' ὑπώρκεις θ' ἥρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
- Κλ. ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
 ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεῖς, 430
 ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
- Αλ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας εἶτ' ἀφήσω
 κατὰ κύμ' ἐμαντὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
- Δη. ἄγωγ', ἔάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
- Κλ. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροΐξει τάλαντα πολλὰ 435
 κλέψας Ἀθηναίων. Δη. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
 ὥς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
- Αλ. σὲ δ' ἐκ Ποτειδαίας ἔχοντ' εἴ οἶδα δέκα τάλαντα.
- Κλ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβῶν σιωπᾶν;
- Χο. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει· 440
 τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

412 παιδίου R 416 κυνοκεφάλῳ codd. : corr. Dind. ex Phrynicho
 418 ἐπιλέγων B Ald. : λέγων vulg. : ἂν λέγων Bernhardy 421 σοφῶς
 Bentl. : ὥς σοφῶς codd. 437 ἤδη] ἦτοι R καὶ] ἥ R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κλ. φεύξει γραφὰς . . .
 ἑκατονταλάντους τέτταρας.
- Αλ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἵκοσιν,
 κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
- Κλ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη- 445
 μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
- Αλ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
 τῶν δορυφόρων— Κλ. ποίων; φράσον.
- Αλ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.
- Κλ. κόβαλος εἶ. Αλ. πανοῦργος εἶ. 450
- Χο. παῖ' ἀνδρικῶς. Κλ. ἰοὺ ἰού,
 τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
- Χο. παῖ' αὐτὸν ἀνδρειότατα, καὶ
 γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
 καὶ τοῖς κόλοις, 455
 χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
- ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων,
 καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεῖς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
 ὥς εὔ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.
 πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα; 460
- Κλ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
 τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
 γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
- Χο. οἴμοι σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις;
- Αλ. οὐκουν μ' ἐν Ἄργει γ' οἷα πράττετε λανθάνει. 465
 πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
 ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
 καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστι συμφυσώμενα
 ἐγῶδ'. ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
- Χο. εὔ γ' εὔ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων. 470
- Αλ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκείθεν αὖ,
 καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίου

ΙΠΠΗΣ

- διδοὺς ἀναπείσεις οὔτε προσπέμπων φίλους,
 ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
- Κλ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν 475
 ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
 καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς τὰς ἐν πόλει,
 καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
 καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
- Αλ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὢνιος; 480
- Κλ. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
- Χο. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
 νυνὶ γε δείξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
 ἐς τὼ κοχῶνα τὸ κρέας, ὥς αὐτὸς λέγεις·
 θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον, 485
 ὥς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκείσε διαβαλεῖ
 ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κράγον κεκράζεται.
- Αλ. ἀλλ' εἴμι· πρῶτον δ' ὥς ἔχω τὰς κοιλίας
 καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
- Δη. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῷ, 490
 ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
- Αλ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
- Δη. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. Αλ. τί δαί;
- Δη. ἵν' ἄμεινον ᾧ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχη.
 καὶ σπεῦδε ταχέως. Αλ. ταῦτα δρῶ. Δη. μέ-
μνησὸ νυν 495
- δάκνειν διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
 χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἤξεις πάλιν.
- Χο. ἄλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξεις
 κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καί σε φυλάττοι
 Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας 500
 αὐθις ἐκείθεν πάλιν ὥς ἡμᾶς

482 ψυχὴν] γνώμην R 483 γε δείξεις Cobet: δὲ δείξεις C in marg.:
 διδάξεις codd. τότε] ποτὲ R 486 ἐσπεσὼν] R (είσ.): ἐμπεσὼν
 vulg. 490-7 Demosthenis partes choro dant codd.: corr. Enger

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

ὕμεις δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν

τοῖς ἀναπαίστοις,

ὦ παντοίας ἤδη Μούσης

505

πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
 ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
 οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
 ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια, 510
 καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
 ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας
 καὶ βασανίζειν ὥς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίῃ καθ' ἑαυτόν,
 ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
 οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
 κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων· 516
 πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
 ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας
 καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·
 τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
 ὃς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα· 521
 πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεῖς καὶ ψάλλων καὶ πτερυνγίζων
 καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
 οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη· 525
 εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
 διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίῳ ἐρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
 ἐφόρει τὰς δρυὺς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προ-
 θελύμνους·

ᾄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ζυμποσίῳ πλὴν 'Δωροῖ συκοπέδιλε,'
 καὶ 'τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων·' οὕτως ἦνθησεν ἐκείνος.

503 ἡμῶν Brunck

505-6 secl. Herm. qui χαίροντες ante

τοῖς in v. 504 addit

511 χωρεῖν ΑΓΘ

513 ὥς] πῶς

Bentl.

517 ὀλίγοις Ambrosianus L 39: ὀλίγοις πάνυ R: ὀλίγοις

ἥδη vulg.

ΙΠΠΗΣ

νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρώντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε, 531
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνόντος
 τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὦν περιέρρει,
 ὥσπερ Κουνᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
 ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ, 535
 καὶ μὴ ληρεῖν ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
 οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἡνέσχετο καὶ στυφελιγμούς,
 ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
 ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
 χούτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων τοτὲ δ' οὐχί.
 ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν 541
 ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
 κἄτ' ἐντεῦθεν πρῶρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
 κἄτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὐνεκα πάντων,
 ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυᾶρει, 545
 αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ρόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις

θόρυβον χρηστὸν ληναίτην,

ἵν' ὁ ποιητῆς ἀπὶ χαίρων

κατὰ νοῦν πράξας,

φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

550

ἵππ' ἄναξ Πόσειδον, ᾧ

[στρ.

χαλκοκρότων ἵππων κτύπος

καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει

καὶ κυανέμβολοι θοαὶ

μισθοφόροι τριήρεις,

555

μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-

πρυνομένων ἐν ἄρμασιν

καὶ βαρυδαιμονούντων,

δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ᾧ χρυσοτρίαιν' ᾧ

δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε,

560

ᾧ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,

Φορμλῶνί τε φίλτατ' ἐκ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίους πρὸς τὸ παρεστός.

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες αἰὲ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν 570
ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν Ἀμυνίας·
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἰς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
νῦν δ' ἔαν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν πλὴν τόσουτονι μόνον·
ἦν ποτ' εἰρήνῃ γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις. 580

ᾧ πολιοῦχε Παλλάς, ᾧ [ἀντ.
τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα χώρας, 585
δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἐταῖρα
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει. 590
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-

570 ἠρίθμησεν] ἠρέμησεν Suid. (cod. A) cf. schol.
Χαρίτων Kock

589 χορικῶν]

ΙΠΠΗΣ

ση τέχνη πορίσαι σε νί-
κην εἵπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ἂ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι. 595
 ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
 ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολὰς τε καὶ μάχας.
 ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
 ὥς ὅτ' ἐς τὰς ἵππαγωγὸς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
 πριάμενοι κώθυνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμνα· 600
 εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
 ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, 'ἵπαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
 ληπτέον μᾶλλον. τί δρωμέν; οὐκ ἔλας ᾧ σαμφόρα;'
 ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
 ταῖς ὅπλαῖς ὥρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα· 605
 ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἴ τις ἐξέρποι θύραζε κακὸν βυθοῦ θηρώμενοι·
 ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον,
 'δεινὰ γ' ᾧ Πόσειδον εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι
 μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.' 610

Χο. ᾧ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε.
 ὅσῃν ἀπὼν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα·
 καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
 ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Αλ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ Νικόβουλος ἐγενόμην; 615

Χο. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι. [στρ.
 ᾧ καλὰ λέγων πολὺν δ' ἀμείνου' ἔτι τῶν λόγων
 ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
 θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
 ὥς ἐγὼ μοι δοκῶ 620

600 καὶ σκόροδα Ald.: σκόροδα codd.: οἱ δὲ σκόροδ' ἐλάας κρόμμνα Bergk
 602 ἀνεβρύαξαν] ἀνεφρυάξανθ' Walsh 604 νεώτατοι R 610 μήτε
 γῇ Benti.: μήτ' ἐν γῇ codd. 614 ἠγώνισαι Cobet 617 ἀμεινον
 codd.: corr. Bergler 618 εἰργασμέν' codd.: corr. Benti.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κὰν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ' ὦ βέλ-
τιστε θαρρήσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεσθά σοι.

Αλ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην. 625
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη
τεραπευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς †ἐρεῖδων† καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ'. ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα, 630
κἄβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
κἄγω γ' ὅτε δὴ ἔγνω ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
' ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες,' ἦν δ' ἐγώ,
' Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων, 635
ἀγορά τ' ἐν ἧ παῖς ὦν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε
φωνήν τ' ἀναιδῆ.' ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνὴρ.
κἄγ' ὦν προσέκυσα· κἄτα τῷ πρωκτῷ θενῶν 640
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα κἀναχανῶν μέγα
ἀνέκραγον· ' ὦ βουλὴ λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐπόποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.' 645
τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν·
εἴτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἄγ' ὦν φρασα
αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχύ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦ βολοῦ,

628 ἐρεῖδων] ἐρείπων Brunck 635 τε καὶ Κόβαλοι] Κοάλεμοί τε
Dobr. ex schol. Μόθων schol. : μόθωνες codd. 639 ἐπέπαρδε
Halbertsma 643 πρῶτος V² cum Phrynicho 646 τῶν δ'] οἱ δ' R
διεγαλήνισαν R 648 ποιησαμένοις Bentl.

τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια. 650
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ Παφλαγών, εἰδὼς ἄρα
 οἷς ἦδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
 γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις 655
 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
 ἐπένευσεν εἰς ἐκείνουν ἡ βουλὴ πάλιν.
 κἄγωγ' ὅτε δὴ γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
 διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα,
 τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλιῶν παρήνεσα 660
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰς αὔριον,
 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τούβολοῦ.
 ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
 κἄθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται. 665
 οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
 ὁ δ' ἠντεβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
 ἔν' ἄτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
 πύθησθ', ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν, λέγων.
 οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον· 670
 ὡς περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ' ὧ μέλε
 ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας.
 οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
 ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
 εἰθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ. 675
 ἐγὼ δὲ τὰ κορίαν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
 ἅπαντα τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τὰγορᾷ·
 ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
 ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαρίζομην.

652 ἄρα] τ' ἄμα R : τ' ἄρα Dind. 655 εἰσηγγελμέναις] ἡγγελμένας
 R (ai supra a), unde ἀγαθαῖσι ταῖς ἡγγελμέναις Cobet 659 διηκοσίησι
 codd. : corr. Dind. 668 λέγει Ald. : λέγη R : λέγη πάλιν Θ : λέγει
 πάλιν V A Γ 669 λέγων] πάλιν Pors. 674 ἀφιέναι Brunck :
 ἀπιέναι codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με 680
ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννους ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

Χο. πάντα τοι πέπραγας οἶα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα· [ἀντ.
ἡῦρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
μεῖζοσι κεκασμένον 685
καὶ δόλοισι ποικίλοις
ρήμασιν θ' αἰμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
τιζε τὰπίλοιπ' ἄριστα·
συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
νους ἐπίστασαι πάλαι. 690

Αλ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὕτοσὶ προσέρχεται,
ὥθῶν κολόκυμα καὶ ταραττων καὶ κυκῶν,
ὥς δὴ καταπιόμενός με. μορμῶ τοῦ θράσους.

Κλ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνεῖη, διαπέσοιμι πανταχῇ. 695

Αλ. ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.

Κλ. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

Αλ. ἦν μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', ἦν μὴ σ' ἐκπίω 700
κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.

Κλ. ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

Αλ. ἰδὸν προεδρίαν· οἶον ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

Κλ. ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε νῆ τὸν οὐρανόν. 705

Αλ. ὥς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;

697 περιεκόκκασα R: περιεκόκκυσα vulg.: corr. Dind. ex Phot.
698 Δήμητρ', ἐὰν] Δήμητρά γ' εἰ R 700 ἦν] εἰ R γ' ἦν
μή σ' Bentl.: γ' εἰ μή σ' R: σ' ἦν μή vulg. 701 κἂν ἐκροφήσας
Bothe

ΙΠΠΗΣ

- Κλ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τᾶντερα.
 Αλ. ἀπονυχιώ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.
 Κλ. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην. 710
 Αλ. καὶ γὰρ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
 Κλ. ἀλλ' ὦ πόνηρε σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
 ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
 Αλ. ὥς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
 Κλ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται. 715
 Αλ. καὶ θ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
 μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
 αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
 Κλ. καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
 δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν. 720
 Αλ. χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
 Κλ. οὐκ ὠγάθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
 ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. Αλ. οὐδὲν κωλύει·
 ἰδοὺ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
 Κλ. ὦ Δῆμε δεῦρ' ἔξελθε. Αλ. νῆ Δί' ὦ πάτερ 725
 ἔξελθε δῆτ'. Κλ. ὦ Δημίδιον <ὦ> φίλτατον
 ἔξελθ', ἵν' εἰδῆς οἷα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ

- τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
 τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
 τίς ὦ Παφλαγὼν ἀδικεῖ σε; Κλ. διὰ σὲ τύπτομαι
 ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. Δη. τίη; 731
 Κλ. ὅτιη φιλῶ σ' ὦ Δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
 Δη. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν; Αλ. ἀντεραστῆς τουτονί,
 ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
 ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κάγαθοί. 735
 ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
 ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

726 ὦ post Δημίδιον add. Elmsl.
 corr. Elmsl.

727 οἷάπερ ὑβρίζομαι codd. :

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τοὺς μὲν καλοὺς τε καγαθοὺς οὐ προσδέχει,
 σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
 καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως. 740

Κλ. εἴ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. Αλ. εἰπέ νυν τί δρῶν;

Κλ. ὅ τι; †τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου,†
 πλεύσας ἐκείσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.

Αλ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
 ἔψοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745

Κλ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν
 ὦ Δῆμ' ἵν' εἰδῆς ὁπότερος νῶν ἐστί σοι
 εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήῃς.

Αλ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.

Δη. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ. 750

ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε. χρή παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.

Αλ. οἴμοι κακοδαίμων ὥς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
 οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστί δεξιώτατος,
 ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
 κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. 755

Χο. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ, [στρ.
 καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους
 ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
 κακ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν. 759
 πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.

ἀλλὰ φυλάττον καὶ πρὶν ἐκείνον προσκεῖσθαί σοι πρό-
 τερος σὺ

τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

Κλ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ
 εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγέννημαι

756-760 = 836-840

742 ὅ τι; Elmsl.: ὅτι codd. τῶν στρατηγῶν] τὸν στρατηγὸν
 Γ² Ald. et Sauppe ὑποδραμῶν τῶν] ὑποδραμῶν τὸν Γ² Ald.: ὑπο-
 δραμῶν τοὺς Sauppe: ὑποδραμόντων Mein. 748 ἵνα τοῦτον R:
 ἵν' ἐκείνον vulg. 759 εὐμηχάνους πορίζων codd.: corr. Bentl.
 760 ἐς] ἐπὶ Cobet 761 προσκεῖσθαί σοι] προσικεσθαί σου R

βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλα-
βακχώ, 765

ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντι-
βεβηκώς,

ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα.

Αλ. κἄγωγ' ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατα-
τμηθεῖς

ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κεῖ μὴ τούτοισι πέποιθας, 770
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρα τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

Κλ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν ὦ Δῆμε γένοιτο
πολίτης;

ὅς πρῶτα μὲν ἥνικ' ἐβούλευον σοὶ χρήματα πλείστ'
ἀπέδειξα

ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν τοὺς δ' ἄγχων τοὺς δὲ
μεταιτῶν, 775

οὐ φροντίζων τῶν ιδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.

Αλ. τοῦτο μὲν ὦ Δῆμ' οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε
δράσω.

ἄρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὥς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὖνους, τοῦτ' αὐτό σε
πρῶτα διδάξω, 779

ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
σὲ γάρ, ὅς Μῆδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον
οὕτως,

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ραψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
ἐπαναίρου, 784

κἄτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Δη. ἄνθρωπε τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τις ἐκείνων;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.

Κλ. ὥς ἀπὸ μικρῶν εὖνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.

Αλ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολλὸν μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν
εἶλες. 789

Κλ. καὶ μὴν εἴ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς
περιδόσθαι.

Αλ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον ὄρων οἰκοῦντ' ἐν ταῖς
φιδάκναισι

καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίστεις; Ἀρχεπτολέμου δὲ
φέροντος 794

τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκα-
λοῦνται.

Κλ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
λογίοισιν

ὥς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
ἣν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὔ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει. 800

Αλ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ'
ἵνα μᾶλλον

σὺ μὲν ἀρπάξῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ
δῆμος

ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἃ πανουργεῖς μὴ
καθορᾷ σου,

ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σε
κεχήνῃ. 804

ἣν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ,
καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον
ἔλθῃ,

787 τοί R : om. vulg.
ωβόλου Kuster
Hirschig

796 βοθοπυγίζων Suid. et schol.
805 ἣν Dobr. : εἰ codd.

798 πεντ-
806 ἔλθῃ] ἐλθὼν

ΙΠΠΗΣ

γνώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·
εἴθ' ἥξει σοι δριμύς ἄγροικος κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον
ἰχνεύων.

ἂ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὄνειροπολεῖς περὶ
σαντοῦ.

Κλ. οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλ-
λειν 810

πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα
χρηστὰ

νῆ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν πόλιν
ἤδη;

Αλ. ὦ πόλις Ἄργους κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ
ἀντιφερίζεις;

ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστήν εὐρὼν ἐπιχειλῇ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν, 815
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθὺς καινοὺς παρέθηκεν·
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμοδῶν, ὃ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κάκεϊνος μὲν φεύγει τὴν γῆν σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπο-
μάττει.

Κλ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ Δῆμ' ἐστίν μ' ὑπὸ
τούτου, 820

ὅτιή σε φιλῶ; Δη. παῦ' ὦ οὔτος, καὶ μὴ σκέρ-
βोलλε πονηρά.

πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυ-
φιάζων.

Αλ. μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλείστα πανοῦργα
δεδρακώς,

ὁπότεν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων 825
καταβροχθίζει, κάμφοῖν χειροῖν

814 μεστήν] νῆστίν γ' Piccolomini
codd. 822 καὶ] κοῦ Piccolomini
Bentl.

821 ὦ οὔτος Bentl. : οὔτοσ' ἰ
826 χεροῖν codd. : corr.

μυστιλάται τῶν δημοσίων.

Κλ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτουθ'
αἰρήσω γὰρ τρεῖς μυριάδας.

Αλ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίξεις, 830
μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Ἀθηναίων; καὶ σ' ἐπιδείξω
νῆ τὴν Δήμητρ', ἣ μὴ ζώην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα. 835

Χο. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὦδ' ἐποίσεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τὰν τῇ πόλει τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαينαν,
ἣ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων. 840

καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκεν·
κατεργάσει γὰρ ῥαδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

Κλ. οὐκ ὦγαθοὶ ταῦτ' ἐστὶ πῶ ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν, 845
ἕως ἂν ἦ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

Αλ. ἐπίσχεις ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ' ὦ Δῆμε μηχάνημ', ἔν' ἦν σὺ βούλῃ 850
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ ᾿κγένηται.
ὁρᾶς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανίων· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεκυφός,
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα, 855
νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

- Δη. οἷμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
- Κλ. ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μῆδ' οἴηθῃς 860
ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὧν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
- Αλ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν· 865
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης.
ἐν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῷ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν φάσκων φιλεῖν; Δη. οὐ δῆτα μὰ 870
τὸν Ἀπόλλω.
- Αλ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοι
ζεύγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
- Δη. κρίνω σ' ὅσων ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
- Κλ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι, 875
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.
- Αλ. οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστι πρωκτοτηρεῖν
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται. 880
τονδὲ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτου
οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.
- Δη. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι 885
οὐ μείζον εἶναι φαίνεται ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
- Κλ. οἷμοι τάλας οἷοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

872 ἐμβάδοιν Dind. 873 ὅσων Dind.: ὅσον codd. ἄνδρ' R :
ὄντ' vulg. 880 γένονται R.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Αλ. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείῃ,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρώμαι.
- Κλ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν 890
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρ'. Δη. λαιβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων;
- Αλ. καὶ τοῦτό (γ') ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκείνον
τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; Δη. οἶδα μέντοι.
- Αλ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι, 896
ἔν' ἐσθλοῖτ' ὠνούμενοι, κᾶπειτ' ἐν ἡλιαία
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
- Δη. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.
- Αλ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δῆπου γένεσθε πυρροί; 900
- Δη. καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.
- Κλ. οἷοίσι μ' ὦ πανοῦργε βωμολοχεύμασιν ταραττεῖς.
- Αλ. ἦ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείαις.
- Κλ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν
ὦ Δῆμε μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφήσαι. 905
- Αλ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιον γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκῦδρια περιαλείφειν.
- Κλ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων νέον ποιήσω.
- Αλ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τῷ φθαλμιδίῳ περιψῆν.
- Κλ. ἀπομυζάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
- Αλ. ἐμοῦ μὲν οὖν. Κλ. ἐμοῦ μὲν οὖν. 911
ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν [ἀναλίσκοντα τῶν
σαντοῦ,] παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ- 915
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμνηχανήσομαί θ' ὅπως

891 λαιβοῖ Dind. : αἰβοῖ codd. 893 γ' post τοῦτό add. Benti.
896 ἔσπευδ'] ἔσπευσεν R 902 πανοῦργε R Γ: πόνηρε vulg.
903 ἀλαζονείας R: ἀλαζονεία vulg.: corr. Dind. 910 ἀπομαζάμενος
V A Θ 913 ἀναλίσκοντα τῶν σαντοῦ secl. Cobet

ΙΠΠΗΣ

- ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.
 Χο. ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ,
 ὑπερζέων· ὑφελκτέον 920
 τῶν δαδίων ἀπαρυστέον
 τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
 Κλ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην
 ἱπούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
 ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους 925
 σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
 Αλ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
 δέν, εὐχομαι δέ σοι ταδί·
 τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
 ἐφεστάναι σίζον· σὲ δὲ 930
 γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
 Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος φθαλῆς ἔτ' εἰς 935
 ἐκκλησίαν ἐλθών· ἔπει-
 τα πρὶν φαγεῖν ἀνὴρ μεθή-
 κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
 βουλόμενος ἐ-
 σθίων ἐναποπνιγείης. 940
- Χο. εὖ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.
 Δη. κάμοι δοκεῖ· καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς
 ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου
 ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦβολου. 945
 σὺ δ' ὦ Παφλαγὼν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
 καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὥς οὐκέτι
 ἐμοὶ ταμιεύσεις. Κλ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
 εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ

921 τῶν δαδίων Bentl.: τῶν δαδων codd.: δὲ τῶν ξύλων Ald. et ap.
 schol. 940 ἀποπνιγείης codd.: corr. Bergk

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- έμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται. 950
- Δη. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὔτοσι
οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Αλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν;
- Δη. δημοῦ βοείου θρίον ἐξωπτημένον.
- Αλ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. Δη. οὐ τὸ θρίον; ἀλλὰ τί; 955
- Αλ. λάρος κεχηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
- Δη. αἰβοῖ τάλας. Αλ. τί ἔστιν; Δη. ἀπόφερ' ἐκποδῶν.
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίενέ μοι.
- Κλ. μὴ δῆτά πώ γ' ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ, 960
πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.
- Αλ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. Κλ. ἀλλ' ἔαν τούτῳ πίθῃ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Αλ. καὶν γε τουτῷ,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
- Κλ. ἀλλ' οἷ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ 965
χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
- Αλ. οὔ μοι δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.
- Χο. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰών, ἴν' οὔτοσι 970
αὐτῶν ἀκούσῃ. Δη. πάνν γε. καὶ σύ νυν
φέρε.
- Κλ. ἰδοῦ. Αλ. ἰδοὺ νῆ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.
- Χο. ἥδιστον φάος ἡμέρας [στρ.
ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ
τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις, 975
ἦν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἷων ἀργαλεωτάτων
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν

955 τοῦτ' ἔνεστιν R: τοῦτό γ' ἐστίν vulg. 970 Χο. Enger: Δη. codd.
975 τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις Bentl.: τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν codd.

ἤκουσ' ἀντιλεγόντων, 980
 ὥς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
 στην σκεύη δύο χρησίμω,
 δοῖδυσ' οὐδὲ τορύνῃ.

ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαν- [ἀντ.
 μάζω τῆς ὁμοουσίας 986
 αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 παῖδες οἱ ξυνεφοίτων,
 τὴν Δωριστὶ μόνῃν ἂν ἄρ-
 μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν, 990
 ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
 κᾶτα τὸν κιθαριστὴν
 ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
 ειν, ὥς ἁρμονίαν ὁ παῖς
 οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν 995
 ἣν μὴ Δωροδοκιστί.

Κλ. ἰδοὺ θέασαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

Αλ. οἴμ' ὥς χεσεῖω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

Δη. ταυτὶ τί ἔστι; Κλ. λόγια. Δη. πάντ';

Κλ. ἐθαύμασας;

καὶ νῆ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα. 1000

Αλ. ἐμοὶ δ' ὑπερῶον καὶ ξυνοικία δύο.

Δη. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;

Κλ. οὔμοι μὲν εἰσι Βάκιδος. Δη. οἱ δὲ σοὶ τίνος;

Αλ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

Δη. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; Κλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1006

Δη. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; Αλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
 περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
 περὶ τῶν μετρούντων τᾶλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1010
- Δη. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ ῥέεινον ᾧ περ ἤδομαι,
ὥς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.
- Κλ. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
φράζεο Ἐρεχθεΐδῃ λογίων ὁδόν, ἣν σοι Ἀπόλλων 1015
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
σοὶ μισθὸν ποριεῖ, καὶ μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολείται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί. 1020
- Δη. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
- Κλ. ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
- Αλ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὴ 1025
ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
- Δη. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός τὸ πέος οὔτοσὶ δάκη.
- Αλ. φράζεο Ἐρεχθεΐδῃ κύνα Κέρβερρον ἀνδραποδιστήν, 1030
ὃς κέρκῳ σαίνων σ' ὁπότεν δειπνῆς ἐπιτηρῶν
ἐξέδεταί σου τοῦψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκης·
ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοῦπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
- Δη. νῆ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον ᾧ Γλάνι. 1035
- Κλ. ᾧ τᾶν ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τόδε.
ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται

1010 περὶ ἀπάντων πραγμάτων V qui τὸ πέος οὔτοσὶ δάκοι novo
versu addit: τὸ πέος οὔτοσὶ δάκοι vulg. 1018 πρὸ σέθεν Pors. cf.
schol.: πρόσθε(ν) codd. λάσκων V² (in marg.) Γ: δάκνων VAΘ
Ald.: χάσκων R 1019 δρᾷς Hotibius 1029 τὸ πέος οὔτοσὶ
δάκη V¹ in marg. sed rasura deletum: ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκη codd.
1032 ποι Cobet: ποῦ codd. 1036 τόδε J. H. Voss: τότε codd.

ΙΠΠΗΣ

- ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φυλάξαι,
 τείχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040
 ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; Δη. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔ.
 Κλ. ἔφραζεν ὁ θεὸς σοι σαφῶς σφάζειν ἐμέ·
 ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
 Δη. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγεννημένος;
 Αλ. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν, 1045
 ὃ μόνον σιδηροῦν ἐστι τείχος καὶ ξύλον,
 ἐν ᾧ σε σφάζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
 Δη. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; Αλ. τουτονὶ
 δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
 Δη. ταυτὶ τελείσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050
 Κλ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
 ἀλλ' ἱέρακα φίλει μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι
 ἦγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
 Αλ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνενσε μεθυσθείς.
 Κεκροπίδῃ κακόβουλε τί τοῦθ' ἡγεί μέγα τοῦργον; 1055
 καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
 ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γάρ, εἰ μαχέσαιο.
 Κλ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.
 ἐστι Πύλος πρὸ Πύλοιο— Δη. τί τοῦτο λέγει,
 πρὸ Πύλοιο;
 Αλ. τὰς πνέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060
 Δη. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι;
 Αλ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πνέλους ἀφήρπασεν.
 ἀλλ' οὔτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
 ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνν.
 Δη. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου 1065
 ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
 Αλ. Αἰγείδῃ φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,

1045 ἐν δ' Cobet 1045-6 ἐκῶν, δ μόνον] μόνον δ τι τὸ Cobet
 1046 ξύλον Γ Ald. : ξύλων vulg. 1049 ἐκέλευ' ἐν Etym. Mag. : ἐκέ-
 λευσε R Γ : ἐκέλευε vulg. 1052 ὅς] ὥς Bergk 1056 ἀναθείη
 Cobet 1059 λέγει τὸ πύλοιο R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- λαίθαργον ταχύπουν, δολίαν κερδῶ πολυΐδριν.
οἷσθ' ὅτι ἐστὶν τοῦτο; Δη. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
- Αλ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε 1070
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·
ταύτας ἀπανδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
- Δη. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; Αλ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύων ταχύ.
- Δη. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί; 1075
Αλ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
- Δη. εἶεν·
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
- Αλ. ἐγὼ ποριῶ, καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι 1080
χρησμὸν Λητοῖδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
- Δη. ποίαν Κυλλήνην; Αλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι ἡ φησ', 'ἐμβαλε κυλλῇ.'
- Κλ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἤνιξατο τὴν Διοπείθους. 1085
ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός,
αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.
- Αλ. καὶ γὰρ ἐμοί· καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χῶτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
- Κλ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ 1090
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίαν.
- Αλ. νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καὶ μοῦδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην. 1095
- Δη. ἰοὺ ἰού.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.

1074 τριήρης τ' Mein. 1080 τόνδ' τοῦδ' Cobet 1084 φράζει
R : φράξεις vulg. 1087 βασιλεύεις R : βασιλεύσεις vulg.

ΙΠΠΗΣ

καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.

Κλ. μήπω γ', ἵκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὥς ἐγὼ
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν. 1100

Δη. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.

Κλ. ἀλλ' ἄλφειτ' ἤδη σοι ποριῶ 'σκευασμένα.

Αλ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοῦψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε. 1105

Δη. ἀνύσατέ νυν ὅ τι περ ποιήσεθ'. ὥς ἐγώ,
ὀπότερος ἂν σφῶν νῦν με μᾶλλον εὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

Κλ. τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. Αλ. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ. 1110

Χο. ὦ Δῆμε καλήν γ' ἔχεις [στρ. 1115

ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥς-
περ ἄνδρα τύραννον.

ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ, 1115

θωπευόμενός τε χαί-
ρεις κᾶξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρῶν ἀποδημεῖ. 1120

Δη. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'. ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταῦτ' ἡλιθιάζω.

αὐτός τε γὰρ ἤδομαι 1125

βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτουντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·

1108 νῦν Herm. : εὖ codd. εἶ Elmsl. : om. A : ἂν εὖ Ambrosianus
L 39 : ἂν vulg. 1110 εἴσω R : ἤδη vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

1130

Χο. χούτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή,
εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνί, καὶ ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὅς ἂν ἦ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

[ἀντ.

1135

Δη. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
καὶ ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐ-
τοὺς οὐδὲ δοκῶν ὄραν
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.

1140

1145

1150

Κλ. ἅπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Αλ. σύ γ' ὦ φθόρε.

Κλ. ὦ Δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

Αλ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.

1155

Δη. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαι σφῶ καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.

Αλ. οἴσθ' οὖν ὁ δρᾶσον; Δη. εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.

1134 τούτῳ] οὕτω Dobr. 1151 ἅπαγ'] ἔρρ' v. l. in schol.
1158 εἰ δὲ R: εἴ γε vulg. φράσεις] φράσης V Γ εἴσομ', ἣν φράσης
γε σύ Pors.

ΙΠΠΗΣ

Αλ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
 ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. Δη. δρᾶν ταῦτα
 χρή. 1160

ἄπιτον. Κλ. καὶ Αλ. ἰδού. Δη. θέοιτ' ἄν.
 Αλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῷ.

Δη. ἀλλ' ἣ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
 ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δί' ἣ γὼ θρύψομαι.

Κλ. ὁρᾷς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

Αλ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος. 1165

Κλ. ἰδὸν φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
 ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

Αλ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
 ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τήλεφαντίνῃ.

Δη. ὥς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον. 1170

Κλ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὖχρων καὶ καλόν·
 ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἣ Παλλὰς ἣ Πυλαιμάχος.

Αλ. ὦ Δῆμ' ἐναργῶς ἣ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
 καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

Δη. οἶει γὰρ οἰκείσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, 1175
 εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

Κλ. τουτὶ τέμαχός σου ὄδωκεν ἣ Φοβεσιστράτη.

Αλ. ἣ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
 καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.

Δη. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη. 1180

Κλ. ἣ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
 ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.

Αλ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. Δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
 τοῖς ἐντέροις; Αλ. ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι

ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἣ θεός· 1185
 ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.

ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

Δη. ὥς ἡδὺς ὦ Ζεῦ καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

1163 'γὰ θρύψομαι] 'πιτρίψομαι Kock: cf. schol.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Αλ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριώνισεν.
 Κλ. λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον. 1190
 Αλ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
 Κλ. ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὀπόθεν δῶς, ἀλλ' ἐγώ.
 Αλ. οἴμοι, πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;
 ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
 Κλ. ὀρᾶς τὰδ' ὦ κακόδαιμον; Αλ. ὀλίγον μοι μέλει·
 ἐκεινοὶ γὰρ ὥς ἔμ' ἔρχονται τιwes 1196
 πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.
 Κλ. ποῦ ποῦ; Αλ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἔάσεις τοὺς ξένους;
 ὦ Δημίδιον ὀρᾶς τὰ λαγῶ' ἃ σοι φέρω;
 Κλ. οἴμοι τάλας ἀδίκως γε τὰμ' ὑφῆρπασας. 1200
 Αλ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
 Δη. εἶπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;
 Αλ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
 Κλ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ', ἐγὼ δ' ὥπτησά γε.
 Δη. ἅπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. 1205
 Κλ. οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.
 Αλ. τί οὐ διακρίνεις Δῆμ' ὀπότερός ἐστι νῦν
 ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
 Δη. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
 δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς; 1210
 Αλ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
 ξύλλαβε σιωπῇ καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
 καὶ τὴν Παφλαγόνος· κάμέλει κρινεῖς καλῶς.
 Δη. φέρ' ἴδω τί οὖν ἐνεστιν; Αλ. οὐχ ὀρᾶς κενὴν
 ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρου. 1215
 Δη. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ Δήμου φρουρεῖ.
 Αλ. βάδιζε νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
 ὀρᾶς <τάδ';> Δη. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.

1196 ἐκεινοὶ Elmsl.: ἐκεῖνοι codd. ἔρχονται—Κλ. (vel Αλ.) τίνες;
 codd.: corr. Mein. ex schol. 1200 ὑφαρπάσας Dobr. 1206 ὑπερ-
 αναιδευθήσομαι Elmsl.: ὑπεραναιδεσθήσομαι codd. 1217 νυν Reiske:
 γοῦν codd. 1218 τὰδ' add. Elmsl.

ΙΠΠΗΣ

ὅσον τὸ χρήμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτονί. 1220

Αλ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' ἡργάζετο·
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὦν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

Δη. ὦ μιαρὲ κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιζα κἀδωρησάμαν. 1225

Κλ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.

Δη. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῷ
αὐτὸν περιθῶ. Αλ. κατάθου ταχέως μαστιγία.

Κλ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων ὑφ' οὗ †δεήσει μ'† ἡττᾶσθαι μόνου. 1230

Αλ. τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.

Κλ. καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι
παῖς ὦν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; 1235

Αλ. ἐν ταῖσιν εὐστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.

Κλ. πῶς εἶπας; ὥς μου χρησμός ἀπτεται φρενῶν.
εἶεν.

ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;

Αλ. κλέπτων ἐπιорκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον·

Κλ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Λύκιε τί ποτέ μ' ἐργάσει;
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος; 1240

Αλ. ἡλλαντοπώλουν καὶ τι καὶ βινεσκόμην.

Κλ. οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτὴ τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἡλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ πὶ ταῖς πύλαις; 1245

Αλ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὦνιον.

Κλ. οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

1230 δεήσει μ'] δεήσειεν ΑΘ¹: 'δέησέ μ' Bendl. 1237 μου] μοῖ
(i. e. μοι δ) Dind. 1239 κλέπτειν ΑΓΘ ἐναντία R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

ὦ στέφανε χαίρων ἄπιθι, κεί σ' ἄκων ἐγὼ 1250
λείπω· σέ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτῆσεται,
κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὖτυχῆς δ' ἴσως.

Αλ. Ἑλλάνιε Ζεῦ σὸν τὸ νικητήριον.

Χο. ὦ χαῖρε καλλίνικε καὶ μέμνησ' ὅτι 1255
ἄνῃρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχύ,
ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

Δη. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ'. Αλ. Ἀγοράκριτος· 1260
ἐν τὰγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

Δη. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἔμαντὸν ἐπιτρέπω, 1260
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.

Αλ. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ὦ Δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

Χο. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν [στρ. 1265
ἢ καταπανομένοισιν

ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας αἰεῖδεν, †μηδὲν ἐς † Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτος ὦ φίλ' Ἀπολλων (ἄει) πεινῇ, θαλεροῖς δακρύοις
σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δία μὴ κακῶς πένεσθαι. 1273

λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275

εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκούσαι καὶ κακά,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.

νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενῆς, 1280
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·

1250 κεί Bergk: καὶ codd. 1256 ἔσομαί R: γένωμαι vulg.
1263 ἀμείνω 'ν τῇ Hirschig 1266 μηδὲν ἐς] μηδ' αἰ Kock
1270 οὗτος Dind.: οὗτοσὶ codd. αἰ post Ἀπολλων add. Dind.
δακρύοισι Brunck 1273 δία Dind.: ἐν δία R Γ: ἐν διὰ V A Θ: ἐν
διὰ τὸ Ald. μὴ Vat. Pal. 128: om. vulg.

ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξηγύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον, 1285
καὶ μολύνων τὴν ὑπὴν καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου. 1289

ἢ πολλάκις ἐννυχίαισι [ἀντ.

φροντίσι συγγεγένημαι,

καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος. 1294
φασὶ (μὲν) γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὅμως·
'ἴθ' ὦ ἄνα πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.'
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον, 1300
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα·
'οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' ὦ παρθένοι τὰν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καρχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην ὀξίνην Ὑπέρβολον·
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετόν, 1305
καὶ τιν' εἰπεῖν ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει·
'ἀποτρόπαι' οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
ὑπὸ τερηνδόνων σαπείσ' ἐνταῦθα καταγεγράσομαι·
'οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κὰγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. 1310
ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαι μοι δοκεῖ
ἐς τὸ Θησεῖον πλεύουσais ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται, 1314
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.'

1295 μὲν post φασὶ add. Benti. 1297 ἂν ὅμως Bergk : ἂν ὁμοίως R :
ἀλλ' ὅμως A Γ² Θ : ἀνομοίως vulg. 1303 Καρχηδόνα (vel Χαλκ.)
schol. 1307 χρῇ Bekk. : χρῆ codd. 1312 πλεύουσας Reiske

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αλ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῆειν καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῆειν οἷς ἡ πόλις ἤδε γέγηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

Χο. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἤκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγνιάς;

Αλ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

Χο. καὶ ποῦ ἔστιν νῦν ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας; 1322

Αλ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.

Χο. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν <τιν'> ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται;

Αλ. οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.

ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προ-
πυλαίων. 1326

ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος
ἐνοικεῖ.

Χο. ὦ ταῖς λιπαραῖς καὶ ἰοστέφανοις καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθήναι,
δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον. 1330

Αλ. ὃδ' ἐκείνους ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατάλειπτος.

Χο. χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν
ἡμεῖς.

τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ ἔν Μαραθῶνι
τροπαίου.

Δη. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν ἐλθὲ δεῦρ' Ἀγοράκριτε. 1335

ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. Αλ. ἐγώ;

ἀλλ' ὦ μέλ' οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,

οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

Δη. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;

Αλ. πρῶτον μὲν, ὁπότ' εἶποι τις ἐν τῇ κκλησίᾳ, 1340

1324 ἴδοιμεν Brunck: ἴδωμεν codd. τιν' post ποίαν add. Pors.
ποῖος Reisig: καὶ ποῖος codd. 1331 τεττιγοφόρος codd. praeter
Vat. Pal. 128 1339 κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ] πρὸ τοῦ κάτειπε R
ποῖος Ald.: καὶ ποῖος codd.

‘ὦ Δῆμ’ ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὁπότε χρήσαιο τις προοιμίους,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας. Δη. ἐγώ;

Αλ. εἴτ’ ἐξαπατήσας σ’ ἀντὶ τούτων ὤχετο. 1345

Δη. τί φῆς;

ταυτί μ’ ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ’ οὐκ ᾔσθόμην;

Αλ. τὰ δ’ ὦτά γ’ ἄν σου νῆ Δί’ ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.

Δη. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

Αλ. καὶ νῆ Δί’ εἴ γε δύο λεγολίτην ῥήτορε, 1350
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς ὁ δ’ ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ’, ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν ἂν ὤχετο.
οὗτος τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

Δη. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. 1355

Αλ. ἀλλ’ οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ’ οἳ σε ταῦτ’ ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἴπη βωμολόχος ξυνήγορος·

‘οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιστα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην·’ 1360
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

Δη. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.

Αλ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ’ ἄλλα, φέρ’ ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον. 1365

Δη. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ὑπελῆ.

Αλ. πολλοῖς γ’ ὑπολίσφοις πνυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

Δη. ἔπειθ’ ὁπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ

1346 ᾔσθόμην Ald.: ᾔδειν codd. 1347 γ’ ἄν R: γάρ vulg.
1350 νῆ Δί’ εἴ γε Pors.: νῆ Δί’ εἰ V: νῆ δία γ’ εἰ vulg. 1352 τοῦθ’ A:
τοῦτο θ’ ΓΘ: τοῦτον V Ald.: τούτων R: (καταμισθοφορεῖν) τούτοις
Elmsl. 1357 νυνδὶ Seidler: νῦν δὲ codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται, 1370
 ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
- Αλ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
- Δη. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
- Αλ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
- Δη. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ, 1375
 ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
 'σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.
 συνερτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
 καὶ γνωμοτυπικός καὶ σαφὴς καὶ κρουστικός,
 καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.' 1380
- Αλ. οὐκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
- Δη. μὰ Δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
 τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.
- Αλ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
 καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἶσει τόνδε σοι· 1385
 κἄν που δοκῇ σοι, τούτου ὀκλαδίαν ποίει.
- Δη. μακάριος ἐς τάρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
- Αλ. φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
 σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
- Δη. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὥς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν, 1390
 ἕξεσθιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
 πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτέον; Αλ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
 ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
 νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς
 αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. Δη. τὸν δὲ Παφλαγόνα, 1395
 ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
- Αλ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην·
 ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
 τὰ κύνεια μίγνυς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,

1373' οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ Ald.: ἐν τ' ἀγορᾷ οὐδεὶς R: οὐδεὶς ἐν τ' ἀγορᾷ
 vulg. 1376 τοιαδὶ στωμύλλεται Herwerden 1377 τ' οὐκ
 ἀπέθανεν] ἐμάνθανε ΑΘ 1378 συνερτικὸς codd.: corr. Dind. ex
 schol. 1392 αὐτὰς Bentl.: ταύτας codd.

ΙΠΠΗΣ

μεθύων τε ταῖς πόρναισι λαιδορήσεται,
καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.

1400

Δη. εὖ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἔστιν ἄξιος,
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγένοι,
καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ᾗν ὁ φαρμακός.
ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κάκεινον ἐκφερέτω τις ὥς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οἷς ἐλωβᾷθ' οἱ ξένοι.

1405

.

1401 λούτριον Elmsl. : λουτρον codd.
deesse videntur

1408 aliquot versus chori

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Τὸ δράμα κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ ὥς τινες δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προῦκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους.

II

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ 5 Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα προδιασκέψαιτο ποῖοί τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ἠύλαβοντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ 10 ἐστὶν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελανκότες. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μεираκίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, τεθριπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀννηρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι τὰς δὲ Πυθοῖ ἐνίας δὲ Ἴσθμοῖ καὶ Νεμέα καὶ ἐν ἄλλοις 15 πολλοῖς ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τούτου, φοιτήσαντος ὡς τὸν Σωκράτη μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδिका λέγων ἐν τῷ δικα- 20 στηρίῳ τοὺς χρήστας ικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μεираκίσκου διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν,

Ὑποθέσεις: desunt in R

II II ἀστικοῦ V: ἀστυκοῦ vulg.

μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται· ἐκκυκληθείσης δὲ
 τῆς διατριβῆς οἱ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ
 αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα
 θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτεν, καὶ τοὺς
 5 νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἀέρα προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέ-
 λας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι
 χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκατα-
 σταῖσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ
 μὲν πρεσβύτες διδασκόμενος ἐν τῷ φανερωῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελω-
 10 τοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται,
 ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγα-
 γόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνι-
 σθεῖς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος
 λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον
 15 ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις καὶ ὡς κατωρθωκὸς εὐωχεῖ παραλαβὼν. γενο-
 μένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς
 βοὴν ἴσθησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς
 πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν
 σύγκρουσιν ὁ γέρον κατασκάπτει καὶ ἐμπύρῃσι τὸ φροντιστήριον τῶν
 20 Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δράμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

IV

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
 καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβῇ
 ἱκανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοῦναντίον,
 25 χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελεὴ λέγων,
 καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιὼν.
 ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς <ἔτι> κατηγορίαι πικραί,
 καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
 εἴτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.
 τὸ δὲ δράμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως
 30 κάλλιστον εἶναι φησι καὶ τεχνικώτατον.

III 1 ἐκκυκληθείσης Bergk: ἐκλυθείσης vulg. II ἔγων Brunck:
 διάγων vulg. 13 νικᾷ post δίκαιον λόγον add. Blaydes
 IV 26 ἔτι add. Herm.

V

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ᾤθη δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας <καὶ> ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι 5 ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

VI

Τοῦτο ταῦτόν ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκέυασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ παρα- 10 πέπλεκται καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. τὰ δὲ ὀλοσχερῇ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἢ μὲν παράβασις τοῦ χοροῦ ἡμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἢ διατριβὴ Σωκράτους. 15

VII

Τὴν κωμωδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος. 20

V 4 καὶ ante ἀπομέμφεσθαι add. Dind.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΣΙΑΣ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ

ΜΑΡΤΥΣ

ΑΜΤΝΙΑΣ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ

ΧΑΙΡΕΦΩΝ

ΕΡΜΗΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ

Ἴου ἰού·

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρήμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ·
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.

5

ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.

ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὔτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται

ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

10

ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος

ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν

διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων

ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται

15

ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι

ὄρων ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·

οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχρον,

κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν

ὅπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.

20

φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασία.

τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασία; τί ἐχρησάμην;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἷμοι τάλας,
εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ

- Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαντοῦ δρόμον. 25
- Στ. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἵππικήν.
- Φε. πόσους δρόμους ἔλῃ τὰ πολεμιστήρια;
- Στ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν; 30
τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνία.
- Φε. ἅπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσσας οἴκαδε.
- Στ. ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὥφληκα χᾶτεροι τόκου
ἐνεχυράσεσθαί φασιν. Φε. ἔτεδὸν ὦ πάτερ 35
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;
- Στ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
- Φε. ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
- Στ. σὺ δ' οὖν κάθεινδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται. 40
φεῦ.
- εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥ τις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. 45
ἔπειτ' ἔγλημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,
σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας, 50
ἢ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,

26 τουτὶ R : τοῦτο vulg.
vulg.

35 ἐνεχυράσεσθαι Θ : ἐνεχυράσασθαι

ΝΕΦΕΛΑΙ

δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοϊμάτιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾶς.

55

ΘΕΡΑΠΩΝ

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

Στ. οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. Θε. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;

Στ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.

μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὔτοσί, 60

ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τὰγαθῇ,

περὶ τοῦνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·

ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,

Ξάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην,

ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην. 65

τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ

κοινῇ ξυνέβημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.

τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,

'ὅταν σὺ μέγας ὢν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,

ὥσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων.' ἐγὼ δ' ἔφην, 70

'ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,

ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.'

ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,

ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.

νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φρουτίζων ὁδοῦ 75

μίαν ἡῦρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,

ἦν ἦν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.

ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.

πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;

Φειδιππίδην Φειδιππίδιον. Φε. τί ὦ πάτερ; 80

Στ. κῆσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

59 ὅτι τῶν] τῶν γὰρ Suid. 62 δὴ 'ντεῦθεν] δ' ἠντεῦθεν R : δῆν
ἐντεῦθεν V : δὴ ταῦτ' A Θ Ald. : δὴ 'νταῦθ' Reisig 64 Χαίριππον V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Φε. ἰδοῦ. τί ἔστιν; Στ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
 Φε. νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
 Στ. μὴ μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
 οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτιός μοι τῶν κακῶν. 85
 ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ πιθοῦ. Φε. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
 Στ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαντοῦ τρόπους,
 καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
 Φε. λέγε δὴ, τί κελεύεις; Στ. καί τι πείσει; Φε. πεί-
 σομαι 90
 νῆ τὸν Διόνυσον. Στ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
 ὀρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷ κίδιον;
 Φε. ὀρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;
 Στ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
 ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν 95
 λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,
 κᾶστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
 οὔτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.
 Φε. εἰσὶν δὲ **τίνες**; Στ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα· 100
 μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε καὶ αἰσθητοί.
 Φε. αἰβοὶ πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας
 τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
 ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
 Στ. ἦ ἦ σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον. 105
 ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρώων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι σχάσάμενος τὴν ἵππικὴν.
 Φε. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
 τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
 Στ. ἴθ' ἀντιβोलῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ 110
 ἐλθὼν διδάσκου. Φε. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

87 πιθοῦ] πιθοῦ μοι R : πιθοῦμαι V, unde πιθοῦ μοι. Φε. τί δὲ πίθωμαι
 C. F. Hermann 88 τοὺς . . . τρόπους] τὸν . . . τρόπον Suid.

ΝΕΦΕΛΑΙ

- Στ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὸ λόγῳ,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιον τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα· 115
ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
- Φε. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος. 120
- Στ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·
ἄλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
- Φε. ἄλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
ἄνιππον. ἄλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. 125
- Στ. ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι,
ἄλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὦν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
130
ιτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἄλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ

- βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Στ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
Μα. ἀμαθής γε νῆ Δί' ὅστις οὕτως σφόδρα 135
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
- Στ. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἄλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τούξημβλωμένον.
- Μα. ἄλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν. 140
- Στ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσί

119 τλαίην μ' ἰδεῖν . . . διακεκναισμένον Mein.
ἄλλ' εἴσειμι] ἄνιππον ὄντ'. ἄλλ' εἰμι Cobet

125 ἄνιππον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἦκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.

Μα. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρή μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας· 145
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῶν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.

Στ. πῶς δῆτα διεμέτρησε; Μα. δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἵτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε, 150
κᾶτα ψυχεῖσιν περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

Στ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Μα. τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα; Στ. ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι. 155

Μα. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τοῦρροπύγιον.

Στ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

Μα. ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος 160
στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βία βαδίζειν εὐθὺς τοῦρροπυγίου·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

Στ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. 165
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.

Μα. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη·
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Στ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
Μα. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς 171
καὶ τὰς περιφορὰς εἶτ' ἄνω κεχηνότος

144 Χαιρεφῶντα Σωκράτης] Χαιρεφῶν τὸν Σωκράτη Piccolomini
148 διεμέτρησε ΑΘ: τοῦτο διεμέτρησεν R: τοῦτ' ἐμέτρησε V
151 ψυχέντος Mein. 157 ἔχει Α

ΝΕΦΕΛΑΙ

ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.

Στ. ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.

Μα. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας. 175

Στ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμήσατο;

Μα. κατὰ τῆς τραπέξης καταπάσας λεπτήν τέφραν
κάμψας ὀβελίσκον εἶτα διαβήτην λαβὼν
ἐκ τῆς παλαίστρας θοῖμάτιον ὑφέιλετο.

Στ. τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν; 180

ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δείξον ὥς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

Μα. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι; 185

Στ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὕτοι;

Μα. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. Στ. βολβοὺς ἄρα 190
ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

Μα. οὔτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

Στ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

Μα. αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κείνος ὑμῖν ἐπιτύχη. 195

Στ. μήπω γε μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τιπραγμάτιον ἐμόν.

Μα. ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἔστιν χρόνον.

Στ. πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τὰδ' ἐστίν; εἰπέ μοι. 200

Μα. ἀστρονομία μὲν αὐτῇ. Στ. τουτὶ δὲ τί;

Μα. γεωμετρία. Στ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

179 παλαίστρας R² in ras. : τραπέξης R¹ θοῖμάτιον codd.
et Arrian. Epict. : θυμάτιον Herm. 186 τῆς Λακωνικῆς A
189 τουτογὶ Δ : τοῦτό γε R Θ Ald. : τοῦτ' ἔτι V A : τοῦτό γ' ἔτι Reischig
195 ὑμῖν Bergk ex schol. : ἡμῖν codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Μα. γῆν ἀναμετρῆσαι. Στ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
 Μα. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Στ. ἀστεῖον λέγεις.
 τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. 205
 Μα. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
 αἶδε μὲν Ἀθῆναι. Στ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
 ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
 Μα. ὥς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
 Στ. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται; 210
 Μα. ἐνταῦθ' ἐνεισιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί', ὥς ὁρᾷς,
 ἥδ' ἐπαρατέταται μακρὰ πόρρω πάνν.
 Στ. οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
 ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'σθ'; Μα. ὅπου 'στίν; αὐτήι.
 Στ. ὥς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνν φροντίζετε, 215
 ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνν.
 Μα. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε. Στ. νῆ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
 φέρε τίς γὰρ οὔτος οὐπὲ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ;
 Μα. αὐτός. Στ. τίς αὐτός; Μα. Σωκράτης. Στ. ὦ
 Σώκρατες.
 ἴθ' οὔτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
 Μα. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή. 220
 Στ. ὦ Σώκρατες,
 ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

τί με καλεῖς ὦ φήμερε;

Στ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς ἀντιβोलῶ κάτειπέ μοι.
 Σω. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. 225
 Στ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
 ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ; Σω. οὐ γὰρ ἄν ποτε
 ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
 εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
 λεπτὴν καταμείζας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα. 230

215 πάνν R V A Θ Ald. : μέγα Δ et schol., unde μεταφροντίζετε Bentl.
 216 πάνν] πάλιν Sauppe 226 ὑπερφρονεῖς] σὺν περιφρονεῖς Blaydes

ΝΕΦΕΛΑΙ

εἰ δ' ὦν χαμαὶ τᾶνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἂν ποθ' ἠῦρον· οὐ γὰρ ἄλλ' ἢ γῆ βία
ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἱκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταῦτό τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

Στ. τί φῆς; 235

ἢ φροντὶς ἔλκει τὴν ἱκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὥς ἐμέ,
ἵνα με διδάξης ὥνπερ οὐνεκ' ἐλήλυθα.

Σω. ἦλθες δὲ κατὰ τί; Στ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων 240
ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

Σω. πόθεν δ' ὑπόχρεως **σαντὸν ἔλαθες** γενόμενος;

Στ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ **δεινὴ φαγέιν**.
ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν 245
πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.

Σω. ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ **θεοὶ** 250
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. Στ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίω;

Σω. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς 250
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; Στ. νῆ Δί' εἴπερ ἔστι γε.

Σω. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; Στ. μάλιστά γε.

Σω. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

Στ. ἰδοὺ κάθημαι. Σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ 255
τὸν στέφανον. Στ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι Σώκρατες
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' **ὅπως μὴ θύσετε**.

Σω. οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιούμεν. Στ. εἴτα δὴ τί κερδανῶ;

Σω. λέγειν γενήσει τρίμμα κρόταλον παιπάλη. 260
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. Στ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·

238 με διδάξης R : μ' ἐκδιδάξης V A Θ Ald.
ἔτριψεν R V 258 πάντας ταῦτα Reiske
ἀτρεμάς vulg.

243 ἐπέτριψεν]
261 ἀτρεμί R V :

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

καταπαττόμενος γὰρ παιπάλλη γενήσομαι.

Σω. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.
ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν
μετέωρον,

λαμπρός τ' Αἰθὴρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησι-
κέραυνοι, 265

ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναί τῳ φροντιστῇ μετέωροι.

Στ. μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μὴδὲ κυνὴν οἴκοθεν ἔλθειν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον'
ἔχοντα.

Σω. ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῳδ' εἰς ἐπίδειξιν·
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κά-
θησθε, 270

εἴτ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴστατε
Νύμφαις,

εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε
πρόχοισιν,

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ

ἀέναοι Νεφέλαι [στρ.

ἄρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητοι, 276

πατρὸς ἀπ' Ὀκεανοῦ βαρναχέος

ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ

δενδροκόμους, ἵνα 280

τηλεφανεῖς σκοπιάς ἀφορώμεθα,

καρπούς τ' ἀρδομένας ἱερὰν χθόνα,

καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,

καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·

263 ἐπακούειν R V : ὑπακούειν vulg. 268 μὴδὲ Urbinas : μὴ
vulg. 272 προχοαῖς] προχοὰς V Suid. ἀρύτεσθε Suid. : ἀρύεσθε
vulg. πρόχοισιν] πρόχουσιν Ald. 274 ὑπακούσατε] οὐπακούσατε
R : ἐπακούσατε Ald. χαρεῖσαι] φανεῖσαι V A 282 ἀρδομένην θ'
R Θ

ΝΕΦΕΛΑΙ

ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται 285
μαρμαραίαις ἐν αὐγαῖς.

ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν. 290

Σω. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέ-
σαντος.

ἦσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
Στ. καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταπο-
παρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφό-
βημαι. 294

κεῖ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεῖ μὴ θέμις ἐστί, χεσεῖω.
Σω. οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὔτοι,
ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος αἰοδαῖς.

Χο. παρθένοι ὄμβροφόροι [ἀντ.

ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γᾶν 300

Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·

οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα

μυστοδόκος δόμος

ἐν τελεταῖς ἀγlais ἀναδείκνυται,

οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα, 305

ναοὶ θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,

καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,

εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλαῖαι τε,

παντοδαπαῖς ἐν ὥραις, 310

ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,

εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,

καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

286 μαρμαραίσιν αὐγαῖς V: μαρμαραίσιν(ιν) ἐν αὐγαῖς vulg. 289 ἀθα-
νάταις ἰδέαις codd. praeter R 296 σκώψει . . . ποιήσεις Elmsl. :
σκώψης . . . ποιήσης codd. 307 πρόσοδοι] πρόδομοι R V 310 παντο-
δαπαῖσιν ἐν Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Στ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἶσ' ὦ Σώ-
κρατες αὐται

αἱ φθεγζάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μὼν ἡρῶναί τινές
εἰσιν; 315

Σω. ἦκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν
ἀργοῖς·

αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.

Στ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχὴ μου πεπό-
τηται, 319

καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξας' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὥστ' εἴ πως ἔστιν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς ἐπιθυμῶ.

Σω. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὀρῶ
κατιούσας

ἡσυχῇ αὐτάς. Στ. φέρε ποῦ; δεῖξον. Σω. χω-
ροῦς' αὐται πάνυ πολλαὶ

διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐται πλάγιοι. Στ. τί
τὸ χρῆμά; 325

ὥς οὐ καθορῶ. Σω. παρὰ τὴν εἴσοδον. Στ. ἤδη
νυνὶ μόλις οὕτως.

Σω. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις.

Στ. νῆ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατ-
έχουσιν.

Σω. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες;

Στ. μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ
καπνὸν εἶναι. 330

Σω. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτιν' πλείστους αὐται βόσκουσι
σοφιστάς,

Θουριομάντεις ἰατροτέχνας σφραγιδοιουχαργοκομήτας,

321 νύξας'] μίξας' Monacensis 137 322 φανεράς Halbertsma
324 ἡσυχῇ Elmsl. : ἡσύχως RV : ἡσυχος AΘ : ἡσυχα (ταύτας) Ald.
326 παρὰ] πρὸς V οὕτως R (fortasse in ὅντως correctum) : ὀρῶ
VΘ Ald. : ἀθρῶ A 331 οἶσθ' ὅτιν'] ἀλλ' ἴσθ' ὅτι Mutinensis 2

ΝΕΦΕΛΑΙ

κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωρο-
φένακας,

οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποι-
οῦσιν.

Στ. ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον
ὀρμάν, 335

πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε
θυέλλας,

εἴτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν
κατέπινον

κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κι-
χηλᾶν.

Σω. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως; Στ. λέξον δὴ μοι,
τί παθοῦσαι, 340

εἵπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἷξασι γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. Σω. φέρε ποῖαι
γάρ τινές εἰσιν;

Στ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἷξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
κοῦχὶ γυναιξίν μὰ Δί' οὐδ' ὅτιοῦν· αὐταὶ δὲ ῥίνας ἔχουσιν.

Σω. ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἂν ἔρωμαι. Στ. λέγε νυν
ταχέως ὅ τι βούλει. 345

Σω. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; Στ. νὴ Δί' ἔγωγ'.
εἶτα τί τοῦτο;

Σω. γίνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· καὶ τ' ἦν μὲν ἴδωσι κομήτην
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἶόν περ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ἥκασαν αὐτάς.

Στ. τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατῖδωσι Σίμωνα, τί
δρῶσιν; 351

Σω. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.

334 ἀργῶς V 337 διεράς] fortasse δίνας 343 γοῦν] δ' οὖν
R A 348 πάνθ' ὅτι A Θ: πάνθ' ὅτι ἂν R: πάνθ' ὅσα V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Στ. ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν ρίψασπιν χθὲς
ἰδοῦσαι,

ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
Σω. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρας, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο
γυναῖκες. 355

Στ. χαίρετε τοῖνυν ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλω,
οὐρανομήκη ρήξατε κάμοι φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.

Χο. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων,
σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι
χρήσεις·

οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωρο-
σοφιστῶν 360

πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὐνεκα, σοὶ δέ,
ὅτι βρενθύνει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷφθαλμῷ παρα-
βάλλεις,

κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνο-
προσωπεῖς.

Στ. ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατώδες.

Σω. αὐται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τᾶλλα δὲ πάντ' ἐστὶ
φλύαρος. 365

Στ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός
ἐστιν;

Σω. ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς. Στ. τί
λέγεις σύ;

ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.

Σω. αὐται δῆπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.

φέρε ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;

καίτοι χρήν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν. 371

Στ. νῆ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ
προσέφυσας·

καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

358 παλαιογενὲς V Θ Ald. : παλαιογενὲς ὦ Scaliger 364 σεμνὸν]
τερπνὸν V 366 ἡμῖν] ὕμιν Mutinensis 3 371 αἰθρίας] αἰθρίας
οὐσης V Suid. 372 δὴ τῷ νῦν Pors. : τῷ νυνὶ codd.

Take 362
Σω. αὐται
ἀποδημεῖν

ΝΕΦΕΛΑΙ

ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ
τετρεμαίνειν.

Σω. αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Στ. τῷ τρόπῳ ὧ
πάντα σὺν τολμῶν; 375

Σω. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ ἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα
βαρεῖαι

εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσai ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

Στ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε
φέρεσθαι;

Σω. ἦκιστ' ἀλλ' αἰθέριος Δῖνος. Στ. Δῖνος; τουτί μ'
ἐλελήθειν, 380

ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ'
ἐδίδαξας.

Σω. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημί
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

Στ. φέρε τουτί τῷ χρή πιστεύειν; Σω. ἀπὸ σφαιροῦ
ἔγώ σε διδάξω. 385

ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἴτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;

Στ. νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ
τετάρακται

χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·
ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππὰξ, κᾶπειτ' ἐπάγει παπα-
παππὰξ, 390

χῶταν χέζω, κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ ὥσπερ ἐκεῖναι.

Σω. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα πέπορδας·
τὸν δ' Ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα
βροντᾶν;

Στ. ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.

374 τοῦτό] τοῦθ' ὃ Δ² alique nonnulli
λαισι V πυκνότητα] ὑγρότητα V
R et plerique tribuunt ἄρα] οὖν V

384 εἰς ἀλλήλας] ἀλλή-
394 Strepsiadi V: Socrati

- ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο
 δίδαξον, 395
 καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περι-
 φλύει;
 τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
 Σω. καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
 εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
 οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἴσ'
 ἐπιόρκοι· 400
 ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον
 Ἀθηνέων
 καὶ τὰς δρυὺς τὰς μεγάλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρυὺς
 γ' ἐπιορκεῖ.
 Στ. οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ'
 ὁ κεραυνός;
 Σω. ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλησθῇ,
 ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κᾶπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
 ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα, 406
 ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
 Στ. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν
 ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἔσχω ἀμε-
 λήσας· 409
 ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτῷ
 τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσ-
 ωπον.
 Χο. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
 ὥς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
 εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
 ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆθ' ἔστως μῆτε βαδίζων, 415

396 περιφλύει] περιφλέγει V 401 Ἀθηνέων Δ (sec. Schne) : Ἀθη-
 ναίων R V Θ : Ἀθηνῶν A 402 μαθών] παθών A Θ³ Ald. 409 ὀπτῶν
 R : ὥπτων vulg. 412 παρ' ἡμῶν] παρ' ἡμῖν V : δικαίως Diogenes
 Laertius 413 Ἑλλήσι γενήσῃ] ἄλλοισι διαζῆς Diog., unde διάζεις
 Cobet 414 εἰ μνήμων εἴ] εἴ γὰρ μνήμων Diog. 415 ψυχῇ καὶ
 μὴ . . . μῆθ' . . . μῆτε] γνώμη κοῦτε τι . . . οὔθ' . . . οὔτε Diog.

ΝΕΦΕΛΑΙ

μήτε ριγῶν ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς, 416
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.

Στ. ἀλλ' οὐνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστροῦ καὶ θυμβρεπιδείπνου,
ἀμέλει θαρρῶν οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.

Σω. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ
ἡμεῖς,

τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία
ταυτί;

Στ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν
ἀπαντῶν· 425

οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβα-
νωτόν.

Χο. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὥς οὐκ ἀτυχήσεις
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

Στ. ὦ δέσποινα δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνν μικρόν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.

Χο. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ'
ἀπὸ τουδὶ 431

ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

Στ. μὴ 'μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων
ἐπιθυμῶ,

ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας δι-
ολισθεῖν.

Χο. τεύξει τοίνυν ὦν ἱμεῖρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προ-
πόλοισιν. 436

Στ. δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει

416 μήτε . . . μήτ' ἀριστᾶν] οὔτε . . . οὔτ' ἀρίστων Diog. 417 καὶ
γυμνασίων] κἀδηφαγίας Diog. 420 οὐνεκα Elmsl. : ἔνεκεν codd.
423 δῆτ' οὖν V Θ Ald. : δήεις (om. νομιεῖς) R : δῆτ' οὐ codd. dett.
ἤδη] εἶναι V οὐδένα] οὐδὲν Bentl.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὃς μὲν
ἐπέτριψεν.

νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλονται
τουτὶ τοῦμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν 440
παρέχω, τύπτειν πεινῇν διψῇν
αὐχμεῖν ῥίγων ἀσκὸν δείρειν,
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
θρασύς εὐγλωττος τολμηρὸς ἴτης 445
βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητῆς
εὐρησιεπὴς περίτριμμα δικῶν
κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
μάσθλης εἴρων γλοιὸς ἀλαζῶν
κέντρων μιαρὸς στρόφισ ἀργαλέος 450
ματιολοιχός·
ταῦτ' εἰ με καλοῦς' ἀπαντῶντες,
δρώντων ἀτεχνῶς ὃ τι χρήζουσιν,
κεῖ βούλονται
νῆ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν 455
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Χο. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδ' ἔγωγε
οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὥς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἔξεις. 460

Στ. τί πείσομαι;

Χο. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

Στ. ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ' 465

439 χρήσθων post οὖν addunt codd. : del. Cobet 440 τοῦ-
μὸν Cobet: τό γ' ἐμὸν codd. 451 ματιολοιχός Ven. Marc.
473: ματτυολοιχός Harl. 5725 (pr. m.) 452 καλοῦς] λέγους'
A Θ Ald. 457, 462, 466 Χο. Bentl. : Σω. codd. 460 ἔξεις]
ἔξων Suid.

ΝΕΦΕΛΑΙ

ὄψομαι; Χο. ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι
θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,

βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν 470
πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ. 475

ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὃ τι περ μέλλεις προ-
διδάσκειν,

καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Σω. ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σέ καινὰς προσφέρω. 480

Στ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;

Σω. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
ἢ μνημονικὸς εἶ; Στ. δύο τρόπων νῆ τὸν Δία·
ἦν μὲν γὰρ ὀφείληται τί μοι, μνημῶν πάννυ·
ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάννυ. 485

Σω. ἔνεστι δῆτα μαυθάνειν ἐν τῇ φύσει;

Στ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.

Σω. πῶς οὖν δυνήσκει μαυθάνειν; Στ. ἀμέλει καλῶς.

Σω. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει. 490

Στ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;

Σω. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος.
δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα μὴ πληγῶν δέει.
φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ; Στ. τύπτομαι,
ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι, 495
εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.

Σω. ἴθι νυν κατάθου θοῖμάτιον. Στ. ἡδίκηκά τι;

Σω. οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.

Στ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.

467 ταῖσι] ταῖς RV 470 ἐς λόγους RAΘ: εὐλόγους V
483 ἢ Dobr.: εἰ codd. 484 γὰρ] γ' V A Ald. 489 προβάλλω
Mein.: προβάλλ(λ)ωμαι codd. σοι V: om. vulg. 493 δέη V Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σω. κατάθου. τί ληρεῖς; Στ. εἰπὲ δὴ νῦν μοι.

Σω. τὸ τί; 500

Στ. ἦν ἐπιμελὴς ᾧ καὶ προθύμως μαυθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;

Σω. οὐδὲν διολίσσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.

Στ. οἷμοι κακοδαίμων ἡμιθνήs γενήσομαι.

Σω. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ 505

ἀνύσας τι δευρὶ θάπτον; Στ. ἐς τὴν χεῖράν σου

δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὥς δέδοικ' ἐγὼ

εἴσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.

Σω. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510

οὐνεκα ταύτης.

εὐτυχία γένοιτο τὰν-

θρώπῳ, ὅτι προήκων

ἐς βαθὺν τῆς ἡλικίας

νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ- 515

τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται

καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως

τᾷ ἀληθείῃ ἤ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.

οὕτω νικήσαιμι τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός, 520

ὥς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς

καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,

πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι

ἔργον πλείστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν

ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιός ὢν· ταυτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι 525

τοῖς σοφοῖς, ὧν οὐν^εκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.

ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑμῶν ποθ' ἔκων προδώσω τοὺς δεξιούς.

ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,

500 τὸ τί; edd.: τοδὶ codd continuato Strepsiadi sermone 507 πρό-
 τερον] ποῶτον V 520 νικήσαιμι τ' ἐγὼ Bentl.: νικήσαιμι' ἔγωγε codd.

523 πρώτους] πρώτην Welcker : πρώην Pökel 527 ὑμῶν] ὑμᾶς A

ΝΕΦΕΛΑΙ

ὁ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἤκουσάτην·
 κἀγώ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν, 530
 ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
 νῦν οὖν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμωδία
 ζητοῦσ' ἦλθ', ἦν που ἑπιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς· 535
 γινώσεται γάρ, ἦνπερ ἴδῃ, τὰδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
 ὥς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
 οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
 ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἥ γέλως·
 οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσε, 540
 οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη τῇ βακτηρίᾳ
 τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
 οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
 κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητῆς οὐ κομῶ, 545
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔαπατᾶν δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων,
 ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιw ὁμοίας καὶ πάσας δεξιᾶς·
 ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
 κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ. 550
 οὔτοι δ', ὥς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
 τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' αἰεὶ καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρείλκυσε
 ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς,
 προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃν τοῦ κόρδακος οὐνεχ', ἦν 555
 Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιεν.
 εἶθ' Ἑρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
 ἄλλοι τ' ἦδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
 τὰς εἰκούς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

533 ὑμῖν] ὑμῶν Sauppe

σκύτιον vulg.

559 τὰς ἐμὰς] τῶν ἐμῶν V

538 σκυτίον Laur. 31. 13, Harl. 5725 :

553 πρῶτιστον] πρότερον R : πρῶτιστος Cobet

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὅστις οὖν τούτοισι γελαῖ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω· 560
 ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὐρήμασιν,
 ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν [στρ.

Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν

πρῶτα μέγαν κικλήσκω· 565

τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
 γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
 καὶ μεγαλῶνυμον ἡμέτερον πατέρ'

Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων· 570

τόν θ' ἵππονῶμαν, ὃς ὑπερ-

λάμπροισ ἀκτῖσιν κατέχει

γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς

ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ὦ σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε. 575

ἡδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·

πλείστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,

δαιμόνων ἡμῖν μόναίς οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,

αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος

μηδενὶ ξὺν νῶ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν. 580

εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα

ἡνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὁφρὺς συνήγομεν

κάποιοῦμεν δεινά, βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·

ἢ σελήνῃ δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς, ὃ δ' ἥλιος

τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας 585

οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.

ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν

τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς

ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.

ὥς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν· 590

575-594 = 607-626

577 ὠφελούσαι R

586 στρατηγοῖη V (lemma schol.)

ΝΕΦΕΛΑΙ

ἦν Κλέωνα τὸν λάρων δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὐθις ἐς τάρχαϊον ὑμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται. 594

ἀμφί μοι αὐτε Φοῖβ' ἄναξ [ἀντ.
Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν,

ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
οἶκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μέγας σέβουσιν, 600

ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς
αἰγίδος ἡνίοχος πολιούχος Ἀθάνα,
Παρνασσίαν θ' ὅς κατέχων
πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεί
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων, 605
κωμαστῆς Διόνυσος.

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι 610
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμῆν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,
' μὴ πρίη παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.'
ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας 615
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κἀπίωσιν οἴκαδε,
τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κᾶθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε· 620
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,

614 σεληναίας Harl. 5725 : σεληναῖον Cant. 2614 : σεληναίης vulg.
615 δ' οὐκ Bentl. : οὐκ codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, ἅπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται 625
κατὰ σελήνην ὥς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Σω. μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα
οὐκ εἶδον οὕτως ἀνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων 630
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἕξει τὸν ἀσκάντην λαβών;

Στ. ἀλλ' οὐκ ἐῷσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.

Σω. ἀνύσας τι κατάρθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Στ. ἰδοῦ.

Σω. ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν 636
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πρόποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν;

Στ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἐναγχος γάρ ποτε 640
ὑπ' ἀλφिताμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίῳ.

Σω. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;

Στ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμικτέον.

Σω. οὐδὲν λέγεις ὠνθρωπε. Στ. περίδου νυν ἐμοί,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμικτέον. 645

Σω. ἐς κόρακας, ὥς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.

Στ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τᾶλφिता;

Σω. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
ἐπαῖονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν 650
κατ' ἐνόπλιον, χῳποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.

Στ. κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'. Σω. εἰπέ δή.

628 οὐδένα] οὐδαμοῦ V 637 οὐδὲν Strepsiadi tribuunt RV
638 πρότερον R et Longinus 638 περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν] περὶ ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν
A: ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν V: περὶ ἐπῶν ἢ περὶ ῥυθμῶν Longinus: ῥυθμῶν ἢ
περὶ ἐπῶν Herm.

ΝΕΦΕΛΑΙ

- Στ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
 πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτασί.
- Σω. ἀγρείος εἶ καὶ σκαιός. Στ. οὐ γὰρ ῥῆξυρὲ 655
 τούτων ἐπιθυμῶ μαυθάνειν οὐδέν. Σω. τί δαί;
 Στ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
 Σω. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μαυθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
- Στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τᾶρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι 660
 κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυνών.
 Σω. ὀρᾷς δ' πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
 ἀλεκτρυνόνα κατὰ ταῦτ' οὐ καὶ τὸν ἄρρενα.
 Στ. πῶς δὴ φέρ'; Σω. ὅπως; ἀλεκτρυνὼν καλεκτρυνών.
 Στ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν; 665
 Σω. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
 Στ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νῆ τὸν Ἀέρα·
 ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
 διαλφιστώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
 Σω. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον 670
 ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὔσαν. Στ. τῷ τρόπῳ
 ἄρρενα καλῶ γὼ κάρδοπον; Σω. μάλιστά γε,
 ὥσπερ γε καὶ Κλεωνύμου. Στ. πῶς δὴ; φράσον.
 Σω. ταῦτ' οὐ δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
 Στ. ἀλλ' ὡγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ, 675
 ἀλλ' ἐν θυεῖα στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο.
 ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; Σω. ὅπως;
 τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
 Στ. τὴν καρδόπην θήλειαν; Σω. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
 Στ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη. 680
 Σω. ἔτι δὴ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,

654 πρὸ τοῦ] πρῶτον R 658 τούτου] τούτων R 662 δ RV: & A Ald.
 663 κατὰ ταῦτ'] κατατὸν V (τὰ supra κα) : καὶ ταῦτ' Flor. Abbat. 2715
 664 ὅπως Harl. 6307 et Pors.: om. V: πῶς vulg. 676 γ' om. V
 ἂν ἐμάττετο Δ: ἀνεμάττετο vulg. 679 totum versum Strepsiadi
 tribuunt codd.: corr. Herm. ὀρθῶς γὰρ] ὀρθότερον Ald. 681 ἔτι
 δὴ γε Θ Ald.: ἔτι γε R V: ἔτ' ἔτι A: fortasse ἔτι δέ τι

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἄττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἄττα δ' αὐτῶν θήλεα.
 Στ. ἀλλ' οἷδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. Σω. εἰπὲ δῆ.
 Στ. Λύσιλλα Φίλινα Κλειταγόρα Δημητρία.
 Σω. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; Στ. μυρία. 685
 Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
 Σω. ἀλλ' ὦ πόνηρε ταῦτά γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
 Στ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν; Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνία;
 Στ. ὅπως ἄν; ὠδί, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία. 690
 Σω. ὀρᾷς; γυναιῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
 Στ. οὐκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται;
 ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μαυθάνω;
 Σω. οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ— Στ. τί δρῶ;
 Σω. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων. 695
 Στ. μὴ δῆθ' ἔκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'. ἀλλ' εἴ γε χρή,
 χαμαὶ μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
 Σω. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Στ. κακοδαίμων ἐγώ,
 οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον. 699
 Χο. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν [στρ.
 στρόβει πυκνώσας.
 ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
 ἐπ' ἄλλο πῆδα
 νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων. 705

 Στ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ. 707
 Χο. τί πάσχεις; τί κάμνεις;
 Στ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
 δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, 710

700-706 = 804-810

688 ὑμῖν Ald.: ἐν ὑμῖν Par. Nat. 2717: ἡμῖν R V A 692 ἥτις
 R V: ὅστις vulg. 696 ἐνγεταῦθ' nos: ἐνταῦθ' R V A Θ: ἐνταῦθά γ'
 Par. Nat. 2821: ἐνθάδ' Ald. ἀλλ' om. V εἴ γε R V A: εἴπερ γε
 Ald. 705 Post h. v. lacunam indicavit Herm.

ΝΕΦΕΛΑΙ

καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
καὶ μ' ἀπολοῦσιν.

715

Χο. μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

Στ. καὶ πῶς; ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς·
καὶ πρὸς τοῦτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ἄδων
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

720

Σω. οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; Στ. ἐγώ;
νῆ τὸν Ποσειδῶ. Σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

Στ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται. 725

Σω. ἀπολεῖ κάκιστ'. Στ. ἀλλ' ὦγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.

Σω. οὐ μαλθακιστέ' ἀλλὰ περικαλυπτέα.

ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κἀπαιόλημ'. Στ. οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλαι

ἔξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα; 730

Σω. φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δρᾷ τουτονί.

οὗτος καθεύδεις; Στ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔ.

Σω. ἔχεις τι; Στ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Σω. οὐδὲν
πάνυ;

Στ. οὐδὲν γε πλὴν ἧ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

Σω. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς; 735

Στ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ Σώκρατες.

Σω. αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.

Στ. ἀκήκοας μυριάκεις ἀγὼ βούλομαι,

περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

Σω. ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα 740

728 εὐρητέος Θ Ald. : ἐξευρητέος R V A : ἐξευρετέος Flor. Abbat. 2715
et Suidae duo codd. 730 ἀποστερητικὴν R 737 ἐξευρὼν R V :
ἐξευρεῖν vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. Στ. οἷμοι τάλας.
- Σω. ἔχ' ἀτρέμα· κὰν ἀπορῆς τι τῶν νοσημάτων,
ἀφείς ἀπελθε, (καὶ) κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὐθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον. 745
- Στ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. Σω. τί ὦ γέρον;
- Στ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
- Σω. ἐπιδείξον αὐτήν. Στ. εἰπὲ δὴ νύν μοι— Σω. τὸ τί;
- Στ. γυναικα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ 750
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾶτα τηροίην ἔχων—
- Σω. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'; Στ. ὅ τι;
- εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. Σω. ὅτιη τί δή; 755
- Στ. ὅτιη κατὰ μῆνα τὰργύριον δανείζεται.
- Σω. εὖ γ'. ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι. 760
- Στ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ ζητητέον.
- Σω. μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην ταῦ ποδός.
- Στ. ἡὔρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην, 765
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. Σω. ποίαν τινά;
- Στ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἐόρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανή,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι; Σω. τὴν ὕαλον λέγεις;
- Στ. ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβῶν,
ὅποτε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς, 770
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματ' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

ΝΕΦΕΛΑΙ

- Σω. σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας. Στ. οἴμ' ὥς ἡδομαι
 ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
- Σω. ἄγε δὴ ταχέως τοῦτ' ἐξυνάρπασον. Στ. τὸ τί; 775
- Σω. ὅπως ἀποστρέψαι' ἂν ἀντιδικῶν δίκην
 μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.
- Στ. φαυλότατα καὶ ῥᾶστ'. Σω. εἶπε δὴ. Στ. καὶ
 δὴ λέγω.
 εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
 πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγχαίμην τρέχων. 780
- Σω. οὐδὲν λέγεις. Στ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
 οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.
- Σω. ὑθλείς· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδάξαιμ' ἂν σ' ἔτι.
- Στ. οὔτιν' τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ᾧ Σώκρατες.
- Σω. ἀλλ' εὐθύς ἐπιλήθῃ σὺ γ' ἄττ' ἂν καὶ μάθῃς. 785
 ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.
- Στ. φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
 τίς ἦν ἐν ἧ' ματτόμεθα μέντοι τᾶλφιτα;
 οἴμοι τίς ἦν; Σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ
 ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον; 790
- Στ. οἴμοι τί οὖν δὴθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
 ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
 ἀλλ' ᾧ Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
- Χο. ἡμεῖς μὲν ᾧ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
 εἴ σοί τις υἱὸς ἐστὶν ἐκτεθραμμένος, 795
 πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μαυθάνειν.
- Στ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε καὶ γαθός·
 ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μαυθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
- Χο. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; Στ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφρίγᾳ,
 κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800
 ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ 'θέλῃ,

776 ἀποστρέψαι Mein.: ἀποστρέψαις R V A: ἀποτρέψαις Ald.
 783 διδάξαιμ' ἂν Elmsl.: διδαχαίμην codd. 784 τί; ναὶ] τίναις R,
 unde τί; ναὶ σὲ πρὸς θεῶν Herm. 786 νυνὶ R V: νῦν (supra δὴ) Θ:
 δὴ γε Ald. ἐδιδάχθης R V: ἐδιδάσκου A Θ Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.

ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

803

Χο. ἄρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξω [ἀντ.

μόνας θεῶν; ὥς

ἔτοιμος ὃδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν

ὅσ' ἂν κελεύῃς.

σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερώς ἐπηρμένου 810

γνούς' ἀπολάψεις ὃ τι πλείστον δύνασαι,

ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρα τρέπεσθαι.

Στ. οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·

ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.

815

Φε. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;

οὐκ εἴ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

Στ. ἰσοῦ γ' ἰδοῦ, Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας,

τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικονοῦν.

Φε. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν;

Στ. ἐνθυμούμενος 820

ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαιϊκά.

ὁμῶς γε μὴν πρόσσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,

καί σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.

ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

Φε. ἰδοῦ· τί ἐστίν;

Στ. ὥμοσας νυνὶ Δία.

825

Φε. ἔγωγ'. Στ. ὁρᾷς οὖν ὥς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;

οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεὺς.

Φε. ἀλλὰ τίς;

Στ. Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.

Φε. αἰβοῖ τί ληρεῖς;

Στ. ἴσθι τοῦθ' οὔτως ἔχον.

Φε. τίς φησι ταῦτα;

Στ. Σωκράτης ὁ Μήλιος

830

καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἵχνη.

Φε. σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας

ὥστ' ἀνδράσιν πεῖθει χολῶσιν;

Στ. εὐστόμει

802 ἐξελῶ] ἐξολῶ R

811 ἀπολάψεις] ἀπολαύσεις codd. dett.

aliquot

821 ἀρχαιϊκά R: ἀρχαῖκά vulg.

825 νυνὶ V:

νῦν R: νῦν νῆ A Θ Ald.: νῦν δὴ Par. Nat. 2827

4
Repetition
of what
is already
said at 371

ΝΕΦΕΛΑΙ

καὶ μηδὲν εἶπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὦν ὑπὸ τῆς φειδωλίας 835
ἀπεκείρατ' οὐδείς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάθανε.

Φε. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν; 840

Στ. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαντὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.

Φε. οἴμοι τί δράσω παραφρονούντος τοῦ πατρός;
πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, 845

ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

Στ. φέρ' ἴδω, σὺν τούτῳ τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.

Φε. ἀλεκτρυόνα. Στ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;

Φε. ἀλεκτρυόν'. Στ. ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.
μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν 850
ἀλεκτρύαιναν· τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.

Φε. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;

Στ. χᾶτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν. 855

Φε. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοῖμάτιον ἀπώλεσας;

Στ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

Φε. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὠνόητε σύ;

Στ. ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ 860
πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγὼ τοί ποτε,
οἷδ', ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
οὐκ πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,

841 ὅσαπερ ἔστ' ἐν Θ Ald. : ὅσαπερ ἔστιν Α : ὅσα πάρεστ(ιν) R V
847 τί ὀνομάζεις Mein. : τίνα νομίζεις codd. 855 ἂν om. V A Θ
ἐτῶν Ald. : τῶν ἐτῶν R V A Θ 861 πιθόμενος Δ Suid. : πειθόμενος
vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
 Φε. ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει. 865
 Στ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες,
 ἕξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ
 ἄκοντ' ἀναπείσας. Σω. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
 καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
 Φε. αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρέμαιό γε. 870
 Στ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
 Σω. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο
 καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρυνκόσιν.
 πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
 ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν; 875
 καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
 Στ. ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
 εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὃν τυννουτονὶ
 ἐπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἐγλυφεν,
 ἀμαξίδας τε σκυτίνας ἡργάζετο, 880
 καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
 ὅπως δ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ μαθήσεται,
 τὸν κρεῖττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
 ὃς τᾶδिका λέγων ἀνατρέπει τὸν κρεῖττονα·
 ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ. 885
 Σω. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
 ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. Στ. τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
 πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣ

- χώρει δευρί, δείζον σαντὸν
 τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν. 890

864 ὅτ' ἐπριάμην (om. τούτου) Suid. 869 οὐπω Bentl. : οὐ codd.
 872 κρέμαι' Par. Nat. 2827 : κρέμαιό γ' vulg. 876 γε R V : om.
 vulg. 880 σκυτίνας Naber 888 post h. v. canticum Chori non
 adiecit poeta

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΑΔΙΚΟΣ

ἴθ' ὅποι χρήξεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

Δι. ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν; Αδ. λόγος. Δι. ἦττων
γ' ὢν.

Αδ. ἀλλὰ σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. Δι. τί σοφὸν ποιῶν; 895

Αδ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

Δι. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους.

Αδ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. Δι. ἀπολῶ σε κακῶς.

Αδ. εἰπὲ τί ποιῶν; Δι. τὰ δίκαια λέγων. 900

Αδ. ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὐτ' ἀντιλέγων.
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.

Δι. οὐκ εἶναι φῆς; Αδ. φέρε γὰρ ποῦ 'στιν;

Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.

Αδ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας; Δι. αἰβοῖ τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.

Αδ. τυφογέρων εἴ κανάρμοστος.

Δι. καταπύγων εἴ καναίσχυντος.

Αδ. ῥόδα μ' εἴρηκας. Δι. καὶ βωμολόχος. 910

Αδ. κρίνεσι στεφανοῖς. Δι. καὶ πατραλοίας.

Αδ. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.

Δι. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

Αδ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

Δι. θρασὺς εἶ πολλοῦ. Αδ. σὺν δέ γ' ἀρχαῖος. 915

Δι. διὰ σέ δὲ φοιτᾶν

οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μεираκίων·

καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις

901 γ' αὐτ' Reisig: γ' αὐτὰ R: ταῦτ' vulg.: 'γὼ αὐτ' Herm.
916 σέ δέ] σ' οὐ Herm.

cf. Xenon
argued
with his
father
Kallias
father

ἤλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ'
 ἂν, ὥστε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
 οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν
 ἔραστὴν

αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν, 980
 οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ κεφάλαιον ῥαφανῖδος,
 οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
 οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ'
 ἐναλλάξ.

Αδ. ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
 καὶ Κηκίδου καὶ Βουφονίων. Δι. ἀλλ' οὖν ταῦτ'
 ἐστὶν ἐκεῖνα, 985

ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
 σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
 ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον
 αὐτοὺς

τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
 πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον
 αἰροῦ. 990

κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
 καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κὰν σκώπτῃ τίς σε φλέ-
 γεσθαι.

καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσ-
 ιοῦσιν,

καὶ μὴ περὶ τοὺς σαντοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε
 μηδὲν

αἰσχροὺν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' ἀνα-
 πλάττειν. 995

981 ἀνελέσθαι Θ : ἂν ἐλέσθαι vulg. καὶ κεφάλαιον nos : κεφάλαιον
 τῆς codd. 984 Διπολιώδη Brunck 986 Μαραθωνομάχας V :
 Μαραθωνομάχους vulg. 989 τριτογενείης R V 994 περὶ] παρὰ
 R V Θ 995 ἀναπλάττειν edd. : ἀναπλάσσειν B C : ἀναπλάσειν Δ :
 ἀναπλήσειν R V Θ Ald. : om. A

ΝΕΦΕΛΑΙ

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κε-
χηνῶς

μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.

Αδ. εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον 1000
τοῖς Ἰπποκράτους υἱέσιν εἷξεις καὶ σε καλοῦσι βλιτο-
μάμμαν.

Δι. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἰάπερ
οἱ νῦν,

οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπι-
τρίπτου· 1004

ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικι-
ώτου,

μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβο-
λούσης,

ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πτελέα ψιθυρίζῃ.

ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,

καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν, 1010

ἔξεις αἰεὶ

στήθος λιπαρόν, χροῖαν λαμπράν,

ῥμούς μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,

πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.

ἦν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης, 1015

πρῶτα μὲν ἔξεις

χροῖαν ὥχράν, ῥμούς μικρούς,

στήθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,

πυγὴν μικράν, κωλὴν μεγάλην,

ψήφισμα μακρόν, καὶ σ' ἀναπείσει

τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι, 1020

1005 ἀποθρέξει] καταθρέξεις V

1012 λαμπράν] λευκὴν R V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τὸ καλὸν δ' αἰσχροῖον
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοςύνης ἀναπλήσει.

1023

Χο. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, [ἀντ.
ὥς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
†εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ
τῶν προτέρων†· πρὸς τὰδε σ' ὦ κομψοπρεπῇ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὥς ἡυδοκίμηκεν ἀνὴρ. 1031

δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις. 1035
Αδ. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπιγύμνην τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἦττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τὰναντί' ἀντιλέξαι. 1040
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἰρούμενον τοὺς ἦττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἥ πέποιθεν ὥς ἐλέγξω,
ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔασειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά; 1045

Δι. ὅτι κακιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
Αδ. ἐπίσχε· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόρους πονήσαι.
Δι. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω. 1050
Αδ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πόποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

1024 κλεινοτάτην τ' Ald. 1029-30 εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ τότε
ζῶντες ἡνίκ' ἦς τῶν προτέρων Δ et (δ' ἄρ' . . . ἦς . . .) Ald.: for-
tasse εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦσθ', οἱ πρότεροι: cf.
v. 953 πρὸς τὰδε σ' Bodl. Canon. 40: πρὸς τὰδ' Δ: πρὸς τὰδ' οὖν Bekk.:
πρὸς οὖν τὰδ' R V A Ald. 1036 πάλαι γ' Δ: πάλαι γ' ἔγωγ' A:
πάλ' ἔγωγε Θ Ald.: ἔγωγ' R V: πάλαι γ' ἐπιγύμνην Bentl. 1046 δει-
λότατον R V 1048 παίδων om. R V, unde εἶναι post ἄριστον add.
Mein.

ΝΕΦΕΛΑΙ

καίτοι τίς ἀνδριότερος ἦν; Δι. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ'
ἐκεῖνα,

ἂ τῶν νεανίσκων αἰεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.

Αδ. εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ. 1055
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέ ποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὸν μὲν
οὗ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακῶ μεγίστω. 1060
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἥδη
ἀγαθὸν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγχσον εἰπών.

Δι. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.

Αδ. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων· πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν. 1066

Δι. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγρημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

Αδ. καῖτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὥχετ'. οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·
γυνὴ δὲ σιναμωρομένη χαίρει· σὺ δ' εἰ Κρόνιππος. 1070
σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἄνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστρεῖσθαι,
παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, καῖτ' ἐλήφθης. 1076
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὥς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανευεγκεῖν, 1080
κάκεῖνος ὥς ἦττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·

1063 πολλούς V 1065 τάλαντα πολλὰ] H (i. e. ἑκατὸν) τάλαντα
v. Leeuwen 1073 κιχλισμῶν] καχασμῶν R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- καίτοι σὺ θνητὸς ἂν θεοῦ πῶς μείζον ἂν δύναιο;
- Δι. τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ,
ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
- Αδ. ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν; 1085
- Δι. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μείζον πάθοι τούτου ποτέ;
- Αδ. τί δῆτ' ἑρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἑμοῦ;
- Δι. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; Αδ. φέρε δὴ μοι φράσον·
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
- Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. πείθομαι. 1090
τί δαί; τραγωδοῦς' ἐκ τίνων;
- Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. εὖ λέγεις.
δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
- Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. ἄρα δῆτ'
ἔγνωκας ὥς οὐδὲν λέγεις; 1095
καὶ τῶν θεατῶν ὑπότεροι;
- πλείους σκόπει. Δι. καὶ δὴ σκοπῶ.
- Αδ. τί δῆθ' ὀρᾷς;
- Δι. πολὺ πλείονας νῆ τοὺς θεοὺς
τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
γούν οἶδ' ἐγὼ κάκεινονι 1100
καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
- Αδ. τί δῆτ' ἑρεῖς;
- Δι. ἡττήμεθ'· ὦ κινούμενοι
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοῖμάτιον, ὥς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
- Σω. τί δῆτα; πότερα τούτου ἀπάγεσθαι λαβὼν 1105
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
- Στ. δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἶον δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον

ΝΕΦΕΛΑΙ

στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

1110

Σω. ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

Φε. ὥχρον μὲν οὖν οἶμαί γε καὶ κακοδαίμονα.

Χο. χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

τοὺς κριτὰς ἃ κερδανούσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν 1115

ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.

πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὧρα τοὺς ἀγρούς,
ὑσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.

εἴτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,

ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν. 1120

ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὦν οὔσας θεάς,

προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἶα πείσεται κακά,

λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.

ἡνίκ' ἂν γὰρ αἶ τ' ἐλᾶι βλαστάνωσ' αἶ τ' ἄμπελοι,

ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν. 1125

ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὑσομεν καὶ τοῦ τέγους

τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.

κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν συγγενῶν ἢ τῶν φίλων,

ὑσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται

κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς. 1130

Στ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,

εἴθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν

δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,

εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἐνη τέ καὶ νεά.

πᾶς γάρ τις ὁμνὺς οἷς ὀφείλων τυγχάνω,

1135

θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κᾶξολεῖν,

κᾶμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένον,

ὦ δαιμόνιε τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβης,

1110 οἶαν] οἶον R V

1112 Strepsiadi trib. R V A

οἶμαί γε]

ἔγωγε R V : ἐγῶδα Fritzsche

1116 ἡμεῖς R V : ἡμῖν A : ὑμῖν Ald.

1119 τεκούσας | τε καὶ τὰς Coraës

1126 στέγους A Θ

1137 κᾶμοῦ

Kock : ἐμοῦ codd. μέτριά τε] μέτρι' ἄττα Par. Nat. 2902

1138 μὴ

λάβης] μὲν λαβέ Blaydes : μοι λαβέ Naber

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες', οὗ φασίν ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με 1140
ὥς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικάζεσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ, ἡμί, παῖ παῖ. Σω. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
Στ. κἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ· 1146
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καὶ μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκείνου εἶφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
Σω. μεμάθηκεν. Στ. εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
Σω. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλῃ δίκην. 1151
Στ. κεῖ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμεν;
Σω. πολλῶ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
Στ. βοάσομαί τ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦβολοστάται 1155
αὐτοί τε καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττη λάμπων, 1160
πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·
ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὥς ἐμέ.
Σω. ὦ τέκνον ὦ παῖ ἔξελθ' οἴκων, 1165
ἄιε σοῦ πατρός.
ὅδ' ἐκείνος ἀνὴρ.
Στ. ὦ φίλος ὦ φίλος.
Σω. ἄπιθι συλλαβόν.
Στ. ἰὼ ἰὼ τέκνον, ἰὼ ἰοῦ ἰοῦ. 1170

1141 δικάσασθαι R V

σαν Brunck

λαβῶν τὸν υἱόν σου R V

1153 παρῶσι] παρήσαν A, unde κεί παρή-

1169 συλλαβῶν Ernestii Ia: σὺ λαβῶν A Ald.:

1170 tertium ἰὼ habet V: om. vulg.

ΝΕΦΕΛΑΙ

ὥς ἡδομαί σου πρῶτα τὴν χροάν ἰδών.
 νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἴ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
 κἀντιλογικός, καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον
 ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ 'τί λέγεις σύ;' καὶ **δοκεῖν**
 ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἷδ' ὅτι. 1175
 ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.
 νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ **κἀπώλεσας**.

Φε. φοβεῖ δὲ δὴ τί; Στ. τὴν ἔννην τε καὶ νέαν.

Φε. ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;

Στ. εἰς ἣν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι. 1180

Φε. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
 μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.

Στ. οὐκ ἂν γένοιτο; Φε. πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
 αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.

Στ. καὶ μὴν **νερόμισται** γ'. Φε. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν
 νόμον 1185

ἴσασι νὸρθῶς ὃ **τι νοεῖ**. Στ. νοεῖ δὲ τί;

Φε. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.

Στ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔννην τε καὶ νέαν.

Φε. ἐκείνος οὖν τὴν κλήσιν ἐς δὺ' ἡμέρας
 ἔθηκεν, ἔς γε τὴν ἔννην τε καὶ νέαν, 1190
 ἵν' αἱ θέσεις **γίγνοιτο** τῇ νομηνίᾳ.

Στ. **ἵνα δὴ τί** τὴν ἔννην προσέθηχ'; Φε. ἵν' ᾧ μέλε
 παρόντες οἱ **φεύγοντες** ἡμέρα μιᾷ
 πρότερον ἀπαλλάττοιθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μή, 1195
 ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ.

Στ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
 ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;

Φε. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
 ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόιατο,

1179 **τις ἡμέρα;**] *τίς;* Στ. *ἡμέρα* Geel 1181 ἀπολοῦσ' RV :
 ἀπολοῦντ' vulg. αὖθ' οἱ] αὐτοὶ RV 1182 ἡμέρα δύο R : ἡμέραι
 δύο vulg. 1184 αὖτη RV 1194 διαλλάττοιθ' Hirschig
 1198 ποιεῖν] παθεῖν A Ald. 1199 ὅπως] ἵν' ὥς Θ Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- διὰ τοῦτο προὔτενθουσιν ἡμέρα μιᾷ. 1200
- Στ. εὖ γ'· ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,
ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
ὥστ' εἰς ἑμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτουὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ἀστέον μούγκωμιον. 1205
- ' μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
 αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς
 χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
 φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
 χοὶ δημόται 1210
- ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστιᾶσαι.
- ΠΑΣΙΑΣ
- εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε 1215
ἀπερυσθρῖασαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἑμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
ἔλκω σε κλητεύσουντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ 1220
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην— Στ. τίς οὐτοσί;
Πα. ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν. Στ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δὺ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
Πα. τῶν δώδεκα μυνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. Στ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε; 1225
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν.
Πα. καὶ νῇ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυνς τοὺς θεοὺς.
Στ. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
Πα. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ; 1230

1213 εἰσαγαγών A Ald.
θὺς ἦν] ἦν εὐθὺς A Θ Ald.
Στ. μὰ Δί' R V A Ald.

1214 ΠΑΣΙΑΣ] δανειστῆς R V A 1215 εὐ-
1228 Στ. μὰ τὸν Δί'] Δ: τὸ χρέος.

ΝΕΦΕΛΑΙ

- Στ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
 Πα. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς
 ἵν' ἂν κελεύσω ἴγώ σε; Στ. τοὺς ποίους θεοὺς;
 Πα. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. Στ. νῆ Δία
 καὶ προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον. 1235
 Πα. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
 Στ. ἄλσιν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὔτοσί.
 Πα. οἴμ' ὥς καταγελάς. Στ. ἐξ χοᾶς χωρήσεται.
 Πα. οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς 1239
 ἐμοῦ καταπρόίξει. Στ. θαυμασίως ἦσθην θεοῖς,
 καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
 Πα. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
 ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
 ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. Στ. ἔχε νυν ἦσυχος.
 ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς. 1245
 Πα. τί σοι δοκεῖ δράσειν;

ΜΑΡΤΥΣ

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

- Στ. ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τὰργύριον; λέγε
 τουτὶ τί ἔστι; Πα. τοῦθ' ὃ τι ἐστί; κάρδοπος.
 Στ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον τοιοῦτος ὢν;
 οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
 ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην. 1250
 Πα. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Στ. οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναί.
 οὐκουν ἀνύσας τι θᾶπτον ἀπολιταργιεῖς
 ἀπὸ τῆς θύρας; Πα. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
 θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ. 1255
 Στ. καὶ προσαπολείς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
 καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
 ὅτι ἢ κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

1233 ἵν' ἂν κελεύσω ἴγώ σε om. R : iniuria eiecere edd. τοὺς
 Ald.: om. R V A Θ 1235 καὶ] καὶ R V προκαταθείην V 1243 εἴτ']
 εἴτε γ' A μοι Ald. : om. R V A Θ 1254 τοῦτ'] τοί γ' Θ Ald.
 1256 καὶ προσαπολείς V : καὶ προσαποβαλεῖς R : προσαποβαλεῖς vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΜΥΝΙΑΣ

ἰὼ μοί μοι.

Στ. ξα.

τίς οὔτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔτι που 1260

τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγετο;

Αμ. τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων. Στ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

Αμ. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς ὥς μ' ἀπώλεσας. 1265

Στ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἵργασται κακόν;

Αμ. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
τὸν νῖδον ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγόντι.

Στ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; Αμ. ἄδανείσατο. 1270

Στ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

Αμ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεούς.

Στ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;

Αμ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

Στ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. Αμ. τί δαί; 1276

Στ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

Αμ. σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὴ 'ποδώσεις τὰργύριον. Στ. κάτειπέ νυν,

πότερα νομίζεις καινὸν αἰὲ τὸν Δία

ὔειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον 1280

ἔλκειν κάτωθεν ταῦτ' οὗθ' ὕδωρ πάλιν;

Αμ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.

Στ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

Αμ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰργυρίου μοι τὸν τόκον 1285
ἀπόδοτε. Στ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

1260 τίς οὔτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν;] τίς ἔσθ' ὁ θρηνῶν οὔτος R V
1277 προσκεκλήσεσθαί γέ μοι] προσκεκλήσθαι μοι δοκεῖς R V 1282 οὐδέ] οὐδέν R V 1286 ἀπόδοτε R V : ἀπόδος γε vulg. : ἀποδοτέ' (Στ. οὔτος) Blaydes. τοῦτο] τούτου Larsen

ΝΕΦΕΛΑΙ

Αμ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
 πλέον πλέον τὰργύριον ἀεὶ γίγνεται
 ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; Στ. καλῶς λέγεις.
 τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα 1290
 νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; Αμ. μὰ Δί' ἄλλ' ἴσῃν.
 οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. Στ. κατὰ πῶς
 αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
 ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
 ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλείον τὸ σόν; 1295
 οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 φέρε μοι τὸ κέντρον. Αμ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 Στ. ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾶς ὦ σαμφόρα;
 Αμ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; Στ. ἄξεις; ἐπιαλῶ
 κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον. 1300
 φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
 αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Χο. οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ [στρ.
 γέρων ὃδ' ἐρασθεὶς
 ἀποστερηῆσαι βούλεται 1305
 τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 λήψεται τι πρᾶγμ', ὃ τοῦ-
 τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν (ἴσως,) 1309
 ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.
 οἶμαι γὰρ αὐτὸν ἀντίχ' εὐρήσειν ὅπερ [ἀντ.
 πάλαι ποτ' †ἐπεζήτει† 1312
 εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
 γνώμας ἐναντίας λέγειν

1296 ἀποδιώξεις codd.: corr. Elmsl. 1298 σαμφόρα Ald.:
 σαμφόρα ΑΘ: πασία R V 1308 λήψεται τι Herm.: τι λήψεται
 ΑΘ: λήψεται R V Ald. 1309, 1310 ἴσως, ἀνθ' ὧν Reisig: ὧν codd.,
 nisi quod ἀνθ' ante ὧν interpolatum habet Δ 1310 τι κακὸν
 λαβεῖν codd.: corr. Herm. 1312 ἐπεζήτει R V: ἐζήτει vulg.:
 ἐπήτει Herm. 1314 γνώμας τ' R V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τοῖσιν δικάοις, ὥστε νι- 1315
 κὰν ἅπαντας οἷσπερ ἂν
 ξυγγένηται, κὰν λέγη παμπόνηρ'.
 ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κᾶφωνον αὐτὸν εἶναι. 1320
- Στ. ἰοὺ ἰού.
 ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 ἄμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
 οἷμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου. 1324
 ὦ μιὰρὲ τύπτεις τὸν πατέρα; Φε. φήμ' ὦ πάτερ.
 Στ. ὀρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. Φε. καὶ μάλα.
 Στ. ὦ μιὰρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
 Φε. αὐθὶς με ταῦτὰ ταῦτα καὶ πλείῳ λέγε.
 ἄρ' οἷσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά; 1329
 Στ. ὦ λακκόπρωκτε. Φε. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
 Στ. τὸν πατέρα τύπτεις; Φε. κάποφανῶ γε νῆ Δία
 ὥς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. Στ. ὦ μιὰρώτατε,
 καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
 Φε. ἔγωγ' ἀποδείξω καὶ σε νικήσω λέγων.
 Στ. τουτὶ σὺ νικήσεις; Φε. πολὺ γε καὶ ῥαδίως. 1335
 ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
 Στ. ποίοιν λόγοιν; Φε. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
 Στ. ἐδίδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί' ὦ μέλε
 τοῖσιν δικάοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
 μέλλεις ἀναπείσειν, ὥς δίκαιον καὶ καλὸν 1340
 τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν νιέων.
 Φε. ἀλλ' οἷομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
 οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
 Στ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.
- Χο. σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπη [στρ.
 τὸν ἄνδρα κρατήσεις, 1346

1345-1352 = 1391-1398

1340 ἀναπείθειν Α

ὥς οὗτος, εἰ μή τῳ 'πεποιθῆεν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.

ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τὰν-
θρώπου 'στὶ τὸ λῆμα.

1350

ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
ἤδη λέγειν χρή πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Στ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἤρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ὥς ἐπέχθη. 1356

ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ἄδειν τε πίνουθ' ὥσπερ εἰ κάχρυσ γυναικ' ἀλοῦσαν.

Φε. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
ἄδειν κελεύονθ' ὥσπερ εἰ τέττιγας ἐστιῶντα; 1360

Στ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον οἰάπερ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
καὶ γὰρ μόνος μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· καὶ οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
' ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς, 1366
ψόφου πλέων ἀξύστατον στόμφακα κρημνοποιόν;'·
κἀνταῦθα πῶς οἶεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, ' σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξουν τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.' 1370

ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὥς ἐκίνει
ἀδελφὸς ὠλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
καὶ γὰρ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
πολλοῖς **κακοῖς** καὶ σχροῖσι· καὶ ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἴθ' οὗτος ἐπαναπῆδᾶ, 1375
κᾶπειτ' ἔφλα με κᾶσπόδει κᾶπνιγε κᾶπέθλιβεν.

1349, 1350 τὰνθρώπου 'στὶ τὸ λῆμα Herm.: τὸ λῆμ' ἐστὶ τὰνθρώπου
codd. 1359 ἄρα τύπτεσθαι] ἀλλὰ τύπτεσθαι V: ἀράττεσθαι Mein.
1376 κᾶπέθλιβεν R V: κᾶπέτριβεν vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Φε. οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
σοφώτατον; Στ. σοφώτατόν γ' ἐκείνον ᾧ—τί σ' εἶπω;
ἀλλ' αὐθις αὖ τυπτήσομαι. Φε. νῆ τὸν Δί' ἐν
δίκη γ' ἄν.

Στ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ᾧναῖσ' οὐκ ἐξέθρεψα, 1380
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντας, ὃ τι νοοῖς.
εἰ μὲν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοῦς ἄν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμῶν δ' ἄν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων ἄν ἄρτον·
κακῶν δ' ἄν οὐκ ἐφθης φράσας, ἀγὰρ λαβὼν θύραζε
ἐξέφερον ἄν καὶ προὔσχομένην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
βοῶντα καὶ κεκραγόντ' ὅτι 1386
χεζητιώην, οὐκ ἔτλης
ἔξω 'ξενεγκεῖν ᾧ μιὰρὲ
θύραζέ μ', ἀλλὰ πιγιόμενος
αὐτοῦ 'ποίησα κακῶν. 1390

Χο. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας [ἀντ.
πηδᾶν ὃ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέσμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν 1395
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

σὸν ἔργον ᾧ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
Φε. ὥς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιόις ὀμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι. 1400
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
οὐδ' ἄν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὕτοσιν τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν ὥς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν. 1405

1384 φράσας A : φράσαι vulg. 1401 τὸν νοῦν μόνη Δ : μόνη τὸν
νοῦν A Θ Ald. : τὸν νοῦν μόνον R : τὸν νοῦν μου V 1402 πρὶν ἐξα-
μαρτεῖν] πρὶν ἢ 'ξαμαρτεῖν A

ΝΕΦΕΛΑΙ

- Στ. ἵππευε τοίνυν νῆ Δί', ὥς ἔμοιγε κρείττον' ἔστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
- Φε. ἐκέισε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' οὐτ' ἔτυπτες;
- Στ. ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φε. εἰπὲ δὴ μοι,
οὐ κάμει σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως 1411
τύπτειν τ', ἐπειδὴ περ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρή πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
τοῦμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; . . . 1415
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὥς δις παῖδες οἱ γέροντες·
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳ περ ἐξαμαρτάνειν ἦττον δίκαιον αὐτούς.
- Στ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν. 1420
- Φε. οὐκ οὐν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
ὥσπερ σὺ κάγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἦττόν τι δῆτ' ἔξεστι κάμοι καὶνὸν αὐτὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι, 1425
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
- Στ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ, 1430
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον καπὶ ξύλου καθεύδεις;
- Φε. οὐ ταῦτόν ῶ τᾶν ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
- Στ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'. εἰ δὲ μή, σπαντόν ποτ' αἰτιάσει.
- Φε. καὶ πῶς; Στ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,

1412 τύπτειν τ' A Ald. : τύπτειν R : τύπτειν δ' V : τύπτοντ' dett. aliquot γε τοῦτ' ἐστ' Δ : τοῦτ' ἐστιν A : τοῦτ' ἐστ' R V Θ Ald. : τόδ' ἐστίν Pors. 1415 sic R V : post δοκεῖς add. τιή τί δὴ A (in marg.) Θ : τιή δὴ dett. aliquot : fortasse τιή δεῖν; 1418 νέους Bentl. : τοὺς νέους R A Θ Ald. : τοὺς νεωτέρους V 1426 αὐτοῖς] αὐτοὺς R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- σὺ δ', ἣν γέννηταί σοι, τὸν υἱόν. Φε. ἣν δὲ μὴ
 γέννηται, 1435
 μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
- Στ. ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
 κᾶμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τὰπιεικῇ.
 κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἣν μὴ δίκαια δρῶμεν.
- Φε. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. Στ. ἀπὸ γὰρ
 ὁλοῦμαι. 1440
- Φε. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
- Στ. πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
- Φε. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. Στ. τί φῆς,
 τί φῆς σύ;
 τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. Φε. τί δ' ἣν ἔχων
 τὸν ἥττω
 λόγον σε νικήσω λέγων 1445
 τὴν μητέρ' ὥς τύπτειν χρεών;
- Στ. τί δ' ἄλλο γ' ἣν ταυτὶ ποιῆς,
 οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
 τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
 μετὰ Σωκράτους 1450
 καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
- ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ Νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
 ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα.
- Χο. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
 στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα. 1455
- Στ. τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἡγορεύετε,
 ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
- Χο. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὅταν τινὰ
 γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,

1444 τί δ' ἣν] τί δῆτ' ἂν R V 1445 λόγον om. R 1447 ταυτὶ]
 ταῦτα R A: ταύτην V, unde τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτ' ἦν Kock 1448 κω-
 λύει V 1455 ἐς] ἐς τὰ R V 1456 ἡγορεύσατε V A Θ
 1457 ἐπήρετε] ἐπήρετε R: ἐπήρατε vulg. 1458 ἡμεῖς R V: αἰ
 vulg. ὅταν τινὰ] ὄντιν' οὖν Leid. Ernestii: ὄντιν' ἂν Pors.

ΝΕΦΕΛΑΙ

- ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν, 1460
 ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
 Στ. ὦμοι πονηρά γ' ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
 οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
 ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε 1465
 τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
 ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ ἑλθών, οἳ σὲ κᾶμ' ἐξηπάτων.
 Φε. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
 Στ. ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῶον Δία.
 Φε. ἰδοὺ γε Δία πατρῶον· ὥς ἀρχαῖος εἶ.
 Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; Στ. ἔστιν. Φε. οὐκ 1470
 ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ
 Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
 Στ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὥομην
 διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἴμοι δείλαιος
 ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
 Φε. ἐνταῦθα σαντῶ παραφρόνει καὶ φληνάφα. 1475
 Στ. οἴμοι παρανοίας· ὥς ἐμαινόμην ἄρα,
 ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
 ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ μηδαμῶς θύμαινέ μοι
 μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
 ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία· 1480
 καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
 διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
 ὀρθῶς παραινείς οὐκ ἔων δικορραφεῖν,
 ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
 τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ Ξανθία, 1485
 κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
 κᾶπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
 τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,

1460 ἐσβάλωμεν A 1466 μετ' ἐμοῦ ἐλθών A Θ: μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθών R V: μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ' Ald.: μετελθών Herm. οἳ] ὧν Cobet
 1470 οὐκ ἔστ', οὐκ] οὐκ ἔστιν οὐκ R V: οὐκ ἔνεστ(ιν) A Θ Ald.: οὐκέτ' ἔστ' Pors. 1472, 1473 τότ' ὥομην Δία Benti. 1474 χυτρεοῦν]
 χυτραιοῦν R 1480 παρανομήσαντος V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ

ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
καὶ γὰρ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κεῖ σφόδρ' εἶς' ἀλαζύνες.

1490

ΜΑΘΗΤΗΣ Α

ιοὺν ἰού.

Στ. σὸν ἔργον ᾧ δὰς ἰέναι πολλὴν φλόγα.

Μα.^α ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; Στ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

1496

ΜΑΘΗΤΗΣ Β

οἴμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

Στ. ἐκεῖνος οὐπερ θοῖμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ

ἀπολείς ἀπολείς. Στ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἢν ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
ἢ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

1500

Σω. οὗτος τί ποιεῖς ἔτεδον οὐπὶ τοῦ τέγου;

Στ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Σω. οἴμοι τάλας δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.

1505

Στ. τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;

ΕΡΜΗΣ

δίωκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὖνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὥς ἡδίκουν.

Χο. ἡγείσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ
μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

1510

1495 Στ.] ξανθ. οἰκ. V 1497, 1499 σωκ. praef. R 1503 Στ.]
ξανθ. οἰκ. V: οἰκ. R 1505 ΧΑΙΡΕΦΩΝ] μαθ. R: ἕτερος φιλόσοφος V
1507 ἐσκοπεῖσθον Α Θ τὰς ἔδρας codd. dett. aliquot 1508 ΕΡΜΗΣ
R V: Χο. Beer βάλλε παῖε] παῖε βάλλε Α Θ

ΣΦΗΚΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθεύρας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου
5 ἐαυτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦνουν οὐδὲ οὔτοι. πέρασ δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ
10 πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος νοουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νοουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν
15 δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσιν φέρει ψῆφον.

περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα.
20 οἱ, ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς †ταῖς δίκαις† ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασιν, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

25 τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὥσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους

Ἰπποθεσις I] 10 σχεδὸν ἀρχῆς] ὡς ἀρχὴν R 16 συνεχῶς om. V
18 χοροῦ Ald. : ποιητοῦ vulg.

ὥς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστήναι δικῶν, καὶ διὰ
τοι τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξίν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήτ-
τουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως.

ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι.
δεύτερος ἦν, εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προάγωνι, 5
Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἵρξας ἄφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.

ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.

10

εἰθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι

σφήκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα

ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶν

φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος

συμπείθεται ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,

15

ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Ἑπόθεσις I] 4 πθ' Kanngiesser : πόλει codd.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ

ΞΑΝΘΙΑΣ

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ

ΠΑΙΔΕΣ

ΚΥΩΝ

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ

ΣΦΗΚΕΣ

ΣΩΣΙΑΣ

Οὗτος τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

Σω. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφείλεις μέγα.

ἄρ' οἴσθ' ἄ γ' οἶον κνώδαλον φυλάττομεν;

Ξα. οἶδ', ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι. 5

Σω. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ τοῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.

Ξα. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἔτεδ' ἢ κορυβαντιᾶς;

Σω. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

Ξα. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον. 10

κάμοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο

Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος·

καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

Σω. κἄγωγ' ἀληθῶς οἶον οὐδεπώποτε.

ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξα. ἐδόκουν αἰετὸν 15

καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ

ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα

φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν,

κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

Codd. hos citavimus : R V Γ et B C cum ab Aldina dissentiunt

3 προὔφείλεις Elmsl. : προὔφειλες codd. 6 οὖν] αὖ R 7 ὕπνου
R V : ἥδη vulg. 11 ἀρτίως R V : ἀρτίως τις Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σω. οὐδὲν ἄρα γρίφον διαφέρει Κλεώνυμος. 20

Ξα. πῶς δῆ; Σω. προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις,
λέγων

‘ τί ταῦτόν ἐν γῇ τ’ ἀπέβαλεν κὰν οὐρανῷ
κὰν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα; ’

Ξα. οἴμοι τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; Σω. μὴ φροντίσης. 25
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.

Ξα. δεινὸν γέ ποῦστ’ ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. Σω. ἀλλ’ ἐστὶν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.

Ξα. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30

Σω. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνῇ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κᾶπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μούδοκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια, 35
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.

Ξα. αἰβοῖ. Σω. τί ἔστι; Ξα. παῦε παῦε, μὴ
λέγε·

ὄξει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.

Σω. εἴθ’ ἢ μιὰ φάλαιν’ ἔχουσα τρυτάνην
ἴστη βόειον δημόν. Ξα. οἴμοι δείλαιος· 40
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διυστάναι.

Σω. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἴτ’ Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας,
‘ ὁλᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.’ 45

Ξα. ὀρθῶς γε τοῦτ’ Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

Σω. οὐκ οὐν ἐκεῖν’ ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ

21 πῶς δῆ; Xanthiae dedit Bentl. προσερεῖ] προερεῖ perperam
ex V Mein., quem librarii compendium fefellit: προβαλεῖ Blaydes
22 τί Cobet: ὅτι codd. 27 ποῦστ’] τοῦστ’ Dind. 36 ἐμπεπρη-
σμένης Ald. et schol.: ἐμπεπρημένην R: ἐμπεπρησμένην V

ΣΦΗΚΕΣ

γιγνόμενος; Ξα. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. Σω. πῶς;

Ξα. ὅπως;

ἄνθρωπος ὧν εἴτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἄρθεις ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;

Σω. εἴτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δὴ ὀβολῶ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνειράτα;

Ξα. φέρε νυν κατεῖπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,

55

μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.

ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,

οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατῶμενος,
οὔδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·

60

οὔδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,

65

κωμωδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ

ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,

ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ ᾿ξίῃ.

70

νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἦν οὔδ' ἂν εἰς γνοίῃ ποτ' οὔδ' ἂν ξυμβάλοι

εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.

Ἄμυνίης μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὔτοσὶ

εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

75

Σω. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

Ξα. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.

55 πρῶτον R V B: πρότερον Ald.
62 γ' ἔλαμψε] ἀνέλαμψε Cobet

61 ἀνασελγαινόμενος Herm.
72 οὔδ' ἂν] οὐδὲ B C

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
εἶναι φιλοπότην αὐτόν. Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
αὕτη γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἢ νόσος. 80
- Ξα. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φιλόξενον.
- Σω. μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατ' οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὁ γε Φιλόξενος.
- Ξα. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. 85
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
φιληλιαστής ἐστὶν ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ,
ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει
ἦν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίσχεται ξύλου. 90
ὑπνου δ' ὀρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
ἦν δ' οὖν καταμύση καὶ ἀχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται, 95
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνία.
καὶ νῆ Δί' ἦν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
υἶδὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον· 'κημὸς καλός.'
τὸν ἀλεκτρύονα δ', ὃς ἦδ' ἀφ' ἐσπέρας, ἔφη 100
ὅψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κᾶπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρὸ πάντων,
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι. 105
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλίδος εἰσέρχεται
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.

98 υἶδὸν R V : τὸν Ald. : τὸν τοῦ Bentl. 105 προσισχόμενος
Hirschig 108 ἀναπεπλασμένος R V et v. l. apud schol. : ὑποπε-
πλασμένος Ald.

ΣΦΗΚΕΣ

ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτέ,
 ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. 110
 τοιαυτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' αἰὲ
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
 μοχλοῖσιν ἐνδῆσαντες, ὥς ἂν μὴ ᾿ξίη.
 ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος 115
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
 εἴτ' αὐτὸν ἀπέλου κακάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
 μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ', ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
 ᾄξας ἐδίκασεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών. 120
 ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
 διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν, εἶτα ξυλλαβὼν
 νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
 ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρίμεν, 125
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδρορροῶν
 καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
 ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν,
 ὁ δ' ὥσπερ εἰ κολοῖος αὐτῷ παττάλους
 ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἴτ' ἐξήλλετο. 130
 ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
 καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
 ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων
 ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδ' Βδελυκλέων,
 ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τίνας. 135

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;

Ξα. οἶμοι. Σω. τί ἔστι; Ξα. Βδελυκλέων ἀνίσταται.

113 ἐνδῆσαντες R V: ἐγκλείσαντες Ald. 121 δῆτα R V: δὴ δὲ vulg.

125 ἐξεφρίμεν Nauck: ἐξεφρίομεν R V: ἐξεφρείομεν vulg.

135 φρυαγμοσεμνάκους τίνας V Suid.: φρυαγμοσεμνακουστίνους R: ὀφρυαγμοσεμνακουστίνους Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Βδ. οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
 ὁ γὰρ πατήρ ἐς τὸν ἵπνὸν εἰσελήλυθε
 καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυνκώς. ἀλλ' ἄθρει 140
 κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
 σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Σω. ταῦτ' ὦ δέσποτα.
 Βδ. ἄναξ Πόσειδον τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
 οὗτος τίς εἶ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ

καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
 Βδ. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. Φι. συκίνου.
 Βδ. νῆ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν. 146
 ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
 δύνου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
 ἐνταῦθά νυν ζῆται τιν' ἄλλην μηχανήν.
 ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἶμ' ὥς ἕτερός γ' οὐδεὶς ἀνὴρ, 150
 ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
 Σω. (ὄδε) τὴν θύραν ὠθεῖ. Βδ. πῖεξέ νυν σφόδρα,
 εἴ κ' ἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
 καὶ τῆς κατακλῆδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155
 Φι. τί δρᾷσεν; οὐκ ἐκφρήσεν ὦ μιαρῶτατοι
 δικάσουντά μ', ἀλλ' ἐκφεύζεται Δρακοντίδης;
 Βδ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; Φι. ὁ γὰρ θεὸς
 μαντευομένῳ μοῦχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
 ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι τότε. 160
 Βδ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε τοῦ μαντεύματος.
 Φι. ἴθ' ἀντιβोलῶ σ' ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
 Βδ. μὰ τὸν Ποσειδῶ Φιλοκλέων οὐδέποτε γε.
 Φι. διατρώξομαι τοίνυν ὁδὰξ τὸ δίκτυον.
 Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας. Φι. οἴμοι δεῖλαιος· 165

139 ἐξελήλυθεν V
 V Ald. : οὐκ ἐρρήσεις R
 R V : παῖ, τὴν θύραν Ald.
 Elmsl. : φύλαττέ θ' codd.

147 οὐκέτ' ἐρρήσεις Elmsl. : οὐκ ἐσερρήσεις
 152 ὄδε τὴν θύραν Herm. : τὴν θύραν
 ὠθεῖ Herm. : ὠθεῖ codd. 155 φύλατθ'
 162 ἐκφρες Buttman : ἐκφερε codd.

ΣΦΗΚΕΣ

πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἧ πινάκιον τιμητικόν.

Βδ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖται κακόν.

Φι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις. 170
νουμηνία γάρ ἐστιν. Βδ. οὐκ οὐκ ἔγω·

αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; Φι. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

Βδ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. Φι. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

Σω. οἶαν πρόφασιν καθῆκεν, ὥς εἰρωνικῶς,
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψεις. Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν 175

ταύτη γ'. ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένου.

ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ

ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.

κάνθων τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;

βάδιζε θᾶπτον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις 180

᾽Οδυσσέα τιν'; Σω. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει

κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

Βδ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι τουτονί. τουτὶ τί ἦν;

τίς εἶ ποτ' ὠνθρωπ' ἔτεόν; Φι. Οὔτις νῆ Δία.

Βδ. Οὔτις σύ; ποδαπός; Φι. Ἰθακος Ἀποδρασιππίδου.

Βδ. Οὔτις μὰ τὸν Δί' οὔτι χαιρήσων γε σύ. 186

ὑφελκε θᾶπτον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος

ἵν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται

ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.

Φι. εἰ μὴ μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα. 190

Βδ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.

Βδ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.

Φι. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ

νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς

ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ. 195

Βδ. ὦθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

171 κὰν ἐγὼ] καὐτὸς ἂν Ald. 175 ἵν' αὐτὸν R : ἵνα θᾶπτον vulg.
177 ἐξάγειν δοκῶ] ἐξάξειν δοκῶ Elmsl. 186 γε σύ R : γε σὺ ἔσει
V : γ' ἔσει Ald. : γ' ἔτι Hirschig 190 ἥσυχον Ald. : ἡσύχως codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Φι. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων ἀμύνατε.
 Βδ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλημένης.
 ὦθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
 καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν, 200
 καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
 ἀνύσας τι προσκύλισον. Σω. οἴμοι δεῖλαιος·
 πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;
 Βδ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
 Σω. μῦς; οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ὑποδυνόμενός τις οὕτοσί 205
 ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστῆς ὀροφίας.
 Βδ. οἴμοι κακοδαίμων, στρουῦθος ἀνὴρ γίγνεται·
 ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
 σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νῆ Δί' ἣ μοι κρεῖττον ἦν
 τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210
 Σω. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἀν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
 τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλῃν;
 Βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρ' ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
 οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ 215
 τὸν πατέρα. Σω. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν γ' ὀρθρος βαθύς.
 Βδ. νῆ τὸν Δί', ὄψε' γοῦν ἀνεστήκασι νῦν.
 ὥς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰεί,
 λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
 ἀρχαῖα μελισιδωνοφρυνιχήρατα, 220
 οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Σω. οὐκοῦν, ἦν δέη,
 ἥδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
 Βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρε τὸ γένος ἦν τις ὀργίσῃ
 τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
 ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος 225

201 τὴν δοκὸν Dobr. 202 προσκύλισον Cobet : προσκύλιε R V C :
 προσκύλιέ γ' Ald. 208 μοι] μου R V Suid. 217 γοῦν . . .
 νῦν Kuster : γὰρ . . . νῦν R V C : γοῦν . . . γε Ald. 220 ἀρχαῖα
 μελι-] Aristarchus teste schol. : ἀρχαῖα μελη- R : ἀρχαιομελη- V Ald. :
 ἀρχαιομελι- Suid.

ΣΦΗΚΕΣ

ὀξύτατον, ᾧ κεντούσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

Σω. μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ

χώρει πρόβαιν' ἐρρωμένως. ᾧ Κωμία βραδύνεις. 230
μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμᾶς κύνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σου Χαρινάδης βαδίζειν.

ᾧ Στρυμόδωρε Κουθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ πον ἔνταῦθ' ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀπαπαῖ παπαιάξ, 235
ἦβης ἐκείνης ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ζυνῆμεν

φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κᾷτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον,
κᾷθ' ἦψομεν τοῦ κορκόρου κατασχίσαντες αὐτόν.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν ὠνδρες, ὥς ἔσται Λάχητι νυνί· 240
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.

χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφείτ' ἐν ὥρᾳ
ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὥς κολωμένους ὦν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν ὠνδρες ἡλικες πρὶν ἡμέραν γενέσθαι. 245

χωρῶμεν ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μή που λίθος τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙΣ

τὸν πηλὸν ᾧ πάτερ πάτερ τουτονὶ φύλαξαι.

Χο. κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόμυξον.

Πα. οὐκ, ἀλλὰ τῷδ' μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν. 250

Χο. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοῦλαίου σπανίζοντος ὠνόητε;

244 κολωμένους] χολούμενος (superscript. κολω) V: καλουμένους
R B: κολουμένους Ald. 245 σπεύσωμεν R V 247 λίθος V: λαθὼν
R Ald. cum schol. 248 σὺ τουτονὶ codd.: corr. Fl. Christianus.
249 πρόμυξον Scaliger: πρόβυσον codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.

Πα. εἰ νῆ Δί' αὐθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἅπιμεν οἴκαδ' αὐτοί· 255
κᾶπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεῖς
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἄτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

Χο. ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χατέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλείστον 260
ὔδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.

ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοῖ μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μὴ 'στι πρῶα
ὔδωρ γενέσθαι κᾶπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς. 265

τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῇσδε συνδικαστῆς
πέπονθεν, ὥς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλήθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἂν ἄδων Φρυνίχον· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλωδός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες 270
ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας
τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε.

τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ'
ὑπακούει; [στρ.

μῶν ἀπολώλεκε τὰς
ἐμβάδας, ἣ προσέκοψ' ἐν 275

τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιώη.

ἦ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ',

259 βόρβορος] βάρβαρος V: μάρμαρος Herm. 263 ὅταν τοῦτ' ἦ
Fl. Christianus: ὅταν ἦ τουτὶ codd. post ποιεῖν add. ὁ Ζεὺς R V
274 ἀπολώλεκεν Herm. 276 αὐτοῦ post ἐφλέγμηνεν om. Madvig

ΣΦΗΚΕΣ

ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίῃ
τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
'λίθον ἔψεις,' ἔλεγεν.

280

τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζὼν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς
διεδύετ' [ἀντ.

ἐξαπατῶν καὶ λέγων
ὥς φιλαθήναιος ἦν καὶ
τὰν Σάμῳ πρῶτος κατείποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς
εἴτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ.

285

ἀλλ' ὦγάθ' ἀνίστασο μηδ' οὕτω σεαυτὸν
ἔσθιε μηδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης·
ὃν ὅπως ἐγχυτρίεις.
ὑπαγ' ὦ παῖ ὑπαγε.

290

Πα. ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ [στρ.

πάτερ, ἦν σοῦ τι δεηθῶ;

Χο. πάνυ γ' ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰ-
πέ, τί βούλει με πρίασθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀ-
στραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.

295

Πα. μὰ Δί' ἀλλ' ἰσχάδας ὦ παπ-
πία· ἥδιον γάρ. Χο. οὐκ ἂν
μὰ Δί', εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.

Πα. μὰ Δί' οὐ τᾶρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.

Χο. ἀπὸ γὰρ τοῦδ' ἐμε τοῦ μισθαρίου

300

281 χθιζινὸν Herm.: χθесινὸν codd.

282 καὶ λέγων

ὥς] λέγων ὥς καὶ Herm.

283 διὰ ante τοῦτ' om. Madvig

287 παχὺς] ταχὺς R

298 κρέμεσθε V: κρέμοισθε vulg.: corr.

Dobr.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιστα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·
 (ἐ ξ.) σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.

- Πα. ἄγε νυν ὦ πάτερ ἦν μὴ [ἀντ.
 τὸ δικαστήριον ἄρχων
 καθίσῃ νῦν, πόθεν ὦνη- 305
 σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
 πίδα χρηστήν τινα νῶν ἢ
 πόρον Ἑλλας ἱρὸν (εὐρεῖν);
- Χο. ἀπαπαῖ φεῦ, (ἀπαπαῖ φεῦ),
 μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν οἶδ'
 ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔσται. 310
- Πα. τί με δῆτ' ὦ μελέα μήτερ ἔτικτες;
 Χο. ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
- Πα. ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.
 ἐ ξ. πάρα νῶν στενάζειν. 315
- Φι. φίλοι, τήκομαι μὲν
 πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
 ὑμῶν ὑπακούων.
 ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ' εἶμ'
 ἄδειν. τί ποιήσω;
 τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
 βούλομαί γε πάλαι μεθ' ὑ- 320
 μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
 σκους κακόν τι ποιῆσαι.
 ἀλλ' ὦ Ζεῦ (Ζεῦ) μέγα βροντήσας
 ἧ με ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης
 ἧ Προξενίδην ἧ τὸν Σέλλου 325
 τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

302 ἐ ξ add. Herm. 308 ἱρὸν Herm.: ἱερὸν codd. εὐρεῖν
 add. Blaydes 309 ἀπαπαῖ φεῦ alterum add. Herm. 311 γε]
 τὸ Cobet 314 ἄρα σ' ὦ θυλάκιόν γ' εἶχον codd.: corr. Herm.
 318 ἄδειν] ἰδεῖν Dawes 320 πάλαι] πάλαι πάνυ RVC: πάλιν Ald.
 323 Ζεῦ alterum add. Pors. μέγα βροντήσας Dind.: μέγα βρόντα
 codd.

ΣΦΗΚΕΣ

τόλμησον ἀναξ χάρισασθαί μοι,
πάθος οἰκτίρας· ἥ με κεραυνῶ
διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως,
κάππειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσθήσας 330
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν·
ἡ δὴ τα λίθον με ποίησον ἐφ' οὔ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.

Χο. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἵργων [στρ.
κάποκλήων τῇ θύρα; λέ-
ξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις. 335

Φι. οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὔτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.

Χο. τοῦ δ' ἔφεξιν ὧ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
(καὶ) τίνα πρόφασιν ἔχων;

Φι. οὐκ ἐγὼ μ' ὦνδρες δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν, 340
ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ'. ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

Χο. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων (ᾧδ',)
ὅτι λέγεις (σύ) τι περὶ τῶν νε- 343
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἂν ποθ'
οὔτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν. 345

ἀλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.

Φι. τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὥς πᾶν (ἂν) ἔγωγε ποιόην·
οὔτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

Χο. ἔστιν ὁπῇ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἐνδοθεν οἶός τ' εἴης διορύξαι, 350

331 θερμόν Athenaeus 339 καὶ ante τίνα add. Bergk
342 δημολόγος κλέων V ᾧδ' add. Herm. 343 σύ add. Mein.
τι etiam V habet 346 τούτων] πάντων R 348 ἂν post
πᾶν add. Benti. 350 διορύξαι] διαλέξαι Herm. ex Hesych. cf.
Lys. 720

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

εἴτ' ἐκδύναι ράκεσιν κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσ-
σεύς;

Φι. πάντα πέφαρκται κοῦκ ἔστιν ὁπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ δια-
δύναι.

ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὁπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.

Χο. μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβε-
λίσκους 354

ἴεις σαντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἐάλω.

Φι. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνῳ προσ-
όμοιον.

ἦβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαντοῦ,
κοῦδεῖς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὀπλῖται διαταξάμενοι 360

κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὼ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους. 364

Χο. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε [ἀντ.
μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἔ-
ως γάρ, ὦ μελίττιον.

Φι. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.

Χο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον. 370

Φι. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

Χο. μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι, μηδέν·
ὥς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἔαν γρύ-
ξι τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ- 375
χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ

ΣΦΗΚΕΣ

μὴ πατεῖν τὰ
τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.

- ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἶτα καθίμα 379
 δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.
 Φι. ἄγε νυν, ἣν αἰσθομένῳ τούτῳ ζητήτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
 κἄνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
 Χο. ἀμυνουμέν σοι τὸν πρηνώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες
 ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἵργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
 Φι. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος, καὶ—μανθάνετ';—ἦν τι
 πάθω ᾧ γό, 385
 ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυ-
 φάκτοις.
 Χο. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης. ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
 σαυτὸν θαρρῶν κἄπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι θεοῖσιν.
 Φι. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ
 κεχάρησαι, 389
 τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
 ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῶ,
 κἄβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
 ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
 κοῦ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κἄννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.
 Βδ. οὗτος ἐγείρου. Ξα. τί τὸ πρᾶγμ'; Βδ. ὥσπερ
 φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται. 395
 Ξα. μῶν ὁ γέρων πῇ διαδύεται (αὖ); Βδ. μὰ Δί' οὐ
 δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ
 αὐτὸν δήσας. Ξα. ὦ μιαιώτατε τί ποιεῖς; οὐ μὴ
 καταβήσει;
- Βδ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
 ἣν πῶς πρύμνην ἀνακρούσῃται πληγεῖς ταῖς εἰρεσιώναις.
 Φι. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,

378 τοῖν θεοῖν Cobet: τῶν θεῶν R: ταῖν θεαῖν vulg. 383 ἅπαντ'
 ἐκκαλέσαντες Cobet 396 αὖ add. Dind. 397 μιαιώτατε] μιάρ'
 ἀνδρῶν Pors.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὦ Σμικυθίων καὶ Τεισιάδῃ καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε;
 πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον
 ἄγεσθαι;

Χο. εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν, [στρ.
 ἦνπερ, ἦνικ' ἂν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκίαν; 404

νῦν ἐκείνο νῦν ἐκείνο

τοῦξύθυμον, ᾧ κολαζό-

μεσθα, κέντρον ἔντέτατ' ὀξύ†.

ἀλλὰ θαϊμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,

θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,

καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἦκειν

410

ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν

ὄντα κάπολούμενον, ὅτι

τόνδε λόγον ἐσφέρει,

μὴ δικάζειν δίκας.

Βδ. ὦγαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε. 415

Χο. νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. Βδ. ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ
 μεθήσομαι.

Χο. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;

ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,

κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.

Ξα. Ἡράκλεις καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὀρᾶς ὦ δέσποτα;

Βδ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου. 421

Χο. καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε

δεῦρο κάξείρας τὸ κέντρον εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,

ξυσταλεῖς εὐτακτος ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,

ὡς ἂν εὔ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμήνους οἶον ὥργισεν. 425

403-429 = 461-487

Inter vv. 405-414 et 463-470 turbatur responsio metrica

407 ἐντέτατ' ὀξύ† ἐντετάμεθ' ὀξύ Mein. 408 βαλόντες supra
 scriptum in B: λαβόντες codd. 411 μισόπολιν] μισόδημον Herm.
 413 post ἐσφέρει add. ὡς χρῆ codd.: om. Ald. 416 τοῦδ' Pors.:
 τόνδ' R Ald.: τόνδε γ' V 417 ἐστιν; ἐμφανής γε Herm. propter
 metrum cf. 474 418 θεοισεχθρία codd.: corr. Benti. 422 αὐτοῖς
 Holden: αὐτῆς R Ald.: αὐτῆς V

ΣΦΗΚΕΣ

Ξα. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα·
ὥς ἔγωγ' αὐτῶν ὀρώων δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

Χο. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μή, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

Φι. εἶά νυν ᾧ ξυνδικασταὶ σφήκες ὀξυκάρδιοι, 430
οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὠργισμένοι,
οἱ δὲ τῷ φθαλμῷ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.

Βδ. ᾧ Μίδα καὶ Φρυγῇ βοήθει δεῦρο καὶ Μασιντύα,
καὶ λάβεσθε τουτοῦ καὶ μὴ μεθήσθε μηδενί·
εἰ δὲ μή, ὅν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε. 435
ὥς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.

Χο. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τί σοι παγήσεται.

Φι. ᾧ Κέκροψ ἥρως ἀναξ τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδῃ,
περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
οὓς ἐγὼ ᾿δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα; 440

Χο. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δηλαδὴ καὶ νῦν γε τούτῳ τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν καὶ ξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἡμπόλα,
καὶ κυνᾶς καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει, 445
ὥστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.

Φι. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ᾧ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὐρών τοὺς βότρυς κλέπτουντά σε
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς, 450
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.

Χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν ἴν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα. 455

432 κεντεῖτε Fl. Christianus: κεντεῖθ' οἱ δὲ codd.
codd.: corr. Bentr.

437 ἐν Bergler: ἐν codd.

Cobet 453 τούτων] τούτῳ v. l. apud schol.

433 βοηθεῖτε

452 ἄνες] ἄφες

454 οἷός V Suid.: οἷόν vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Βδ. παῖε παῖ' ὦ Ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
 Ξα. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
 Σω. οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
 Ξα. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
 ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ. 460
- Βδ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, [ἀντ.
 εἶπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
 Χο. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
 τοῖς πένησιν, ἣ τυραννὶς
 †ὥς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με,† 465
 εἰ σύ γ' ὦ πόνῳ πόνηρε καὶ κομηταμυνία
 τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
 οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
 οὔτε λόγον εὐτράπελον,
 αὐτὸς ἄρχων μόνος; 470
- Βδ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
 ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
 Χο. σοὺς λόγους ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,
 καὶ ξυνὼν Βρασίδα καὶ φορῶν κράσπεδα 475
 στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
 Βδ. νῆ Δί' ἣ μοι κρεῖττον ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
 μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
 Χο. οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ σοῦστίν οὐδ' ἐν πηγάνῳ. 480
 τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
 ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγείς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
 ταῦτα ταῦτά σου καταντλήῃ καὶ ξυνωμότας καλῇ.
 Βδ. ἄρ' ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
 ἣ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας; 485
 Χο. οὐδέποτε γ', οὐχ ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ᾗ,
 ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ᾧδ' ἐστάλης.

465 γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με] γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με R: μ' ἐλάμβαν'
 ὑπιοῦσα Mein. 474 σοὺς Hirschig: σοὶ codd. ἐραστά] ἐρῶν
 Dind. 480 μὴν Hirschig: μέν γ' codd. σοῦστίν V: που 'στίν
 vulg. 483 ξυνωμότην Cobet

- Βδ. ὥς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
 ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορή,
 ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτών· 490
 νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
 ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
 ἦν μὲν ὠνήταί τις ὀρφῶς μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλη,
 εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλὼν πλησίον τὰς μεμβράδας·
 'οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.' 495
 ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἡδυσμά τι,
 ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ·
 'εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
 ἢ νομίζεις τὰς 'Αθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;'
- Ξα. κάμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, 500
 ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι
 ἦρετ' εἰ τὴν 'Ιππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
- Βδ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
 τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
 ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων 505
 ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
 ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὦν καὶ φρονῶν τυραννικά.
- Φι. νῆ Δί' ἐν δίκη γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
 ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς·
 οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἦδιον ἂν 510
 δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
- Βδ. νῆ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἦδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
 ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὼ λέγω,
 ἀναδιδάξειν οἶομαί σ' ὥς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.
- Φι. ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελῶμενος μὲν
 οὖν 515
 οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
 ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φι. παῦε δουλείαν λέγων,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. Βδ. οὐ σύ γ', ἀλλ'
 ὑπηρετεῖς
 οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,
 ἥτις ἡ τιμὴ 'στὶ σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα. 520
- Φι. πάνυ γε, καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι 'θέλω. Βδ. καὶ
 μὴν ἐγώ.
 ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. Φι. καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
 ἦν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
 Βδ. εἰπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένης;
 Φι. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος. 525
- Χο. νῦν δὴ τὸν ἐκ θήμετέρου [στρ.
 γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
 καινόν, ὅπως φανήσῃ—
- Βδ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὥς τάχιστα.
 ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν, ἦν ταῦτα παρακελεύῃ; 530
- Χο. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
 τονδὶ λέγων. ὀρᾷς γὰρ ὥς
 σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
 καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
 εἶπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὐ- 535
 τός <σ> ἐθέλει κρατῆσαι.
- Βδ. καὶ μὴν ὅς' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.
 Φι. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὁδὶ με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
- Χο. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος 540
 χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῇ·
 σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
 θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
 τωμοσιῶν κελύφη. 545

526-545 = 631-647

525 ἄκρατον Richter 527 δεῖ τι λέγειν Pors. : λέγειν τι δεῖ
 codd. 530 φανεῖ ποῖός τις ὢν] fortasse φανεῖται ποῖος ὢν ταῦτ'
 Ald. : ταῦτ' αὐτὰ R V Γ 535 γένοιθ' Bentr. : γένοιτο νῦν codd.
 536 σ' add. Pors. : σ' ἔθ' ἔλοι (κρατήσας) Starkie 542 ἐν ταῖς ὁδοῖς
 Pors. : ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς (-οῖσιν V) ἀπάσαις R V Ald. 544 καλοῖμεθ'
 codd. : corr. Pors.

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσιν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

Φι. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.

τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δι-
καστοῦ, 550

ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὄν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυ-
φάκτοις

ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κᾶπειτ' εὐθὺς προσιώντι
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν τῶν δημοσίων κεκλο-
φυῖαν·

ἰκετεύουσίν θ' ὑποκύπτουντες τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
'οἴκτιρόν μ' ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὶ τὸς πώποθ'
ὑφείλου 556

ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·
ὅς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἥδειν εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.

Βδ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολουμένων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.

Φι. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
ἔνδον τούτων ὦν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα, 561
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.

φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα
δικαστῇ;

οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθέασι
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, †έως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν
ἐμοῖσιν·† 565

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἴν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατα-
θῶμαι.

κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
τὰς θηλείας καὶ τοὺς νιεῖς τῆς χειρός, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·

550 καὶ Pors. : ἢ καὶ R V Γ : γ' ἢ καὶ Ald. 555 ὑποκύπτουντες]
ὑποπίπτουντες R 565 ἀνιῶν V : om. cett. ἂν ἰσώσῃ] ἀνισώσῃ V
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσι κακοῖσιν Mein. qui ἀνιῶν omittit

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τὰ δὲ συγκύνψανθ' ἅμα βληχᾶται· κᾶπειθ' ὁ πατήρ ὑπὲρ
αὐτῶν 570

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολύσαι·
' εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσais·'
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
χῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;

Βδ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου κατα-
χήνην· 576

καὶ τὰγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος
ἄρχειν.

Φι. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
κἂν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας. 580
κἂν αὐλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἠΰλησ' ἀπιούσι.
κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων παῖδ' ἐπί-
κληρον,

κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούση, 585
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

Βδ. τουτὶ γάρ τοι σεμνόν, τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

Φι. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χῶ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ'
ἀπορήσῃ 590

ἐψήφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
εἴτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδ-
αποβλής

οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖ-
σθαι.

570 ἅμα βληχᾶται] ἀποβληχᾶται V 572 ἐλεῆσαι Reiske
573 χοιριδίοις] χοιρίοις R 576 γράφομαι Brunck : γράψομαι codd.
588 σεμνόν V Ald. : σεμνῶν R : σὲ μόνον Reiske

κὰν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρότιστα μίαν δικάσαντας·
αὐτὸς δὲ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περι-
τρώγει, 596

ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ'
ἔδρασας.

ἀλλὰ Θέωρος, καίτουστιν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν περι-
κωνεῖ. 600

σκέψαι μ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀποκλήεις καὶ κατερύκεις,
ἣν δουλείαν οὔσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀποδείξιν.

Βδ. ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀνα-
φανήσει

πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περι-
σέμνου.

Φι. ὁ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ 'πελε-
λήσμην, 605

ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾶπειθ' ἤκονθ' ἅμα
πάντες

ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ
καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ (τὸ) τριώβολον ἐκκαλα-
μᾶται,

καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσ-
ενέγκῃ, 610

κᾶπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, 'φάγε
τουτί,

ἔντραγε τουτί'· τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κοῦ μή με δεήσῃ
ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότε' ἄριστον παραθήσει

601 μ' ἀπὸ τῶν V : δ' ἀπὸ τῶν vulg. : fortasse μ' ἀφ' ὅσων . . . οἷων τ'
606 κᾶπειθ'] κᾶθ' (i. e. κᾶτ') V ἤκονθ' ἅμα B : εἰσήκονθ' ἅμα R
Ald. : εἰσηκονθαμε V 609 παππάζουσ' R Ald. τὸ add. Fl.
Christianus 612 κοῦ Dobr. : καὶ codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἦν μή μοι ταχὺ
μάξι,

τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
κἂν οἶνόν μοι μὴ ᾿γχῆς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκό-
μισμαι 616

οἶνου μεστόν, κἄτ' ἐγχείομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνῶς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέ-
παρδεν.

ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν
ἐλάττω, 620

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;

ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,

πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,

‘οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.’ 625

κἂν ἀστράψω, ποππύζουσιν

καγκεχόδαςίν μ' οἱ πλουτοῦντες

καὶ πάνυ σεμνοί.

καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·

νῆ τὴν Δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ δ'

ἀπολοίμην εἴ σε δέδοικα. 630

Χο. οὐπόποθ' οὕτω καθαρῶς

[ἀντ.

οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-

δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

Φι. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὕτω ῥαδίως τρυγῆσειν.

καλῶς γὰρ ᾔδειν ὥς ἐγὼ ταύτην κράτιστός εἰμι. 635

Χο. ὥς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν

κοῦδὲν παρήλθεν, ὥστ' ἔγωγ'

ἠύξανόμην ἀκούων,

κἂν μακάρων δικάζειν

614 ἀλλ' ἦν Γ: ἄλλην vulg.

post h. v. lacunam indicat Mein.

634 οὕτω] οὗτος BC

636 ὥς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν codd.:

corr. Pors.

αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.

640

Φι. ὥς οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κᾶστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.

Βδ. ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

Χο. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν

εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.

645

τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-

ναι χαλεπὸν (νεανία)

μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὦρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
ἦν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖζαι.

Βδ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ
τρυγωδοῖς

650

ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.

ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη— Φι. παῦσαι καὶ
μὴ πατέριζε.

εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γώ, τουτὶ ταχέως με δι-
δάξεις,

οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρή σπλάγχνων μ'
ἀπέχεσθαι.

Βδ. ἀκρόασαί νυν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις ἄλλ' ἀπὸ
χειρός,

656

τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσ-
ιόντα·

κᾶξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς,
πρυτανεῖα μέταλλ' ἀγορὰς λιμένας μισθοὺς καὶ δημιό-
πρατα.

659

τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.

642 ὥς Dind. : ὡσθ' codd. αὐτοῦ] αὐτῷ R 643 Βδ. Hamaker :
Philocleoni continuabatur 647 νεανία add. Pors. 651 ἐν-
τετακυῖαν Reiske : ἐγγεγονυῖαν Naber (cf. schol.) 654 τεθνήσει
(vel -ήξει) codd. : corr. Elmsl. 659 μισθοὺς καὶ Ald. : μισθοὺς R V,
unde μισθώσεις Bergk

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἀπὸ τούτου νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ
ἑξ̃ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
γίνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

Φι. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

Βδ. μὰ Δί' οὐ μέντοι. Φι. καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα
τὰ χρήματα τᾶλλα; 665

Βδ. ἐς τούτους τοὺς 'οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολο-
συρτόν,

ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί.' σὺ γὰρ ᾧ πάτερ
αὐτοὺς

ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεῖς.
καὶ οὔτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κάναφοβοῦντες,
'δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνα-
τρέψω.' 671

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περι-
τρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι ὥς ἥσθηται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαρίζμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν,
σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωρο-
φοροῦσιν 675

ῥρχαῖς οἶνον δάπιδας τυρὸν μέλι σήσαμα προσκεφάλαια
φιάλας χλανίδας στεφάνους ὄρμους ἐκπώματα πλουθυ-
γίειαν.

σοὶ δ' ᾧ ἀρχεῖς, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ
πιτυλεύσας,

οὐδεὶς οὐδὲ σκοροδίου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.

Φι. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλιθας
μετέπεμψα. 680

ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

661 τούτου] τούτων V Ald. τοῦ (ἐ)νιαυτοῦ codd.: corr. Bentl.
668 περιπεμφθεῖς R V 670 ὑπαπειλοῦντες V 674 λαγαρίζο-
μενον R V B post h. v. lacunam indicat Blaydes 678 σοὶ δ'
Fl. Christianus: σὺ δὲ (sic etiam V) vel σὺ δέ γε codd.

ΣΦΗΚΕΣ

Βδ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία ἔστιν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν
ἀρχαῖς

αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφο-
ροῦντας;

σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾶς· οὗς αὐτὸς
ἐλαύνων 684

καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω πολλὰ πονήσας.
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταπτόμενος φοιτᾶς, ὃ μάλιστά μ'
ἀπάγχει,

ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱός,
ὥδὲ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθεὶς,
ἦκειν εἶπη πρὸς κἂν ὥρα δικάσονθ', ὥς ὅστις ἂν ὑμῶν
ὑστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται· 690
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμὴν, κἂν ὑστερος
ἔλθῃ·

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κἄθ' ὥς πρίονθ' ὃ μὲν ἔλκει ὃ δ' ἀντενέ-
δωκε·

σὺ δὲ χασκάξεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραπτόμενόν σε
λέληθεν. 695

Φι. ταυτί με ποιοῦς; οἷμοι τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα
ταράττεις,

καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ὃ τι
χρῆμά με ποιεῖς.

Βδ. σκέψαι τοίνυν ὥς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι,
ὅστις πόλεων ἀρχῶν πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι
Σαρδοῦς 700

οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῇ· καὶ τοῦτ'
ἐρίῳ σοι

684 οὗς] οἷς R
codd. : corr. Dobr.

694 πρίονθ' Dobr. : πρίον' R V
701 ἀκαρές Suid.

ἀντανέδωκε

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἔνεχ' ὥσπερ ἔλαιον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὦν οὐνεκ' ἐρώ
σοι,

ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν, καὶ θ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἂν. 706
εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι·
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἐκάστη,
δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῶσι
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῶ καὶ πυριάτῃ, 710
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τρο-
παίου.

νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν
ἔχοντι.

Φι. οἴμοι τί πέπονθ'; ὥς νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς κατα-
χεῖται,

καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός
εἰμι.

Βδ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν διδόασιν 715
ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπόποτε σοι πλὴν πρώην πέντε
μεδίμνους,

καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα
κριθῶν.

ὦν οὐνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκληρον ἀεὶ

βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους

720

ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.

καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν

ὃ τι βούλει σοι,

πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

702 ἔλαιον] ἔλευρον R Ald.
codd. 704 ἐπισίξῃ R Ald.

703 τοῦθ' ὦν Bentl. : τούτων

codd. 713 πέπονθ' Suid. : πόθ' codd.

709 μυριάδ' ἂν Dobr. : μυριάδες

ὥς Kust. : ὥσπερ codd.

718 ἔλαβες Ald. : ἔλαβε(ν) codd.

ΣΦΗΚΕΣ

Χο. ἥ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον
 ἀκούσης, 725
 οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῶ
 δεδόκησαι·
 ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
 ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῶν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,

πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη [στρ.
 μηδ' ἀτενῆς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνῆρ. 730
 εἴθ' ὥφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξυγγενῆς
 εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
 σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρῶν ἐμφανῆς
 ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
 καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν· 735
 σὺ δὲ παρῶν δέχου.

Βδ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
 ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον
 λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
 πόρνην, ἣτις τὸ πέος τρίψει
 καὶ τὴν ὀσφύν. 740
 ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοῦδὲν γρύζει,
 τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

Χο. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς [ἀντ.
 τότ' ἐπεμαίνεται· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
 λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας 745
 ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
 νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
 καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
 στας ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
 πιθόμενός τέ σοι. 749

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Φι. ἰώ μοί μοι. Βδ. οὗτος τί βοᾷς;
- Φι. μή μοι τούτων μηδέν ὑπισχνοῦ. 750
 κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
 ἵν' ὁ κῆρύξ φησι, 'τίς ἀψήφι-
 στος; ἀνιστάσθω.'
 κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
 ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος. 755
 σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
 πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα
 μή νυν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
 κλέπτουντα Κλέωνα λάβοιμι.
- Βδ. ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ. 760
- Φι. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει πλὴν ἐνός.
- Βδ. ποίου; φέρ' ἴδω. Φι. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
 Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.
- Βδ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
 ἐκέισε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
 αὐτοῦ μένων δικάζε τοῖσιν οἰκέταις.
- Φι. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; Βδ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται·
 ὅτι τὴν θύραν ἀνέωξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
 ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
 πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε. 770
 καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως, ἣν ἐξέχρη
 ἔλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
 ἐὰν δὲ νείφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος·
 ὕοντος εἴσει· κὰν ἔγρη μεσημβρινός,
 οὐδεῖς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. 775
- Φι. τουτί μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἣν δίκην
 λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς
 δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
- Φι. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι

761 πείθομαι codd.: corr. Pors.

Boissonade
 apud schol.

772 ἔλη schol. Rav.: εἰλή Ald.

767 ταῦθ' codd.: corr.
 κατ' ὄρθρον v. l.

ΣΦΗΚΕΣ

- ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος; 780
- Βδ. πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ὥς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
- Φι. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδ. παρ' ἐμοῦ.
- Φι. καλῶς, 785
- οἷτι κατ' ἐμαυτὸν κοῦ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἷσχιστα γάρ τοί μ' ἡργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν
ἐλθὼν διεκερματίζειτ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κάπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων· 790
κάγὼ 'νέκαψ'. ὀβολοὺς γὰρ ὥόμην λαβεῖν·
κάτα βδελυχθεὶς ὁσφρόμενος ἐξέπτυσσα·
κάθ' εἴλκον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';
- Φι. ὅ τι;
- ἀλεκτρυνόνοσ μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
'ταχὺ γοῦν καθέψεις τὰργύριον,' ἢ δ' ὅς λέγων. 795
- Βδ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς.
- Φι. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
- Βδ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.
- Φι. ὄρα τὸ χρήμα, τὰ λόγι' ὥς περαίνεται.
ἡκηκόη γὰρ ὥς 'Αθηναῖοί ποτε 800
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κὰν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὐτῶ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἑκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
- Βδ. ἰδοῦ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὥς ἄπαντ' ἐγὼ φέρω 805
ὅσαπερ ἔφασκον, κάτι πολλῶ πλείονα.
ἀμὲς μέν, ἣν οὐρητιάσης, αὐτῇ

789 διεκερμάτιζεμ' R
ψεις] καταπέψεις Hirsch.
οικοδομήσει V Ald. : ἀνοικοδομήσει R : corr. Dobr.
R Ald.

790 ἐπέθηκε R Ald.
λέγων] γελῶν Tyrwhitt

795 κατέ-
802 ἐν-
806 ὅσαπέρ γ'

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

παρά σοι κρεμήσεται ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

Φι. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. 810

Βδ. καὶ πῦρ γε τουτί· καὶ προσέστηκεν φακῇ
ρόφειν, ἔαν δέῃ τι. Φι. τουτ' αὖ δεξιόν·
κὰν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ροφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὥς ἔμ' ἐξηνέγκατε; 815

Βδ. ἵνα γ', ἣν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὔτοσί.

Φι. ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί;

Φι. θήρῳον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

Βδ. πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἄναξ οὔτοσί. 820

Φι. ᾧ δέσποθ' ἥρως ὥς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.

Βδ. οἷόςπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.

Φι. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὦν ὄπλα.

Βδ. εἰ θάπτον ἐκαθίζου σύ, θάπτον ἂν δίκην
ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὥς κάθημαι 'γὼ πάλαι.

Βδ. φέρε νυν τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην; 826
τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷκίᾳ;

ἢ Θράττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν—

Φι. ἐπίσχεσ οὔτος· ὥς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;

Βδ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. Φι. ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραντίκ' ἔνδοθεν.

Βδ. τί ποτε τὸ χρήμ'; ὥς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

Σω. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα. 835

Βδ. τί δ' ἔστιν ἑτεόν; Σω. οὐ γὰρ ὁ Λάβῃς ἀρτίως
ὁ κύων παράξας ἐς τὸν ἵπνὸν ὑφαρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

ΣΦΗΚΕΣ

- Βδ. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγορεῖ παρών. 840
- Σω. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσάγη γραφήν.
- Βδ. ἴθι νυν ἄγ' αὐτὸν δεῦρο. Σω. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
- Βδ. τουτὶ τί ἔστι; Φι. χοιροκομείον Ἑστίας.
- Βδ. εἴθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; Φι. οὐκ, ἀλλ' ἵνα 845
ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὥς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
- Βδ. φέρε νυν ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
- Φι. οἴμοι διατρίβεις κάπολεῖς τριψημερῶν·
ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον. 850
- Βδ. ἰδοῦ. Φι. κάλει νυν. Βδ. ταῦτα δῆ. τίς
οὔτοσὶ
ὁ πρῶτός ἐστιν; Φι. ἐς κόρακας, ὥς ἄχθομαι
ὁτιῇ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
- Βδ. οὔτος σὺ ποῖ θεῖς; Φι. ἐπὶ καδίσκους. Βδ. μη-
δαμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους. 855
- Φι. κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῶν
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
- Βδ. ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
- Φι. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κάπιχωρίως.
- Βδ. ἀλλ' ὥς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω 860
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
- Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν, 865
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυμβήτην.

849 διατρίβεις R Γ: διατρίψεις V Ald. 850 χωρίον] κηρίον Bentr.
857-858 personarum vices corr. Van Leeuwen 865 λέξομεν]
ἔξομεν V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Βδ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω. [στρ.

Χο. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται 870

ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,

ἅπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι

παυσαμένοις πλάνων.

ἰήιε Παιάν. 874

Βδ. ὦ δέσποτ' ἄναξ γείτον ἀγνιεύ τοῦμοῦ προθύρου προ-
πύλαιε,

δέξαι τελετὴν καινὴν ὠναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,

παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον

ἦθος,

ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμείξας·

ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις

ἥπιον αὐτόν,

τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον 880

τῶν γραψαμένων

κἀπιδακρύειν ἀντιβολουμένων,

καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας

ἀπὸ τῆς ὀργῆς

τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

Χο. ξυνευχόμεσθα (ταῦτά) σοι κἀπάδομεν [ἀντ.

νέαισιν ἀρχαῖς ἔνεκα τῶν προλελεγμένων. 886

εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ

τὸν δῆμον ἡσθόμεσθά σου

φιλοῦντος ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ

τῶν γε νεωτέρων. 890

(ἰήιε Παιάν.)

875 προθύρου προπύλαιε Bentl. : προθύρου προσπύλας (deleto θ) R :
προθύρου πρὸς πύλας Ald. : προπύλου προσπύλας V 885 ταῦτά add.
Reisig 888 ἡδόμεσθα V 890 γε νεωτέρων Reisig cum schol. :
γενναιοτέρων R V C : νῦν γε σοῦ νεωτέρων Ald. post h. v. ἰήιε
Παιάν add. Mein.

ΣΦΗΚΕΣ

Βδ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·
 ὥς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν οὐκ ἐσφρήσομεν.
 Φι. τίς ἄρ' ὁ φεύγων; Βδ. οὗτος. Φι. ὅσον
 ἀλώσεται.

Βδ. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
 κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Αἰζωνέα 895
 τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
 τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωὸς σύκινος.

Φι. θάνατος μὲν οὖν κύνεις, ἦν ἅπαξ ἀλῶ.

Βδ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὕτοσὶ Λάβης πάρα.

Φι. ᾧ μιὰρὸς οὗτος· ὥς δὲ καὶ κλέπτου βλέπει, 900
 οἶον σεσηρῶς ἐξαπατήσειν μ' οἶεται.
 ποῦ δ' ᾗ ἐσθ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;

ΚΥΩΝ

αὖ αὖ.

Βδ. πάρεστιν οὗτος. Φι. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης.

Βδ. ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
 σίγα, κάθιζε· σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει. 905

Φι. φέρε νυν ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.

Σω. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἦν ἐγραψάμην
 ἄνδρες δικασταὶ τουτονί. δεινότατα γὰρ
 ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
 ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν 910
 κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ—

Φι. νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
 τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
 ὁ βδελυρὸς οὗτος. Σω. κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦντί
 μοι.

καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915
 ἦν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;

Φι. οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.

894 γραφῆς ἦς codd. : corr. Benti. 902 ποῦ δ' ἐσθ' ὁ διώκων
 Toup : ποῦ δ' ὁ διώκων R : ποῦ δ' οὐδιώκων V Ald. 907 ἦν] ἦς B²
 917 τῶν κοινῶν ἐμοί Dobr.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- θερμός γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἤττον τῆς φακῆς.
 Βδ. πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίγνωσκ' ὦ πάτερ,
 πρὶν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὦγαθὲ
 τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ. 921
- Σω. μή νυν ἀφήτέ γ' αὐτόν, ὥς ὄντ' αὖ πολὺν
 κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
 ὅστις περιπλεύσας τὴν θυεῖαν ἐν κύκλῳ
 ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῆρον ἐξεδήδοκεν. 925
- Φι. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
 Σω. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
 ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·
 ἔαν δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι. 930
- Φι. ἰὸν ἰού.
 ὅσας κατηγορήσε τὰς πανουργίας.
 κλέπτου τὸ χρήμα τὰνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ
 ὦλεκτρυνόν; νῆ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.
 ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. 935
- Βδ. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἔσκαλῶ.
 Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι τρύβλιον
 δοῖδυνκα τυρόκνηστιν ἐσχάραν χύτραν,
 καὶ τᾶλλα, τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
 ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω; 940
- Φι. τοῦτον δέ γ' οἴμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
 Βδ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
 καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδᾶξ ἔχει;
 ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
- Φι. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὃ τι λέγῃ. 945
- Βδ. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
 ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
 ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
 πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

ΣΦΗΚΕΣ

- χαλεπὸν μὲν ὦνδρες ἐστὶ διαβεβλημένου 950
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός, λέξω δ' ὁμως.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.
- Φι. κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
Βδ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι. 955
- Φι. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
Βδ. ὅ τι; σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τᾶλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
ξύγγνωθι. καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
- Φι. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα, 960
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
- Βδ. ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι τυρόκνηστι καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες. 965
φησὶ κατακνήσαι. Φι. νῆ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
- Βδ. ὦ δαιμόνι' ἐλέει τάλαιπωρομένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοῦδέποτ' ἐν ταύτῳ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον. 970
αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ
τούτων μεταίτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δάκνει.
- Φι. αἰβοῖ. τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
κακόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.
- Βδ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ'· οἰκτίρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ, 975
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνειτ' ὦ πόνηρα καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.

950 διαβεβλημένους R V Ald. 961 ἐνέγραφ'] ἔγραφεν Cobet
967 ἐλέει Ald. : ἐλέει τοὺς vulg. : (ὦ δαῖμον) ἐλέει τοὺς Bentl. 968 τὰ
τραχήλι' Hirschig 970 οἰκουρεῖν Brunck 973 post τί add. τὸ
R V : αἰβοῖ (extra versum) τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' Reisig 974 περι-
βαίνει] περιμένει R 978 αἰτεῖσθε Hirschig

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Φι. κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. Βδ. κατα-
βήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
- Φι. ἐς κόρακας. ὥς οὐκ ἀγαθὸν ἐστι τὸ ροφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσσα νῦν γνώμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
- Βδ. οὐκουν ἀποφεύγει δῆτα; Φι. χαλεπὸν εἰδέναι. 985
- Βδ. ἴθ' ὦ πατρίδιον ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾶξον κἀπόλυσον ὦ πάτερ.
- Φι. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
- Βδ. φέρε νῦν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 990
- Φι. ὄδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; Βδ. οὗτος. Φι. αὕτη
'νταῦθ' ἐνι.
- Βδ. ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν οὐχ ἐκῶν.
φέρ' ἐξεράσω. Φι. πῶς ἄρ' ἡγωνίσμεθα;
- Βδ. δεῖξιν ἔοικεν. ἐκπέφευγας ὦ Λάβης.
πάτερ πάτερ τί πέπονθας; οἴμοι· ποῦ 'σθ' ὕδωρ; 995
ἔπαιρε σαυτόν. Φι. εἰπέ νυν ἐκείνῳ μοι,
ὄντως ἀπέφυγε; Βδ. νῆ Δί'. Φι. οὐδέν
εἰμ' ἄρα.
- Βδ. μὴ φροντίσης ὦ δαιμόνι'. ἀλλ' ἀνίστασο.
- Φι. πῶς οὔν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοὶ ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τρόπον.
- Βδ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005
ᾧσθ' ἡδέως διαάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·

991 'νταῦθ' ἐνι Dobr. : 'ντευθενί codd. 994 ἔοικας R 997 ἀπέ-
φυγε V Ald. : πέφευγε R 1004 πανταχοῖ Brunck : πανταχοῦ codd.

ΣΦΗΚΕΣ

κούκ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.

ἀλλ' εἰσώμεν. Φι. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.

Χο. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.

ὕμεις δὲ τέως ὧ μυριάδες

1010

ἀναρίθμητοι,

νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι

μὴ πέση φαύλως χαμᾶς

εὐλαβεῖσθε.

τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν

ἐστὶ πάσχειν, κοῦ πρὸς ὕμῶν.

νῦν αὖτε λεῶ προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρὸν τι

φιλεῖτε.

1015

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητῆς νῦν ἐπιθυμεῖ.

ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πε-

ποιηκῶς,

τὰ μὲν οὐ φανερώς ἀλλ' ἐπικουρῶν κρίβδην ἐτέροισι

ποιηταῖς,

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,

εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέα-

σθαι·

1020

μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν,

οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἠνιοχήσας.

ἄρθεις δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὥς οὐδεὶς πώποτ' ἐν

ὕμῖν,

οὐκ †ἐκτελέσαι† φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρό-

νημα,

οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις

ἐραστὴς

1025

κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευσε πρὸς αὐτόν,

οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῇ,

ἵνα τὰς Μούσας αἰσιν χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφύνη.

1011 μὲν post νῦν codd. : del. Burges
περιῶν R Ald. : περιῶν V

1025 πειρῶν Brunck :

1026 ἔσπευδε Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ'
ἐπιθέσθαι,

ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπι-
χειρεῖν, 1030

θρασέως ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἐκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχ-
μῶντο

περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον
τετοκυίας,

φώκης δ' ὁσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ
καμήλου. 1035

τοιούτου ἰδὼν τέρας οὗ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε μετ' αὐτὸν
τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἱ τοὺς πατέρας τ' ἡγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους
ἀπέπνιγον,

κατακλινόμενοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμο-
σιν ὑμῶν 1040

ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιούτῳ εὐρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
πέρυσιν καταπροῦδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν δια-
νοίαις, 1044

ὣς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
μὴ πώποτ' ἀμείνου' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνούσιν παρα-
χρῆμα, 1048

ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

1029 ἀνθρώποις φήσ'] ἀνθρωπίσκοις Conze ex Pac. 751 1037 αὐτὸν
Bentl. cf. schol. : αὐτοῦ codd. 1044 αὐτὸν] αὐτὴν (sc. τὴν χώραν)
Hecker 1050 εἰ παρελαύνων Bothe ex schol. : εἴπερ ἐλαύνων codd.

ΣΦΗΚΕΣ

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν
 ὦ δαιμόνιοι τοὺς ζητοῦντας
 καινόν τι λέγειν κἄξευρίσκειν
 στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
 καὶ τὰ νοήματα σῶζεσθ' αὐτῶν, 1055
 ἐσβάλλετέ τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
 μετὰ τῶν μήλων. καὶ ταῦτα ποιῆθ',
 ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
 ὀζήσει δεξιότητος.

ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, [στρ.
 ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις, 1061
 καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες ἀλκιμώτατοι·
 πρὶν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν δ'
 οἷχεται, κύκνου τ' (ἔτι) πολιώτεραι δὴ
 αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες. 1065
 ἀλλὰ κακ τῶν λειψάνων δεῖ
 τῶνδε ῥώμην νεανικὴν σχεῖν·
 ὥς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω
 γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
 λῶν κικίννους νεανιῶν καὶ
 σχῆμα κεῦρυπρωκτίαν. 1070

εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
 εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
 ἥτις ἡμῶν ἐστὶν ἢ ἴπινοια τῆς ἐγκεντρίδος,
 ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, καὶ ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν.
 ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσσεστι τοῦτο τοῦρροπύγιον, 1075
 Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,
 ἀνδρικότατον γένος καὶ πλείστα τήνδε τὴν πόλιν

1060-1090 = 1091-1121

1062 δὴ τοῦτο μόνον Ald. : τοῦτο μόνον R V Γ : δὴ μόνον τοῦτ' Bentr.
 ἀλκιμώτατοι Bentr. : μαχιμώτατοι codd. 1064 ἔτι add. Reisig
 1067 ῥώμην R Ald. : γνώμην V Γ γρ. 1073 ἥτις V : ἢ τίς vulgo
 τῆς] τῆσδε τῆς Ald. : quod, ἡμῶν omisso, recipit Bentr.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὠφελήσαν ἐν μάχαισιν, ἥνικ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
 τῷ καπνῷ τύφων ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
 ἐξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς βίαν τ' ἀνθρώπια. 1080
 εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες,
 στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
 ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
 ἀλλ' ὅμως ἐσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν. 1085
 γλαυῆς γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτετο·
 εἴτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
 οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
 ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
 μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον. 1090

ἄρα δεινὸς ἦ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι, [ἀντ.
 καὶ κατεστρεψάμην
 τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν;
 οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
 ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ 1095
 συκοφαντήσειν τινὰ
 φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔ-
 σοιτ' ἄριστος. τοιγαροῦν πολ-
 λὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες
 αἰτιώτατοι φέρεσθαι
 τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέ- 1100
 πουσιν οἱ νεώτεροι.

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
 τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίκαιαν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
 πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον
 μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105

1078 ὠφελήσαν ἐν] ὠφελήσαμεν R 1083 πρὸς ἀνδρ' R 1085 ἐω-
 σάμεσθα Anecd. Ox. I. 446 : ἐσωζόμεσθα V : ἐπαυσάμεσθα R : ἀπεω-
 σάμεσθα Ald. 1091 πάντα μὴ] πάντας ἐμέ Hirschig 1097 ἀν
 post ὅστις add. codd. : corr. Elmsl.

ΣΦΗΚΕΣ

εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
 ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ εἰ τάνθρωπια,
 οἱ μὲν ἡμῶν οὔπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἑνδεκα,
 οἱ δ' ἐν ᾧδεῖω δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
 ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις 1110
 ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
 ἐς τε τὴν ἄλλην δίαιτάν ἐσμεν εὐπορώτατοι.
 πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κᾶκπορίζομεν βίον.
 ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι
 οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου 1115
 τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
 τοῦτο δ' ἔστ' ἁλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευτος ὦν
 ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
 μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
 ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυν 1120
 ὅστις ἂν μὴ ᾗχῇ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

Φι. οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
 ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
 ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

Βδ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125

Φι. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ζύμφορον.
 καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
 ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.

Βδ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
 ἐμοὶ σεαντὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130

Φι. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; Βδ. τὸν τρίβων' ἄφες,
 τηγνὸν δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.

Φι. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
 ὅθ' οὔτοσί με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται;

1107 ξυλλεγέντες V : ξυλλέγοντες vulg. ὥσπερ εἰς ἄνθρωπια Kock
 1114 ἡμῖν] ἡμῶν Mein. οἳ καθήμενοι Mein. 1115 secl.
 Hamaker 1116 πόνον Dobr. ex schol. : γόνον codd. : φόρον
 Rutherford delete v. 1115 1118 ἐκροφῇ Reiske : ἐκφορῇ codd.
 1132 τριβωνικῶς] γεροντικῶς v. l. apud schol.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Βδ. ἔχ' ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει. 1135
- Φι. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θεῶν;
- Βδ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ' οἱ δὲ καυνάκην.
- Φι. ἐγὼ δὲ σισύραν ῥόμην Θυμαϊτίδα.
- Βδ. κοῦ θαῦμά γ' ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
 ἔγνωσ γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγώ;
 μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι 1141
 εἰκέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
- Βδ. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
- Φι. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
- Βδ. πόθεν ὦγάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
 ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
 ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥαδίως.
- Φι. οὐκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρήν αὐτὴν καλεῖν
 δικαιότερον ἢ καυνάκην; Βδ. ἔχ' ὦγαθέ,
 καὶ στῆθ' ἀναμπισχόμενος. Φι. οἴμοι δείλαιος· 1150
 ὡς θερμὸν ἢ μιὰρά τί μου κατήρυγεν.
- Βδ. οὐκ ἀναβαλεῖ; Φι. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ'
ὦγαθέ,
 εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
- Βδ. φέρ' ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
- Φι. παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. Βδ. τὴν τί δή;
- Φι. ἴν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυκέναι. 1156
- Βδ. ἄγε νυν ὑπολύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
 τασδὶ δ' ἀνύσας † ὑπόδυθι † τὰς Λακωνικάς.
- Φι. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδήσασθαί ποτε
 ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῇ καττύματα; 1160
- Βδ. ἔνθες ποτ' ὦ τᾶν κάποβαι' ἐρρωμένως
 ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. Φι. ἀδικεῖς γέ με

1142 εἰκέναι] προσεικέναι Cobet

Ald. 1150 στῆθ' ἀναμπισχόμενος R Γ: στῆθί (γ') ἀμπισχόμενος vulg.

1155 παράθου] καταθοῦ R Ald.

1157 ὑπολύου Hirschig: ἀποδύου

Ald.: ὑποδύου R V Γ 1158 ὑπόδυθι] ὑποδοῦ λαβάν (om. τὰς) Hirschig

1159 ὑποδύσασθαι codd.: corr. Scaliger

ex schol.

1161 ποτ'] πόδ' Brunck

ΣΦΗΚΕΣ.

ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

Βδ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. Φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ ἔστιν εἰς τῶν δακτύλων. 1165

Βδ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Φι. κακοδαίμων ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

Βδ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος· εἴτα πλουσίως
ὠδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.

Φι. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ 1170
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

Βδ. ὅτῳ; Δοθιῇνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.

Φι. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Βδ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 1175

Φι. ἔγωγε. Βδ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; Φι. πολ-
λοὺς πάνυ.

πρώτου μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.

Βδ. μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν. 1180

Φι. ἐγὼ δα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκείνους ὡς 'οὔτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.'

Βδ. ὦ σκαιὲ καπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρολόγῳ καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν; 1185

Φι. ποίους τινὰς δὲ χρή λέγειν; Βδ. μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

Φι. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῖ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολῶ φέρων.

Βδ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα 1190
'Εφουδίῳ παγκράτιον Ἀσκώνδῃ καλῶς,

1163 τὴν] γῆν R

1167 γήρως Hirschig : γήρω V : γήρα vulg.

1168 ὑποδυσάμενος codd. : corr. Scaliger 1169 διασαλακώνισον] δια-
σαικώνισον Dind. : διαλακώνισον et διαλυκώνισον apud schol. 1188 οὐ-

δαμοῖ Bekker : οὐδαμοῦ codd.

1190 ἐμάχετό γ'] ἐμαχέσατ' Dobr.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἤδη γέρων ὦν καὶ πολιός, ἔχων δέ τοι
 πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνα καὶ
 θώρακ' ἄριστον. Φι. παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
 πῶς ἂν μαχέσαιοτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων; 1195
- Βδ. οὕτω διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
 ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
 πίνων σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
 ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικότατον;
- Φι. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν, 1200
 ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
- Βδ. ἀπολείς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὥς ἢ κάπρον
 ἐδιώκαθές ποτ' ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
 ἔδραμες, ἀνευρών ὃ τι νεανικότατον.
- Φι. ἐγὼ δὲ τοίνυν τό γε νεανικότατον· 1205
 ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον ὦν βούπαις ἔτι
 εἶλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
- Βδ. παῦ'. ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
 ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
- Φι. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράξ' ἀνύσας. Βδ. εὐσχη-
 μόνως. 1210
- Φι. ὠδὶ κελεύεις κατακλινῆναι; Βδ. μηδαμῶς.
- Φι. πῶς δαί; Βδ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς
 ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
 ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
 ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον· 1215
 ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν·
 δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.
- Φι. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;
- Βδ. αὐλητρίς ἐνεφύσησεν· οἱ δὲ συμπόται
 εἰσὶν Ὠέωρος Αἰσχίνης Φᾶνος Κλέων, 1220
 ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.

1192 ὦν καὶ πολιός] ὦν πολιὸς ὦν V
 κατακλίνει V: κατακλιθῆναι R Ald.
 ἀκέστερος codd.

1211 κατακλινῆναι Γ:
 1221 Ἀκέστορος schol.:

ΣΦΗΚΕΣ

τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.

Φι. ἄλῃθες; ὥς οὐδεὶς Διακρίων δέζεται.

Βδ. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,

ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ.

1225

‘οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις’—

Φι. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος (οὐδὲ) κλέπτῃς.

Βδ. τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·

φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν

καὶ τῇσδε τῆς γῆς ἐξελαῖν.

Φι. ἐγὼ δέ γε,

1230

ἔαν ἀπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερ' ἀντάσομαι·

‘ὠνθρφ’, οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,

ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥοπᾶς.’

1235

Βδ. τί δ' ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος

ἄδῃ Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς·

‘Ἀδμήτου λόγον ὦταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει.’

τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; Φι. ὦδικῶς ἐγώ.

‘οὐκ ἔστιν ἄλωπεκίσειν,

1240

οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.’

Βδ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέζεται,

ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός, κᾶτ' ἄσσεται·

‘χρήματα καὶ βίον

1245

Κλειταγόρα τε κᾶ-

μοὶ μετὰ Θετταλῶν’—

Φι. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κἀγώ.

Βδ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·

ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος ἵμεν.

1250

παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον Χρυσὲ συσκεύαζε νῶν,

ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου.

Φι. μηδαμῶς.

1223 ὥς οὐδεὶς γε διακρίων δεδέζεται codd.: corr. Fl. Christianus
 1225 δέξει R Ald. 1226 ἔγεντ' Ἀθήναις Bentr. et Elmsl.: ἐγένετ'
 Ἀθηναῖος codd. 1227 οὐδὲ ante κλέπτῃς add. Bergk 1231 ἐτέραν
 ἄσομαι codd.: corr. Dobr. 1235 ἀντρέψεις Bentr. ex schol.:
 ἀνατρέψεις codd. 1244 κἀντάσσεται Dobr. 1245 βίον Tyr-
 whitt: βίαν codd. 1248 διεκόμπασας Burges ex schol.: διεκό-
 μισας R Ald.: διεκόμισα V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπήσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κάπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλῃς. 1255

Βδ. οὐκ, ἦν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε καγαθοῖς.
ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
ὦν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κᾶτ' ἐς γέλων 1260
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.

Φι. μαθητέον τᾶρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ ἀποτείσω μηδέν, ἦν τι δρῶ κακόν.

Βδ. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Χο. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι [στρ.
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε· 1266

ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλων,
οὗτος ὃν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου·
πεινῇ γὰρ ἦπερ Ἀντιφῶν· 1270

ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ', εἴτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοις

τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς

Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὦν ἔλαττων οὐδενός.

ὦ μακάρι' Αὐτόμενες ὥς σε μακαρίζομεν, 1275
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους·
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον ἀργαλέον ὥς σοφόν·
εἴτ' Ἀριφράδην πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, 1280
ὄντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,

1275-1283 = 1284-1291

1254 πατάξαι] κατὰξαι R V : καταράξαι v. l. apud schol. 1261 ἀπέρ-
χεται Cobet 1262 τᾶρ' Elmsl. : γ' ἄρα vel ἄρα codd. 1267 κρω-
βύλων V Suid. : Κρωβύλου R Ald. 1274 ἔλαττων Bentl.

ΣΦΗΚΕΣ

ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

. [ἀντ.

εἰσί τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος 1285
†καί με κακίσταις† ἔκνισε· κᾷθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἶποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα· 1290
εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Ξα. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρὶς μακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
ῶς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμφ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. 1295
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρία.

Χο. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ἦ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

Ξα. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος; 1300
καίτοι παρῆν Ἴππυλλος Ἀντιφῶν Λύκων
Λυσίστρατος Θούφραστος οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῶ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλατ' ἐσκίρτα 'πεπórδει κατεγέλα 1305
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον
κᾷτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς 'παῖ παῖ' καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ' ἤκασεν Λυσίστρατος·

1282 φύσεως codd. : corr. Bentl. h. v. secl. Bothe 1283 deest
antistrophae pars prior 1286 κακίσταις] κακίστας Briel 1287 οὐκ-
τὸς Dind. : οἱ 'κτὸς Ald. : ἐκτὸς vulg. 1293 τέγους Bentl. : στέγειν
R (omissis in textu insequentibus vv. duobus) : ἐμαῖς Ald. : om.
VC Suid. 1295 πληγὰς B : πλευρὰς vulg. 1307 κᾷτυπτεν
ἐμὲ Elmsl. : κᾷτυπτέ με RC : κατυπτέ με V : κᾷτυπτε δή με Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

'ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγί
 κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρμὸν ἀποδεδρακότι.¹³¹⁰
 ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι
 τὰ θρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
 Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
 οὗτος δὲ διεμύλλαιεν ὥς δὴ δεξιός.¹³¹⁵
 ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστου ἤρετ'· 'εἰπέ μοι,
 ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
 κωμωδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττουτ' αἰεῖ;¹³²⁰
 τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
 σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
 ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
 τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ ξυντύχη.
 ὁδὶ δὲ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέρχεται.
 ἀλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.¹³²⁵

Φι. ἀνεχε πάρεχε·
 κλαύσεταιί τις τῶν ὀπισθεν
 ἐπακολουθούντων ἐμοί·
 οἶον, εἰ μὴ 'ρρήσεθ', ὑμᾶς
 ὦ πόνηροι ταυτηὶ τῇ
 δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.¹³³⁰

ΕΥΜΠΟΤΗΣ ΤΙΣ

ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
 ἡμῖν ἅπασι, κεῖ σφόδρ' εἶ νεανίας.
 ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.
 Φι. ἰὴ ἰεῦ, καλούμενοι.¹³³⁵
 ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἀρά γ' ἴσθ'
 ὥς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
 δικῶν; ἰαίβοι, αἰβοῖ.

1309 τρυγί] Φρυγί Kock 1310 ἀχυρμὸν Dind. : ἀχυρῶνας Ald. :
 ἀχυρον R V 1324 καὶ δὴ B : δὴ καὶ R Ald. : καὶ V C : καὶ τὸς Mein.
 (cf. 1360) 1332 Εὐμπότης τις Dind. : Bδ. vulg.

τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπεισι; ποῦ 'στιν ἡμῖν)
ἡλιαστής; ἐκποδών.

1340

ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνηθιον,
τῇ χειρὶ τουδὲ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὥς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.

1345

ὀρᾶς ἐγὼ σ' ὥς δεξιῶς ὑφειλόμην
μέλλουσας ἤδη λεσβιᾶν τοὺς ξυμπότας·
ὦν οὐνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδὲ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς οἷδ' ὅτι,
ἀλλ' ἐξαπατήσεις καγχανεῖ τούτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χιανέροις αὐτ' ἡργάσω.

1350

ἐὰν γένη δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγὼ σ' ἐπειδὴν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἔξω παλλακὴν ὦ χοιρίον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
τὸ γὰρ νῆδιον τηρεῖ με, κᾶστι δύσκολον
κᾶλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.

1355

ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.
πατὴρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
ὁδὲ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κᾶμ' ἔοικε θεῖν.

1360

ἀλλ' ὥς τάχιστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἷοις ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

Βδ. ὦ οὗτος οὗτος τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,

ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὥραίας σοροῦ.

1365

οὔτοι καταπροΐξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.

Φι. ὥς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

1340 ἡμῖν add. Herm. fortasse sic interpungendum οὐκ ἄπεισι—
ποῦ 'στιν ἡμῖν;—ἡλιαστής ἐκποδών; 1346 λεσβιεῖν vulg. : corr.
Blaydes 1363 οἷως Ald. 1365 ποθεῖν R Ald. : ποθεῖς V Γ B
Suid. : ποῖ θεῖς (om. τ') Kock

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Βδ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; Φι. ποίαν αὐλητρίδα;
τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών; 1370
- Βδ. νῆ τὸν Δί' αὕτη πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
Φι. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κάεται.
Βδ. δᾶς ἦδε; Φι. δᾶς δῆτ'. οὐχ ὁρᾶς ἐστιγμένην;
Βδ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;
Φι. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται. 1375
- Βδ. ὁ δ' ὅπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὐτοσί;
Φι. ὄζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.
Βδ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
Φι. ᾧ ᾧ τί μέλλεις δρᾶν; Βδ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν 1380
κοῦδὲν δύνασθαι δρᾶν. Φι. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
'Ολυμπίασιν, ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
'Εφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδα καλῶς
ἦδη γέρων ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
- Βδ. νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ

- ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γὰρ ἀνὴρ ἐστὶν ὅς μ' ἀπώλεσεν
τῇ δαδὶ παίων, κᾶξέβαλεν ἐντευθενὶ 1390
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
- Βδ. ὁρᾶς ἂ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ' οἷδ' ὅτι τὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι. 1395
- Αρ. οὔτοι μὰ τῷ θεῷ καταπροίξει Μυρτίας
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὔτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

1369 ποίαν] πόθεν; Dind.

1371 σοί Ald. : τοι vulg.

ΣΦΗΚΕΣ

- Φι. ἄκουσον ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. Αρ. μὰ Δία μὴ 'μοί γ' ὦ μέλεε.
- Φι. Αἴσωπον ἀπὸ δεῖπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας 1401
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κᾶπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, 'ὦ κύον κύον,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.' 1405
- Αρ. καὶ καταγελαῆς μου; προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
- Φι. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἣν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης· 1410
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, 'ὀλίγον μοι μέλει.'
- Αο. ἄληθες οὗτος; Φι. καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν
γυναικὶ †κλητεύειν ἐοικῶς† θαψίνῃ,
'Ἴνοϊ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
- Βδ. ὁδὶ τις ἕτερος, ὥς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
καλούμενός σε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ

- οἷμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον
ὑβρεως. Βδ. ὑβρεως; μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν·
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι
ἦν ἂν σὺ τάξεως, καὶ χάριν προσείσομαι. 1420
- Φι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἐκῶν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρή μ' ἀποτείσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σύ μοι φράσεις; 1425
- Κα. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
- Φι. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·

1413 κλητεύεις B : κλητεύων Dobr. ἔοικας Reiske 1414 πρὸς
ποδῶν] προσπολῶν Herm. 1418 καλέσῃ codd. : corr. Reiske
1423 πότερον Benti. : πρότερον codd. 1424 πράγματος] τραύματος B

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐτύγγανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἱππικῆς.
κᾶπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
‘ ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.’

1430

οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Πιπτάλου.

Βδ. ὁμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

Κα. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.

Φι. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχῖνον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

1435

Φι. οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἴθ' ἢ Συβαρίτις εἶπεν, ‘ εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔασας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.’

1440

Κα. ὕβριζ' ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

Βδ. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσω σε— Φι. τί ποιεῖς; Βδ. ὅ

τι ποιῶ;

εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

1445

Φι. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ'— Βδ. ὀλίγον μοι μέλει.

Φι. φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὥς ὁ κἀνθαρός ποτε—

Βδ. οἴμ' ὥς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

Χο. ζῆλῳ γέ τῆς εὐτυχίας [στρ.

τὸν πρέσβυν οἱ μετέστη 1451

ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·

ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν

ἥ μέγα τι μεταπεσεῖται

ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν. 1455

1432 ἐς τὰ] ἐς τοῦ Scaliger 1433 σου] σοι R 1434 αὐτὸς]
οὗτος Mein. 1443 οἴσω σε R V Ald. : ἔγωγε B 1449 ἀπολῶ
σ' Reiske : ἀπολείς codd. 1454 ἥ μέγα τι μεταπεσεῖται Bergk
post Bentl. : ἥ μέγα τι μεταπέσεται V : ἥ μέγα τί μέγα πείσεται R : ἥ
μέγα τι πείσεται C : ἥ μεταπέσεται Ald. 1455 ἐπὶ τὸ τρυφῶν
Dind. : ἐπιτρυφὸν R : ἐπὶ τὸ ρυφᾶν V : ἐπὶ τὸ τρυφερὸν Ald.

ΣΦΗΚΕΣ

τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεος, ἣν ἔχουσι τίς αἰεί.
καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
ξυνόντες γνώμας ἐτέρων
μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους. 1460

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ [ἀντ.
καὶ τοῖσιν εὖ φρονουῦσιν
τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων 1470
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμήσαι πράγμασιν;

Ξα. νῆ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν. 1475
ὁ γὰρ γέρων ὥς ἔπιδε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τάρχαϊ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπιδος ἡγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγωδοὺς φησιν ἀποδείξειν κρόνους 1480
τοὺς νῦν διορχησάμενος ὀλίγον ὕστερον.

Φι. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
Ξα. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
Φι. κληῖθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ— 1485

1458 φύσεως codd. : corr. Kust. 1461 μεταβέβληνται Blaydes
1473 κατακοσμήσαι] κατακληῖσαι V γρ. 1481 τοὺς νῦν Bendl. :
τὸν νῦν codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ξα. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
 Φι. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης·
 οἶον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
 σφόνδυλος ἀχεί. Ξα. πῖθ' ἐλλέβορον.
 Φι. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ— 1490
 Ξα. τάχα βαλλήσεις.
 Φι. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.
 πρωκτὸς χάσκει. Ξα. κατὰ σαυτὸν ὄρα.
 Φι. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροισι τοῖς ἡμετέροις
 στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών. 1495
 οὐκ εὖ; Βδ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
 Φι. φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
 εἴ τις τραγωδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
 ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
 φησὶν τις ἢ οὐδεὶς; Ξα. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος. 1500
 Φι. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; Ξα. υἱὸς Καρκίνου
 ὁ μέσματος. Φι. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
 ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
 ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. Ξα. ἀλλ' ὦζυρέ
 ἕτερος τραγωδὸς Καρκινίτης ἔρχεται, 1505
 ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
 Ξα. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους·
 προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
 Φι. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὁξὺς ἢ φάλαγξ;
 Ξα. ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους, 1510
 ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγωδίαν ποιεῖ.
 Φι. ὦ Καρκίν' ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας,
 ὅσον τὸ πλήθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
 ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς μ'. ὦζυρέ,
 ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ. 1515

1487 ῥώμης] ῥύμης Lobeck
 1491 βαλλήσῃ R : βαλλήσει Dind.
 γε] πλὴν Γ (i. e. τρεῖς) Badham
 ὦζυρέ] μοι· σὺν δὲ Herm.

1490 πτήσσει] πλήσσει Bentr.
 1502 μεσαίτατος R 1507 πλὴν
 1511 del. Hamaker 1514 μ'.

ΣΦΗΚΕΣ

Χο. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
 ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ἄγ' ὦ μεγαλῶνυμα τέκνα [στρ.

τοῦ θαλασσίου (θεοῦ),

πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον 1520

καὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτου,

καρίδων ἀδελφοί.

ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε, [ἀντ.

καὶ τὸ Φρυνίχειον

ἐκλακτισάτω τις, ὅπως 1525

ἰδόντες ἄνω σκέλος ὦ-

ζωσιν οἱ θεαταί.

στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτόν,
 ῥίπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530

καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει

ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχοις.

ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε 1535

ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,

ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

1519 θεοῦ post θαλασσίῳ add. Bergk 1521 ἀτρυγέτοιο codd. :
 corr. Dind. 1523 κυκλοσοβεῖτε Dind. : ἐν κύκλῳ στροβεῖτε V (γρ.
 σοβεῖτε) : ἐν κύκλῳ σοβεῖτε vulg.

EIPHNH

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἵρξας 5 λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυεῖα τρίβειν. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἐκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλέκεναι εἰς Θράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοίδυκος ὁ Πόλεμος 10 γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργούς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρον, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως 15 Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπάρων ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν ἁποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει[†], προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἧς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ 20 τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χατέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἰδρύεται, καὶ θύσας ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἱ τε τῶν εἰρηγικῶν ὄπλων 25

Ἵπόθεσις I tota est in V, pars in Ald.] 3 ἀκούει Gelenius : ἀκούσας V Ald. 4 ἀνωτάτω] ἀνώτατα Ald. 5 ἐνοικισάμενος] ἐνοικίσας Ald. εἵρξας] καὶ καθεῖρξας Ald. 6 ἐπεφόρησε Ald. 11 ἅμα] ἅμας καὶ Herwerden 24 θύσας Mein. : οὔσα V

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ ΤΡΥΓΑΙΟΥΤ	ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ
ΤΡΥΓΑΙΟΣ	ΘΩΡΑΚΟΠΩΔΗΣ
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΡΥ-	ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ
ΓΑΙΟΥΤ	ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ
ΕΡΜΗΣ	ΔΟΡΤΞΟΣ
ΠΟΛΕΜΟΣ	ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ
ΚΤΔΟΙΜΟΣ	ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΤΜΟΥ
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ	ΕΙΡΗΝΗ
ΙΕΡΟΚΛΗΣ ΜΑΝΤΙΣ	ΟΠΩΡΑ
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ	ΘΕΩΡΙΑ

κωφὰ πρόσωπα

EIPHNH

ΟΙΚΕΤΗΣ Α

Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὥς τάχιστα κανθάρῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β

ἰδοῦ. δὸς αὐτῷ, τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ·
καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίῳ φάγοι.

Οἱ^α δὸς μᾶζαν ἑτέραν, ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

Οἱ^β ἰδοῦν μάλ' αὖθις. ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ 'φερεις; 5
κατέφαγεν; Οἱ^α οὐ μὰ τὸν Δί' ἄλλ' ἐξαργάσας

ὄλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ἄλλ' ὥς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

Οἱ^β ἄνδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν. 10

Οἱ^α ἑτέραν ἑτέραν δός, παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. Οἱ^β ἰδοῦ.

ἐνὸς μὲν ὧνδρες ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·

οὐδεῖς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

Οἱ^α αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χᾶτέραν μοι χᾶτέραν, 15
καὶ τρῖβ' <ἐθ'> ἑτέρας. Οἱ^β μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ

μὲν οὔ·

οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Codd. hos citavimus : R V Γ : B C cum aliud atque Aldina tradunt
1-81 Personarum vices in codd. male distributas corr. Dobr., Mein.,
Beer 5 'φερον Mein. 6 οὐ κατέφαγεν;— μὰ codd. : corr.
Bergk 7 περικυλίσας C : περικυκλίσας vulg. 16 ἔθ' ἑτέρας
Dind. : ἑτέρας R V : ἑτέρας γε Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οἱ.^α αὐτὴν ἄρ' οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
- Οἱ.^β νῆ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε καὶ σαυτὸν γε πρὸς.
 ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἐμοὶ κατειπάτω,
 πόθεν ἂν πριαίμην ρίνα μὴ τετρημένην.
 οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
 ἢ **κανθάρω μάττοντα** παρέχειν ἐσθίειν.
 ὕς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων
 φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
 βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
 ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης
 ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
 ἀλλ' εἰ πέπανται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
τηρὶ παροίξας τῆς θύρας, **ἵνα μή μ' ἴδῃ.**
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων
 τέως ἔως **σαυτὸν λάθοις** διαρραγείς.
 οἶον δὲ **κύψας** ὁ κατάρατος ἐσθίει,
 ὥσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
 καὶ ταῦτα **τὴν κεφαλὴν τε καὶ τῷ χεῖρέ** πως
 ὠδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ **σχοινία**
 τὰ παχέα **συμβάλλοντες** ἐς τὰς ὀλκάδας.
 μιὰρὸν τὸ **χρήμα** καὶ **κάκοσμον** καὶ **βορόν·**
χῶτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολῇ
οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὗ μοι φαίνεται,
 οὐ μὴν **Χαρίτων** γε. Οἱ.^α τοῦ γὰρ ἐστ'; Οἱ.^β οὐκ
 ἐσθ' ὅπως
 τοῦτ' ἐστὶ τὸ **τέρας** οὐ Διὸς καταιβάτου.
- Οἱ.^α οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
 νεανίας **δοκησίσοφος,** 'τὸ δὲ **πρᾶγμα τί;**
 ὁ **κάνθαρος** δὲ **πρὸς τί;** κἄτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
 Ἰωνικός τίς φησι **παρακαθήμενος·**
 'δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίσσεται,

18 συλλαβῶν] προσλαβὼν Ald. 28 γυναιξὶ Athenaeus 32 λάθοις
 Reisig : λάθης codd. 42 οὐ] τοῦ V : unde οὐκ ἐστὶ τὸ τέρας τοῦ
 Bentl. σκαταιβάτου Mein. : σκαταιβότου Rutherford 47 αἰνίττεται
 codd. : corr. Dobr.

ΕΙΡΗΝΗ

- ὥς κείνος ἀναιδέως τὴν σπατίλῃν ἐσθίει.⁴⁸
 Οἱ^β ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
 Οἱ^α ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις 50
 καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσιν
 καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
 καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
 ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
 οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ. 55
 δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
 ὥδὲ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διὶ
 καί φησιν, 'ὦ Ζεῦ τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
 κατάθου τὸ κόρημα· μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα.'
 ἕα ἕα. 60
 σιγήσαθ', ὥς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

- ὦ Ζεῦ τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν;
 λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
 Οἱ^α τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὖθ' οὐγὰρ 'λεγον.
 τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε· 65
 ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
 πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
 'πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;
 ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
 πρὸς ταῦτ' ἀνηρριχάτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν, 70
 ἕως ξυνετρίβῃ τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
 ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι
 εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
 κᾶπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν,
 καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον, 75
 'ὦ Πηγάσειον,' φησί, 'γενναῖον πτερόν,

48 ἀναιδέως RV : ἀναιδῶς Ald. : ἐν 'Αίδεω van Leeuwen τὴν om. Elmsl.
 63 σεαυτοῦ R Ald. 67 ἐνθαδί] ἂν ταδί Lenting
 70 ἀνερριχάτ' codd. : corr. ex Etym. Mag. 76 πηγάσιον RV :
 πηγάσιον μοι Ald. : corr. Dind.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.'
 ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
 οἷμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ' ὦ γείτονες·
 ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἵρεται 80
 ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.
- Τρ. ἥσυχος ἥσυχος, ἡρέμα, κάνθων·
 μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
 εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμη πύσυνος,
 πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης 85
 ἄρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμη.
 καὶ μὴ πνεί μοι κακόν, ἀντιβολῶ σ'.
 εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
 αὐτοῦ μέινον τοὺς ἡμετέρους.
- Οἰ. ὦ δέσποτ' ἀναξ ὥς παραπαίεις. 90
- Τρ. σίγα σίγα.
- Οἰ. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;
- Τρ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι
 τόλμημα νέον παλαμησάμενος.
- Οἰ. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις; 95
- Τρ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
 μηδὲν γρύζειν ἀλλ' ὀλολύζειν·
 τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
 τοὺς τε κοπρώνας καὶ τὰς λαύρας
 καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν 100
 καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλῆειν.
- Οἰ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἦν μή μοι φράσης
 ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 ὥς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν; Οἰ. τίνα νοῦν
 ἔχων;
- Τρ. ἐρησόμενος ἐκείνουν Ἑλλήνων πέρι 105
 ἀπαξάπαντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ΕΙΡΗΝΗ

- Οι.^α ἔὰν δὲ μή σοι καταγορεύῃ; Τρ. γράψομαι
 Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
 Οι.^α μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
 Τρ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. Οι.^α ἰοὺ ἰοὺ ἰοῦ. 110
 ὦ παιδί' ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
 ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
 ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονα.

ΠΑΙΔΙΟΝ

- ὦ πάτερ ὦ πάτερ ἄρ' ἔτυμός γε
 δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἦκει, 115
 ὥς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
 ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
 ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ' ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.
 Τρ. δοξάσαι ἔστι κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,
 ἥνίκ' ἀν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι, 120
 ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἢ πάνυ πάμπαν.
 ἦν δ' ἐγὼ εὔπράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
 κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
 Πα. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
 ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. 125
 Τρ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
 Πα. τίς δ' ἡ ἰνίνοιά σουστί· ὥστε κἀνθαρὸν
 ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεοὺς ὦ παππία;
 Τρ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
 μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος. 130
 Πα. ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ,
 ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν ἐς θεοὺς.
 Τρ. ἦλθεν κατ' ἐχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτέ,
 ᾧ ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.
 Πα. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζευῖσαι πτερόν, 135
 ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

107 καταγορεύση codd.: corr. Cobet

114 ἄρ'] ἡ ῥ' schol.

119 ὑμῖν] ὑμῶν Mein.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τρ. ἀλλ' ὦ μέλ' ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
 νῦν δ' ἄττ' ἄν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
 τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
- Πα. τί δ' ἦν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος; 140
 πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὦν δυνησεται;
- Τρ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
 τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργῆς κάνθαρος.
- Πα. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
- Τρ. ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμὴν. 145
- Πα. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλὲς καταρρυῆς
 ἐντεῦθεν, εἴτα χωλὸς ὦν Εὐριπίδῃ
 λόγον παράσχῃς καὶ τραγωδία γένῃ.
- Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
 ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὦν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ, 150
 μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν·
 ὥς εἰ μετέωρος οὗτος ὦν ὀσφρήσεται,
 κατωκάρα ρίψας με βουκολήσεται.
 ἀλλ' ἄγε Πήγασε χώρει χαίρων,
 χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων 155
 διακινήσας φαιδροῖς ὥσιν.
 τί ποιεῖς; τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
 τοὺς μυκτῆρας; πρὸς τὰς λαύρας.
 ἴει σαντὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
 κᾶτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων 160
 ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλὰς,
 ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
 ἀπὸ δ' ἡμερίων σίτων πάντων.
 ἄνθρωπε τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
 ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρταις; 165
 ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις
 κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,

138 τὰ σιτία] 'γὰ σιτία Cobet 155 χρυσοχάλινων Bergk 161 ὀρ-
 θὸς V : ὀρθῶς R et vulg. 163 ἡμερίων] ἡμεριῶν (littera ν supra ι
 erasa) lemm. schol. Rav. : ἡμερινῶν codd. σίτων Pors. : σιτίων codd.

ΕΙΡΗΝΗ

καπιφυτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὥς ἦν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοῦμοῦ θανάτου 170
πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων

διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἷμ' ὥς δέδοικα, κούκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιὲ πρόσεχε τὸν νοῦν ὥς ἐμέ·
ἤδη στρέφει τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν, 175
κεῖ μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ

πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις 180
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; Τρ. ἱπποκάνθαρος.

Ερ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
καὶ μιὰρὲ καὶ παμμίᾳρε καὶ μιάρωτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιάρωτατε; 184
τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; Τρ. μιάρωτατος.

Ερ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. Τρ. μιάρωτατος.

Ερ. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστ'; Τρ. ἐμοί; μιάρωτατος.

Ερ. οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.

Τρ. Τρυνγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός, 190
οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Ερ. ἦκεις δὲ κατὰ τί; Τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

Ερ. ὦ δειλακρίων πῶς ἦλθες; Τρ. ὦ γλίσχρων ὀρᾶς
ὥς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιάρωτατος;
ἴθι νυν κάλεσόν μοι τὸν Δί'. Ερ. ἰὴ ἰὴ ἰή, 195
ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθές εἰσιν ἐξῳκισμένοι.

175 στρέφει Cobet : στροφῇ codd.
Reiske 180 με] μοι Blaydes
codd. 196 ὅτι Brunck : ὅτ' codd.

176 φυλάξεις codd. : corr.
182 βδελυρὲ Porson : μιὰρὲ
οὐδ' ἐμέλλες Dobr.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Γρ. ποῖ γῆς; Ερ. ἰδοὺ γῆς. Τρ. ἀλλὰ ποῖ;
 Ερ. πόρρω πάννυ;
 ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοῦρανοῦ τὸν κύτταρον.
 Τρ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200
 Ερ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
 χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορείδια.
 Τρ. ἐξώκισαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὐνεκα;
 Ερ. Ἑλλησιν ὀργισθέντες. εἴτ' ἐνταῦθα μὲν
 ἵν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν Πόλεμον κατ'όκισαν, 205
 ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλεται·
 αὐτοὶ δ' ἀνωκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
 ἵνα μὴ βλέποιν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
 μῆδ' ἀντιβολουμένων μῆδὲν αἰσθανοίατο.
 Τρ. τοῦ δ' οὐνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι. 210
 Ερ. ὅτιῃ πολεμεῖν ἤρείσθ' ἐκείνων πολλάκις
 σπονδὰς ποιούντων· κεῖ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
 ὑπερβάλοιντο μικρόν, ἔλεγον ἂν ταδί·
 'ναὶ τῷ σιῶ νῦν ὥπτικίων δώσει δίκαν.'
 εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοί, 215
 κἄλλοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
 ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· 'ἐξαπατῶμεθα
 νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, νῆ Δί', οὐχὶ πειστέον·
 ἥξουσιν καὐθις, ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον.'
 Τρ. ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων. 220
 Ερ. ὦν οὐνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
 τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. Τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
 Ερ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
 Τρ. ἐς ποῖον; Ερ. ἐς τοῦτ' τὸ κάτω, κἄπειθ' ὀρᾷς
 ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων, 225
 ἵνα μὴ λάβητε μῆδέποτ' αὐτήν. Τρ. εἰπέ μοι,
 ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;

211 ὅτιῃ Bentr. : ὅτι codd. 214 ἀττικίων δώσει δίκην codd. : corr.
 Hirschig 215 πράξαιντ' codd. : corr. Bekk. 219 Πύλον Ald. :
 πύλιν R V : utrumque apud schol.

ΕΙΡΗΝΗ

- Ερ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν, ὅτι θυεῖαν ἐσπέρας
ὑπερφνᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
- Τρ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυεῖα χρήσεται; 230
- Ερ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλευέται.
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. Τρ. οἴμοι δεῖλαιος.
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἡσθόμην
καὐτὸς θυεῖας φθέγμα πολεμιστηρίας. 235

ΠΟΛΕΜΟΣ

- ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὥς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
- Τρ. ὦναξ Ἄπολλον τῆς θυεῖας τοῦ πλάτους,
ὅσον κακόν, καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκείνος ὃν καὶ φεύγομεν, 240
ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
- Πο. ἰὼ Πρασιαὶ τρὶς ἄθλιναι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὥς ἀπολείσθε τήμερον.
- Τρ. τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς. 245
- Πο. ὦ Μέγαρά Μέγαρ' ὥς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἀπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
- Τρ. βαβαὶ βαβαιὰξ ὥς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
- Πο. ἰὼ Σικελία καὶ σὺ δ' ὥς ἀπόλλυσαι. 250
- Τρ. οἶα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
- Πο. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τᾶπτικόν.
- Τρ. οὗτος παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθ' ἀτέρφ.
τετρώβολον τοῦτ' ἐστὶ· φείδου τᾶπτικοῦ.
- Πο. παῖ παῖ Κυδοιμέ.

233 ἔνδοθεν R 246 ὦ] ἰὼ Ald. ἐπιτρίψεσθ' codd. : corr.
Elmsl. 251 Τρ. Dobr. : vulgo Πολέμῳ continuatur οἶον
Mein. 253 χρῆσθαι θατέρφ codd. : corr. Dind. 254 τετρω-
βόλον Kuster

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΚΥΔΟΙΜΟΣ

- τί με καλεῖς; Πο. κλαύσει μακρά. 255
 ἔστηκας ἀργός; οὐτοσί σοι κόνδυλος.
 Κυ. ὥς δριμύς. οἶμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα.
 μῶν τῶν σκοροόδων ἐνέβαλες ἐς τὸν κόνδυλον;
 Πο. οἷσεις ἀλετρίβανον τρέχων; Κυ. ἀλλ' ὦ μέλε
 οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσφκίσμεθα. 260
 Πο. οὔκουν παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχὺ (πάνν);
 Κυ. ἔγωγε νῆ Δί'. εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
 Τρ. ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια;
 ὀρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὥς μέγας·
 εἵπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων, 265
 τούτῳ ταραῖξει τὰς πόλεις καθήμενος.
 ἀλλ' ὦ Διόνυσ' ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
 Πο. οὔτος. Κυ. τί ἔστιν; Πο. οὐ φέρεις;
 Κυ. τὸ δεῖνα γὰρ
 ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετρίβανος,
 ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα. 270
 Τρ. εἴ γ' ὦ πότνια δέσποινα' Ἀθηναία ποιῶν
 ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κὰν δέοντι τῇ πόλει,
 ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
 Πο. οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει
 ἀνύσας τι; Κυ. ταῦτ' ὦ δέσποθ'. Πο. ἠκέ
 νυν ταχύ. 275
 Τρ. ὦνδρες τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
 ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
 μεμνημένος, νῦν ἔστιν εὔξασθαι καλὸν
 ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.
 Κυ. οἶμοι τάλας, οἶμοι γε κατ' οἶμοι μάλα. 280

256 οὐτοσί σοι R : οὐτο σὶ V in ras. : οὐτοσὶ γὰρ Ald. 257-8 Τρ. ὥς
 δριμύς. Κυ. οἶμοι— Τρ. μῶν— Herm. ἐνέβαλεν Herm. 259 οἶ-
 σεις] οἶσ' οἶσ' Dobr. 261 πάνν add. Dobr. 266 ταραῖξει]
 καταράξει Herwerden 269 Ἀθηναίσι codd.: corr. Pors. 270 secl.
 Cobet 273 secl. Dind. πρὶν ἢ γε Buttman 274 δῆτ' V
 Ald. : γέ τι R : γέ τιν' Dind.

ΕΙΡΗΝΗ

- Πο. τί ἔστι; μὼν οὐκ αὖ φέρεις; Κυ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
- Πο. πῶς ὦ πανοῦργ'; Κυ. ἐς τὰπὶ Θράκης χωρία
χρήσαντες ἐτέροις αὐτὸν εἴτ' ἀπώλεσαν.
- Τρ. εὖ γ' εὖ γε ποιήσαντες ὦ Διοσκόρω. 285
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ' ὦ βροτοί.
- Πο. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοῖδνκ' εἰσιῶν ποιήσομαι.
- Τρ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὃ δεφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μεσημβρίας, 290
'ὥς ἦδομαι καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι.'
νῦν ἔστιν ἡμῖν ὦνδρες Ἕλληνες καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοῖδνκα κωλύσαί τινα. 295
ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κᾶμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ' ὦ πάντες λεῶ,
ὥς τάχιστ' ἅμα λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος. 300

ΧΟΡΟΣ

- δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ Πανέλληνες βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἦδε μισολάμαχος.
πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει·
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον, 306
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
- Τρ. οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι

282 Λακεδαιμονίοισιν in V notavimus
R V Suid. : τέρπομαι καὶ χαίρομαι Ald.
schol. Rav.

291 χαίρομαι κεύφραίνομαι
303 φοινικίδων Mein. cum

- τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσεται ἔνδοθεν κεκραγότες; 310
- Χο. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἤκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
- Τρ. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκείνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἔξελκύσαι. 315
- Χο. οὐτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἦν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοῦ ἰοῦ.
- Τρ. ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράζει τοῖν ποδοῖν.
- Χο. ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραπτέτω, 320
οὐ γὰρ ἂν χαίρουτες ἡμεῖς τήμερον πανσαίμεθ' ἂν.
- Τρ. τί τὸ κακόν; τί πάσχετε ὦνδρες; μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
- Χο. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινουῦντος αὐτῶ τὼ σκέλει χορεύετον. 325
- Τρ. μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ ὀρχούμενος.
- Χο. ἦν ἰδοὺ καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. φῆς γε, παύει δ'
οὐδέπω.
- Χο. ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.
- Τρ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσῃσθ' ἔτι.
- Χο. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμὲν τί σε. 330
- Τρ. ἀλλ' ὁρᾷτ' οὐπω πέπαυσθε. Χο. τουτογὶ νῆ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
- Τρ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
- Χο. ἀλλὰ καὶ τᾶριστερόν τοί μ' ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ 335
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.
- Τρ. μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'. οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς·

313 εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκείνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον R V: εὐλαβεῖσθ' ἐκείνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε Ald.: εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκείνον δεδιό-
τες τὸν Κέρβερον Brunck 316 καὶ νῦν] χαίρων Mein. 329 ὀρ-
χήσεσθ' codd.: corr. Bekk. 334 μ' ἐστ'] μοῦστ' Dind. 337 μή τι
καὶ R V: μηκέτ' οὖν Ald.

ΕΙΡΗΝΗ

ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
 καὶ βοᾶτε καὶ γελάτ'· ἥ-
 δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
 πλεῖν μένειν βινεῖν καθεύδειν,
 ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
 ἐστιᾶσθαι κοτταβίζειν,
 †συβαρίζειν†
 ἰοῦ ἰοῦ κεκραγένοι.

340

345

Χο. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν [ποτέ]. [στρ.
 πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς
 ἔλαχε Φορμίων·
 κούκέτ' ἄν μ' εὖροις δικαστὴν δριμύν οὐδὲ δύσκολον,
 οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
 ἀλλ' ἀπαλὸν ἄν μ' ἴδοις καὶ πολὺ νεώτερον,
 ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.
 καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα
 πλανώμενοι
 ἐς Λύκειον κακ Λυκείου ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.
 ἀλλ' ὃ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
 φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ' εἴλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

351

355

Τρ. φέρε δὴ κατἰδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν. 361
 Ερ. ὦ μίαρὲ καὶ τολμηρὲ τί ποιεῖν διανοεῖ;
 Τρ. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
 Ερ. ἀπόλωλας ὦ κακὸδαιμον. Τρ. οὐκοῦν ἦν λάχω.
 Ἐρμῆς γὰρ ὦν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι. 365
 Ερ. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. Τρ. ἐς τίν' ἡμέραν;
 Ερ. εἰς αὐτίκα μάλ'. Τρ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμπόληκά πω,
 οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρόν, ὥς ἀπολούμενος.

346-360 = 385-399 = 582-600

341 βινεῖν Dind. : κινεῖν codd. 344 συβαρίζειν Mein. 346 ἐκ-
 γένοιτ' (γένεοιτο V) ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν ποτέ R V : μοι γένοιτ'
 ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ Ald. : ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ
 Pors. ποτέ secl. Bergk 347 ἠνεσχόμην codd. : corr. Brunck
 364 οὐκοῦν ἦν] οὐκ, ἦν μὴ Dobr. 368 τυρόν] πυρόν Suid.

- Ερ. καὶ μὴν ἐπιτέτριφαί γε. Τρ. κατὰ τῷ τρόπῳ
οὐκ ἤσθόμην ἀγαθὸν τοσοντονὶ λαβών; 370
- Ερ. ἄρ' οἴσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὐρεθῇ; Τρ. νῦν ἄρά με
ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; Ερ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
- Τρ. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
δεῖ γὰρ μνηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι. 375
- Ερ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. Τρ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπης, ἀντιβोलῶ σε δέσποτα.
- Ερ. οὐκ ἂν σιωπήσαιοι. Τρ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
- Ερ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, 380
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
- Τρ. μή νυν λακήσης, λίσσομαί σ' ὦρμήδιον.
εἰπέ μοι, τί πάσχειτ' ὦνδρες; ἔστατ' ἐκτεπληγμένοι.
ὦ πόνηροι μὴ σιωπάτ'. εἰ δὲ μή, λακήσεται.
- Χο. μηδαμῶς ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ, μηδαμῶς, μηδαμῶς, [ἀντ. α.
εἴ τι κεχαρισμένον χοιρίδιον οἴσθα παρ' ἐμοῦ γε κατε-
δηδοκῶς, 386
τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τῷδε τῷ (νῦν) πράγματι.
- Τρ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὠναξ δέσποτα;
- Χο. †μὴ γένη παλίγκοτος ἀντιβολουῖσιν ἡμῖν,† 390
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισ' ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρότατε
δαιμόνων,
εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
ὀφρῦς. 395
καὶ σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διὰ παντὸς ὦ δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεὶ.

373 'στ'] γ' Ald. 374 μοι νῦν etiam V : νῦν μοι Cobet 382 ὦ
'ρμίδιον codd. : corr. Schwabe 385 μηδαμῶς μηδαμῶς V : μὴ μηδαμῶς
μηδαμῶς R : μηδαμῶς μὴ μηδαμῶς Ald. 387 νόμιζ' Bentr. : νομίζων
codd. νῦν add. Bentr. 390 μὴ . . . ἡμῖν secl. Dind. lacunam
notans

ΕΙΡΗΝΗ

- Τρ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα, 400
 ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
 κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
 καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
 ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
- Ερ. ἴθι δὴ κάτειπ'. ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ. 405
- Τρ. ἡ γὰρ Σελήνη χῶ πανοῦργος Ἥλιος
 ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον
 τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
- Ερ. ἵνα δὴ τί τοῦτο δρᾶτον; Τρ. ὅτι ἡ νῆ Δία 410
 ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
 οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
 βούλονται ἂν ἡμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
 ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
- Ερ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην 415
 καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁμαρτωλίας.
- Τρ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ ξύλλαβε
 ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
 καὶ σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν
 πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
 μυστήρι' Ἑρμῇ, Διυπόλει, Ἀδώνια. 420
 ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
 ἀλεξικάκῃ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
 χᾶτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
 δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
- Ερ. οἴμ' ὥς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων. 425
 ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἅμαις
 εἰσιόντες ὥς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
- Χο. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε

402 sic Ald.: om. R: κλέπται τε (αι τε in ras.) γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσὶν V:
 Trygaeo continuavimus cum schol. 405 ἂν πείσαις] ἀναπείσεις
 Hirschig 409 δὴ τί Bentl.: τί δὴ (vel δὲ) codd. 415 ἄρμα-
 τωλίας codd.: corr. Bentl. 417 τήνδε] τῶνδε Mein. ξυνέλκυσον]
 ξυνανέλκυσον Dobr. 420 Διυπόλει Pors.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἅττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστῶς φράζε δημιουργικῶς·
τᾶλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακοῦς. 430
- Τρ. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπέχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ 'φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
- Ερ. σπονδὴ σπονδὴ·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
- Τρ. σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν 435
"Ελλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν,
χῶστις προθύμως **ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,**
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
- Χο. μὰ Δί' ἄλλ' ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν τὸν βίον,
ἔχονθ' ἑταῖραν καὶ **σκαλεύοντ' ἄνθρακας.** 440
- Τρ. ὅστις δὲ πόλεμον μάλλον εἶναι βούλεται
- Χο. μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ᾧ Διόνυσ' ἄναξ
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
- Τρ. κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
ἐς φῶς ἀνελθεῖν ᾧ πότνι, ἐν ταῖσιν μάχαις 445
- Χο. πᾶσχοι γε τοιαῦθ' **οἷάπερ Κλεώνυμος.**
- Τρ. κεῖ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπιδῶν,
ἴν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν
- Χο. ληφθεὶς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
- Τρ. κεῖ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι, 450
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος
- Χο. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος.
- Τρ. ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ παιῶν ἰή.
- Χο. ἄφελε τὸ παίειν ἄλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
- Τρ. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω. 455
'Ερμῇ Χάρισιν "Ωραισιν 'Αφροδίτῃ Πόθῳ.

432 'φιαλοῦμεν Eustathius : φιαλοῦμεν codd. 435 εὐχόμεσθα
Hamaker : εὐχόμεσθα V (in ras.) Ald. : εὐχόμεθα R 439 δια-
γαγεῖν Lenting : διάγειν R V Γ : διάγειν με Ald. 446 πᾶ-
σχοι γε τοιαῦθ' R Ald. : πᾶσχοιτο τοιαῦταθ' V : πᾶσχοι τοιαῦτ' ἄτθ'
Dind. 447 κεῖ] εἰ R V δορυξὸς etiam V : δορυξός Suid.
450 ξυλλάβη codd. : corr. Mein. 454 παίειν] παιῶν Elmsl. cum
schol.

ΕΙΡΗΝΗ

Ἄρει δέ; Χο. μὴ μή. Τρ. μὴδ' Ἐνναλίω
γε; Χο. μή.

Τρ. ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

Ερ. ὦ εἴα. [στρ.

Χο. εἴα μάλα. 460

Ερ. ὦ εἴα.

Χο. εἴα ἔτι μάλα.

Ερ. ὦ εἴα, ὦ εἴα.

Τρ. ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οἶ' ὀγκύλλεσθ'. 465
οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.

Ερ. εἴά νυν.

Τρ. εἴα ὦ.

Χο. (ἀλλ') ἄγετε ξυνανέλκετε καὶ σφώ.

Τρ. οὐκ οὐκ ἔλκω **κάξαρτῶμαι** 470
κάπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;

Χο. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;

Τρ. ὦ Λάμαχ' ἀδικεῖς ἐμποδῶν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ' ὠνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.

Ερ. οὐδ' οἶδε γ' εἶλκον οὐδὲν **ἀργεῖοι** πάλαι 475
ἀλλ' ἦ κατεγέλων τῶν τάλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

Τρ. ἀλλ' οἱ Λάκωνες ὠγάθ' ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.

Χο. ἄρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'. ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔῃ. 480

Ερ. οὐδ' οἱ Μεγαρήs δρῶσ' οὐδέν· ἔλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ **κυνίδια**,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες.

459-472 = 486-499

457 Τρ. μὴ μή codd. : μὴ ; Τρ. μὴ Bentr. 469 ἄγετον ξυνέλκετον
(ξυνάλλκετον V) codd. : corr. Dobr. : fortasse ἄγετ' οὖν ξυνανέλκετε
475 Ερ. codd. : Χο. Dind. οὐδ' R : εὐδ' V : εὐ Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τρ. οὐδὲν ποιούμεν ὦνδρες· ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἀπασι νῆμιν αὐθις ἀντιληπτέον. 485
- Ερ. ὦ εἴα. [ἀντ.]
- Τρ. εἴα μάλα.
- Ερ. ὦ εἴα.
- Τρ. εἴα νῆ Δία.
- Χο. μικρόν γε κινούμεν. 490
- Τρ. οὐκ οὐκ δεινὸν
τοὺς μὲν τείνειν τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ' ὦργεῖοι.
- Ερ. εἰά νυν.
- Τρ. εἴα ὦ. 495
- Χο. ὥς κακόννοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
- Τρ. ὑμεῖς μὲν γοῦν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
- Χο. ἀλλ' εἴς' οἷ κωλύουσιν.
- Ερ. ἄνδρες Μεγαρήs οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἡλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἔλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε. 505
ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξέλκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
- Χο. ἄγ' ὦνδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
- Ερ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῶ μάλλον ὦνδρες ὑμῖν.
- Χο. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ. 510
- Τρ. οἷ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι κᾶλλος οὐδεῖς.
- Χο. ἄγε νυν ἄγε πᾶς.

490 Χο. R V : Ερ. alii 491 δῆτα τόδ' ἐστίν post δεινὸν supplet
Dind. 493 ἄργεῖοι Mein. 496 ἡμῖν Suid. : ὑμῖν codd. 497 γοῦν
Bentl. : οὐν codd. : νυν Lenting 498 ἀνδρείως Bentl. : ἀνδρικῶς
codd. 511 ἐξέλκουσι] ἐκτελοῦσι Herwerden

ΕΙΡΗΝΗ

- Ερ. καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.
 Χο. μή νυν ἀνῶμεν ἀλλ' ἐπεν-
 τείνωμεν ἀνδρικώτερον. 515
- Ερ. ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
 Χο. ὦ εἴα νῦν, ὦ εἴα πᾶς.
 ὦ εἴα εἴα εἴα εἴα εἴα εἴα.
 ὦ εἴα εἴα εἴα εἴα εἴα πᾶς.
- Τρ. ὦ πότνια βοτρυνόδωρε τί προσείπω σ' ἔπος; 520
 πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον
 ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
 ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ Θεωρία.
 οἶον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ Θεωρία,
 οἶον δὲ πνεῖς, ὥς ἦδὺν κατὰ τῆς καρδίας, 525
 γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
- Ερ. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλιοῦ στρατιωτικοῦ;
 Τρ. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.
 τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμοξυρεγμίας,
 ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων, 530
 αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
 ἐπυλλίων Εὐριπίδου— Ερ. κλαύσᾳρα σὺ
 ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἦδεται
 αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.
- Τρ. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων, 535
 †κόλπου† γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρόν,
 δούλης μεθουούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
 ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν— Ερ. ἴθι νυν ἄθρει
 οἶον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
 διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι, 540
 καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
 ἀπαξάπασαι καὶ κνάθους προσκείμεναι.
- Τρ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει

524 ὦ Θεωρία] Εἰρήνη φίλη Mein. 531 τρυγῳδῶν Reiske
 536 fortasse βολίτου, γυναικῶν εἰς ἀγρόν] ἐς ἱπνόν schol. 537 χοός
 Suid.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας. Ερ. αἰβοῖ τάλας,
 Τρ. ἐκείωνι γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὀρᾷς 545
 τίλλονθ' ἑαυτόν; Ερ. ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
 κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουί.
 Τρ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὀρᾷς ὥς ἦδεται,
 καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐскиμάλισεν;
 Ερ. ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι. 550
 Τρ. ἀκούετε λεῶ' τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
 τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
 ὥς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κᾶκοντίου·
 ὥς ἅπαντ' ἦδη 'στὶ μεστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
 ἀλλὰ πᾶς χῶρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας. 555
 Χο. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
 ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
 τὰς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὦν νεώτερος,
 ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστὶ πολλοστῷ χρόνῳ.
 Τρ. νυν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξόμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ, 560
 ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφείλε καὶ τὰς Γοργόνας·
 εἴθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
 ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
 Ερ. ὦ Πόσειδον ὥς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται
 καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. 565
 Τρ. νῆ Δί' ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
 αἷ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
 ἡ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
 ὥστ' ἔγωγ' ἦδη 'πιθυμῷ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
 καὶ τριαינוῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον. 570
 ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες
 τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
 ἦν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
 τῶν τε παλασίων ἐκείνων

ΕΙΡΗΝΗ

τῶν τε σύκων τῶν τε μύρτων, 575
 τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας
 τῆς ἰωνιάς τε τῆς πρὸς
 τῷ φρέατι τῶν τ' ἐλαῶν
 ὧν ποθοῦμεν,
 ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ 580
 τὴν θεὸν προσείπατε.

Χο. χαῖρε χαῖρ', ὥς ἀσμένοισιν ἦλθες, ᾧ φιλτάτη. [ἀντ. β.
 σῷ γὰρ ἐδάμην πόθῳ, δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρὸν
 ἀνερπύσαι. 585

ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος ᾧ ποθουμένη
 πᾶσιν ὅπόσοι γεωργὸν βίον ἐτρίβομεν.
 μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις. 590
 πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα κἀδά-
 πανα καὶ φίλα.

τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία. 595
 ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια
 τᾶλλα θ' ὅπόσ' ἔστι φυτὰ προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.

ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολλὸν τοῦτον χρόνον 601
 ἦδε; τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ᾧ θεῶν εὐνούστατε.

Ερ. ᾧ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
 πρῶτα μὲν γὰρ † αὐτῆς ἦρξεν † Φειδίας πράξας κακῶς. 603
 εἴτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτοδαξ τρόπον,
 πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτός, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν.
 ἐμβαλὼν σπωθήρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,

582 χαῖρ', ᾧ φίλταθ', ὥς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες codd. : corr. Bergk
 584 ἐδάμην . . . βουλόμενος Dind. : ἐδάμημεν . . . βουλόμενοι codd.
 (etiam V) 588 γεωργικὸν codd. : corr. Bothe 600 ὅπόσ'
 Bentr. : ὅσ' codd. 603 σοφώτατοι] λιπερνῆτες Diodorus δὴ
 ξυνίετε] τις ξυνιέτω Diod. 605 αὐτῆς ἦρξεν codd. et Diod. : ἦρξεν
 αὐτῆς Bentr. : ἦρξεν ἄτης Seidler 606 τύχης] δίκης Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ 610
 πάντας Ἑλλήνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς τ' ἐνθάδε.
 ὥς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἔψόφησεν ἄμπελος
 καὶ πίθος πληγεῖς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
 οὐκέτ' ἦν οὐδείς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφανίζετο.
- Τρ. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ πέπυσμην οὐδενός, 615
 οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἡκηκόη.
- Χο. οὐδ' ἔγωγε πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
 οὔσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
- Ερ. καὶτ' ἐπειδὴ γινώσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἦρχετε
 ἡγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας, 620
 πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι,
 κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
 οἱ δ' ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι
 τήνδ' ἀπορρίψαντες αἰσchrῶς τὸν πόλεμον ἀνῆρπασαν·
 κατὰ τὰ κείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά. 625
 αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
 οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.
- Τρ. ἐν δίκῃ μὲν οὔν, ἐπεὶ τοι τὴν κορώνεων γέ μου
 ἐξέκοψαν, ἦν ἐγὼ φύτευσα κἄξεθρεψάμην.
- Χο. νῆ Δί' ὦ μέλ' ἐνδίκως (γε) δῆτ', ἐπεὶ κάμου λίθον 630
 ἐμβαλόντες ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
- Ερ. κατὰ δ' ὥς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λεώς,
 τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
 ἀλλ' ἅτ' ὧν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
 ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εἶ 635
 τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
 τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
 πολλάκις φανείσαν αὐτὴν τῇσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,

610 κἄξεφύσησεν Bentr. commate post πόλιν in v. 608 posito
 612 τὸ πρῶτον ἄκουσ' τὸ πρῶτον ἀφθεῖσ' Blaydes 628 τὴν] καὶ Pors.
 629 φυτεύσας ἐξεθρεψάμην codd.: corr. Bentr. 630 γε add. Bentr.
 633 ἐμάνθανεν] ἐλάνθανεν Γ Ald. et apud schol. 637 κεκραγότες
 Blaydes

ΕΙΡΗΝΗ

αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου. 640

εἴτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·

ἢ πόλις γὰρ ὠχρίῳσα καὶ φόβῳ καθημένη,

ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἦσθιεν.

οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρώντες ἄς ἐτύπτουνθ' οἱ ξένοι

χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα, 645

ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἢ δ' Ἑλλὰς ἂν

ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν

βυρσοπώλης. Τρ. παῦε παῦ' ᾧ δέσποθ' Ἑρμῇ,

μὴ λέγε,

ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκείνον οὐπὲρ ἔστ' εἶναι κάτω·

οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκείνος ἀνὴρ ἀλλὰ σός. 650

ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκείνον,

κεῖ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,

καὶ λάλος καὶ συκοφάντης

καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,

ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυνὶ

655

τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.

ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς ᾧ πότνια κάτειπέ μοι.

Ερ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·

ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ᾧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.

Τρ. ἢ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον. 660

Ερ. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ᾧ φιλτάτη.

ἴθ' ᾧ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.

εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.

ἀκούσαθ' ὑμεῖς ᾧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.

ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ

665

σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν

ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ κκλησίᾳ.

Τρ. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·

ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε ἐν τοῖς σκύτεσιν.

Ερ. ἴθι νυν ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο,

670

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
 χῶστις φίλος κᾶσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
- Τρ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῶ Κλεώνυμος.
- Ερ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
 ὁ Κλεώνυμος; Τρ. ψυχὴν γ' ἄριστος πλήν γ' ὅτι
 οὐκ ἦν ἄρ' οὐπὲρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός. 676
 εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
 ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
- Ερ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο,
 ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. 680
- Τρ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
 αὕτη τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
- Ερ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖς' ὅτι
 αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
- Τρ. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν 685
 ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὦν
 τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
- Ερ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ' ἐρωτᾷ τῇ πόλει.
- Τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα. Ερ. τρόπῳ τίνι;
- Τρ. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὦν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν 690
 ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
 νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλευέσμεν.
- Ερ. ὦ ὦ,
 οἰά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. Τρ. τὰ τί;
- Ερ. πάμπολλα καὶ τὰρχαῖ' ἃ κατέλειπεν τότε
 πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνῆρετο. 695
- Τρ. εὐδαιμονεῖ, πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ερ. τὸ τί;
- Τρ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
- Ερ. Σιμωνίδης; πῶς; Τρ. ὅτι γέρων ὦν καὶ σαπρὸς
 κέρδους ἕκατι κὰν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. 699
- Ερ. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; Τρ. ἀπέθανεν
 ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. Ερ. τί παθών; Τρ. ὅ τι;

ΕΙΡΗΝΗ

ώρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
 ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
 χᾶτερα πόσ' ἄττ' οἶε γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;
 ὥστ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφησόμεσθά σου.

705

Ερ. ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
 γυναῖκα σαιτῷ τήνδε· κᾶτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
 ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαιτῷ βότρυν.

Τρ. ὦ φιλτάτῃ δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.

ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
 ὦ δέσποθ' Ἑρμῇ τῆς Ὀπώρας κατελάσας;

710

Ερ. οὐκ εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
 ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἥσπερ ποτ' ἦν.

Τρ. ὦ μακαρία βουλή σὺ τῆς Θεωρίας,

715

ὅσον ροφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
 ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.

ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ χαίρε πολλά. Ερ. καὶ σύ γε
 ὠνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.

Τρ. ὦ κάνθαρ' οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.

720

Ερ. οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἔστι. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;

Ερ. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

Τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

Ερ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

Τρ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρρει, καλῶς·

τηρὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὦ κόραι

726

ἔπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶπτον, ὥς πολλοὶ πάνν

ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευὴ παραδόντες
 τοῖς ἀκολουθοῖς δῶμεν σῶζειν, ὥς εἰώθασι μάλιστα

703 ἰδὼν R V Ald.: ὀρῶν B
 (in ras.) Ald. (-σθά)

715

716 ροφήσεις codd.: corr. Elmsl.

τῇνδε σκευὴν ἀποδύντες Hamaker

705 ἀφησόμεσθά R: ἀφεξόμεθα V

βουλή σὺ schol.: σὺ βουλή codd.

729 τάδε τὰ σκευὴ παραδόντες]

730 δῶμεν] φῶμεν Mein.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

περὶ τὰς σκηνὰς πλείστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.

ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς ἦν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἰπώμεν ὅσα τε νοῦς ἔχει.

χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμωδοποιητῆς αὐτὸν ἐπήνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις· 735

εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται, ἄξιός ἐῖναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν. πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν

ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας, 740

τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάπτοντας καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους

ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες, οὗς ἐξήγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα τουδί, ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ' ἀνέροιτο, 'ὦ κακὸδαιμον τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μὲν ὑστρίχῃς εἰσέβαλέν σοι 746

ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον; τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῇ

ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοαῖς καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίους, 750

οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν οὐδὲ γυναῖκας, ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,

740 τοῖς] τοὺς R 742-3 inverso ordine codd.: transp. Bergk
742 παρέλυσεν] κατέλυσεν Ald. 744 secl. Hamaker 745 εἴτ'
ἀνέροιτο Bentl.: ἐπανέροιτο codd. 752 ἐπιχειρεῖ Ald.

ΕΙΡΗΝΗ

διαβὰς βυρσῶν ὁσμὰς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους,
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν **Κύννης ἀκτῖνες** ἔλαμπον,
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχ-
 μῶντο 756

περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὀλεθρον
 τετοκυίας,
 φώκης δ' ὁσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ
 καμήλου.

τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεις', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν
 πολεμίζω 759

ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὦν οὖνεκα νυνὶ
 ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας
 περινοστών

παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
 παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ
 δέοντα.

πρὸς ταῦτα χρεὼν **εἶναι μετ' ἐμοῦ** 765

καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·

καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν

ξυσπουδάξειν περὶ τῆς νίκης.

πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ

κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις, 770

‘ φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ

τῶν τρωγαλίων, καὶ **μᾶφαίρει**

γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν

ἄνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.’

Μοῦσα σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ [στρ.

τοῦ φίλου χόρευσον, 775

753 βαρβαρομύθους Mein. ex schol. 754 καὶ . . . πάντων] θρασέως
 ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς Hamaker ex Vesp. 1031 756 κεφαλαὶ]
 γλωτται Bentl. ἐλιχνῶντο schol. et Ald. 759 ὑμῶν] ἡμῶν V
 774 ἄνδρὸς] λαμπρὸν schol.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει. 780

ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλ- 785
θης συνέριθος αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας

ὄρνυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας ὄρχηστὰς
ναννοφνεῖς σφυράδων ἀποκνίσματα μηχανοδίφας. 790
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ ὃ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς ἐσπέρας ἀπάγξαι. 795

τοιιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων [ἀντ.
τὸν σοφὸν ποιητὴν

ὑμνεῖν, ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χελιδῶν 800
ἐξομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ ᾿χρη Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ

πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἤκουσ' 805
ἡνίκα τῶν τραγωδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω

Γοργόνες ὀψοφάγοι βατιδοσκόποι Ἄρπυιαι, 810
γρασοόβαι μιανοὶ τραγομάσχαλοι ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ 815
Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἐορτήν.

Τρ. ὥς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπόννηκα κομιδῇ τῷ σκέλει. 820
μικροὶ δ' ὄρᾱν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοῦρανοῦ ᾿φαίνεσθε κακοήθεις πάνν,
ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοηθέστεροι.

Οἱ. ὦ δέσποθ' ἦκεις; Τρ. ὥς ἐγὼ ᾿πυθόμην τινός.

785 ὑπακούσης codd. : corr. Bentl. 821-3 μικροὶ δ' ὄρᾱν ἄνωθεν
ἦτ'· ἔμοιγέ τοι ἐντευθενὶ φαίνεσθε κακοήθεις πάνν Rutherford 822 ἀπ'
οὐρανοῦ Ald.

ΕΙΡΗΝΗ

- Οι. τί δ' ἔπαθες; Τρ. ἤλγουν τῷ σκέλει μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. Οι. ἴθι νυν κάτειπέ μοι— Τρ. τὸ τί;
- Οι. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν; Τρ. οὐκ, εἰ μή γέ που
ψυχὰς δὺ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων. 829
- Οι. τί δ' ἔδρων; Τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι
τὰς ἐνδιαεριαυερυνηχέτους τινάς.
- Οι. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἂ λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα
ὥς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
- Τρ. μάλιστα. Οι. καὶ τίς ἐστιν ἀστήρ νῦν ἐκεῖ;
- Τρ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι 835
ἐνθάδε τὸν ἀοιόν ποθ'. ὥς δ' ἦλθ', εὐθέως
ἀοίου ἀὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
- Οι. τίνες γάρ εἰς' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἱ καόμενοι θέουσιν; Τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
840
τῶν πλουσίων οὔτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἱπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἱπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὥς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πύελον κατὰκλυζε καὶ θέρμαιν' ὕδωρ,
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δράσας ἦκε δεῦρ' αὖθις πάλιν 845
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
- Οι. πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας; Τρ. ὀπόθεν; ἐκ τοῦρανοῦ.
- Οι. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
- Τρ. οὐκ, ἀλλὰ κακεὶ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές. 850
ἄγε νυν ἴωμεν. Οι. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτη τι; Τρ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐβελήσει φαγεῖν
οὐτ' ἄρτου οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' αἰὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
- Οι. λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον. 855

831 ἐνδιαεραυρινηχέτους Dind.
Elmsl. : σύ; Τρ. πόθεν codd.
Boissonade

837 ἐφον Mein.

847 ὀπόθεν

851 ἄγε νυν ἴωμεν Trygaeo contin.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χο. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρε- [στρ.
σβύτης, ὅσα γ' ᾧδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
- Τρ. τί δῆτ' ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὀράτε λαμπρὸν ὄντα;
Χο. ζήλωτος ἔσει, γέρον, 860
αὖθις νέος ὦν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
- Τρ. οἶμαι. τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
Χο. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.
Τρ. οὔκουν δικαίως; ὅστις εἰς 865
ὄχημα κανθάρου 'πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἑλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
βινεῖν τε καὶ καθεύδειν.
- Οι. ἡ παῖς λέλονται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ·
ὁ πλακοὺς πέπεπται, σησαμῇ ζυμπλάττεται.
καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα τοῦ πέους δὲ δεῖ. 870
- Τρ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Οι. τίς αὐτή; Τρ. τί φῆς;
αὕτη Θεωρία 'στίν. Οι. ἦν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρωνάδ' ὑποπεπωκότες;
Τρ. σάφ' ἴσθι, καλήφθη γε μόλις. Οι. ᾧ δέσποτα 875
ὄσῃν ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
- Τρ. εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε;
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
οὗτος τί περιγράφεις; Οι. τὸ δεῖν' εἰς Ἴσθμια

856-867 = 910-921

860 γέρον B 863 οἶμαι] οἶμοι Lenting 864 Χο. add. Bentr.
panels Ald. 866 αὐτοὺς Ald.: om. vulg. 867 βινεῖν Fl.
Christianus: κινεῖν codd. 872 ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Οι. τίς αὐτή;
(Τρ. addidimus) τί φῆς; Dobr.: ἀνύσαντες τῇ βουλῇ τι ταυτηνὶ τί
φῆς V: ἀνύσαντε τῇ βουλῇ ταυτητ' τί φῆς; R: ἀνύσαντε τῇ βουλῇ.
Θερ. τίς ἐσθ' αὕτη; τί φῆς Ald. 873 Οι. addidit Dobr.
874 ὑποπεπτωκότες R V Ald.

ΕΙΡΗΝΗ

- σκηνην ἔμαντοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω. 880
- Τρ. οὐπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων, δεῦρο σύ·
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄγων.
- Οι. ἐκεινοσὶ νεύει. Τρ. τίς; Οι. ὅστις; Ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε
τὸν ζῶμον αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται. 885
- ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
βουλῇ, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλει
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν. 890
- τουτὶ δ' ὁρᾶτ' ὀπτάνιον ἡμῖν ὡς καλόν.
- Οι. διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'. ἐνταυθοῖ γὰρ (οὖν)
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
- Τρ. ἔπειτ' ἀγωνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάννυ, 895
- ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
παίειν ὀρύττειν πύξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε, 900
- ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες. 905
- ἀλλ' ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
θέασ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει,
ἀλλ' ἡὔρον ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

882 αὐτοὺς ἐς μέσους V: εἰς (ἐς R) μέσους αὐτοὺς R Ald.: corr.
Seidler 891 ὁρᾶτε τοῦπτάνιον codd.: corr. Bentl. 892 Οι. Beer:
vulgo Tryg. continuatur ἐνταῦθα codd.: correximus οὖν add. Herm.
897 om. codd. praeter R 900 ἄξετε] ἐξετε R¹ 907 θᾶσ' Dind.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Χο. ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολί- [ἀντ.
της ἐστὶν ἀπασιν ὅς- 911
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

Τρ. ὅταν τρυγᾷτ', εἴσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.

Χο. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτῆρ γὰρ ἀπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι. 915

Τρ. φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν.

Χο. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεὶ σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

Τρ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγώ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων
τὸν δημότην ὄμιλον,
καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν
ὑπέρβολόν τε παύσας. 920 921

Οἱ. ἄγε δὴ τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;

Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

Χο. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμῆδιον;

Τρ. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοτ'; 925

Χο. βοτ'; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέη.

Τρ. ἀλλ' οὐ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; Χο. μὴ μή. Τρ. τιή;

Χο. ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.

Τρ. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; Χο. οἶ.

Τρ. οἶ; Χο. ναὶ μὰ Δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ'
ἐστ' Ἰωνικὸν 930

τὸ ῥῆμ'. Χο. ἐπίτηδές γ', ἵν' (ὅταν) ἐν τῇ κκλησίᾳ
ὥς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς οὐ—

Τρ. εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ τᾶλλα γ' ὧσιν ἡπιοι.

ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους 935

910 πολίταις Herm
codd. : corr. Dind.
931 δταν add. Mein.

926 δέη Dind. : δέοι codd. 928 θεαγένους
929 τῷ δὴ R : τί δὴ V Ald. : τῷ δαί Mein.
932 λέγῃ V : λέγει vulg.

ΕΙΡΗΝΗ

καὶ τοῖσι συμμάχοισι πραότεροι πολὺ.

Τρ. ἴθι νυν ἄγ' ὥς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

Χο. ὥς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χῆ τύχῃ κατορθοῖ, [στρ.
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἐτέρῳ] 940
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

Τρ. ὥς ταῦτα δῆλὰ γ' ἔσθ'. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δῆ.

Χο. ἐπείγετέ νυν ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
πολέμου μετὰ τροπὸς αὔρα. 945
νῦν γὰρ δαίμων φανερώς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

Τρ. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὅλως ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτί, κούδεν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ὑμᾶς.

Χο. οὐκ οὐν ἀμιλλήσεσθον; ὥς 950
ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κᾶτα τοῦτ' εὔ οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δῆπου. 955

Τρ. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

Οἱ. ἰδοῦ· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

Τρ. φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών,
σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν, 960
καὐτός γε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν. Οἱ. ἰδοῦ.

Τρ. ἔδωκας ἤδη; Οἱ. νῆ τὸν Ἑρμῆν ὥστε γε
τούτων ὅσοι πέρ εἰσι τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει. 965

939-955 = 1023-1038

959 δαλίον schol. Ven. : δαδίον codd.
Enger

960-1 transponere vult

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τρ. οὐχ αἱ γυναικῆς γ' ἔλαβον. Οἱ. ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
 δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες. Τρ. ἀλλ' εὐχόμεθα.
 τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;
 Οἱ. τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.
 Τρ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; Οἱ. οὐ γάρ, οἵτινες 970
 ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
 ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἐστᾶσ' ἰόντες χωρίου;
 Τρ. ἀλλ' ὥς τάχιστ' εὐχόμεθ'. Χο. εὐχόμεσθα δῆ.
 Τρ. ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεὰ
 πότνι' Εἰρήνη, 975
 δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
 δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
 Χο. δέξαι δῆτ' ὦ πολυτιμήτη
 νῆ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
 μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες. 980
 καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
 τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν,
 καὶ τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς
 ἀναχωροῦσιν,
 καὶ τ' ἦν ἀπὲρ παρακύπτουσιν. 985
 τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
 Τρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαντὴν
 γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
 ἡμῖν, οἳ σου τρυχόμεθ' ἤδη
 τρία καὶ δέκ' ἔτη, 990
 λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
 ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
 παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
 τὰς περικόμφους,
 αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους· 995
 μείξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας

966 γ' om. V
 986 ἡμῖν V

973 Χο. add. Bergk : vulgo Trygaeo continuatur

ΕΙΡΗΝΗ

- πάλιν ἐξ ἀρχῆς
 φιλίας χυλῶ καὶ συγγνώμῃ
 τινὲ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν·
 καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
 ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων, 1000
 σικύων πρῶων, μήλων, ροιῶν.
 δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
 καὶ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
 χῆνας νήττας φάττας τροχίλους·
 καὶ Κωπάδων ἐλθεῖν σπυρίδας, 1005
 καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
 ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
 Μορύχῳ Τελέᾳ Γλανκέτῃ, ἄλλοις
 τένθαις πολλοῖς· κᾶτα Μελάνθιον
 ἦκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀγοράν, 1010
 τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
 εἴτα μονφδεῖν ἐκ Μηδείας,
 'ὀλόμαν ὀλόμαν, ἀποχηρωθεῖς
 τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·
 τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. 1015
 ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.
 Οι. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἴθ' ὅπως μαγειρικῶς
 σφάζεις τὸν οἶν. Τρ. ἀλλ' οὐ θέμις. Οι. τιῇ
 τί δῆ;
 Τρ. οὐχ ἦδεταί δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
 οὐδ' αἵματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων 1020
 θύσας τὰ μηρὶ' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
 χούτῳ τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σῶζεται.
 Χο. σέ τοι θύρασι χρῆ . . . μένοντα τοῖνυν [ἀντ.
 σχλίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
 τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις. 1025

1000 μεγάλων] 'κ Μεγάρων Hamaker ex schol. 1012 secl. Damsté

1013 ἀποχειρωθεῖς R Ald. Suid. 1023 σέ τοι R V: σὲ δὲ V γρ.
 Ald. θύρασι Dind. : θύραισι codd. χρῆ μένειν καὶ μένοντα Richter

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Τρ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

Χο. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ'
 ὅσα χρῆ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
 σὺ φρονεῖς ὅποσα χρεῶν ἐ-
 στιν τόν γε σοφῇ δόκιμον 1030
 φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;

Τρ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
 καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

Χο. τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
 εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-
 τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω- 1035
 σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
 ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσῃ ποτ' ὦν
 ζηλωτὸς ἅπασιν.

Οι. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὸ μὴρὼ λαβών.
 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα. 1040

Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἤκειν ἐχρήν.

Οι. ἰδοὺ πάρειμι. μὲν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

Τρ. ὅπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὐτοσί
 προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος.
 τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; Οι. ὡς ἀλαζῶν φαίνεται· 1045
 μάντις τίς ἐστιν. Τρ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλῆς
 οὗτός γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὀρεοῦ.

Οι. τί ποτ' ἄρα λέξει; Τρ. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
 ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.

Οι. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν. 1050

Τρ. μή νυν ὀρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. Οι. εὖ λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

τίς ἡ θυσία ποθ' αὐτῇ καὶ τῷ θεῶν;

1029 ὅποσα Ald. : ὅπόσ' ἂν R V χρεῶν ἐστι R V Γ : ἐστὶ χρεῶν
 Ald. : χρεῶν Suidae aliquot codd. 1030 γε Ald. : om. vulg.
 1034 τίς ἂν οὖν οὐκ R V : τίς οὐκ ἂν Ald. : corr. Dind. 1047 Trygaeo
 contin. Mein. : Οι. vulg. οὗτός] αὐτός V Ald. 1048 Οι. add.
 Mein.

ΕΙΡΗΝΗ

- Τρ. ὅπτα σὺν σιγῇ **κᾶπαγ'** ἀπὸ τῆς **ὀσφύος**.
 Ιε. ὅτω δὲ θέετ' οὐ φράσεθ'; Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
 καλῶς; Οἱ. καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' Εἰρήνη φίλη.
 Ιε. ἄγε νυν ἀπάρχου κᾶτα δὸς τὰπάργματα. 1056
 Τρ. ὅπταν ἄμεινον πρῶτον. Ιε. ἀλλὰ ταυταγὶ
 ἤδη 'στὶν ὅπτα. Τρ. **πολλὰ πράττεις**, ὅστις εἶ.
 κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
 Ιε. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Τρ. μεμνήμεθα. 1060
ἀλλ' οἴσθ' ὃ δρᾶσον; Ιε. ἦν φράσης. Τρ. μὴ
 διαλέγου
 νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.
 Ιε. ὦ μέλεσι θνητοῖ καὶ νῆπιοι, Τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
 Ιε. **οἴτινες** ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ αἰόντες
 συνθήκας πεπολίσθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις, 1065
 Τρ. αἰβοιβοῖ. Ιε. τί γελᾷς; Τρ. ἥσθην χαρο-
 ποῖσι πιθήκοις.
 Ιε. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
 ὦν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. Τρ. **εἶθε σου**
εἶναι
ᾧφελεν ὦλαζὼν οὕτως ἰ θερμὸς ὁ πλεύμων.
 Ιε. εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεαὶ Βάκιω ἐξαπάτασκον, 1070
 μηδὲ Βάκισ θνητούς, μηδ' αὖ νύμφαι Βάκιν αὐτὸν—
 Τρ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο **βακίζων**.
 Ιε. οὐπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
 ἀλλὰ τόδε πρότερον— Τρ. **τοῖσδ' ἄλσί γε παστέα**
ταυτί.
 Ιε. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν, 1075
 φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἷν ὑμεναιοῖ.
 Τρ. καὶ πῶς ὦ κατάρατε λύκος ποτ' ἂν οἷν ὑμεναιοῖ;
 Ιε. ὥς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
 †χῆ κώδων† ἀκαλανθὺς ἐπειγομένη **τυφλὰ** τίκτει,

1066 Τρ. . . . Ιε. . . . Τρ. Dind. : Οἱ. . . . Τρ. . . . Οἱ. vulg. 1074 τόδε
 Dobr. : τόγε R : τότε V (δὲ supra) Ald. 1076 κεν] καὶ R 1078 χῆ
 κώδων] ἢ τ' ὠδῖν' van Lennep

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τουτάκις οὐπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
- Τρ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας, 1080
ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μείζον,
ἔξδ' οὐ σπείσαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
- Ιε. οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
- Τρ. οὐποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν. 1085
- Ιε. οὐδέποτε' ἂν θείης λείον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
- Τρ. ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
- Ιε. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
- Τρ. ὄνπερ κάλλιστον δῆπου πεποίηκεν Ὅμηρος·
'ὥς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπώσάμενοι πολέμοιο 1090
Εἰρήνην εἴλοντο καὶ ἰδρύσανθ' ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχυν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον·'
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
- Ιε. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα. 1095
- Τρ. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νῆ Δί' Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
'ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.'
- Ιε. φράξο δὴ μή πὼς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας 1099
ἰκτίνος μάρψῃ. Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
ὥς οὗτος φοβερός τοῖς σπλάγχχυνος ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχχυνων φέρε δευρί.
- Ιε. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, καὶ γὰρ 'μαντῷ βαλανεύσω.
- Τρ. σπονδὴ σπονδὴ.
- Ιε. ἔγχει δὴ κάμοι καὶ σπλάγχχυνων μοῖραν ὄρεξον. 1105
- Τρ. ἀλλ' οὐπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν.
ὦ πότνι' Εἰρήνη παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
- Ιε. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. Τρ. σὺ δὲ τὴν σαντοῦ
γ' ἀπένεγκε.

ΕΙΡΗΝΗ

Ιε. σπονδή. Τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ
θᾶπτον. 1110

Ιε. οὐδεὶς προσδώσει τῶν σπλάγχυνων; Τρ. οὐ γὰρ
οἶόν τε

ἡμῖν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οἷν ὕμεναιοῖ.

Ιε. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. Τρ. ἄλλως ᾧ τᾶν ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λείον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.

ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε 1115
μετὰ νῦν. Ιε. τί δὴ ᾧ; Τρ. τὴν Σίβυλ-
λαν ἔσθιε.

Ιε. οὔτοι μὰ τὴν γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.

Τρ. ᾧ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. Ιε. μαρτύρομαι.

Τρ. κᾶγωγ' ὅτι τένθης εἶ σὺ κάλαζὼν ἀνῆρ. 1120
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

Οι. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων;
ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι' ᾧ θυηπόλε;
ἤκουσας; ὁ κόραξ οἶος ἦλθ' ἐξ ᾧ Ὠρεοῦ. 1125
οὐκ ἀποπετήσει θᾶπτον εἰς ᾧ Ἐλύμνιον;

Χο. ἥδομαί γ' ἥδομαι [στρ.

κράνους ἀπηλλαγμένος

τυροῦ τε καὶ κρομμύων.

οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις, 1130

ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-

κων μετ' ἀνδρῶν ἐταίρων φίλων,

ἐκκέας τῶν ξύλων ἄττ' ἂν ἦ

δανότατα τοῦ θέρους

† ἐκπεπρισμένα†, 1135

κάνθρακίζων τοῦρεβίνθου

1127-1158 = 1159-1190

1111 μοι ante τῶν codd. : om. Bekk. 1112 ἡμῖν πρίν διδόναι Ald.

1116 τί δὴ ᾧ] τί δ' ἔγωγε Ald. 1135 ἐκπεπρισμένα RV : ἐκ-
πεπιεσμένα Ald. : ἐκπεπρεμισμένα Bergk praeunte Bothe

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τὴν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
 χᾶμα τὴν Θρᾶτταν κυνῶν
 τῆς γυναικὸς λουμένης.

οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἥδη ὀσπαρμένα, 1140
 τὸν θεὸν δ' ἐπιψακάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα,
 εἰπέ μοι τί τηνικαῦτα δρῶμεν ὦ Κωμαρχίδη;
 ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
 ἀλλ' ἄφενε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας,
 τῶν τε πυρῶν μείζον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε, 1145
 τόν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
 οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον
 οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.
 καὶ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὸ σπίνω.
 ἦν δὲ καὶ πυὸς τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα, 1150
 εἴ τι μὴ ἔξηνεγκεν αὐτῶν ἢ γαλή τῆς ἐσπέρας.
 ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κάκυδοιδόπα.
 ὦν ἐνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
 μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχιναδὸν τῶν καρπίμων.
 χᾶμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω, 1155

ὥς ἂν ἐμπή μεθ' ἡμῶν,
 εὖ ποιούντος κῶφελοῦντος
 τοῦ θεοῦ τάρώματα.

ἡνίκ' ἂν δ' ἀχέτας
 ἄδη τὸν ἥδὺν νόμον,
 διασκοπῶν ἥδομαι
 τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
 εἰ πεπαίνουσιν ἥ-

δη (τὸ γὰρ φῖτυ πρῶον φύσει),
 τόν τε φήληχ' ὀρῶν οἰδάνοντ'.

[ἀντ.

1160

1165

1142 τηνικαῦτα Bentr.: τηνικάδε codd. 1144 ἄφενε R V γρ.
 et lemma schol.: ἄφανε V Ald.: ἄφανσε v. l. apud schol. Ven.:
 ἄφανσον v. l. apud schol. Ald. 1148 πορδακὸν Strabo 1159 ἡνίκ'
 ἂν δ' Herm.: ἡνίκα δ' ἂν R V: ἡνίκ' ἂν Ald. 1165 οἰδαίνοντ'
 codd.: corr. Bentr.

ΕΙΡΗΝΗ

εἴθ' ὁπότεν ἦ πέπων,
 ἐσθίω καπέχω
 χᾶμα φήμ', 'ὦραι φίλαι·' καὶ
 τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·

κᾶτα γίγνομαι παχὺς

1170

τηνικαῦτα τοῦ θέρους

μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίάρχον προσβλέπων
 τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξείαν πάνν,
 ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·

ἣν δέ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
 τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·

1175

κᾶτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυνῶν
 τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα †λινοπτώμενος.†

ἦνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά, 1179

τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
 ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς. αὔριον δ' ἔσθ' ἡ ἕξοδος·

τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἦδεν ἐξιών·

εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίωνος
 εἶδεν αὐτόν, καπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὁπόν·

ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως
 ἦττον, οἱ θεοῖσιν οὔτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες. 1186

ὦν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἣν θεὸς θέλη.

πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν,

ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες

ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

1190

Τρ. ἰοὺ ἰοῦ.

ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.

ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·

πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.

ἔπειτ' ἐπιφόρει τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας

1195

1175 ἣν δέη δέ που V 1176 χεζικηνικόν Markland 1183 προσ-
 στὰς Lenting 1188 γὰρ δὴ etiam R 1195 ἐπιφόρει Dobr. :
 ἐπισφόρει R : ἐπεισφόρει V Γ : ἐπίεσφερε Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

καὶ τῶν λαγῶν πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ

- ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; Τρ. ἀναβράττω κίχλας.
 Δρ. ᾧ φίλτατ' ᾧ Τρυγαῖ' ὅσ' ἡμᾶς τὰγαθὰ
 δέδρακας εἰρήνην ποιήσας· ὥς πρὸ τοῦ
 οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου, 1200
 νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ.
 ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
 ἀλλ' ᾧ Τρυγαῖε τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
 καὶ τῶνδ' ὃ τι βούλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·
 ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδήναμεν 1205
 τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.
 Τρ. ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
 ἐπὶ δειπνον ὥς τάχιστα· καὶ γὰρ οὕτοσὶ
 ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΙΟΣ

- οἴμ' ὥς προθέλυμνόν μ' ᾧ Τρυγαῖ' ἀπώλεσας. 1210
 Τρ. τί δ' ἔστιν ᾧ κακόδαιμον; οὔτι που λοφᾶς;
 Λο. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
 καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινουί.
 Τρ. τί δῆτα τουτουὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
 Λο. αὐτὸς σὺ τί δίδως; Τρ. ὃ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.
 ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν, 1216
 δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας.
 ἴν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτωί.
 Λο. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιῶν τὰς ἰσχάδας·
 κρεῖττον γὰρ ᾧ τᾶν ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν. 1220
 Τρ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
 τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τῷ λόφῳ.
 οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μίᾳς.

1201 νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πεντέδραχμα ταῦτ' ἐμπολῶ Elmsl. 1204 καὶ
 τῶνδ'] κάδων τ' Fl. Christianus 1210-64 quinque mercatorum
 vices uni (sc. ὅπλων καπήλων ex v. 1209) dant Bergk, Mein. 1217 αὐ-
 τοῖν B: αὐτῶν R V Ald. 1218 secl. Hamaker 1221 ἀπὸ] ἐκ Ald.

ΕΙΡΗΝΗ

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρηκος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας; 1225

Τρ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσῃ ζήμιαν.
ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάννυ—

Θω. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.

Τρ. ὥδὲ παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς; 1230

Θω. ποῖα δ' ἀποψήσῃ ποτ' ὠμαθέστατε;

Τρ. τηδὶ διεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμῖας
καὶ τῆδ'. Θω. ἅμ' ἀμφοῖν δῆτ'; Τρ. ἔγωγε
νῇ Δία,

ἵνα μή γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

Θω. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος; 1235

Τρ. ἔγωγε νῇ Δί' ὠπίτριπτ'. οἷε γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

Θω. ἴθι δὴ ἔξενεγκε τὰργύριον. Τρ. ἀλλ' ὦγαθὲ
θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ

τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι, 1240
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἐγώ;

Τρ. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχείας
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεῖς ὑπόμακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.

Σα. οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω. 1245
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἐγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἡρτημένην
πλάστιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται
τὰ σὺκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ

ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὥς μ' ἀπώλεσας, 1250

1224 θώρακος Ald. 1225 συνημμένῳ Mein. 1229 παῦσαι ὑβρί-
ζων Elmsl. 1248 καὐτό] κατὰ Fl. Christianus 1249 ἰστάναι]
ἰστάναι R V (i supra ε) 1250 ὥς] ὅς Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὄτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;
Τρ. πῶλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΥΡΥΞΟΣ

οἴμ' ὦ κρανοποῖ' ὥς ἀθλίως πεπράγαμεν. 1255
Τρ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Δο. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὃ τι τις χρήσεται;
Τρ. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολὺ.
Κρ. ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ 1260
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
Δο. πόσον δίδως δῆτ'; Τρ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
Δο. ὑβρίζομεθα. χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκποδῶν.
Τρ. νῆ τὸν Δί', ὥς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται 1265
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἄττ' ἄσεται προαναβάληταί μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὃ τι περ ἄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί. 5

ΠΑΙΣ (ΛΑΜΑΧΟΥ)

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα— Τρ. παῦσαι
ὀπλοτέρους ἄδων, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον 1271
εἰρήνης οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Παλ οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
Τρ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν; 1275
Παλ ἔνθα δ' αἴμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν.
Τρ. ἀνδρῶν οἰμωγὴ; κλαύσει νῆ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ἄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

1251 γ' post ἀντέδωκα om. RV 1257 ἔτ' ἐστὶ V γρ. Ald.:
ἐνεστι(ν) RV 1258 μάθῃς RV 1262 διαπρισθείη Dind.
1267 δοκεῖν Bergk 1270 ΛΑΜΑΧΟΥ add. Brunck 1271 ἄδων]
ἄδων R(!) V: ἄδων V² 1278 ἄδων] ἄδων V²: ἄδων Ald.

ΕΙΡΗΝΗ

Παλ ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι οἷστισι χαίρεις.

Τρ. ὥς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί· 1280

ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα πάσασθαι.

Παλ ὥς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χένας ἵππων
ἐκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθην.

Τρ. εἶεν; ἐκόρεσθην τοῦ πολέμου κατ' ἥσθιον.

ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὥς ἥσθιον κεκορημένοι. 1285

Παλ θωρήσονται ἄρ' ἔπειτα πεπανμένοι— Τρ. ἄσμενοι,
οἶμαι.

Παλ πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Τρ. κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις·

οὐδὲν γὰρ ἄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;

Παλ ἐγώ; Τρ. σὺ μέντοι νῆ Δί'. Παλ υἱὸς

Λαμάχου.

Τρ. αἰβοῦ· 1291

ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης

ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.

ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροιςιν ἄδ' ἰών.

ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον; 1295

ἄσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι

οὐ πράγματ' ἄσει· σὺ φρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ (ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ)

ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ

ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

Τρ. εἶπέ μοι ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἄδεις; 1300

Παλ ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα— Τρ. κατήσχυνας δὲ τοκῆας.

ἀλλ' εἰσώμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς

ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος

οὐ μὴ 'πιλάθη ποτ' ὦν ἐκείνου τοῦ πατρός.

1280-1 in marg. pr. man. V

1286 πεπασμένοι Fl. Christianus

B: ἦς Ald. 1294 ἰόν R B

1298 ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ add. Brunck

desinunt Γ B 1301 κατήσχυνας δὲ R V:

σχύνas γε Lenting

πάσασθαι R B: μασᾶσθαι V Ald.

1292 εἴης V in ras.: εἰς R: ἦσθα

1297 ἄσεις codd.: corr. Dawes

περὶ θάμνον Strabo 1300 hic

κατήσχυνας δὲ R V: κατήσχυνάs γε V²: καται-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὕμῳ τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ὕταυθα τῶν μενόντων 1305
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.

ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε
καὶ σμῶχετ' ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν· οὐδὲν γὰρ ὧ πόνηροι
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἦν μή τι καὶ μασῶνται. 1310 6

Χο. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

Τρ. ἀλλ' ὧ πρὸ τοῦ πεινῶντες ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῶν·
ὥς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἢ τάχ' ἡμῖν φημι μεταμελήσειν. 1315

Χο. εὐφημεῖν χρή καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν
δᾶδᾶς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν συγχαίρειν κᾶπιχο-
ρεύειν.

καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρή πάντα κομίζειν
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἐξελά-
σαντας,

κᾶπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν 1320

διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλησι,

κριθὰς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς

πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολύν,

σὺκά τε τρώγειν,

τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν, 1325

καὶ τὰγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν

συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,

λῆξαι τ' αἰθωνα σίδηρον.

Τρ. δεῦρ' ὧ γύναι εἰς ἀγρόν,

χῶπως μετ' ἐμοῦ καλῇ

καλῶς κατακείσει. 1330

1305-1310 = 1311-1315

1307 ἐμβάλλετον codd. : corr. Portus 1317 κᾶπιχορεύειν V
in ras. : κᾶπικελεύειν R Ald. 1318 νυνὶ Kuster : νῦν R Ald. :
om. V

ΕΙΡΗΝΗ

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

ᾧ τρὶς μάκαρ ὥς δικαί-
ως τὰγαθὰ νῦν ἔχεις.

Ημ^α Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ.

Ημ^β Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ.

1335

Ημ^α τί δράσομεν αὐτήν;

Ημ^β τί δράσομεν αὐτήν;

Ημ^α τρυγήσομεν αὐτήν,

Ημ^β τρυγήσομεν αὐτήν.

Ημ^α ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-

μεν οἱ προτεταγμένοι

1340

τὸν νυμφίον ᾧνδρες.

Ημ^β Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ,

Ημ^α Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ.

Τρ. οἰκήσετε γοῦν καλῶς

οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-

1345

λὰ συκολογοῦντες.

Ημ^β Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ,

Ημ^α Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ.

Ημ^β τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ.

Ημ^α τῆς δ' ἡδὺν τὸ σῦκον.

1350

Τρ. φήσεις γ' ὅταν ἐσθίης

οἶνόν τε πίης πολύν.

Χο. Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ,

Ὑμῆν Ὑμέναι' ᾧ.

Τρ. ᾧ χαίρετε χαίρετ' ἄν-

1355

δρες, καὶ ξυνέπησθέ μοι

πλακοῦντας ἔδεσθε.

1332-1350 hemichoriis vices sicut apud V extant tribuimus
1336-9 secl. Dawes (cf. schol.) 1340 προστεταγμένοι codd.: corr.
Bentl.

OPNIOES

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πειυσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρώνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις ὁ μὲν κορώνῃ ὁ δὲ κολοῖῳ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὅς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ 5 δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὅς ἦν δεύτερος τοῖς Ὅρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λέ. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, 10 Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγισ ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν. 15

II

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα 20 ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δρᾶμασι διὰ τῆς κωμωδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτενομένους, φανερώς μὲν οὐδαμῶς (οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν),

Ἐπὶ ὁθέσις I 9 ἔστι δὲ λέ' Ald. V : om. R 13 συνεβουλεύσατο Ald.
II 20 ἐπὶ Kuster : ἐπεὶ R V Ald. 23 post ἦν add. ἐκκλησία R V :
παρηρησία Dind.

λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς
 Ὅρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὥς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς
 πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ
 πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστώτας ἐτέρους, ὥσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν
 5 καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν,
 εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν
 ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάβσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται.
 καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς
 κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς
 10 χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος
 οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἀντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων
 τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς
 ἀκούουσιν ἀπαλλαγῇναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται
 γὰρ περὶ τὸν αἶρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων, ἅμα καὶ βουλὰς καὶ
 15 συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει,
 ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς,
 ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὥς αἰσχροκερδείας ἔνεκεν χρη-
 ματίζονται. εἴθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμωδεῖ.

τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται ὥς εἰ πεποιθοῖη ἕτερος τῷ
 20 ἐτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς
 ἐν ταῖς τραγωδαῖς τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς
 νῦν τὴν τῆς γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαίνων ὄρνισιν ἔδωκε
 διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ
 25 Ἀθήναια τὸν Ἀμφιάραιον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς
 χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνῆστου τοῦ πρὸ Χαβρίου.
 Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελ-
 λόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν
 Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς
 30 Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστο-
 φάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι,

μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ <τὴν> θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
 κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.

3-5 ἄλλην . . . καθεστώτων om. R 4 καὶ προεστώτας ἐτέρους om. A
 τῶν ὄντων κακῶν] συγκεχυμένων τῶν A 9 Ἀθηνῶν Brunck: Ἀθη-
 ναίων codd. τῶν ὄντων om. R 10 στόχος Dobr.: στίχος codd.
 14 ἅμα Mein.: ἀλλὰ codd. 19 ὁ ἕτερος τῷ ἐταίρῳ καὶ δς ἐλπίζοι
 Mein.: Πεισθέταιρος τῷ ἐταίρῳ καὶ Εὐελπίδης ἐλπίζοι Rutherford

III

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐέλπιδι τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησιν μετανίστασθαι δοκιμάζουσι, καὶ κολοιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνείσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον ἂν ὠφεληθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι Νεφέλοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἔωσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι λαβεῖν τι βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ διὰ τὸ μὴ ἔασθαι τὸν 10 καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὥς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις. ἐγράφη δὲ μετὰ τὸ Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεῶς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

15

IV

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές, εἰ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον Τηρέα ἐλθόντες ἡρώτων ἀπραγμόνων πόλιν, εἰς δ' ὄρνις ἔποπι συμπάρων μετὰ πλειόνων πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος, καὶ πῶς, ἐάνπερ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον πτέρυγας τ' ἐποιοῦν· ἡξίωσαν δ' οἱ θεοί, ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρῶντες γενομένην.

20

25

III habent V Ald. : om. R

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ

ΕΠΟΥ

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ

ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ

ΚΗΡΤΕ

ΙΕΡΕΥΣ

ΠΟΙΗΤΗΣ

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

ΜΕΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΙ

ΙΡΙΣ

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

ΚΙΝΗΣΙΑΣ ΔΙΟΤΡΑΜΒΟ-

ΠΟΙΟΣ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὅρθην κελεύεις, ἥ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

διαρραγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

Ευ. τί ὦ πόνηρ' ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.

Πι. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια. 5

Ευ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῶ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

Πι. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμέν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.

Ευ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που; 10

Πι. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.

Ευ. οἶμοι. Πι. σὺ μὲν ὦ τᾶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.

Ευ. ἥ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὅς τώδ' ἔφασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα 15
τὸν ἔποφ' ὅς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τῆνδεδὶ τριωβόλου.
τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἥστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

Codd. hos citavimus: R V A Γ, et BC cum aliud atque Aldina tradunt
2 et identidem πεισθέταιρος codd.: corr. Mein. 9 ὅπου Dawes:
ποῖ R V A Ald.: ποῦ C: πῇ B 16 secl. Cobet 17 Θαρραλείδου
Lobeck 19 ἥστην Pors. ex Et. Mag.: ἥστην V A Ald.: ἥστιν R:
έστὸν B: ἴστην v. l. ap. schol.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- καὶ νῦν τί κέχνηας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν 20
 ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις. οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
 ὁδός. Πι. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
 Ευ. οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
 Πι. οὐ ταῦτ' αὖ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
 Ευ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; Πι. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους; 26
 Ευ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
 ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
 ἔπειτα μὴ ῥευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
 ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, 30
 νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
 ὁ μὲν γὰρ ὦν οὐκ ἄστος ἐσβιάζεται,
 ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
 ἄστοι μετ' ἄστων, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
 ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν, 35
 αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
 τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κευδαίμονα
 καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτεῖσαι χρήματα.
 οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' αἰεὶ 40
 ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.
 διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν,
 κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
 πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
 ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν. 45
 ὁ δὲ στόλος νῦν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
 τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
 εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἣ πέπτετο.
 Πι. οὗτος. Ευ. τί ἐστίν; Πι. ἡ κορώνη μοι πάλαι
 ἄνω τι φράζει. Ευ. χῶ κολοιδὸς οὕτοσὶ 50

23 οὐδ' V Ald. : ἡδ' R A Γ: τί δ' (om. τι) Cobet 45 ὅποι] ὅπη B :
 ὅπου lemm. schol. Ven. 46 παρὰ] πρὸς A 48 εἶδε] οἶδε A ἡ] ἡ
 Tyrwhitt

ΟΡΝΙΘΕΣ

ἄνω κέχηνεν ὥσπερ εἰ δεικνύς τί μοι,
 κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
 εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἣν ποιήσωμεν ψόφον.

Πι. ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.

Ευ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ἦ διπλάσιος ὁ ψόφος. 55

Πι. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. Ευ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
 παῖ παῖ. Πι. τί λέγεις οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
 οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός (σ') ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;

Ευ. ἐποποῖ. ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὐθις αὖ.
 ἐποποῖ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ

τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην; 60

Ευ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ χασμήματος.

Θε. οἴμοι τάλας ὀρνιθοθήρα τουτωί.

Ευ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.

Θε. ἀπολείσθον. Ευ. ἀλλ' οὐκ ἔσμεν ἀνθρώπων.

Θε. τί δαί;

Ευ. Ὑποδεδιῶς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον. 65

Θε. οὐδὲν λέγεις. Ευ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

Θε. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

Πι. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φασιανικός.

Ευ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;

Θε. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. Ευ. ἡττήθης τινός 70

ἀλεκτρυνόνος; Θε. οὐκ ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
 ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠΰξατο
 ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη.

Ευ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

Θε. οὗτός γ', ἅτ' οἶμαι πρότερον ἀνθρωπός ποτ' ὦν, 75

τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικός·

τρέχω 'π' ἀφύας λαβὼν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.

ἐτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·

58 σ' add. Beck 59 om. R ἔτι B : τί Ald. : τοί V A
 61 Εὐ.] πεισθ. R 63 οὕτως τι A : οὕτω 'στι R V Ald. 69 ἀτὰρ
 R : ἀλλὰ vulg. 78 δεῖ] δεῖ τε B
 ARISTOPH. AV. 19

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τρέχω 'πὶ τορύνην. Εὐ. τροχίλος ὄρνις οὐτοσί.
οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην 80
ἡμῖν κάλεσον. Θε. ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Εὐ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. Θε. οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτὸν οὖνεκ' ἐπεγερω.
Πι. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει. 85
Εὐ. οἷμοι κακοδαίμων χῶ κολοιός μοῖχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. Πι. ὦ δειλότατον σὺν θηρίον,
δείσας ἀφήκας τὸν κολοιόν; Εὐ. εἰπέ μοι,
σὺν δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφήκας καταπεσών;
Πι. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Εὐ. ποῦ γάρ ἐστ'; Πι. ἀπ-
έπτετο. 90
Εὐ. οὐκ ἂρ' ἀφήκας; ὦ γὰθ' ὥς ἀνδρείος εἶ.

ΕΠΟΨ

ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Εὐ. ὦ Ἡράκλεις τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ θηρίον;
τίς ἢ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
Επ. τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες; Εὐ. οἱ δώδεκα θεοὶ 95
εἷξασιν ἐπιτρῖψαί σε. Επ. μῶν με σκώπτετον
ὀρώντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ ὦ ξένοι
ἄνθρωπος. Εὐ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. Επ. ἀλλὰ
τοῦ;
Εὐ. τὸ ράμφος ἡμῖν σον γέλοιον φαίνεται.
Επ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται 100
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
Εὐ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;
Επ. ὄρνις ἔγωγε. Εὐ. κατὰ σοι ποῦ τὰ πτερά;
Επ. ἐξερρῦκε. Εὐ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
Επ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105
πτερορρυεῖ τε καὺθις ἕτερα φύομεν.

ΟΡΝΙΘΕΣ

- ἀλλ' εἴπατόν μοι σφὼ τίν' ἐστόν; Ευ. νώ; βροτώ.
 Επ. ποδαπὼ τὸ γένος; Ευ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλάι.
 Επ. μὼν ἡλιαστά; Ευ. μᾶλλὰ θατέρου τρόπου,
 ἀπηλιαστά. Επ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110
 τὸ σπέρμ'; Ευ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
 Επ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;
 Ευ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. Επ. τίνος πέρι;
 Ευ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος ὥσπερ νῶ ποτέ,
 κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νῶ ποτέ, 115
 κοῦκ ἀποδιδούς ἔχαιρες ὥσπερ νῶ ποτέ·
 εἴτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν
 καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρουεῖς·
 ταῦτ' οὖν ἰκέται νῶ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα, 120
 εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερων
 ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλιῆναι μαλθακῇ.
 Επ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
 Ευ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
 Επ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. Ευ. ἐγώ; 125
 ἥκιστα· καὶ (γὰρ) τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
 Επ. ποῖαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
 Ευ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε·
 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
 λέγοι ταδί· ' πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου 130
 ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
 λουσάμενα πρῶ· μέλλω γὰρ ἐστιᾶν γάμους·
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης· εἰ δὲ μή,
 μή μοι τότε γ' ἐλθῆς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς·'
 Επ. νῆ Δία τалаιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾶς. 135

109 τρόπον] γένους (γρ. τρόπου) V 112 δὴ τοῦ] τοῦ δὴ A
 118 ἐπέπτου καὶ Pors. : ἐπέτου καὶ τὴν codd. 122 ἐγκατακλιῆναι
 R et schol. : ἐγκατακλιθῆναι V et vulg. 126 καὶ τὸν Σκελλίου codd. :
 corr. Kirchhoff 129 πρῶ τις ἐλθὼν Ald. : πρῶτιστ' ἐλθὼν R : πρῶ
 εἰσελθὼν V : πρῶι ἐλθὼν A 134 τότε γ'] ποτ' Suid.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τί δαί σύ; Πι. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Επ. τίνων;
 Πι. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
 ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὥραίου πατὴρ·
 ‘καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν ὦ Στιλβωνίδη
 εὐρὼν ἀπιόντ’ ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον 140
 οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεείπας, οὐ προσηγάγους,
 οὐκ ὥρχιπέδισας, ὣν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.’
 Επ. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἴων ἐρᾷς.
 ἀτὰρ ἔστι γ’ ὅποιαν λέγετον εὐδαίμων πόλις
 παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Εὐ. οἴμοι μηδαμῶς 145
 ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν’ ἀνακύψεται
 κλητῆρ’ ἄγους’ ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.
 ‘Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
 Επ. τί οὐ τὸν Ἥλειον Λέπρεον οἰκίζετον
 ἐλθόνθ’; Εὐ. ὅτι ἡ νῆ τοὺς θεοὺς ὅσ’ οὐκ ἰδὼν
 βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. 151
 Επ. ἀλλ’ εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
 ἵνα χρὴ κατοικεῖν. Εὐ. ἀλλ’ ἔγωγ’ Ὀπούντιος
 οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
 οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ’ ὁ μετ’ ὀρνίθων βίος; 155
 σὺ γὰρ οἶσθ’ ἀκριβῶς. Επ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
 οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.
 Εὐ. πολλήν γ’ ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
 Επ. νεμόμεσθα δ’ ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
 καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. 160
 Εὐ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.
 Πι. φεῦ φεῦ·
 ἡ μέγ’ ἐνορῶ βούλευμ’ ἐν ὀρνίθων γένει,
 καὶ δύναμιν ἡ γένοιτ’ ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.
 Επ. τί σοι πιθώμεσθ’; Πι. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν

142 ὥρχιπέδισας codd. : corr. L. Dindorf
 ὅσ’ Bothe : ὅς codd. 163 ἡ] ἡ Dobr.
 θεσθαι R : πείθεσθε vulg. : πείθοισθε Junt. 2
 πείθοισθε R : πείθοισθε vulg.

150 ὅτι; Halbertsma
 πίθοισθε Dawes : πεί-
 164 πίθησθε Dawes :

ΟΡΝΙΘΕΣ

- μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεκνηότες· 165
ὥς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,
' τίς ὄρνις οὗτος; ' ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
' ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταύτῳ μένων.' 170
- Επ. νῆ τὸν Διόνυσον εἶ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιούμεν; Πι. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
Επ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;
Πι. ἄληθες; ὧ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος,
βλέψον κάτω. Επ. καὶ δὴ βλέπω. Πι. βλέπε
νῦν ἄνω. 175
- Επ. βλέπω. Πι. περίαγε τὸν τράχηλον. Επ. νῆ Δία
ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι.
Πι. εἰδές τι; Επ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
Πι. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὄρνιθων πόλος;
Επ. πόλος; τίνα τρόπον; Πι. ὥσπερ <ἂν> εἴποι τις
τόπος. 180
- ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος.
ἦν δ' οἰκίσσητε τοῦτο καὶ φάρξῃθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξεται ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων, 185
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
- Επ. πῶς; Πι. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλόμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, 190
ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,

168 ὄρνις οὗτος] οὗτος ὄρνις Ald.: ἐστὶν οὗτος Herm. 172 τί οὖν
ποιῶμεν Cobet 177 τί γ' Ald.: γ' VA: δ' R: τι δ' Reisig
180 ἂν add. Dobr. ὥσπερ εἰ λέγοις τόπος Cobet 181-2 eicit Cobet
182 τούτου Dind.: τοῦτό γε Ald.: τοῦτο codd. 183 ἅπαξ] ἅπανθ' R
191 ὑμῖν] ἡμῖν R V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

[διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους]
τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.

Επ. ἰοὺ ἰοῦ·

μὰ γῆν μὰ παγίδας μὰ νεφέλας μὰ δίκτυα,
μὴ ᾿γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω· 195
ᾧστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίῃ τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.

Πι. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγῆσαιτο; Επ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον. 200

Πι. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσεις; Επ. ῥαδίως.
δευρὶ γὰρ ἐσβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῶν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι θεύσονται δρόμῳ. 205

Πι. ᾧ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ μή νυν ἔσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὥς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

Επ. ἄγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, 210
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἰτυν·
ἐλελιζομένης δ' ἱεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς

καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου 215
μίλακος ἡχῶ πρὸς Διὸς ἔδρας,
ἔν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα θεῶν
ἴστησι χορούς· διὰ δ' ἀθανάτων 220

192 eicit Beck 204 καλοῦμεν] καλοῖμ' ἂν Urbinas et v. l. apud
schol. Rav. 205 ἐπακούσωσι R Ald. : ὑπακούσωσι A (!) : ἀκού-
σωσι V 213 ἐλελιζομένη διεροῖς codd. : corr. Mein. 216 μίλα-
κος VAld. : σμίλακος R

ΟΡΝΙΘΕΣ

στομάτων χωρεῖ ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὁλολυγή.
(αὐλεῖ)

Πι. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοῦρνηθίου·
οἶον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην. 224

Ευ. οὔτος. Πι. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσεις; Ευ. τί δαί;

Πι. οὔποψ μελωδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

Επ. ἐποποιῖ ποποποποποποποιῖ,
ἰὼ ἰὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ,
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας 230

νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη

ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ

βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν 235
ἠδομένα φωνᾷ·

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.

ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει,

τά τε κατ' ὄρεα τά τε κοτινοτράγα τά τε κομαροφάγα, 240
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν·

τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ·

οἷ θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους 245

ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος, ὄρ-
νις πτερυγοποίκιλός τ' ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.

ὦν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης 250

227 sic V : ἐποποιποι ποποποποποποι R : alia alii : fortasse ἐποπο-
ποιποποι ποποποποποποποι ut duo dochmii fiant 235 βῶλον ἀμφι-]
βῶλον ἀμφὶ V 242 αὐδάν R A Ald. : αἰιδάν V Γ 243 sic R :
τριοττό. τριοττό. τοβρίξ V 244 οἷ] ὅσα Ald ἐλείας] ἐλείους Γ²
246-8 πτερυγοποίκιλός τ' Wieseler : πτεροποίκιλος codd. : τε πτερο-
ποίκιλος Ald. : πτερῶν ποίκιλος Mein. : fortasse ὄρνε' ἐρόεντα λειμῶνα
Μαραθῶνος ἔχε- | τε πτερυγοποίκιλός τ'

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

φῦλα μετ' ἀλκυνόνεσσι ποτῆται,
 δεῦρ' ἵτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
 πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
 οἰωνῶν ταναοδείρων.

ἦκει γάρ τις δριμύς πρέσβυς 255
 καινὸς γνώμην
 καινῶν τ' ἔργων ἐγχειρητής.
 ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
 δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ

τοροτοροτοροτοροτίξ. 260
 κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
 τοροτοροτοροτορολιλιλίξ.

Πι. ὀρᾶς τιν' ὄρνιν; Εὐ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·
 καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

Πι. ἄλλως ἄρ' οὐποψ, ὥς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην 265
 ἐσβὰς ἐπῶξε χαραδριὸν μιμούμενος.

ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ

τοροτίξ τοροτίξ.

Πι. ὦγάθ' ἀλλ' <εἰς> οὐτοσὶ καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

Εὐ. νῆ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

Πι. οὗτος αὐτὸς νῶν φράσει· τίς ἐστίν ὄρνις οὐτοσί; 270

Επ. οὗτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ' ὦν ὀρᾶθ' ὑμεῖς αἰί,
 ἀλλὰ λιμναῖος. Εὐ. βαβαὶ καλὸς γε καὶ φοινι-
 κιῶς.

Επ. εἰκότως <γε>· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ 'στὶ φοινικόπτερος.

Εὐ. οὗτος ὦ σέ τοι. Πι. τί βωστρεῖς; Εὐ. ἕτερος
 ὄρνις οὐτοσί.

Πι. νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἔξεδρον χροᾶν ἔχων. 275
 τίς ποτ' ἐσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης;

251 ποτῆται Cobet ex schol. : ποτᾶται vulg. 256 καινὸς γνώμην
 om. A 257 τ' ἔργων] ἔργων τ' R V 268 ἀλλ' εἰς nos : ἀλλ'
 codd. : ἄλλος Pors. 273 γε add. Köchly 275 χροᾶν Suid. et
 schol. : χώραν codd. 276 ἀβροβάτης Reisig ex schol. et Suid.

ΟΡΝΙΘΕΣ

Επ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. Πι. Μῆδος; ὦναξ
Ἑράκλεις·

εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν εἰσέπτετο; 278

Ευ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὕτοσί.

Πι. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
ἀλλὰ χοῦτος ἕτερος; Επ. οὕτοσὶ μὲν ἐστι Φιλο-
κλέους

ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος Καλλίου καὶ Ἱππονίκου Καλλίας.

Πι. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὥς πτερορρνεῖ.

Ευ. ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ <τε> συκοφαντῶν τίλλεται,
αἶ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά. 286

Πι. ὦ Πόσειδον ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὕτοσί.
τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος; Επ. οὕτοσὶ κατωφαγᾶς.

Πι. ἐστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;

Ευ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὦν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον; 290

Πι. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;
ἢ πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον; Επ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὠγάθ' ἀσφαλείας οὔνεκα.

Πι. ὦ Πόσειδον οὐχ ὀρᾶς ὅσον συνείλεκται κακὸν 294
ὀρνέων; Ευ. ὦναξ Ἀπολλὸν τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰοὺ,
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.

Επ. οὕτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νῆ Δί' ἀτταγᾶς,
οὕτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινὴ δέ γ' ἀλκυνών.

Πι. τίς γάρ ἐσθ' οὐπισθεν αὐτῆς; Επ. ὅστις ἐστί;
κειρύλος.

Πι. κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; Επ. οὐ γάρ ἐστι Σπορ-
γίλος; 300

χαυτή γε γλαυξ. Ευ. τί φῆς; τίς γλαῦκ' Ἀθή-
ναζ' ἤγαγεν;

279, 287 invicem transponit Wilamowitz 281 οὕτοσι Blaydes :
οὗτος codd. 285 τε add. Köchly 287 ἕτερος Bentl. : ὥς ἕτερος
codd. 297 γε] δὲ Elmsl. 298 ἐκεινὴ Leutsch : ἐκεινοσί codd.
299-300 κειρύλος Urbinas et v. l. apud schol. : κειρύλος A : κηρύλος vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Επ. κίττα τρυγῶν κορυδὸς ἐλεᾶς ὑποθυμὶς περιστερὰ
νέρτος ἰέραξ φάττα κόκκυξ ἐρυθρόπους κεβλήπυρις
πορφυρὶς κερχυνὴς κολυμβὶς ἀμπελὶς φήνη δρύοψ.

Πι. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων, ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων 305
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἄρ' ἀπειλοῦσίν γε νῶν; οἴμοι, κεχήνασιν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κάμέ. Εὐ. τοῦτο μὲν κάμοι
δοκεῖ.

Χο. ποποποποποποποποποποποποῖ ποῦ μ' ἄρ' ὅς 310
ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα ποτὲ νέμεται;

Επ. οὔτοσὶ πάλαι πάρειμι κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.

Χο. τί τί τί τί τί τί τί τί· τίνα λόγον ἄρα ποτὲ 315
πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;

Επ. κοινὸν ἀσφαλῇ δίκαιον ἡδὺν ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὥς ἐμέ.

Χο. ποῦ; παῖ; πῶς φήs;

Επ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο· 320
ἦκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

Χο. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; Επ. μήπω φοβηθῆs τὸν λόγον. Χο. τί
μ' ἡργάσω;

Επ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆs ξυνουσίας.

Χο. καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; Επ. καὶ δεδρακώς 325
γ' ἦδομαι.

Χο. κάστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; Επ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

Χο. ἔα ἔα, [στρ.
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὅς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν, 330

327-335 = 343-351

307 οἴμοι] οἶμαι Dobr. 315 ἔχων πάρει Suid.
λογιστὰ] λεπτοσοφιστὰ Urbinas : λεπτῶ σοφιστὰ Dawes
ἀφίκονθ' V Γ γρ. Ald. 322 ἐξότου Ald. : ἐξόσου vulg.
ἡμῖν Eropi dant V A Ald. : non R

318 λεπτῶ
ἀφίχθον]
326 παρ'

ΟΡΝΙΘΕΣ

παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη.

335

ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστὶν ὕστερος λόγος·
τῷ δὲ πρεσβύτῳ δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. Πι. ὥς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
Ευ. αἴτιος μέντοι σὺ νῦν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος. 339
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες; Πι. ἴν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
Ευ. ἴνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν λη-
ρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἣν ἅπαξ γε τῷ φθαλμῷ ἔκκοπῆς;

Χο. ἰὼ ἰώ, [ἀντ.
ἐπαγ' ἐπιθ' ἐπίφερε πολέμιον
ὄρμᾶν φονίαν, πτέρυγὰ τε παντᾶ 345
ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι·
ὥς δεῖ τῷδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολὺν πέλαγος ἐστὶν ὃ τι δέξεται 350
τῷδ' ἀποφυγόντε με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Ευ. τοῦτ' ἐκείνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Πι. οὗτος οὐ μενεῖς;
Ευ. ἴν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Πι. πῶς γὰρ ἂν τού-
τους δοκεῖς 355
ἐκφυγεῖν; Ευ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Πι. ἀλλ'
ἐγὼ τοί σοι λέγω,

336 ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν Pors.: ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους Suid.: πρὸς
μὲν οὖν τὸν ὄρνιν codd. 337 τὴν] νῦν Dobr. 338 ἀπωλόμεσθ'
Bentl.: ἀπολούμε(σ)θ' codd. 348 ῥάμφει v. l. apud schol.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
 Ευ. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει; Πι. γλαυξ μὲν οὐ
 πρόσσεισι νῶν.
 Ευ. τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοισδί; Πι. τὸν ὀβελίσκον
 ἀρπάσας
 εἴτα κατάπηξον πρὸ σαντοῦ. Ευ. τοῖσι δ' ὀφθαλ-
 μοῖσι τί; 360
 Πι. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσδοῦ λαβὼν ἢ τρύβλιον.
 Ευ. ὦ σοφώτατ', εἶ γ' ἀνηῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
 ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
 Χο. ἐλελελεῦ χώρει κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
 ἔλκε τίλλε παῖε δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν. 365
 Επ. εἰπέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων
 ἀπολέσαι παθόντες οὐδὲν ἄνδρε καὶ διασπᾶσαι
 τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενεῖ καὶ φυλέτα;
 Χο. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
 ἢ τίνας τεισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; 370
 Επ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
 καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
 Χο. πῶς δ' ἂν οἷδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
 ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
 Επ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μαυθάνουσιν οἱ σοφοί. 375
 ἢ γὰρ εὐλάβεια σφῶζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
 οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
 αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοῦ φίλων
 ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς·
 τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σφῶζει παῖδας οἶκον χρήματα. 380
 Χο. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὥς ἡμῖν δοκεῖ,
 χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κατὰ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

358 γ' ὠφελήσει] 'πωφελήσει Dobr. 360 πρὸ σαντοῦ Bentr. :
 πρὸς αὐτόν codd. 361 προσδοῦ Haupt : πρόσθου codd. 362 γ'
 ἀνηῦρες] γὰρ εὔρες Γ Β 364 μέλλειν] μένειν R Suid. 368 ξυγ-
 γενέε codd. : correximus 371-2 εἰ δὲ . . . χρήσιμον;] οἶδε . . .
 χρήσιμον. Dobr. 373 οἶδ' Pors. : οἶ γ' codd. χρήσιμον Ald. :
 χρήσιμον ἢ R V A Γ 377 τοῦθ'] οὐδὲν Ald. εὐθὺς R : αὐτὸς vulg.

ΟΡΝΙΘΕΣ

- Πι. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἷξασιν. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.
 Επ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριω.
 Χο. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐννητιώμεθα. 385
 Πι. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσι νῆ Δί', ὥστε τὴν χύτραν
 τῷ τε τρυβλίῳ καθίει·
 καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον,
 περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
 τῶν ὀπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν 390
 τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας
 ἐγγύς· ὥς οὐ φευκτέον νῶν.
 Ευ. ἐτεὸν ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
 κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς;
 Πι. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ. 395
 δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
 φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς
 μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν
 ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.
 Χο. ἀναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταῦτόν, 400
 καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
 παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης·
 κἀναπυθώμεθα τούσδε τίνες ποτὲ
 καὶ πόθεν ἔμολον
 † ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.† 405
 ἰὼ ἔποψ σέ τοι καλῶ.
 Επ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
 Χο. τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;
 Επ. ξείνῳ σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
 Χο. τύχη δὲ ποία κομί- 410
 ζει ποτ' αὐτὼ πρὸς ὄρ-

410-412 = 413-415

385 ἡναντιώμεθα codd. : ἐναντιώμεθα Ald. : corr. Benti. 386 νῆ
 Δί' Mein. : ἡμῖν codd. : ἢ πρὶν Pors. 390 παρ' αὐτὴν] παρὰ R V Ald.
 391 post ἄκραν add. αὐτὴν codd. et Ald. : del. Dawes 394 κατο-
 ρυχησόμεσθα Elmsl. 405 fortasse τὴν τ' ἐπίνοιαν τίν' ἔχοντες;
 409 ξένῳ Dind.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 415
- νιθας ἐλθεῖν; Επ. ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
- Χο. τί φῆς;
λέγουσι δὴ τίνας λόγους;
- Επ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
- Χο. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄ-
ξιον μονῆς, ὅτῳ πέποιθ'
ἐμοὶ ξυνὼν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ 420
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
- Επ. λέγει μέγαν τιw' ὄλβον οὔ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὥς
σὰ γὰρ (τὰ) πάντα ταῦτα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κείσε καὶ 425
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
- Χο. πότερα μαινόμενος;
- Επ. ἄφατον ὥς φρόνιμος.
- Χο. ἔνι σοφόν τι φρενί;
- Επ. πυκνότατον κίναδος, 430
σόφισμα κύρμα τρῖμμα παιπάλημ' ὅλον.
- Χο. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὦν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
- Επ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν 435
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχᾳγαθῇ
ἐς τὸν ἵπνδον εἴσω πλησίον τοῦπιστάτου·
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγὼ
φράσον, δίδαξον. Πι. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄν μὲν οὔ,

418-421 = 422-426

416 δὴ Herm. : δὲ δὴ V A Ald. : δὲ R 420 τὸν ἐχθρὸν Ald. : τῶν
ἐχθρῶν codd. 421 φίλοισιν] φίλους ἂν Blaydes 424 σὰ
γὰρ ταῦτα πάντα codd. : σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα Ald. : corr. Mein.
432 λέγειν κέλευέ μοι λέγειν V A Ald.

ΟΡΝΙΘΕΣ

ἦν μὴ διάθωνταί γ' οἷδε διαθήκην ἐμοὶ 440

ἦνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιοποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν— Χο. οὔτι που
τόν—; οὐδαμῶς. Πι. οὔκ, ἀλλὰ τῷφθαλμῷ λέγω.

Χο. διατίθεμαι ἔγω. Πι. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

Χο. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς 445
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Πι. ἔσται ταυταγί.

Χο. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

ΚΗΡΥΞ

ἀκούετε λεῶ· τοὺς ὀπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις. 450

Χο. δολερὸν μὲν αἰὲ κατὰ πάντα δὴ τρόπον [στρ.
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.

τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω 455

παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·
σὺ δὲ τοῦθ' οὐρᾷς λέγ' ἐς κοινόν.

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.

ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀνα-
πείσας, 460

λέγε θαρρήσας· ὥς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παρα-
βῶμεν.

Πι. καὶ μὴν ὀργῶ νῇ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἰς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον· κατα-
χεῖσθαι

451-459 = 539-547

444 τόν] τόνδ' Valckenaer 454 παρορᾷτ' Benti. 457 οὐρᾷς
Mein.: ὀρᾷς codd. 460 πράγματι τὴν σὴν ἥκεις Dawes: ἥκεις τὴν σὴν
πράγματι codd. 461 πρότεροι Herm. πρότερον codd. 463 κατα-
χεῖσθε codd. praeter A Urbinatemque

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Εὐ. δειπνή-
 σειν μέλλομεν; ἢ τί;
 Πι. μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν
 ἔπος τι, 465
 ὃ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
 οἷτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς— Χο. ἡμεῖς βασι-
 λῆς; τίνας; Πι. ὑμεῖς
 πάντων ὀπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς
 αὐτοῦ,
 ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
 καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς; Πι. νῆ τὸν Ἀπόλλω.
 Χο. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην. 470
 Πι. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πε-
 πάτηκας,
 ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέ-
 σθαι,
 προτέραν τῆς γῆς, καῖπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀπο-
 θνήσκειν·
 γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ'
 ἀποροῦσαν
 ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατο-
 ρύξαι. 475
 Εὐ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὺς Κεφαλῇσιν.
 Πι. οὐκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγέ-
 νοντο,
 ὥς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἐσθ' ἢ βασιλεία;
 Εὐ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνν τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε
 τὸ λοιπόν· 479
 οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
 Πι. ὥς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἥρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν,
 ἀλλ' ὄρνιθες, κάβασίλευον, πόλλ' ἔστί τεκμήρια τούτων.

465 τι πάλαι] τρίπαλαι Cobet 480 οὐκ] ὡς Hamaker 481 ἥρχον
 τῶν ἀνθρώπων Bentr.: τῶν ἀνθρώπων ἥρχον codd.

ΟΡΝΙΘΕΣ

αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυνόν', ὥς ἐτυ-
ράνναι

ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.

Ευ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας
διαβάσκει 486

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.

Πι. οὔτω δ' ἰσχυσέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ'
ἔτι καὶ νῦν

ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότε ἐκείνης, ὁπότε μόνον ὀρθριον
ἄσῃ,

ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον χαλκῆς κεραμῆς σκυλο-
δέψαι 490

σκυτῆς βαλανῆς ἀλφिताμοιβοὶ τορνευτολურασπιδοπηγοί-
οὶ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Ευ. ἐμὲ

τοῦτό γ' ἐρώτα.

χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ
τοῦτον.

ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κᾶρτι καθυῖδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους οὔτος

ἄρ' ἦσεν 495

κἀγὼ νομίσας ὀρθρον ἐχώρουν Ἀλιμουντάδε, κᾶρτι προ-
κύπτω

ἔξω τείχους καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοῖμάτιόν μου.

Πι. ἱκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευεν.

Χο. τῶν Ἑλλήνων; Πι. καὶ κατέδειξέν γ' οὔτος πρῶ-
τος βασιλεύων 500

προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἱκτίνουσι. Ευ. νῆ τὸν Διό-
νυσον, ἐγὼ γοῦν

ἐκυλινδούμην ἱκτῖνον ἰδών· κᾶθ' ὕπτιος ὦν ἀναχάσκων

484 πρῶτον πάντων] πάντων πρότερος Hirschig 489 μόνον]
νόμον Pors. 490 σκυλοδέψαι Bentr. : σκυτοδέψαι vel σκυτοδεψοὶ codd.
499 οἶν] αὖ Hamaker

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾶτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ'
ἀφείλκον. 503

Πι. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χῶπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι 'κόκκυ,' τότε ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

Ευ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· 'κόκκυψωλοὶ πεδίουνδε.'

Πι. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασι-
λεύοι 508

ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις μετέχων ὃ τι δωροδοκοίη.

Ευ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγωδοῖς,
ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὃ τι δωροδοκοίη.

Πι. ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν
βασιλεύων 514

αἰετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὢν,
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων
ιέρাকা.

Ευ. νῆ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνοσ οὖνεκα ταῦτ'
ἄρ' ἔχουσιν;

Πι. ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος
ἐστίν,

τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν.

ὦμνυ τ' οὐδεὶς τότε (ἂν) ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρνιθας
ἅπαντες· 520

Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ' ἐνόμιζον,
νῦν δ' ἀνδράποδ' ἡλιθίους Μανᾶς·

523-538 = 611-626

505 τότε ἂν Pors.: τότε αὖ B: τότε RV: τόθ' A Ald. 515 ὄρνιν
ἔστηκεν Tyrwhitt: ἔστηκ(εν) ὄρνιν codd. κεφαλῆς] σκυτάλης Kock
516 θεράπονθ' Blaydes 520 ὦμνε codd.: corr. Bentl. ἂν add.
Pors. 521 νυνὶ Kuster: νῦν codd.

ΟΡΝΙΘΕΣ

ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
 βάλλουσ' ὑμᾶς, κὰν τοῖς ἱεροῖς 525
 πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτῆς
 ἴστησι βρόχους παγίδας ῥάβδους
 ἔρκη νεφέλας δίκτυα πηκτάς·
 εἴτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·
 οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες· 530
 κούδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
 ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
 ἀλλ' ἐπικνωσιν τυρὸν ἔλαιον
 σίλφιον ὄξος καὶ τρίψαντες
 κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν, 535
 κᾶπειτα κατεσκεδάσαν θερμὸν
 τοῦτο καθ' ὑμῶν
 αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

Χο. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους [ἀντ.
 ἤνεγκας ἄνθρωφ'. ὥς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν 540
 πατέρων κάκην, οἷ
 τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
 ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
 σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ <τινα> συντυχίαν
 ἀγαθὴν ἦκεις ἐμοὶ σωτήρ. 545
 ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
 τὰ νεοττία κᾶμαντὸν οἰκήσω.

ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὥς ζῆν οὐκ
 ἄξιον ἡμῖν, 548

εἰ μὴ κομιοῦμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
 Πι. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
 κᾶπειτα τὸν ἄερα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ

526 δ' post ὑμῖν add. Seidler 534-5 καὶ τρίψαντες . . . ἕτε-
 ρον eicit Rutherford καὶ τρίψαντες] συντρίψαντες schol.: κατα-
 τρίψαντες Herm. 538 αὔων Reiske 543 ἐπ' ἐμοὶ A 544 τινα
 add. Bentl. 547 τὰ Ald. : τὰ τε codd. οἰκετεύσω Herm.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὅπταις ὥσπερ Βαβυ-
λῶνα.

Επ. ὦ Κεβριόνη καὶ Πορφυρίων ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.

Πι. κάπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·
καὶ μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχίῃ,
ιερόν πολεμον πρῶτῳ αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν, 557
ὥσπερ πρότερον μοιχεύουσιν τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ' ἐπίωσ',
ἐπιβάλλειν

σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
ἐκείνας. 560

τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν,
κάπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνείμασθαι δὲ πρε-
πόντως

τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἀρμόττῃ καθ' ἕκαστον·
ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν· 565
ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἦν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας·
καὶ Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος
ὄρνις,

ὧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφα-
γιαίνειν.

Ευ. ἦσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας
Ζάν. 570

Χο. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοῦχ' κολοιούς,
οἱ πετόμεσθ' ἀπὲρ γὰς τ' ἔχομεν; Πι. ληρεῖς· καὶ
νῆ Δί' ὃ γ' Ἑρμῆς

553 Κεβριόνα codd. : corr. Brunck 554 κάπειτ' ἂν R V Ald. :
κάπειδ' ἂν B : κάπειδαν Pors. 560 ψωλήν] κωλήν Ald. 564 ἀρ-
μόζη codd. : corr. Lobeck 565 πυροὺς] γυροὺς Mein. 566 οἶν]
ἔν Ald. 567 θύῃ τι Bergk : θύῃ τις R V : θύῃ τις βοῦν A Ald. :
θύῃσι Mein. μελιτούττας codd. : corr. Mein.

ΟΡΝΙΘΕΣ

πέτεται θεὸς ὦν πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάντ'
πολλοί.

αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν καὶ νῆ Δί'
Ἔρωσ γε.

Ἥρην δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι
πελείῃ. 575

Εὐ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῶν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;

Πι. ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ
μηδέν,

τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ τότε χρὴ στρούθων
νέφος ἀρθέν

καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνα-
κάψαι.

κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω. 580

Εὐ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρ-
έχουσιν.

Πι. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν κατ-
αροῦσιν,

καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἴθ' ὃ γ' Ἀπόλλων ἰατρός <γ> ὦν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.

Εὐ. μὴ πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοιδαρίῳ τῶμῳ πρῶτιστ' ἀπο-
δῶμαι. 585

Πι. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν σὲ βίον σὲ δὲ γῆν σὲ Κρόνον σὲ
Ποσειδῶ,

ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. Εἰπ. λέγε δή μοι
τῶν ἀγαθῶν ἓν.

Πι. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατ-
έδονται,

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερχυνήδων ἐπιτρίψει.
εἴθ' οἱ κνίπες καὶ ψῆνες αἰεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται, 590
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

575 Ἥρην Bentr.: Ἱριν codd. εἶναι] βῆναι Mein. 576 ὑμῶν
Ald. πέμπει Tyrwhitt 584 γ' add. Brunck 591 κίχλων
Dobr.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Επ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρώσιν.

Πι. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὔτοι δώσουσι τὰ χρηστά,

τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατ-
ερούσιν,

ὥστ' ἀπολείται τῶν ναυκλήρων οὐδεῖς. Επ. πῶς
οὐκ ἀπολείται; 595

Πι. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
'νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται.' 'νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.'

Ευ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.

Πι. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατ-
έθεντο

τῶν ἀργυρίων· οὔτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε
πάντες, 600

'οὐδεῖς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.'

Ευ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

Επ. πῶς δ' ὑγείαν δώσους' αὐτοῖς, οὔσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;

Πι. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ'
ἴσθι, 604

ὥς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.

Επ. πῶς δ' ἐς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν
'Ολύμπῳ·

ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; Πι. μὰ Δί' ἀλλὰ
τριακόσι' αὐτοῖς

ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. Επ. παρὰ τοῦ; Πι.
παρ' ὅτου; παρ' ἑαυτῶν. 608

οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυζα κορώνη;

Ευ. αἰβοῖ πολλῶ κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

599 πρότεροι A V²: πρότερον vulg. 603 δώσους'] δώσομεν Kœchly
607 παιδάρι' ὄντ' Benti.: παιδάριον τ' Ald.: παιδάριον δν B: παιδάριον
A: παιδάρι' ἔτ' ὄντ' R V 608 Πι. παρ' ὅτου Bekk.: Πι. παρὰ τοῦ
codd. 609 πέντε γενεὰς ἀνδρῶν codd.: corr. Benti. 610 αἰβοῖ
ὥς codd.: corr. Blaydes: αἰβοῖ (extra metrum) ὥς δὴ Mein.

ΟΡΝΙΘΕΣ

- Πι. οὐ γὰρ πολλῶ;
 611
 πρῶτον μὲν (γ') οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς
 οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
 οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
 615
 ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις
 οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
 τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
 ὁ νεῶς ἔσται· κούκ ἐς Δελφούς
 οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
 620
 θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
 καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
 κριθὰς πυροὺς εὐξόμεθ' αὐτοῖς
 ἀνατείνοντες τῷ χεῖρ' ἀγαθῶν
 διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
 625
 παραχρῆμ' ἔσται
 πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.
- Χο. ὦ φίλτατ' ἔμοι πολὺν πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ'
 ἀφείμην.
 ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
 630
 ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
 ὁμόφρονas λόγους δικαίους
 ἀδόλους ὀσίους
 ἐπὶ θεοὺς ἴης, ἔμοι
 635
 φρονῶν ξυνωδά, μὴ πολλὴν χρόνον
 θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τὰμὰ τρίψειν.
 ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ'
 ἡμεῖς·
 ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνά-
 κειται.

612 γ' add. Bentl. 619 εἰς] ὡς Mein. 631 ἦν] ἐὰν Mein.
 632-3 δίκαιος ἄδολος ὅσιος Mein. effectis tribus senariis ex vv. 631-5
 634 τοῖς codd. : corr. Pors. 638 ἐπὶ] ἐν Hamaker

- Επ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
 ὦρα ὅστιν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικίαν, 640
 ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ γε
 εἰσέλθет' ἐς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν
 καὶ τὰμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
 καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον. Πι. ἀλλὰ ῥάδιον.
 ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πισθέταιρος, τῷδεδὶ 644
 Εὐελπίδης Κριῶθεν. Επ. ἀλλὰ χαίρετον
 ἄμφω. Πι. δεχόμεθα. Επ. δεῦρο τοίνυν εἵσιτον.
 Πι. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβῶν ἡμᾶς. Επ. ἴθι.
 Πι. ἀτὰρ τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
 φέρ' ἴδω, φράσον νῦν, πῶς ἐγώ τε χούτοσι
 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω; 650
 Επ. καλῶς. Πι. ὄρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
 ἐστὶν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
 φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
 Επ. μὴδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
 ὃ διατραγόντ' ἔσσεσθον ἐπτερωμένω. 655
 Πι. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ Ξανθία
 καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ στρώματα.
 Χο. οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω. Επ. τί καλεῖς; Χο. τού-
 τους μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ
 ἀρίστισον εὔ· τὴν δ' ἡδυμελὴ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
 κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ'
 ἐκείνης. 660
 Πι. ὦ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
 ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τούρνιθιον.
 Ευ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
 καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
 Επ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρή δρᾶν. ἡ Πρόκνη 665

639 ἔτι] γ' ἔτι Pors. : γέ πω Plutarchus 641 γε Dobr. : τε codd.
 642 γε] τε Dobr. 644 τῷδεδὶ Dind. : τῷδε (γρ. τῷδὶ) δέ τι V : τῷ δὶ
 δέ τι R : τῷ δέ τί Ald. 645 θριῆθεν Ald. : θρίωθεν Γ : θρίηθεν A
 658 σὲ λέγω V A B : σὲ λέγων Ald. : σὲ καλῶ R σαντοῦ] σοῦ V

ΟΡΝΙΘΕΣ

ἐκβαίνει καὶ σαντὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

Πι. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὥς καλὸν τοῦρνήθιον,
ὥς δ' ἀπαλόν, ὥς δὲ λευκόν. Ευ. ἀρά γ' οἶσθ' ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;

Πι. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος. 670

Ευ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαί μοι δοκῶ.

Πι. ἀλλ' ὦ κακὸδαιμον ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.

Ευ. ἀλλ' ὥσπερ ῥόν νῆ Δί' ἀπολέψαντα χρῆ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾶθ' οὕτω φιλεῖν.

Επ. ἴωμεν. Πι. ἡγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχ' ἀγαθῇ. 675

Χο. ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
ὦ φίλτατον ὀρνέων
πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὑμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες ὥφθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ',
ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'
αὐλὸν φθέγμασιν ἡρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

680

ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσ-
όμοιοι, 685

ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμειννά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι ταλαοὶ βροτοὶ ἄνθρωποι εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν τοῖς αἰὲν ἐοῦσιν,
τοῖς αἰθερίοις τοῖσιν ἀγῆρως τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε
Χάους τε 691

εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἶπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος
εὐρύς,

671 καὶ Dobr. : καὶ codd.
ἀλαοὶ v. l. apud schol.
361 et Suid.

685 ΑΗΔΩΝ praeft. Benti. 687 τ'
692 παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ R schol. ad Nub.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

γῇ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἑρέβους δ' ἐν ἀπείροσι
κόλποις

τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νύξ ἡ μελανόπτερος ῥόν, 695
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλασθεν Ἑρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι
δίνοις.

οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς
φῶς.

πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἑρως ξυν-
έμειξεν ἅπαντα· 700

ξυμμιγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένητ' οὐρανὸς ὠκεα-
νός τε

καὶ γῇ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὦδε
μέν ἐσμεν

πολὺν πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὥς ἐσμεν
Ἑρωτος

πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι
σύνεσμεν·

πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν
ὥρας 705

διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς ὁ δὲ πορφυρίων' ὁ δὲ χῆν' ὁ δὲ Περ-
σικὸν ὄρνιν.

πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέ-
γιστα.

πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος χειμῶνος ὁπώρας·
σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην
μεταχωρή· 710

καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύ-
δειν,

698 οὗτος Χάει ἡερόεντι Herm. 701 γένητ' Ald. : ἐγένετ' R V A Γ :
γέγον' Kiehl 703 μακάρων ἡμεῖς. ὥς δ' Dobr. 708 πάντα]
ταῦτα V

ΟΡΝΙΘΕΣ

εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥίγων ἀποδύῃ.
 ἰκτῖνος <δ'> αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἑτέραν ὥραν ἀπο-
 φαίνει, 713

ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν· εἶτα χελιδών,
 ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριον τι πρίασθαι.
 ἐσμέν δ' ὑμῖν* Ἀμμών Δελφοὶ Δωδώνη Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέ-
 πεσθε,

πρὸς τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς
 γάμον ἀνδρός.

ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
 φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε, 720
 ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον
 ὄρνιν.

ἄρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμέν μαντέϊος Ἀπόλλων;
 ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
 ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις
 αὔραις ὥραις χειμῶνι θέρει 725

μετρίῳ πνίγει· κοῦκ ἀποδράντες
 καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
 παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶ Ζεὺς·
 ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
 αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν, 730
 πλουθυγείαν

εὐδαιμονίαν βίον εἰρήνην
 νεότητα γέλωτα χοροὺς θαλίαις
 γάλα τ' ὀρνίθων. ὥστε παρέσται
 κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735
 οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Μοῦσα λοχμαία, [στρ.
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

737-768 = 769-800

713 δ' add. Kuster 718 ἀνδρός] ἀνδρες Brunck: ἄλλος Mein.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ποικίλῃ, μεθ' ἧς ἐγὼ
 νάπαισι (καὶ) κορυφαῖς ἐν ὀρείαις, 740
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
 Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω 745
 σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρεῖα,
 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
 ἔνθεν ὥσπερ εἰ μέλιττα
 Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν αἰ
 φέρων γλυκεῖαν ῥῳάν. 750
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
 διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὥς ἡμᾶς ἴτω.
 ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχροὶ τῷ νόμῳ κρατούμενα, 755
 ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλὰ.
 εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν
 νόμῳ,
 τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἦν τις τῷ πατρὶ
 προσδραμῶν εἴπῃ πατάξας, 'αἶρε πληκτρον, εἰ μαχεῖ.'
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπετῆς ἐστιγμένος, 760
 ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὦν Φρὺξ μηδὲν ἦττον Σπινθάρου,
 φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
 εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
 φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.
 εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας 766
 βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
 ὥς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

740 καὶ κορυφαῖς Thiersch : κορυφαῖσί τ' codd. 748 ὥσπερ εἰ
 Reiske : ὥσπερ ἡ codd. 763 ἐνθάδ' οὗτος Dobr. 765 φράτορες
 codd. : corr. Dind. 766 Πισίου codd. : corr. Dind.

ΟΡΝΙΘΕΣ

τοιάδε κύκνοι, [αντ.
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, 770
 συμμιγῇ βοῇν ὁμοῦ
 πτεροῖς κρέκουντες ἱακχον Ἀπόλλω,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἑβρον ποταμόν,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ, 775
 διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
 πτῆξε δὲ φῦλά τε ποικίλα θηρῶν,
 κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἶθρη,
 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
 πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος· 780
 εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες
 Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερὰ. 785
 αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
 εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγωδῶν ἤχθετο,
 ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
 καὶ τ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὖ κατέπτετο.
 εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν, 790
 οὐκ ἂν ἐξίδισεν· ἐς θοῖμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο,
 κάποπαρδῶν κάναπνεύσας αὐθις αὖ κατέπτετο·
 εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
 καὶ θ' ὄρᾳ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
 οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο, 795
 εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὐθις αὖ κατέπτετο.
 ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
 ὥς Διειτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ

777 ποικίλα φῦλά τε codd. : corr. Herm. 778 αἶθρη] αἰθήρ Γ
 787 τραγωδῶν] τρυγωδῶν Scaliger 796 κατέπτετο Mein. : κατ-
 έптаτο Suid. : καθέζετο codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἤρέθη φύλαρχος, εἴθ' ἵππαρχος, εἴτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει κάσσι νυνὶ ξουθὸς ἵππαλεκτρῶν. 800

Πι. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμα πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

Ευ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; Πι. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἷσθ' ὃ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. 805

Ευ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Πι. ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Επ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; Πι. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἴτα τοῖς θεοῖς 810
θῦσαι μετὰ τοῦτο. Ευ. ταῦτα κάμοι συνδοκεῖ.

Επ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;

Ευ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαίμονος
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; Πι. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τήμῃ πόλει; 815
οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

Ευ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; Επ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαυνόν τι πάνυ. Πι. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

Επ. ἰοὺ ἰού·
καλόν γ' ἀτεχνῶς (σὺ) καὶ μέγ' ἡῦρες τοῦνομα. 820

Ευ. ἄρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; Πι. καὶ λῶστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαξονευόμενοι καθυπερηκόντισαν. 825

Επ. λιπαρὸν τὸ χρήμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιούχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

799 ἵππαρχος, εἴτ' ὕπαρχος, ὥστ' V 805 συγγεγραμμένῳ] σύ γε
γεγραμμένῳ Mein. 812 τοῦνομ' Bentr.: οὔνομ' Ald.: ὄνομ' vulg.
820 σὺ add. Bentr. 821 αὐτηγὶ Elmsl.: αὐτη γ' ἢ codd. 822 Θεα-
γένους codd.: corr. Dind.

ΟΡΝΙΘΕΣ

- Εν. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐώμεν Πολιάδα;
 Πι. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
 ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν 830
 ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
 Εν. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
 Επ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
 ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
 Ἄρεως νεοττός. Εν. ὦ νεοττὲ δέσποτα· 835
 ὥς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
 Πι. ἄγε νυν σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα
 καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
 χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργανον,
 λεκάνην ἀνένεγκε, κατὰπες' ἀπὸ τῆς κλίμακος, 840
 φύλακας κατὰστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' αἰεί,
 κωδωνοφορῶν περίτρεχε καὶ κάθειδ' ἐκεῖ·
 κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
 ἔτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω, 844
 κακεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. Εν. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
 οἴμωζε παρ' ἐμ'. Πι. ἴθ' ὦγάθ' οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
 οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.
 ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
 τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
 παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἵρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. 850

ΙΕΡΕΥΣ

- ὁμορροθῶ, συνθέλω, [στρ.
 συμπαραινέσας ἔχω
 προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
 ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἔνεκα προβάτιόν τι θύειν. 855
 ἴτω ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ θεῶ,
 συναδέτω δὲ Χαῖρις ῥδάν.

851-858 = 895-902

- 851 ΙΕΡΕΥΣ Wieseler : Xo. codd. 855 πρόβατόν codd. : corr.
 Bentl. 856 ἴτω bis Ald. : ter codd. θεῶ Bentl. : τῶ θεῶ codd.
 857 συναδέτω] συναυλείτω Herm. ῥδάν] ῥδᾶ Herm.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Πι. παῦσαι σὺν φυσῶν. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἦν;
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν 860
οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.
ἱερεῦ σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
- Ιε. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων; 864
εὐχεσθε τῇ Ἑστία τῇ ὀρνιθείῳ καὶ τῷ ἱκτίνῳ τῷ ἐστι-
ούχῳ καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπήσι πᾶσι καὶ πά-
σησιν—
- Πι. ὦ Σουνιέρακε χαῖρ' ἀναξ Πελαργικέ.
- Ιε. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρα καὶ
'Αρτέμιδι Ἀκαλανθίδι—
- Πι. οὐκέτι Κολαινὶς ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.
- Ιε. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ καὶ στρουθῳ μεγάλη μητρὶ θεῶν
καὶ ἀνθρώπων— 876
- Πι. δέσποινα Κυβέλη, στρουθε, μήτερ Κλεοκρίτου.
- Ιε. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεύσιν ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν αὐ-
τοῖσι καὶ Χίοισι—
- Πι. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις. 880
- Ιε. καὶ ἥρωσιν ὄρνισι καὶ ἡρώων παισί, πορφυρίωνι καὶ
πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι
καὶ ἐλεᾷ καὶ βασκᾷ καὶ ἐλασᾷ καὶ ἔρωδιῷ καὶ καταρράκτῃ
καὶ μελαγκορύφῳ καὶ αἰγιθάλλῳ—
- Πι. παῦ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰοῦ,
ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς 890
ἀλαιοέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὀρᾷς ὅτι
ἱκτίνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺν καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.
- Ιε. εἴτ' αὖθις αὖ τᾶρα σοι [ἀντ.
δεῖ με δεύτερον μέλος 896

881 ἥρωσι καὶ ὄρνισι codd. : corr. Herm. 888 post αἰγιθάλλῳ
add. καὶ ἡρισάλλιγγι Halbertsma ex schol. coll. Hesychio 895 Ιε.]
Xo. Dobr. εἴτ'] ἔτ' Blaydes

ΟΡΝΙΘΕΣ

χέρνιβι θεοσεβὲς ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ ἱκανὸν ἔξειτ' ὄψον. 900
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

Πι. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῆσον ᾧ Μοῦσα τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς. 905

Πι. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι τίς εἶ;

Πο. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεῖς ἀοιδὰν
Μουσάων θεράπων ὀτρηρός,
κατὰ τὸν Ὅμηρον. 910

Πι. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ᾧν κόμην ἔχεις;

Πο. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροί,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.

Πι. οὐκ ἔτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις. 915
ἀτὰρ ᾧ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

Πο. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ
καὶ παρθένεια καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

Πι. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου; 920

Πο. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

Πι. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ᾠθέμην;

Πο. ἀλλὰ τις ὠκεία Μουσάων φάτις
οἶάπερ ἵππων ἀμαρυνγά. 925
σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς

902 γένειόν lemm. schol. : γένειόν τ' codd.
κλείσον Mein. 920 ποίου] πόσου Benti.

905 κλείσον R :

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεῖν. 930
- Πι. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μὴ τι τούτῳ δόντες ἀποφενξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
ἀπόδουθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. 935
- Πο. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεῶ φρενὶ μάθε Πινδάρειον ἔπος—
- Πι. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. 940
- Πο. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνατον ἔσθος οὐ πέπαιται·
ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ξύνες ὅ τοι λέγω. 945
- Πι. ξυνήχ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδουθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἀπελθε τουτονὶ λαβών. Πο. ἀπέρχομαι,
κὰς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω τοιαδί·
' κλῆσον ὦ χρυσόθρονε τὰν τρομερὰν κρυερὰν· 950
νιφόβολα πεδία πολύπορά τ' ἤλυθον ἀλαλάν.'
- Πι. νῆ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών. 955
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
εὐφημία 'στω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

μὴ κατάρξῃ τοῦ τραγού.

- 930 τεῖν] τεῶν Kock 937 δῶρον A : τόδε δῶρον vulg. 943 ὑφαν-
τοδίνητον A Ald. 946 ξυνήχ' Brunck : ξυνήχ' codd. 949 ἐλθῶν]
ἐθέλων Mein. τοιαδί Dind. : δὴ ταδί Ald. : ταδί vulg. 951 πολύ-
πορά τ' V : πολύπορά τ' Γ : πολύσπορά τ' R A Ald. ἀλαλάν ex ἀλά-
λημαι fingit pessimus poeta : ἀλαλαί Benti. 959 εὐφημία 'στω dant
'Ιεωεί R V Ald. : corr. Beer

ΟΡΝΙΘΕΣ

Πι. σὺ δ' εἶ τίς; Χρ. ὅστις; χρησμολόγος. Πι. οἷ-
μωζέ νυν. 960

Χρ. ὦ δαιμόνιε τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὥς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἀντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. Πι. κᾶπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τὴνδ' οἰκίσαι; Χρ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με. 965

Πι. ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
Χρ. ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,—

Πι. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
Χρ. ἤνιξθ' ὁ Βάκισ τοῦτο πρὸς τὸν ἄερα. 970

πρῶτον Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα—

Πι. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι. 975

Πι. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῆς ταῦθ' ὥς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ δῶς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυνγῶν οὐδ' αἰετὸς οὐ δρυκολάπτῃς.

Πι. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.

Πι. οὐδὲν ἄρ' ὁμοίος ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτφί, 981
ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἐξεγραψάμην·
αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ— 985

Χρ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. Πι. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φεῖδον μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσιν,
μήτ' ἦν Λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπίεθς.

Χρ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; Πι. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ'; ἐς κόρακας. Χρ. οἴμοι δείλαιος. 990

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Πι. οὔκουν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;

ΜΕΤΩΝ

ἦκω παρ' ὑμᾶς— Πι. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.

τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλευματος;

τίς ἢ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;

Με. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα 995

ὑμῖν διελεῖν τε κατὰ γύας. Πι. πρὸς τῶν θεῶν

σὺ δ' εἴ τίς ἀνδρῶν; Με. ὅστις εἴμ' ἐγώ;

Μέτων,

ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χῶ Κολωνός. Πι. εἰπέ μοι,

ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; Με. κανόνες ἀέρος.

αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἔστι τὴν ἰδέαν ὅλος 1000

κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ

τὸν κανόν', ἀνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον

ἐνθεῖς διαβήτην—μανθάνεις; Πι. οὐ μανθάνω.

Με. ὀρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα

ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος κἂν μέσῳ 1005

ἀγορά, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος

αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος ὀρθαὶ πανταχῇ

ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. Πι. ἄνθρωπος Θαλῆς.

Μέτων— Με. τί ἔστιν; Πι. οἶσθ' ὅτιν' φιλῶ

σ' ἐγώ, 1010

κἂμοι πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

Με. τί δ' ἐστὶ δεινόν; Πι. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι

ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηνται τινες·

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστρ. Με. μὴν στασιάζετε;

Πι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Με. ἀλλὰ πῶς; Πι. ὁμο-

θυμαδὸν 1015

993 τίς ἰδέα R βουλήματος codd.: corr. Bergk 994 τίς ὁ
κόθορμος] τίς ποτ' ὄρνις Van Eldik 996 κατὰ γύας Dawes: κατ'
ἀγνιάς codd. 1007 ἀστέρος B¹ Urbinas: ἀστέρες vulg. 1010 οἶσθ']
ἴσθ' Mein. 1011 πιθόμενος codd.: corr. Bentl. 1013 ξενη-
λατοῦσι Elmsl.: ξενηλατοῦμεν Dind. post τινες punctum tollit
Brunck

ΟΡΝΙΘΕΣ

σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

Με. ὑπάγοιμί τ' ἄρ' ἄν. Πι. νῆ Δί' ὥς οὐκ οἶδ' ἂν εἰ
φθαίης ἄν' ἐπείκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.

Με. οἷμοι κακοδαίμων. Πι. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σταντὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ; 1020

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ποῦ πρόξενoi; Πι. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;

Επ'. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κυάμφ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας, Πι. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; Επ'. φαῦλον βιβλίον
Τελέου. Πι. τί; βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; Επ'. νῆ τοὺς
θεούς. 1026

ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.

ἔστιν γὰρ ἂ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.

Πι. ἀπιθι λαβὼν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.

Επ'. τουτὶ τί ἦν; Πι. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030

Επ'. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.

Πι. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὸ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

ἔαν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ— 1035

Πι. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;

Ψη. ψηφισματοπώλης εἰμὶ καὶ νόμους νέους
ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. Πι. τὸ τί;

Ψη. χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγίας τοῖσδε τοῖς μέτροισι καὶ 1040
σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι καθάπερ Ὀλοφύξιοι.

Πι. σὺν δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.

1017 τ' ἄρ' ἄν Dind. : γὰρ ἄν R V A : γὰρ ἄν γε Ald. οἶδ' ἄν Flor.
Laur. 31. 16 : οἶδ' ἄρ' vulg. 1020 ἀναμετρήσει V 1025 Τελέου
τι. Πι. βούλει Elmsl. 1027 δ' οὖν] γοῦν Dobr. 1040 τοῖσδε
τοῖς] τοῖς αὐτοῖς Hamaker 1041 ψηφίσμασι] νομίσμασι Bergk
1042 οἷσπερ Dind. : οἷσί περ codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ψη. οὗτος τί πάσχεις; Πι. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους. 1045

Επ'. καλοῦμαι Πισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνιχιῶνα
μῆνα.

Πι. ἄληθες οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

Ψη. ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ μὴ δέχεται 1050
κατὰ τὴν στήλην—

Πι. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

Επ'. ἀπολῶ σε καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.

Πι. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδῳ διασκεδῶ.

Ψη. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;

Πι. αἰβοῦ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος οὐ μενεῖς; 1055
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντας εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

Χο. ἤδη 'μοὶ τῷ παντόπτα [στρ.

καὶ παντάρχα θνητοὶ πάντες

θύσοντας εὐκταλαῖς εὐχαῖς. 1060

πᾶσαν μὲν γὰρ γὰν ὀπτεύω,

σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς

κτείνων παμφύλων γένναν

θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ

ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον γέννσι παμφάγοις 1065

δένδρεσί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκειται·

κτείνω δ' οἱ κήπους εὐώδεις

φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις,

έρπετά τε καὶ δάκετα (πάνθ') ὅσαπερ

ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται. 1070

1058-1087 = 1088-1117

1052 γράψω Mehler 1060 ἰκταλαῖς Wieseler εὐχαῖς Bentl. :
εὐχαῖσι codd. 1064 ἃ Dobr. : οἱ codd. et frag. Fay. 1065 αὐξα-
νόμενον Urbinas : αὐξανόμενα vulg. παμφάγοις Dobr. : πολυφάγοις
codd. 1066 τ' Ald. et frag. Fay. : δ' R V A ἐφημένα Dobr. :
ἐφεζόμενα codd. 1067 κτείνων δ' Kock 1069 δάκετα πάνθ'
Dissen : δάκεθ' codd. 1070 πτέρυγος] φάρυγος Mein. ἐν φοναῖς
ὄλλυται Ald. : φοναῖσιν ἐξόλλυται codd. : ἐκ φοναῖς ὄλλυται Reisig

ΟΡΝΙΘΕΣ

τῇδε μέντοι θῆμέρα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
 ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
 λαμβάνειν τάλαντον, ἣν τε τῶν τυράννων τίς τινα
 τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν. 1075
 βουλόμεσθ' οὖν νυν ἀνειπεῖν ταῦτά χῆμεῖς ἐνθάδε.
 ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
 λήψεται τάλαντον, ἣν δὲ ζῶντά <γ'> ἀγάγῃ, τέτταρα,
 ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἐπτὰ τοῦβολουῦ,
 εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται, 1080
 τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά,
 τὰς περιστερὰς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
 κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
 ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεῖ τις ὄρνιθας τρέφει
 εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι. 1085
 ἣν δὲ μὴ πίθῃσθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
 αὐθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

εὐδαιμον φύλον πτηνῶν [ἀντ.
 οἶωνῶν, οἱ χειμῶνος μὲν
 χλαῖνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται· 1090
 οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
 ἀκτὶς τηλαυγῆς θάλπει·
 ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
 φύλλων <τ'> ἐν κόλποις ναίω,
 ἥνικ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας 1095
 θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ.
 χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
 νύμφαις οὐρεῖαις ξυμπαίζων·
 ἡρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
 λευκότροφα μύρτα Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100

1078 γ' add. Burges ζῶντ' ἀπαγάγῃ frag. Fay. (sec. Weil)
 1080 πᾶσι post δείκνυσι add. codd. : om. Ald. et frag. Fay. 1086 πεί-
 θησθε codd. : corr. Dind. 1094 τ' add. Benti. ναίω C : ἐνναίω
 vulg. 1095 ὀξὺ μέλος Brunck : ὀξυβελῆς R : ὀξυμελῆς vulg.
 1096 ἡλιομανῆς Suid. : ὑφηλιομανῆς R : ὑφ' ἡλίῳ μανείς V A Ald.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
 ὅσ' ἀγάθ', ἣν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
 ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
 πρῶτα μὲν γὰρ οὐ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται, 1105
 γλαῦκες ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρειωτικά·
 ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις
 ἐννεοττεύσουσι κακλέψουσι μικρὰ κέρματα.
 εἴτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·
 τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν· 1110
 καὶν λαχόντες ἀρχίδιον εἴθ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι,
 ὁξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῶν δώσομεν.
 ἦν δέ που δειπνήτε, πρηγορεῶνας ὑμῶν πέμψομεν.
 ἦν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
 ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μῆν' ἔχη, 1115
 ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
 δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

Πι. τὰ μὲν ἰέρ' ἡμῶν ἐστὶν ὄρνιθες καλὰ·
 ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
 οὐδεὶς, ὅτου πευσόμεθα τὰ κεῖ πράγματα. 1120
 ἀλλ' οὕτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ,
 ποῦ Πισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; Πι. οὕτοσί.
 Αγ.^α ἐξωκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. Πι. εὖ λέγεις.
 Αγ.^α κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον· 1125
 ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
 καὶ Θεογένης ἐναντίω δύ' ἄρματα,
 ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
 ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασάιτην. Πι. Ἡράκλεις.
 Αγ.^α τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ, 1130

1103 ὅσ' Dawes : οἷς codd. 1115 μῆν' Dobr. : μηνιν R : μήνην
 V Ald. 1119 ὡς etiam frag. Fay. : οὐκ Dobr. 1127 Θεαγένης
 codd. : corr. Dind.

ΟΡΝΙΘΕΣ

- ἐκατοντορόγνιον. Πι. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
 τίνες ὤκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;
 Αγ.^α ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
 πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
 ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. 1135
 ἐκ μέν γε Λιβύης ἦκον ὥς τρισμῦραι
 γέρανοι θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
 τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
 ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μῦριοι·
 ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα 1140
 οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμι' ὄρνεα.
 Πι. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; Αγ.^α ἐρωδιοὶ
 λεκάναισι. Πι. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
 Αγ.^α τοῦτ' ὦγάθ' ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα·
 οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις 1145
 ἐς τὰς λεκάνας ἐνεβάλλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.
 Πι. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίαιτο;
 Αγ.^α καὶ νῆ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
 ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
 ἐπέτουντ' ἔχουσαι κατόπιν † ὥσπερ παιδία 1150
 τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν† αἱ χελιδόνες.
 Πι. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
 φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
 ἀπηργάσαντ'; Αγ.^α ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
 σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν 1155
 ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
 αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
 καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλονται πύλαις
 καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ 1160

1131 ἐκατοντ(α)όργυ(ι)ον codd. : corr. Hotchkis 1139 ἐπλινθούρ-
 γουν Bergk 1146 αὐτοῖς] αὐτὸν B: αὐτοῖν Junt. 1150-1 ὥσπερ
 . . . στόμασιν e glossemate conflatum arbitratur Rutherford: post
 κατόπιν lacunam indicat Mein.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίσσομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα δρᾷ.
- Χο. οὗτος τί ποιεῖς; ἄρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείσχισται ταχύ; 1165
- Πι. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκείθεν ἄγγελος
ἐσθεὶ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο πυρρίχην βλέπων.
- ΑΓΓΕΛΟΣ Β
- ιοὺ ιού, ιοὺ ιού, ιοὺ ιού. 1170
- Πι. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; Αἰγ. δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτειτ' ἐς τὸν αἶρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
- Πι. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος. 1175
τίς τῶν θεῶν; Αἰγ. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν. Πι. οὐκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; Αἰγ. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισφυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένος, 1180
κερχνῆς τριόρχης γνῦς κύμινδης αἰετός·
ρύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθῆρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κᾶστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που 1184
ἤδη 'στίν. Πι. οὐκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα; χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

- Χο. πόλεμος αἵρεται, πόλεμος οὐ φατὸς [στρ.
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς 1190

1188-1195 = 1262-1268

1181 τριόρχος Hirschig

ΟΡΝΙΘΕΣ

ἀέρα περινέφελον, ὃν ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν·

1195

. . . . ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
ὥς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Πι. αὕτῃ σύ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στήθ'· ἐπίσχεσ τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν πότε εἶ.

1200

ΙΡΙΣ

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

Πι. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῇ;

Ιρ. Ἴρις ταχεῖα. Πι. Πάραλος ἢ Σαλαμινία;

Ιρ. τί δὲ τοῦτο; Πι. ταυτηνὶ τις οὐ συλλήψεται
ἀναπτόμενος τρίορχος; Ιρ. ἐμὲ συλλήψεται;

τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; Πι. οἰμῶξει μακρά.

Ιρ. ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα. Πι. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος ὧ μιαιρωτάτῃ;

Ιρ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210

Πι. ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται;

πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;

σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; Ιρ. τί τὸ κακόν.

Πι. οὐκ ἔλαβες; Ιρ. ὑγιαίνεις μέν; Πι. οὐδὲ
σύμβολον

ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών; 1215

Ιρ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς ὧ μέλε.

Πι. κᾶπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει

διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

Ιρ. ποία γὰρ ἄλλη χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;

Πι. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὐ. 1220

1196 lacunam indicavit Mein. : σιγᾶτε σῖγ' add. Herm. 1207 μακρά
Urbinas : μακράν vulg. 1208 τουτὶ Elmsl. : τοῦτο τὸ C : τουτὶ
τὸ vulg. 1212 κολοιάρχας Ald. : κολοιάρχους πῶς R : κολοιοὺς πῶς
V A Γ : πῶς τοὺς κολοιάρχους παρῆλθες Bergk οὐ λέγεις] Ιρ. πῶς
λέγεις; Bachmann : fortasse Ιρ. τί σὺ λέγεις;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἀδικοῖς δὲ καὶ νῦν. ἄρα γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

Ιρ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. Πι. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ, 1225
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κοῦδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειπτόνων.

φράσον δέ τοί μοι τὸ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
Ιρ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς 1230
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais
κνισᾶν τ' ἀγνιάς. Πι. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;

Ιρ. ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

Πι. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ιρ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός; 1235

Πι. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δί.

Ιρ. ὦ μῶρε μῶρε μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, 1240
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.

Πι. ἀκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; 1245
ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροιςιν αἰετοῖς;
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους 1250
πλεῖν ἐξακοσίους τὸν ἀριθμόν. καὶ δὴ ποτε

1225 δοκεῖν Cobet 1226 ἄρχομεν Cobet 1228 ἀκροατέ' Elmsl.
1237 αὐτούς R: αὐτοῖς vulg. 1239 δεινάς] δέϊσας Pors.

ΟΡΝΙΘΕΣ

εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
 σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
 πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλει διαμηριῶ
 τὴν Ἴριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως 1255
 οὕτω γέρων ὦν στύομαι τριέμβολον.

Ιρ. διαρραγείης ὦ μέλ' αὐτοῖς ῥήμασιν.
 Πι. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ.
 Ιρ. ἦ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ.
 Πι. οἴμοι τάλας. οὐκουν ἐτέρωσε πετομένη 1260
 καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

Χο. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς [ἀντ.
 μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
 μηδέ (γέ) τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι 1265
 τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.

Πι. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
 οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. 1270

ΚΗΡΥΞ

ὦ Πισθέταιρ' ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε,
 ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε,
 ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον. Πι. τί σὺ λέγεις;
 Κη. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὐνεκα
 στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ. 1275
 Πι. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῶ τιμῶσί με;
 Κη. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
 οὐκ οἶσθ' ὅσῃν τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
 ὅσους τ' ἐραστὰς τῇσδε τῆς χώρας ἔχεις.
 πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν, 1280
 ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,

1255 θαυμάζεις Suid. : θαυμάζειν σ' Blaydes 1259 ἦ μὴν Bentl. :
 ἦν μὴ codd. 1265 γέ add. Blaydes 1271 ὦ Πισθέταιρ' bis
 (om. ὦ σοφώτατε) Dobr. 1272 ὦ τρισμακάρι' ὦ κλεινότ' ὦ σοφώ-
 τατε R 1273 ὦ τρισμακάρι'] ὦ γλαφυρώτατε R : κατακέλευσον
 iterat (omisso ὦ τρισμακάρι') Mein.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ἐκόμων ἐπείνων ἐρρύπων ἐσωκράτουν
 σκυτάλι' ἐφόρουν, νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
 ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
 ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι· 1285
 πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
 ἐπέτονθ' ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
 κᾶπειτ' ἂν ἅμα κατήραν ἐς τὰ βιβλία·
 εἴτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ 1290
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
 πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
 χωλός, Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὅπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει, 1295
 ἱβὶς Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκειν ὄρτυγι
 ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνηθίας πάντες μέλη, 1300
 ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
 τοιαῦτα μὲν τὰ κεῖθεν. ἐν δέ σοι λέγω·
 ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι 1305
 πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
- Πι. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίμπλη πτερῶν· 1310

1282 ἐσωκράτων R 1283 ἐσκυταλιοφόρουν, νῦν Pors. 1289 εἴτ'
 ἂν ἐνέμοντ' Cobet ex schol. 1295 Θεογένει codd.: corr. Dind.
 1298 ἦκειν Dawes: ἦκεν R: ἦκεν V A Ald.: εἶκεν B Γ 1299 ὑπὸ
 στυφοκόπου Brunck: ὑπὸ στυφοκόμπου codd.: ὑπ' ὀρτυγοκόμπου Diony-
 sius apud schol.: ὑπ' ὀρτυγοκόπου Bentl. 1308 οὐκ ἄρα] οὐ τᾶρα
 Elmsl.

ΟΡΝΙΘΕΣ

Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερὰ·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

Χο. ταχὺ δὴ πολυάνορα τάνδε πόλιν [στρ.
καλεῖ τις ἀνθρώπων.

Πι. τύχη μόνον προσεΐη. 1315

Χο. κατέχουσιν δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

Πι. θάττον φέρειν κελεύω.

Χο. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;

Σοφία Πόθος Ἀμβροσία Χάριτες 1320
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἑσυχίας
εὐήμερον πρόσωπον.

Πι. ὥς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θάττον ἐγκονήσεις;

Χο. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερύγων, [ἀντ.
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα— 1326

Πι. τύπτων γε τοῦτον ὥδι.

Χο. πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.

Πι. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

Χο. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον 1330
διάθες τάδε κόσμῳ,

τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικὰ καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὀρώων πτερώσεις.

Πι. οὐ τοι μὰ τὰς κερχυνήδας ἔτι σοῦ σχήσομαι, 1335
οὕτως ὀρώων σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὥς ἀμποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου

1313-1322 = 1325-1334

1313 δὴ Pors. : δ' ἂν codd. 1320 ἀμβρόσιαι A 1325 πτερύ-
γων Pors. : πτερῶν codd. 1328 ἐστί τις Bentl. : τις ἐστὶν R V A
Ald. : ἐστὶν B C 1338 ἀμποταθείην Blaydes : ἂν ποταθείην codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

Πι. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελήσειν ἄγγελος. 1340

ἄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.

Πα. αἰβοῖ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·

ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι καὶ βούλομαι

οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν κάπιθυμῶ τῶν νόμων. 1345

Πι. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.

Πα. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

Πι. καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὅς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὦν. 1350

Πα. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.

Πι. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδέας τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν. 1355

Πα. ἀπέλαυσά τ' ἄρα νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

Πι. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ᾧ μέλε
εὖνους, πτερῶσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ' ᾧ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἶάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτει· ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλήκτρον θατέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυνόνος ἔχειν τονδὶ λόφον, 1360 1365

1340 ψευδαγγελης εἶν' codd.: corr. Bentl. 1343 post h. v.
spurium verum add. codd. ἐρῶ δ' ἐγώ τι (ἐγῶγε Ald.) τῶν ἐν ὄρνισιν
νόμων 1347 νομίζεται] νομίζετε Mein.: supra scriptum ε habet R
1356 πελαργιδέας nos: πελαργιδεῖς codd. 1357 δεῖ] δεῖν Reiske
1358 τ' ἄρα Mein.: γὰρ ἂν R V Γ: γὰρ A Ald. νῆ τὸν Δί' Ald.
1364 ταυτηνδὶ Elmsl.: ταύτην δὲ (δέ γε Ald.) codd. 1366 τονδὶ
Dind.: τόνδε τὸν R V A Γ: γε τὸν Ald.

ΟΡΝΙΘΕΣ

φρούρει στρατεύου μισθοφορῶν σαντὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τὰπὶ Θράκης ἀποπέτου κακέϊ μάχου.

Πα. νῆ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
καὶ πείσομαί σοι. Πι. νοῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πτερύγεσσι κούφαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων—

Πι. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν. 1375

Κι. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων—

Πι. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.

τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

Κι. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι λιγύφθογγος ἀηδῶν. 1380

Πι. παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

Κι. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος

ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν

ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

1385

Πι. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;

Κι. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἢ τέχνη.

τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται

ἀέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυαναυγέα

καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.

1390

Πι. οὐ δῆτ' ἔγωγε. Κι. νῆ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.

ἅπαντα γὰρ δῖειμί σοι τὸν ἄερα.

εἶδωλα πετεινῶν

αἰθεροδρόμων

οἰωνῶν ταναοδείρων—

Πι. ὥόπ.

1395

Κι. τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος

ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην.

1376 ἀφόβῳ φρενὸς ὅμματι γενεὰν ἐφέπων Herm. γενεὰν etiam Ald.
et schol. Rav. ἐφέπων ἢ ἐπέων v. l. apud schol. 1380 λιγύμυθος V
γρ. Γ γρ. Ald. : λιγύμοχθος Γ γρ. et apud schol. 1389 σκότιά γε
Ald. : σκότια codd. : σκοτεινὰ Herm. 1395 τὸν ἄλαδε δρόμον Herm.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Πι. νῆ τὸν Δί' ἢ ἡ γὼ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
 Κι. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
 τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων
 ἀλλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων. 1400
 χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.
 Πι. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
 Κι. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
 ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἰεί;
 Πι. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων 1405
 Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων
 Κεκροπίδα φυλήν; Κι. καταγελᾶς μου, δῆλος εἶ.
 ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
 πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἄερα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

- ὄρνιθες τίνες οἷδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι, 1410
 ταυσιπτερε ποικίλα χελιδοί;
 Πι. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
 ὃδ' αὖ μινυρίζων δευρό τις προσέρχεται.
 Συ. ταυσιπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις. 1415
 Πι. ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δοκεῖ,
 δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
 Συ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
 Πι. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
 Συ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον. 1420
 Πι. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
 Συ. μὰ Δί' ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικὸς
 καὶ συκοφάντης— Πι. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
 Συ. καὶ πραγματοδίφης. εἴτα δέομαι πτερὰ λαβῶν
 κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
 Πι. ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
 Συ. μὰ Δί' ἀλλ' ἔν' οἱ λησταί τε μὴ λυπῶσί με,

ΟΡΝΙΘΕΣ

μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.

Πι. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι, 1430
νεανίας ὧν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;

Συ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Πι. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσούτον
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435

Συ. ὦ δαιμόνιε μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πτέρου.

Πι. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ; Πι. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πι. οὐκ
ἀκήκοας,

ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε 1440
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί;
'δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διειτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.'
ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγωδία
ἀνεπτερώσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. 1445

Συ. λόγοισί τ' ἄρα καὶ πτεροῦνται; Πι. φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ' οὐ βού-
λομαι. 1450

Πι. τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῶς ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος ἢ κερκυῆδος, ὥς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος κᾷτ' ἐγκεκληκῶς ἐνθαδὶ 1455
κατ' αὐτὴν πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πι. μανθάνω.

1438 τοῖς] τοι Dobr. 1441 τοῖς μειρακίοις ἐν] τοῖς φυλέταις ἐν
Mein.: τὰ μειράκια τὰν Blaydes 1442 γέ Bendl.: τε codd.
1456 κατ' αὐτὴν Dobr.: κᾷτ' αὐτὴν codd.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὥδὲ λέγει· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην
 ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.
- Πι. κᾶπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει 1459
 ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. Συ. πάντ' ἔχεις.
 βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. Πι. μανθάνω
 βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
 κᾶλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὴ πτερὰ.
- Συ. οἷμοι τάλας μᾶστιγ' ἔχεις. Πι. πτερῶ μὲν οὖν,
 οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικίαν. 1465
- Συ. οἷμοι τάλας. Πι. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
 οὐκ ἀπολιβάξεις ὧ κάκιστ' ἀπολούμενος;
 πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
 ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερὰ. 1469
- Χο. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ- [στρ.
 μάστ' ἐπεπτόμεσθα καὶ
 δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.
 ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
 ἔκτοπόν τι Καρδίας ἀ-
 πωτέρω Κλεώνυμος, 1475
 χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
 λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
 τοῦτο <τοῦ> μὲν ἦρος αἰὲ
 βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
 τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
 ἀσπίδας φυλλορροεῖ.
- ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ [ἀντ.
 τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
 τῇ λύχων ἐρημία,
 ἐνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω- 1485
 ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-

1470-1481 = 1482-1493

1467 ἀπολούμενε Suid. 1468 στρουθοδικοπανουργίαν v. l. apud
 schol. 1478 τοῦ add. Bentl.

OPNIΘΕΣ

τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν

γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω

γυμνὸς ἦν πληγείς ὑπ' αὐτοῦ

1490

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

ποῦ Πισθέταιρός ἐστ'; Πι. ἔα τοι

τίς ὁ συγκαλυμμός; Πρ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα

τίς δ' εἶ σύ; Πρ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Πρ. βουλευτὸς ἢ τ

οἴμ' ὥς βδελύττομαί σε. Πρ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς

ποιεῖ;

ἀζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει;

Πι. ὦ φίλε Προμηθεῦ. Πρ. παῦε παῦε, μὴ βόα.

Πι. τί γὰρ ἔστι; Πρ. σίγα, μὴ κάλει μου τοῦνομα·

ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τᾶν πράγματα,

ἀνωθεν, ὥς ἂν μή μ' ὀρώσιν οἱ θεοί.

εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθευκῶς.

ἀκούει δὴ νυν. Πι. ὡς ἀκούονται

Πρ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. Πι. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;

1496 *εὐκαλυπτός* Dawes 1502 *ἐκκαλύπτου* VA: *ἐκ*

Ald. : ὀλέσει V A Γ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Πρ. ἐξ οὐπερ ὑμεῖς ῥκίσατε τὸν ἀέρα. 1515
 θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἀπο
 ἀνῆλθεν ὥς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
 ἀλλ' ὥσπερ εἰ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
 ἀνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ 1520
 πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
 ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἀνωθεν τῷ Δίί,
 εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνεωγμένα,
 ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
- Πι. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες 1525
 ἀνωθεν ὑμῶν; Πρ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
 ὅθεν ὁ πατρῴος ἐστὶν Ἑξηκεστίδης;
- Πι. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις 1530
 τί ἐστὶν; Πρ. ὅτι ἐστὶν; Τριβαλλοί. Πι. μαν-
 θάνω.
 ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβείης ἐγένετο;
- Πρ. μάλιστα πάντων. ἐν δέ σοι λέγω σαφές· 1535
 ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
 παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
 ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῶ
 τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν, 1538
 καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῶ.
- Πι. τίς ἐστὶν ἡ Βασίλεια; Πρ. καλλίστη κόρη, 1540
 ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
 καὶ τὰλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν
 τὴν εὐνομίαν τὴν σωφροσύνην τὰ νεώρια,
 τὴν λαιδορίαν τὸν κωλακρέτην τὰ τριώβολα.
- Πι. ἀπαντὰ γ' ἂρ' αὐτῷ ταμιεύει; Πρ. φήμ' ἐγώ.
 ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.

1519 ὥσπερ εἰ] ὥσπερ ἐν Suid. : ὥσπερ A 1521 εἰσάγοιτο V :
 εἰσάγοιντο R A Ald. : εἰσάγωνται Brunck 1527 Ἑξηκεστίδης codd. :
 corr. Brunck 1538 ταμιεύει! κεραμεύει R (sec. Mein.) Ald.
 1541 λαιδορίαν] ἀμβροσίαν Kock, coll. schol. ad v. 1536 1542 γ'
 ἂρ'] τὰρ' Elmsl.

ΟΡΝΙΘΕΣ

τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
αἰέ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνους εἴμ' ἐγώ.

1545

Πι. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.

Πρ. μισῶ δ' ἀπαντας τοὺς θεούς, ὥς οἶσθα σύ.

Πι. νῆ τὸν Δί' αἰέ δῆτα θεομισῆς ἔφυς.

Πρ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὥς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρει τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

1550

Πι. καὶ τὸν δῖφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

Χο. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-

[στρ.

μνη τις ἔστ' ἄλουτος οὖ

ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·

1555

ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε

δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἥ

ζῶντ' ἐκείνουν προὔλιπε,

σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-

μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμῶν ὥσ-

1560

περ <ποθ'> οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,

κἄτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν

πρὸς τὸ λαῖτμα τῆς καμήλου

Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας

1565

ὄρῳ τοδὶ πάρεστιν, οἱ πρεσβεύομεν.

οὗτος τί ὄρῳ; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;

οὐ μεταβαλεῖς θοῖμάτιον ᾧδ' ἐπιδέξια;

τί ᾧ κακὸδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;

ᾧ δημοκρατία ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε,

1570

εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

1553-1564 = 1694-1705

1561 ποθ' add. Herm. οὐδυσσεὺς Bentl.: 'Οδυσσεὺς codd.
ἀπῆλθε] κατῆλθε Kock 1563 λαῖτμα V : λαῖμα vulg. : λαῖγμα Bentl.
1566 ὄρῳ Ald. (non V) 1568 μεταβαλεῖ Cobet 1571 γ' ἐχει-
ροτόνησαν] κεχειροτονήκασ' Elmsl.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

ἔξεις ἀτρέμας; Πο. οἴμωξε· πολὺν γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 ἑόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
 ἄγε δὴ τί δρῶμεν Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀκήκοας

- ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι, 1575
 ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτείχισας.
 Πο. ἀλλ' ὦγάθ' ἱρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβεις. Ηρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
 Πι. τὴν τυρόκηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
 τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας. 1580
 Πο. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. Πι. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
 Ηρ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; Πι. ὄρνιθές τινες
 ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
 ἔδοξαν ἀδικεῖν. Ηρ. εἴτα δῆτα σίλφιον 1585
 ἐπικνῆς πρότερον αὐτοῖσιν; Πι. ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις.
 τί ἔστι; Πο. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν
 παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
 Πι. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
 Ηρ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει. 1590
 Πο. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
 ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
 ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 ἀλκουνίδας τ' ἂν ἦγεθ' ἡμέρας αἰεὶ.
 τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν. 1595
 Πι. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
 πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
 σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί,

1579 τις Ald. : μοί τις Γ 1582 ἐπίκνα Dobr. 1588 sic
 Ald. : περὶ τοῦ πολέμου καὶ καταλλαγῆς V A : περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς δια-
 λαγῆς R 1598 τὸ δίκαιον Elmsl., cf. schol. ἀλλὰ Tyrwhitt : ἄλλο codd.

ΟΡΝΙΘΕΣ

- τὸ σκήπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν 1600
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· κὰν διαλλαττώμεθα
ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Ηρ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα καὶ ψηφίζομαι.
Πο. τί ὦ κακὸδαιμον; ἡλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; 1605
Πι. ἄλῃθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἣν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιорκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμαχούς, 1610
ὅταν ὁμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦπιорκοῦντος λάθρα
προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
Πο. νῆ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.
Ηρ. κάμοι δοκεῖ. Πι. τί δαὶ σὺ φής; Τρ. ναβαι-
σατρεῦ. 1615
Πι. ὄρᾱς; ἐπαινεῖ χροῦτος. ἕτερόν νυν ἔτι
ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος εἶτα διασοφίζεται λέγων,
'μενετοὶ θεοί,' καὶ μάποδιδῶ μισητία, 1620
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέρ' ἴδω τῷ
τρόπῳ;
Πι. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχη
ἄνθρωπος οὗτος, ἥ καθῆται λούμενος,
καταπτόμενος ἰκτίνος ἀρπάσας λάθρα
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ. 1625
Ηρ. τὸ σκήπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ. Πο. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.
Ηρ. ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; Τρ. σαννάκα

1601 κὰν Seager : καὶ codd. καὶ διαλλαττοίμεθ' ἂν B 1615 να-
βαισατρεῦ] βαβακατρεῦ Suid. et supra scriptum in B 1618 τῳ θεῶν
B : τῷ θεῷ R V A Ald. 1620 μισητία Suid. : σιτία A : μισητίαν vulg.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- βακτηρικροῦσα. **Ηρ.** φησί μ' εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι συνδοκεῖ. 1630
Ηρ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πι. καὶ νῆ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
 τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Δί,
 τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ
 ἐκδοτέον ἐστίν. **Πο.** οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς. 1635
 ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. **Πι.** ὀλίγον μοι μέλει.
 μάγειρε τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον ποῖ φέρει;
 ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. τί δαὶ ποιῶμεν; **Ηρ.** ὅ τι; διαλλαττώμεθα. 1640
Πο. τί δ' ὤζυρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατῶμενος πάλαι;
 βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
 ὁ Ζεὺς παραδούς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
 πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
 τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπη. 1645
Πι. οἴμοι τάλας οἶόν σε περισοφίζεται.
 δεῦρ' ὥς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
 διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σύ.
 τῶν γὰρ πατρώων οὐδ' ἀκαρῇ μέτεστί σοι
 κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοῦ γνήσιος. 1650
Ηρ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; **Πι.** σὺ μέντοι νῆ Δία
 ὦν γε ξένης γυναικός. ἦ πῶς ἂν ποτε
 ἐπὶ κληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
 οὔσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ηρ. τί δ' ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα 1655
 νοθεῖ' ἀποθνήσκων; **Πι.** ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
 οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
 ἀνθέξεται σου τῶν πατρώων χρημάτων
 φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.

1629 φησί μ' Dobr. : φησὶν codd. 1641 τί δ' Bergk : τί δαὶ R :
 τί vulg. 1644 σοῦ] σοὶ B : σα Lenting 1652 γε] γ' ἐκ Cobet
 1656 νοθεῖ' ἀποθνήσκων Dobr. ex schol. : νόθῳ 'ξαποθνήσκων codd.

ΟΡΝΙΘΕΣ

- ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον· 1660
 ‘νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν παίδων ὄντων
 γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς 1665
 ἐγγυτάτῳ γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.’
 Ηρ. ἐμοὶ δ’ ἄρ’ οὐδὲν τῶν πατρώων χρημάτων
 μέτεστιν; Πι. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
 ἥδη σ’ ὁ πατήρ εισήγαγ’ ἐς τοὺς φράτερας;
 Ηρ. οὐ δῆτ’ ἐμέ γε. καὶ δῆτ’ ἐθαύμαζον πάλαι. 1670
 Πι. τί δῆτ’ ἄνω κέχνηας αἵκειαν βλέπων;
 ἀλλ’ ἦν μεθ’ ἡμῶν ἦς, καταστήσας σ’ ἐγὼ
 τύραννον ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
 Ηρ. δίκαι’ ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν
 περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι. 1675
 Πι. τί δαὶ σὺ φῆς; Πο. τὰναντία ψηφίζομαι.
 Πι. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
 Τρ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
 ὀρνιτο παραδίδωμι. Ηρ. παραδοῦναι λέγει.
 Πο. μὰ τὸν Δί’ οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει, 1680
 εἰ μὴ †βαδίζειν† ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
 Πι. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
 Πο. σφῶ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
 ἐγὼ δ’, ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.
 Ηρ. ἡμῖν ἂ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
 ἀλλ’ ἴθι μεθ’ ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
 ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ’ ἐκεῖ λάβῃς.
 Πι. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὐτοῖ
 ἐς τοὺς γάμους. Ηρ. βούλεσθε δῆτ’ ἐγὼ τέως
 ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ’ ἴτε. 1690
 Πο. ὀπτᾶς τὰ κρέα; πολλήν γε τευθείαν λέγεις.

1669 φράτορας codd. : corr. Dind. 1672 ἦς] στῆς A κατα-
 στήσας Hirschig: καταστήσω codd. καταστήσω . . . ὀρνίθων τε (v.
 1673) Mein. 1674 πάλαι A Ald. : πάλιν R V 1679 λέγει
 Bendl. : λέγεις codd. 1681 βαδίζειν] βαβάζει γ’ Bendl. 1684 σιγή-
 σομαι] συμβήσομαι V Γ γρ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; Ἡρ. εὖ γε μέντ' αὖν διετέθην.
Πι. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

Χο. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ [ἀντ.
 Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ- 1695
 γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσιν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
 βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος, 1700
Γοργῖαι τε καὶ Φίλιπποι.
κάπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ
 γλώττα χωρὶς τέμνεται. 1705

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαῆς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεί δόμῳ, 1710
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιούτου ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὁσμὴ δ' ἀωννόμαστος ἐς βάθος κύκλου 1715
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὔραι διαφαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὶ αὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα. 1719

Χο. ἀναγε δίεχε πάραγε παρέχε. [στρ.

1692 διετέθην] διετίθην Hamaker 1693 ἀλλὰ B et schol. metricus :
om. vulg. 1709-11 οὔτε . . . οὔθ' οὐδὲ . . . οὐδ' Mein. 1710 δόμῳ]
δρόμῳ Kiehl 1720 post δίεχε add. διάγε Ald.

ΟΡΝΙΘΕΣ

περιπέτεσθε

1721

τὸν μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.

ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας τοῦ κάλλους.

ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γῆμας. 1725

μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι

γένος ὀρνίθων

διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις

καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ὦδαῖς

αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.

1730

Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία

[στρ.

τῶν ἡλιβάτων θρόνων

ἄρχοντα θεοῖς μέγαν

Μοῖραι ξυνεκόμισαν

ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.

1735

Ὑμῆν ὦ Ὑμέναι' ὦ,

(Ὑμῆν ὦ Ὑμέναι' ὦ.)

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως

[ἀντ.

χρυσόπτερος ἡνίας

ἠΰθυνε παλιυτόνους,

Ζηνὸς πάροχος γάμων

1740

τῆς τ' εὐδαίμονος Ἦρας.

Ὑμῆν ὦ Ὑμέναι' ὦ,

Ὑμῆν ὦ Ὑμέναι' ὦ.

Πι.

ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ὦδαῖς·

ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ

καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντὰς

1745

τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς

1731-1736 = 1737-1742

1722 μάκαρα (om. τὸν) Dind. μάκαρι] μακαίρα Cobet 1725 τῇδε
πόλει R V A: τῇδε τῇ πόλει Ald.: eicit Weise 1732 τῶν A Ald.: τὸν
R V Γ 1734 ξυνεκόμισαν codd.: corr. Bentl. 1735 ἐν om. Dawes
1736 h. v. iteravit Dind. 1741 τῆς τ' εὐδαίμονος] κεῦδαίμονος Dawes
1745-6 hos vv. invicem transponendos censet Blaydes: fortasse
recte

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ

- δεινόν τ' ἀργήτα κεραυνόν.
Χο. ὦ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φάος,
 ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
 ὦ χθόνιαι βαρυαχέες 1750
 ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
 αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
 διὰ σέ τὰ πάντα κρατήσας
 καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
 ὕμνην ὦ ὕμναι' ὦ.
Πι. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ 1755
 φύλα πάντα συννόμων
 πτεροφόρ' ἐπὶ δάπεδον Διὸς
 καὶ λέχος γαμήλιον.
 ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν
 χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν 1760
 λαβοῦσα συγχόρευσον· αἵ-
 ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
Χο. ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιῶν,
 τήνελλα καλλίνικος, ὦ
 δαιμόνων ὑπέρτατε. 1765

1755-1758 = 1759-1762

1753 διὰ σέ τὰ] διὰ δὲ Haupt: διὰ σκήπτρα (om. πάντα) Dobr.
 1757 δάπεδον Mein.: πέδον codd. 1763 ἀλαλαλαὶ R V Γ: ἀλαλαὶ
 A: ἀλλαλαὶ Ald.

APPENDIX

In hac appendice, ne nimias mutationes subiret apparatus criticus, lectiones quasdam ex exemplaribus photographice codicum R et V arcessitas, item alia quaedam notatione digna, subiungere placuit.

ACHARNENSES.—73 δὲ etiam R 296 πρίν γ' R 750 ἵκομες]
εικομεσ pap. Berol. 231 791 αἱ δ' ἂν παχυνθῇ] αλλανπαχυνθη pap.
Berol. 231 unde αἱ δ' ἂμπαχυνθῇ Wilamowitz 798 κ' ἄνις] κ' ανε[υ
pap. Berol. 231 869 τάνθια edd. : τάνθεα diserte R 916,
917 θρυαλλίδας] θρυαλλιδ[α pap. Berol. 231 928 φερόμενος pap.
Berol. 231 : φορούμενος codd. 960 εκελευ[ε pap. Berol. 231 :
ἐκέλευσε codd. 965 τρεῖς etiam R 988 ἐπτέρταί id est
ἐπτέρωταί R

EQVITES.—'Υπόθεσις I 1 δρᾶμα] δρᾶμα τοῦτο V τὸν τῶν] τὸν V
6 αὐτοὶ δὲ οἱ V 9 κατὰ] ἐκ V 15 διαφορομένων] διαφθειρο-
μένων V 21 συνιέντος V 25 προαγαγόντος V

'Υπόθεσις II 11 προφανὲς V

364 βινήσω R

NVBES.—'Υπόθεσις I 4 αὐτὸν om. V 'Υπόθεσις III 19 φοιτή-
σαντος V 3 ἐπὶ τῆς κρεμάθρας V 4 τελεῖν V 7 ἀποστᾶσαι V
9 μαθητῶν V 11 κατὰ βίαν V 12 καὶ διαγωνισθεῖς V
14 διδάσκει V 17 προσκαλούμενος V 18 ὑπὸ] ἀπὸ V 'Υπό-
θεσις IV 23 λόγων τ' V 24 νεφελῶν ὡς ἐπιλέγων V 26 ἵπ' I
ὑπὲρ V 29 τοῦτο om. V 30 εἶναί φησι diserte V 'Υπόθεσις V
1 ἐν ἄστει ante ἐδιδάχθησαν V 2 μὲν γ' ἐνίκα V 3-5 τὰς δευτέρας
... ἔπειτα om. V 'Υπόθεσις VI 8 αὐτῷ V 12 ἃ δὲ ὀλοσ-
χερῆς V 13 αὐτίκα μάλα ἢ V 14 καίεται] καὶ ἔτι V 'Υπόθεσις VII
17 εἰσάγοντα V 18 καὶ om. V 19 ἐπεγράφη τὸ δρᾶμα V

39 οὐ δ' οὖν etiam V 177 τραπέζης R sine ulla litura 235
τί φῆς] πωσφ[ηισ Frag. Berol. 226 439 χρησθων post οὖν vel post
ἀγεχνῶς addunt codd. 489 σοι etiam R 500 τὸ τί] cf. 748 :
τοδί etiam R V 744 κάτα V 821 ἐρχαῖκά etiam R 995
ἀναπλήσειν etiam R 1090-1093 om. V 1182 ἡμέρα δύο R
1373 εὐθέως ἄραττω] ευθεωσυρράτω Frag. Argentoratense : εὐθὺς ἐξαράττω
codd. 1412 τοῦτ' ἐστὶν V

VESPAE.—'Υπόθεσις I 1 φιλόδικος R : φιλοδικαστῆς V 5 αὐτῷ μὴ
περικειμένῃς V : ἐαυτῷ μὴ περικείμενον R 10 εἶναι om. R 17
ἐκφέρει τὴν ψήφον R V omissis συνεχῶς et quae sequuntur 1 καὶ
διά] διὰ R V

21 προερεῖ diserte R 186 γε σύ ἔσει etiam R (ἔσει punctis
deletum) 245 σπεύσωμεν etiam R 378 τὰ τῶν θῶν ψηφίσματα
R 432 τῶ φθαλμῶ RV : τῷφθαλμῷ 'ν Elmsley κεντεῖτε
καὶ Fl. Christianus : κεντεῖθ' οἱ δὲ codd. 772 ἔλη R : εἴλη V
788 δαρχμὴν R 825, 826 desunt in V 865 ἐξομεν R littera
λ supra addita 867 ξυνεβήτην Elmsley : ξυνέβητον R : ξυνεκτον
V (cuius apographon Ven. Marc. 475 ξυνίετον praebebat) 932

κατηγορήσε etiam R 950 διαβεβλημένους diserte R 978 αἰτεῖτε]
αἰτεῖ R 1029 φησὶ πιθέσθαι R scilicet ex v. 1027 1073 ἡ τις
vel ἡ ἰς R τῇσδε om. R 1117, 1118 ἡμῶν . . . μισθὸν om. V
1294, 1295 hos vv. in inferiore margine adscriptos habet R 1307
κατυπτέ με V

PAX.—Ῥπόθεσις I 2 ἀναφερόμενος V 3 μετοικισαμένων Dind. :
μετοικησαμένων V 5 ἐνοικησάμενος V 10 κατασκευῆς V
13 ἀφέλκειν V 15 τῆς θεοῦ V 17 τε ante τὰ V 18 δέοντα]
δέω V 23 τὴν μὲν Θεωρίαν om. V 11 περὶ τῆς εἰρήνης V
13 ὅτι] ὅθεν V 16 πρῶτον V δεύτερον V Ἀριστοφάνους
εἰρήνη V 17 ἐνίκα Ἑρμῶν ὑποκριτῆς conl. V. Rose Ῥπόθεσις II
33 ἀνδρῶν post τινων R V

42 σκαταιβάτου R¹ et schol. Rav. : καταιβάτου R² V 63 σεαντου
V 341 βινεῖν ut videtur V 469 ἀλλ' add. Hermann 542
κνάθους non κνάθους R V 705 ἀφησόμεθα R 864 φανεῖ etiam
R 926 δέοι V in ras. 1078 χ'ημῶδων ut videtur V 1111
προσδώσει V : προσδώσει R 1112 προσδιδόναι V : προδιδόναι R
1144 ἄφενε etiam R : ἄφανε V in ras. 1175, 1176 in margine
interiore add. V 1188 γὰρ δὴ diserte R 1224 θώρακος V²
1271 αἰδων R¹ : αἰδον R²

AVES.—Ῥπόθεσις I 7 ἐπὶ Χαβρίου ἄρχοντος εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου
V 9 ἔστι δὲ λέε etiam V 13 συνεβουλευσατο etiam V
Ῥπόθεσις II 17 καὶ αὐτῇ om. V 21 ἡ παρ' αὐτοῖς V 22 κωμικῆς
ἀδείας V 9 ἀθηνῶν ὄντων ut videtur V¹ : ἀθηναίων V² 14
ἀπάσης post γῆς V 18 τὸ θεῖον R : τοὺς θεοὺς V 21 ἐν μὲν
ἄλλοις om. V : εἰ μὲν R 23 περὶ] παρὰ V 24 Καλλίου R V
34 ἔωθεν] ἔσωθεν V Ῥπόθεσις III est in V 14 τὸ Ἀλκιβιάδην
V Ῥπόθεσις IV 18 ἀπραγμόνων diserte V : ἀπράγμονα R

41 ἐπὶ τῶν δικῶν] ἐπὶ τῶν κάδων Blass 122 ἐγκατακλιθῆναι V
(ν supra ι addito) 164 πείθοισθε etiam V 202 ἐσβὰς Mein. :
ἐμβὰς codd. 242 αὐδὰν etiam R 266 ἐσβὰς Mein. : ἐμβὰς
codd. 270 οὐρνις V 318 λεπτῶ σοφιστὰ Urbinas (sec.
Piccolomini) ἀφίχθον A Γ : ἀφίχθονθ' R 500 in mar-
gine inferiore add. V 575 lectio codicum Ἰριω respicit fortasse ad
hymn. Hom. ad Apoll. 114 644 τῶιδιδέτι R 658 σαντου]
σατου R 996 κατ' αἰγυῶς R (ι supra υ addito) 1020 ἀναμε-
τρήσεις ἑαυτὸν R : ἀναμετρήσει σεαντὸν V 1057-1081, 1101-1127
hos vv. continet frag. Fayoumense 1442 δ διτρέφης codd. : corr.
Elmsley, Kock 1447 τε Ald. : γε B : om. R V A 1503 ἐκκα-
λύφομαι R 1524 εἰσάγοιντο R 1534 σπένδεσθ' Voss : σπένδησθ'
codd. 1538 ταμιεύει diserte R 1568 ᾧδ'] ὡς R 1636 αὐθις
edd. : αὐτῖς codd.

CATHOLIC THEOLOGICAL UNION

3 0311 00107 9370

PA 3875 .A2 1906 v. 1
Aristophanes.
Aristophanis comoediae

DEMCO

3 0311 00107 9370